



ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ

ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ

ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ

ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΕΡΑ ΔΕΥΝΟΝ

250
A. Γ. Ζούκης
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΟΥΚΗ

Καθηγητοῦ τῆς Προτύπου Βαρβακείου Σχολῆς τοῦ Διδασκαλείου
τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

T. ΑΡΧ. ΖΟΥΚΗΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΚΑΙ Β' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Ἐγκριθένον κατὰ τὸν νόμον 3438
διὰ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τοῦ σχολ. ἔτους 1931—1932

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ἀντίτυπα 8.000

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλιοσήμου καὶ φόρου δρ. 20.20

Βιβλιόσημον καὶ Φόρος Ἀναγκ. Δανείου ἀξίας δρχ. 6.90

Ἀριθ. ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως 34.942

Ἀριθ. ἀδείας κυκλοφορίας $\frac{57071}{20-10-33}$



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΑΙ: ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & Σ^{ΙΑ}

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 46^Α

1933

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΟΥΚΗ

Καθηγητοῦ τῆς προτύπου Βαρβακείου Σχολῆς τοῦ Διδασκαλείου
τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΚΑΙ Β' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΞΑΤΡΕΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Ἐγκριθένον κατὰ τὸν νόμον 3438

διὰ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τοῦ σχολ. ἔτους 1931—1932

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ἀντίτυπα 8.000



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐκδοταί: Ἰωάννης Δ. Κολάρος & Σία

Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας,

Ὀδὸς Σταδίου 46α

1933

Τὰ γνήσια αντίτυπα ἔχουν τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως
καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας».



Κολλάρου

ΜΕΡΟΣ Α.

Β' κλίση

1. Ὁ ἑλληνικὸς τόπος

Ὁ ἑλληνικὸς οὐρανὸς αἰθριὸς ἐστίν. Ἡ Ἑλλὰς καρποὺς παντοίους ἐκφέρει¹ καὶ μέταλλα χρήσιμα τοῖς ἀνθρώποις· λίθους δὲ τιμίους² ἔξωθεν εἰσάγει, γέμει δὲ πεδίων, δρυμῶν³ καὶ ποταμῶν. Οἱ γεωργοὶ ἐν τῷ ἀγρῷ διατρούβουσι,⁴ τοὺς ἀγροὺς θεραπεύουσι⁵ καὶ ἐν τοῖς πεδίοις ποιμνία βόσκουσιν· ἐν δὲ τοῖς δρυμοῖς παντοῖα θηρία εἰσὶ. Ποταμῶν δὲ πολλοὶ καὶ μεγάλοι ῥέουσι διὰ τῶν πεδίων καὶ τὰ ρεῖθρα αὐτῶν τέμνουσι⁶ τὰ πεδία. Διὰ τοῦ Πηνειοῦ καὶ Ἀχελϋοῦ ποταμοῦ οἱ ἔμποδοὶ τὰ φορτία πλοίοις διαβιάζουσι. Πολλοὶ τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος γεωργοὶ ἐσμεν. Τοὺς ἀγροὺς θεραπεύομεν καὶ ἐκ τοῦ σίτου ἄρτον παρασκευάζομεν· ἐν δὲ τῷ οἴκῳ τρέφομεν ἵππους καὶ ὄνους καὶ ἄλλα ζῷα· τὰ δὲ θηρία ἐν τοῖς δρυμοῖς θηρεύομεν.⁷ Σὺ, ὦ γεωργέ, ἀληθῶς μακάριος εἶ.

Β' κλίση θυμα

2. Ὁ περσικὸς στρατὸς ἐπὶ τὰς νήσους τὰς ἑλληνικάς.

✓ Αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου κατὰ τὸ ἄκρον¹ Σούνιον εἰσιν. Ἐν ταῖς νήσοις τὸ ἀρχαῖον οἱ κάτοικοι ἀμπέλους ἐθεράπευον· περιεβαλλόν δὲ καὶ ὄριζον² τὰς ἀμπέλους βάτοις καὶ ἀτραποῖς.³ Τῶν νήσων ἡ Νάξος⁴ ἐνδοξος ἦν ταῖς ἀμπέλοις, ἡ δὲ Δῆλος⁵ τῷ ἱερῷ. Ὅτε ὁ στρατηγὸς τοῦ Δαρείου ἐπὶ τὰς νήσους ἐστράτευε, τὸ πρῶτον ἐπὶ τὴν Νάξον ἀπέβαινε·⁶ Ἐνταῦθα τοὺς οἴκους ἔκαιε καὶ τὰς ἀμπέλους ἔφθειρε⁷· εἶτα πρὸς τὴν Δῆλον ἤγεν· οἱ κάτοικοι δ' ὅμως τῆς Δήλου εἰς Τῆ-

νον⁸ ἔφευγον. Τότε τοῖς Δηλίοις ὁ στρατηγὸς ἀγγέλους ἔπεμπε καὶ αὐτοῖς ἔλεγεν. «Διατὶ οὐκ ἐμένετε ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἐκομίζετε τὰ ὑμέτερα⁹ αὐτῶν εἰς Τήνον; οὐκ ἐγινώσχετε, ὅτι τὸν αὐτὸν θεὸν ἀμφοτέροι θεραπεύομεν;» Οἱ δὲ Δήλιοι ἔλεγον αὐτῷ. «Σὺ, ὡς λέγεις, φίλος ἔκπαλαι¹⁰ ἦσθα τῷ θεῷ· καίτοι δὲ σὺ καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἦτε φίλοι, ὅμως δ' ἐπεβουλευέτε τοῖς κατοίκοις τῶν νήσων· διὰ τοῦτο οὐ πιστεύομεν ὑμῖν».

A. 2. 1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.
3. Θετταλία.

Ἄξιον τῆς Θετταλίας τὸ παλαιὸν πρὸς¹ τῇ θαλάττῃ ἦν ἡ παραλία ἀπὸ Θερμοπυλῶν μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ. Πρὸς τὴν μεσόγειαν δ' ἡ χώρα ἦν πεδῖον, κύκλῳ δὲ ταύτην ὄρη περιέκλειον. Τῆς Θετταλίας ἦρχον² οἴκοι πλούσιοι. Τῶν κατοίκων αὐτῆς οἱ μὲν κύριοι τῆς χώρας ἦσαν καὶ ταγούς αὐτοὺς προσηγόρευον,³ οἱ δὲ τοὺς ἀγροὺς ἐθεράπευον καὶ ἐν ταῖς νομαῖς⁴ τὰ ποίμνια ἔνεμον. Ἐν Θετταλία οἱ ποταμοὶ ἐν μὲν ταῖς πηγαῖς μικροὶ εἰσιν, ἐν δὲ τοῖς πεδίοις μεγάλοι· πολλοὶ δ' ὅμως τούτων πολλαχοῦ λιμνάζουσι. Κατὰ τὴν χειμερινὴν ὥραν⁶ ἐν αἰθρίαις ἡμέραις ὀμίχλη τὴν χώραν σκέπει. Οἱ ποταμοὶ τὴν χώραν πολλάκις κατακλύζουσι καὶ τὴν γεωργίαν καὶ τὰς νομὰς βλάπτουσιν. Ἡ χώρα τότε ὁμοία θαλάττῃ ἐστί. Τότε οἱ κάτοικοι ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ⁷ εἰσίν. Ἐν ταῖς εὐφορίαις δ' ὅμως ἡ Θετταλία παράγει σῖτα, κριθὰς ὀπώρας· τρέφει δὲ καὶ ἀγέλας ἵππων καὶ προβάτων. Τὴν δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν κομιδὴν⁸ ἐφ' ἀμαξῶν εἰς τὰ ταμεία⁹ τῶν οἰκιῶν φέρουσιν.

4. Ἄνατροφή τῶν νέων ἐν Ἀθήναις.

Ἄναχαρις. ^{ποιος} Τίς ὁ χῶρος οὗτός ἐστι; τί δὲ οἱ ἐν τῷ χῶρῳ νεανία πράττουσι; τί δὲ θauμαζουσι τῶν

πολιτῶν οἱ πρεσβῦται² καὶ νέοι ἐν³ τοῖς θεαταῖς;
Σόλων. Οὗτος ὁ χώρος γυμνάσιον⁴ ἐστίν ἐν αὐτῷ οἱ
θεαταὶ θαυμάζουσι τὰς ἀρετὰς τῶν νεανιῶν καὶ
τὰς εὐξείας⁵ καὶ τόλμας καὶ φιλοτιμίαν τῶν ἀγω-
νιστῶν· μεγίστου δ' ἐπαίνου ἀπολαύουσιν οἱ νι-
κηταί. ✓

Ἀνάχ. Ἐγώ, ὦ Σόλων, ἤκουον, ὅτι σὺ εὐρετῆς τῶν
ἀρίστων ἐθίμων εἶ καὶ εἰσηγητῆς τῶν ὀφελίμων
καὶ συναρμοστής⁶ πολιτείας. Ἐθέλω οὖν διδά-
σκειν σέ με ὡς μαθητὴν περὶ ἐκάστου τούτων. ✓

Σόλων. Ἡμεῖς τοὺς πολίτας ψυχὴν τῆς πολιτείας νομί-
ζομεν· τὴν δὲ πρώτην ἀνατροφὴν παιδαγωγοῖς ἐπι-
τρέπομεν καὶ πρὸς πόνους ἐθίζομεν τοὺς νεανίας.
Διὰ τοῦτο, ὅτε ἔφηβοὶ εἰσι, στρατιῶται γενναῖοί
εἰσι. Τῶν νεανιῶν οἱ μὲν ὀπλίται, οἱ δὲ πελτα-
σταί, οἱ δὲ τοξόται γίνονται. Διδάσκομεν δ' αὐ-
τοὺς ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας καὶ παρὰ τῶν γεωργῶν
λαμβάνομεν μαθήματα· οὗτοι γὰρ τὰ φυτά, μέχρι
μὲν πρόσγεια⁷ καὶ νήπιά ἐστι, φυλάττουσιν, ὅτε
δ' αὐξάνουσι, τοῖς ἀνέμοις ἐπιτρέπουσιν. Οὕτω καὶ
ἡμεῖς, ἕως μὲν παιδία εἰσὶ, φυλάττομεν αὐτούς, ὅτε
δὲ νεανία εἰσὶ, παρέχομεν αὐτοῖς ἐλευθερίαν· τότε
γὰρ οὐδένα κίνδυνον ἔχουσιν. ✓

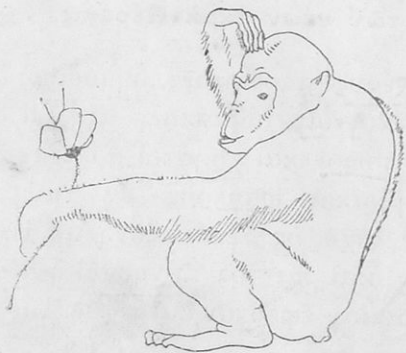
ἑπιθετα Β. παιδων
5. Ἀνατροφὴ τῶν νέων παρὰ Πέρσαις.

✓ Οἱ Πέρσαι τοὺς νέους παρὰ τοῖς δημοσίοις διδα-
σκάλοις ἐπαίδεον ἐν κοινοῖς διδασκαλείοις.¹ Οἱ διδά-
σκαλοι τῶν Περσῶν σοφοὶ καὶ χρηστοὶ πολῖται ἦσαν.
Ὅσους τῶν νέων ἠϋρικὸν φάουλους² ἐν ταῖς πρὸς
ἀλλήλους συνηθείαις³ ἰσχυρῶς⁴ ἐκόλαζον. Διὸ τὴν δι-
καιοσύνην ἐμάνθανον καὶ παντὸς πονηροῦ ἢ αἰσχροῦ
ἔργου ἀπεῖχον. Τὴν ἀδικίαν ἔφευγον καὶ τὴν φιλίαν ἐθε-

ράπευον· ἡ γὰρ τῶν δικαίων φιλία ἀγαθῶν πηγή ἐστὶν· ἡ δὲ τῶν ἀδίκων ἀπατηλὴ⁵ καὶ οὐ μόνιμος⁶· Οὕτω δὲ οἱ νέοι τῶν Περσῶν ἀγαθοὶ μὲν καὶ φιλόστοργοι ἦσαν· φιλόκαλοι δὲ καὶ φιλότιμοι πολῖται ἐγίγνοντο. Καὶ τὴν ἀχαριστίαν δὲ τῶν νέων ἐκόλαζον οἱ Πέρσαι· τοὺς γὰρ ἀχαρίστους ἀδίκους ἐνόμιζον οὐ μόνον περὶ φίλους, ἀλλὰ καὶ περὶ θεούς. Πρὸς δὲ τούτοις οἱ νέοι ἐν μετροῖα⁷ διαίτη διῆγον καὶ σωφροσύνην ἐμάνθανον. Ὡς δ' ἐπαίδευσεν αὐτοὺς οἱ Πέρσαι εἰς τὰ τόξα καὶ τὰ ἀκόντια· Μέχρι μὲν ἐπτακαίδεκα ἐτῶν οὕτω ἐπαίδευσεν τοὺς νέους· Ἐκ δὲ τούτου οἱ χρηστοὶ νέοι συνῆσαν⁸ τοῖς ἐφήβοις· οἱ δὲ τῶν ἐφήβων φρόνιμοι καὶ ἀνδρεῖοι τοῖς τελείοις πολῖταις συνῆσαν καὶ μετελάμβανον⁹ ἀρχῶν καὶ τιμῶν.

6. Πίθηκος κόλουρος.

✓ Πίθηκος ὑπὸ πάγης¹ τὴν οὐρὰν ἀποκόπτεται. Ἐπεὶ δὴ δὲ δι' αἰσχύνην² ἀβίωτον τὸν βίον οἴεται,³ εἰς τὴν αὐτὴν ἀτυχίαν τοὺς ἄλλους ἐπάγεται⁴ «οὕτω γάρ» ἔλεγε, «ταῖς τῶν ἄλλων ἀτυχίαις καὶ ἐγὼ συγκρούπομαι»· Ἐπεὶ οὖν ἀθροίζονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἱ πίθηκοι, ὁ κόλουρος παρακελεύεται⁵ αὐτοῖς ταῦτα. ✓ «Ἐγὼ τὴν οὐρὰν οἴομαι περιττὸν τι βάρος. Διατὶ καὶ ἡμεῖς φειδέσθε⁶ αὐ-



τῆς καὶ οὐκ ἀπαλλάττεσθε τῆς ταύτης;» Πρὸς αὐτὸν ἀποκρίνεται τις. «Ἡμεῖς οἴομεθα τὴν οὐρὰν κόλουρον καὶ φειδόμεθα ταύτης. Σὺ δὲ παρακελεύεσθε ταῦτα ἡμῖν, διότι συμφέροι σοι· ἄλλως οὐκ ἂν συνέβουλεύεσθε⁷ τοῦτο» ✓

21 Οχι

7. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

✓ Τρεῖς φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐπορεύοντο. Αἴφνης ἄρκτος αὐτοῖς ἐπιφαίνεται.¹ Τότε οἱ μὲν δύο τούτων ἐπὶ τι δένδρον ἀναβαίνουνσι καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτοντο· τοῦτο γὰρ σωτηρίαν φέροντο.² Ὁ δὲ τρίτος, ἐπεὶ τὸ τέλος τοῦ βίου ἐγγὺς ἡσθάνετο, κατὰ γῆς πίπτει καὶ τὸν



Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

νεκρὸν ὑποκρίνεται. ✓ Ἡ δ' ἄρκτος παραγίγνεται³ αὐτῷ καὶ τοῦτον περιωσφραίνεται. Ὁ δὲ τὰς ἀναπνοὰς συννείχεται.⁴ ἢ γὰρ ἄρκτος νεκρῶν οὐχ ἄπιεται.⁵ Ἐπεὶ δ' ἡ ἄρκτος ἀπηλλάττετο,⁶ οἱ ἐπὶ τοῦ δένδρου καταβαίνουνσι καὶ παρὰ τοῦ τρίτου ἐπυνθάνοντο,⁷ τί πρὸς τὸ οὗς ἡ ἄρκτος ἔλεγεν αὐτῷ. Ὁ δὲ λέγει. Ἄδίκως φίλους τούτους φέρον καὶ ἀδίκως μέχρι τοῦδε τὰ ἀγαθὰ ἐνέμεσθε.⁸ οὗτοι γὰρ ἐν τοῖς κινδύνοις οὐ παραμένουσι πιστοί». ✓ «Καὶ ἐγὼ δὲ πείθομαι, ὅτι δίκαια ἡ ἄρκτος πα-

ἀλιεύουσιν. Ἐν τοῖς πεδίοις οἱ μὲν γεωργοὶ τοῖς βουσί
 τοὺς ἀγροὺς ἀροῦσιν,¹ οἱ δὲ νομεῖς² ἀγέλας βοῶν καὶ
 ἵππων νέμονται, πολλαγοῦ δὲ καὶ γυναῖκες γοῶες βουκό-
 λοι εἰσίν. Ὅτε οἱ βασιλεῖς τῆς Περσίας μεθ' ἱπέων
 εἰς τὰς σατραπείας ἤλαυνον,³ οἱ ἱερεῖς τοῦ ἄστεως συμ-
 προύπεμπον⁴ τοῖς βασιλεῦσι καὶ βούς τοῖς θεοῖς ἔθυον·
 οἱ δ' ἐν αὐταῖς κάτοικοι ὑπεδέχοντο τοὺς βασιλέας καὶ
 προσεκόμιζον αὐτοῖς δῶρα, βούς καὶ ἵππους χρυσοχαλί-
 νους. Καὶ οἱ πτωχοὶ δὲ τῶν ὑπηκόων, χαλκεῖς,⁵ σκυ-
 τεῖς⁶ καὶ βουκόλοι, προσέφερον ὅπλα, τυρὸν καὶ ἄλλα
 τροχιά.⁷ Ὁ δὲ βασιλεὺς, ὅτε εἰς τὴν πόλιν ἐπανῆγε,⁸
 δῶρα ὁμοίως διὰ πρεσβέων ἔπεμπε τοῖς σατραπείαις καὶ
 τοῖς σπουδαίοις τῶν κατοίκων.

Γ. ἡγίων ὁδονημοσθητικῆ καὶ ἀποστολῆ
 11. Ἀλώπηξ καὶ κόραξ.

Κόραξ ποτὲ ἀρπάζει μοῖραν¹ τυροῦ καὶ εἰς κοίλην
 φάραγγα καταφεύγει. Ἐνταῦθα ἐπὶ δένδρου κάθηται,
 ἔνθα γῦπες καὶ ἰεράκες καὶ πολλὸς ἀριθμὸς κωνόπων καὶ
 τεττίγων² καὶ ἄλλων ὀρνέων³ διέμενον. Ἀλώπηξ δὲ
 τις παρὰ τι σπήλαιον τῆς φάραγγος ἀνεπαύετο. Ὡς δὲ
 τὸν κόρακα αἰσθάνεται,⁴ σπεύδει ὑπὸ τὸ δένδρον καὶ
 λέγει αὐτῷ. « Ἀληθῶς ὡς καλὸς εἶ! ὡς καλοὺς ὄνυχας
 καὶ πτέρυγας ἔχεις! εἶ⁵ καὶ φωνὴν εἶχες, βασιλεὺς ἂν
 τῶν ὀρνέων ἦσθα». Ὁ κόραξ δ' ὁμοῦς τὴν τῆς ἀλώπεκος πονηρίαν οὐκ αἰσθάν-
 νεται, καὶ εὐθύς ἐκβάλλει τὸν τυρὸν καὶ ἀνακράζει. Ἡ
 δὲ τοῦτον λαμβάνει καὶ λέγει· « ὦ κόραξ, ἀληθῶς φωνὴ
 μὲν ἦν σοι, νοῦν δ' οὐκ εἶχες».

Γ. ἡγίων ὁδονημοσθητικῆ
 12. Οἱ γάμοι Πηλέως καὶ Θέτιδος.

Πηλεὺς¹ καὶ Θέτις² ἐν τοῖς γάμοις ἀγαθὰς³ περὶ
 τῆς εὐτυχίας ἐλπίδας εἶχον. Διὸ ἐν τῷ δώματι⁴ κόσμον

λαμπρόν κατεσκεύαζον καὶ τοὺς τῆς Φθίας κατοίκους ὡς καὶ πάντας τοὺς θεοὺς ἐδέχοντο πλὴν τῆς Ἑριδος. Προσέρχονται οὖν οἱ μὲν θεοὶ σὺν θώραξι καὶ ἀσπίσι καὶ ἄλλοις ὄπλοις λαμπροῖς εἰς τὸ δῶμα, οἱ δὲ κάτοικοι



Ὁ Πάρις κρίνει τὴν καλλίστην.

μετὰ τῶν παιδῶν εἰς τὴν αὐλὴν τῶν βασιλείων μένουσι. Ἡ θεὰ δ' ὅμως Ἑρίς ὀργίζεται καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δώματος μῆλον ῥίπτει. Ἐπιγραφὴ δ' ἐπ' αὐτοῦ ἦν «τῇ καλλίστῃ». ⁵ Ἐν ταῖς θεαῖς ἦσαν ἡ Ἥρα, ⁶ ἡ Ἀθηνᾶ ⁷ καὶ ἡ Ἀφροδίτη. ⁸ Τούτων ἡ μὲν Ἥρα τῇ σεμνότητι τῶν ἄλλων διέφερον, ἡ Ἀθηνᾶ τῇ τῶν γραμμάτων σοφίᾳ καὶ τῇ ὀπλίσει ὑπερεῖχεν, ἡ δ' Ἀφροδίτη τῇ τῆς ἐσθῆτος

πολυτελεία καὶ τῇ τοῦ σώματος χάριτι τὰς ἄλλας ὑπερέβαλλεν. Αὐταὶ οὖν περὶ τοῦ μήλου ἤριζον καὶ τὴν τῆς ἐσορτῆς φαιδρότητα διέλυνον. Τέλος τῷ Πάριδι προσέροχονται καὶ λέγουσι «ὦ Πάρι, ἐπιτρέπομέν σοι⁹ τὴν κοίσιν περὶ τῆς καλλίστης». Ὁ δὲ Πάρις θαυμάζει μὲν τῆς Ἥρας τὸ σῆμα¹⁰ καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν ἀσπίδα καὶ κόρον,¹¹ προσφέρει δὲ τὸ μῆλον τῇ Ἀφροδίτῃ.

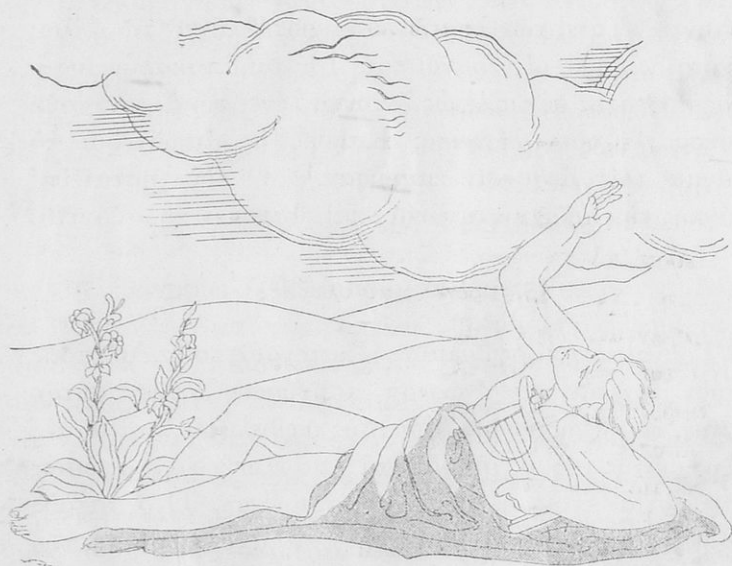
ἔχοντα χαρακτήρα 2.
 13. Υἱὸς καὶ λέων γεγραμμένος.¹

Γέρον τις δειλὸς ἡμέραν τινὰ ὄρα² καθ' ὕπνου, ὅτι ὁ υἱὸς ὑπὸ λέοντος κατησθίετο.³ Εὐθύς δ' ἐκ τοῦ φόβου οἴκημα καλὸν καὶ μετέωρον⁴ κατασκευάζει καὶ ἐνταῦθα μετὰ θεραπόντων τὸν υἱὸν ἐγκλείει. Κοσμεῖ⁵ δ' ἔνδον τὸ οἴκημα ἀνδριᾶσι καὶ ἀδάμασι καὶ ἄλλῳ κόσμῳ, ἐπὶ δὲ τοῦ τοίχου γράφει πρὸς τέρψιν τοῦ υἱοῦ γίγαντας, ἐλέφαντας, λέοντας καὶ παντοῖα ἄλλα τῶν οὕτω γὰρ οἱ λέοντες καὶ ἐλέφαντες ἀκίνδunoι ἦσαν τῷ υἱῷ. Ὁ δὲ παῖς πλησιάζει μὲν τοῖς λέουσι καὶ ἐλέφασι, περιλύπος δ' ὅμως ἦν, ὅτι κατάκλειστος ἦν. Καὶ δήποτε λέγει τῷ ἐλέφαντι «ὦ ἐλέφαν, ὡς καλὸς εἶ καὶ καλοὺς ὀδόντας ἔχεις!» Ἐφεξῆς δὲ πλησιάζει τῷ λέοντι καὶ λέγει αὐτῷ «ὦ κακὲ λέον, δικαίως οἱ θηρευταὶ ἱμάσι δεσμεύουσί σε· τοῖς γὰρ ὀδοῦσι δάκνεις⁶ καὶ τὰ θηράματα φονεύεις. Καὶ ἐγὼ δὲ διὰ σὲ καὶ διὰ τὸ ὄνειρον τοῦ πατρὸς κατάκλειστός εἰμι, ὡς ἐν φρουρᾷ». ⁷ Καὶ εὐθύς ἐπιβάλλει τῷ τοίχῳ τὴν χεῖρα καὶ ἐκτυφλώττει τὸν λέοντα. Σκόλοψ δ' ὅμως τῷ δακτύλῳ ἐμπήγνυται⁸ καὶ ὄγκωμα καὶ φλεγμονὴν ἐπιφέρει αὐτῷ. Ἐξ αὐτοῦ δ' ἐπιγίγνεται⁹ πυρετὸς τῷ παιδί καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀποθνήσκει. Οὕτως ὁ υἱὸς τοῦ γέροντος τὸ περρωμένον¹⁰ οὐκ ἀποφεύγει.

Μελάων Ἱσθριεύς

14. Ἴβυκος καὶ γέραναι.

Ἴβυκος¹ ὁ ποιητὴς μετ' ἄλλων ἐταίρων² εἰς Ἰταλίαν ἔπλευσεν. Ἐνταῦθα ἱκανὸν χρόνον διέτριψαν καὶ χρήματα ἱκανά³ συνέλεξαν. Μετ' οὐ πολὺ ὁ Ἴβυκος τοὺς ἐταίρους πάλιν ἤθροισε καὶ λέγει αὐτοῖς. «Ἐγώ, ὦ ἐταῖροι, πολλοὺς νέους ἐπαίδευσα, πάντες δ' ἱκανά



Ἴβυκος καὶ γέραναι.

χρήματα συνέλεξαμεν· ἐκ τούτων δὲ πολλοὶ ὑμῶν καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς ἐπέμψατε. Νῦν δ' ἐγὼ οἴκαδε⁴ ἤξω». ὅ
Οἱ δ' ἐταῖροι τούτῳ λέγουσιν. «Ἡμεῖς διατρίφομεν
μικρὸν ἔτι ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πλείονα⁶ χρήματα συλλέξο-
μεν». Ἐπεὶ οὖν ὁ Ἴβυκος τούτους οὐκ ἔπεισε, μόνος εἰς
τὴν Ἑλλάδα ἐπαγήγεν. Ὅτε δ' ἦν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς
θαλάττης καὶ τῆς Κορίνθου χωρίῳ λησταὶ ἐπιφαίνονται
καὶ λέγουσιν αὐτῷ. «Κινδυνεύσεις ἀποθανεῖν, εἰ κολύ-

σεις⁷ ἡμᾶς τὰ χορήματά σε ἀφελέσθαι»·⁸ καὶ εὐθύς τὸν Ἰβυκὸν ἐφόνευσαν. Ἐνῶ δ' οὗτος ἀπέθνησκε, τοὺς γέροντας, οἱ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπέτοντο,⁹ ἰκέτευσε·¹⁰ «ὦ γέρανοι, ὑμεῖς καταμηνύσετε¹¹ καὶ κολάσετε τοὺς ληστὰς». Μετ' οὐ πολὺ οἱ Κορίνθιοι τὸν μὲν νεκρὸν ἀπεκάλυψαν καὶ ἔθαψαν, τοὺς δὲ ληστὰς οὐ.¹² Ὀλίγω μὲντοι χρόνῳ ὕστερον οὕτω τοὺς ληστὰς ἀπεκάλυψαν. Ἐν θεάτρῳ ποτὲ οἱ Κορίνθιοι ἦσαν, ὑπὲρ δ' αὐτοῦ γέρανοι ἐπέτοντο. Τότε τῶν ληστῶν ὁ ἕτερος¹³ λέγει τῷ ἄλλῳ· «ὦ ἑταῖρε, ἰδοὺ, οἱ γέρανοι τοῦ Ἰβύκου ἀποκαλύψουσιν ἡμᾶς». Θεατῆς δὲ τις,¹⁴ ὡς ἤκουσε, λέγει τῷ ἄλλῳ· «οὐκ ἤκουσας, τί οὗτοι λέγουσι; Καὶ εὐθύς ἀμφοτέροι τὸ πρῶγμα τοῖς ἄρχουσιν ἐμήγυσαν.¹⁵ Οἱ δὲ λησταὶ ὑπ' ἀνάγκης τὴν πρῶξιν φαίνουσι καὶ θανάτῳ κολάζονται.

15. Γραῦς καὶ ἰατρός.

Γραῦς τις ὑπ' ὀφθαλμίας¹ κατετρούχετο.² Διὸ πρὸς ἰατρὸν ἔρχεται καὶ ἐνώπιον μαρτύρων λέγει αὐτῷ· «ἰατρέ, ἐὰν θεραπεύσης μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀπαλλάξῃς με τῆς νόσου, μισθὸν σοι παρέξω·³ ἐὰν δ' ὅμως ἢ ἀρρωστία ἐπιμένῃ, οὐδὲν σοι παρέξω». Ὁ δ' ἰατρός ἐλεξεν· «ἵνα ἐκτὸς κινδύνου ἦς καὶ ἀπαλλάξω σε τῆς νόσου, πρῶξεις, ἃ ἂν⁴ ἐγὼ κελεύω».·⁵ Ἐκ τούτου ὁ μὲν ἰατρός ἐδέχετο τὴν ὁμολογίαν,⁶ ἡ δὲ γραῦς τὰς τοῦ ἰατροῦ ἐπιταγὰς. Καθ' ἐκάστην οὖν ὁ ἰατρός ἐπέβαλλε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰατροίαν, ἅμα⁷ δ' ὅμως ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰ χορήματα τῆς οἰκίας ἔκλεπτε καὶ ἀνελογίζετο.⁸ «Ἐως ἂν ἡ γραῦς ἀναβλέψῃ τελείως καὶ ὑγιῆς ἦ, ἐγὼ κλέψω τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς». Ὅτε δ' ἡ γραῖα ἀνέβλεψεν, οὐδὲν μὲν τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ οἴκῳ ἠύρισκε, τὴν δ' αὖ πρὸς τὸν ἰατρὸν ὁμολογίαν οὐκ ἐφύλαττεν. Ὁ δ' ἰατρός ἐξεβίαζεν⁹ αὐτὴν ὧδε. «Διατί μισθὸν οὐ παρέ-

χεις μοι; Πάντες οἱ ἄρρωστοι οὕτω πράττετε· ἕως μὲν ἂν ἄρρωστοι ἦτε καὶ κινδυνεύετε, τὰ πάντα παρέχετε τοῖς ἰατροῖς· ἐπὶ δ' ἐκτὸς κινδύνου ἦτε, ἕξαρνοι γίνεσθε¹¹ φυλάττειν τὴν ὁμολογίαν. Ἄγωμεν οὖν εἰς τοὺς δικαστάς, ἵνα ἡμᾶς δικάσωσι καὶ τὴν διαφορὰν λύσωσιν». Ἡ δὲ γραῦς ἐδέχετο τὸν τοῦ ἰατροῦ λόγον καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστῶν λέγει. «Ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὴν ἀλήθειαν λέγει. Ὁμολόγησα¹² αὐτῷ ὅτι, ἐὰν ἐκτὸς κινδύνου ᾧ καὶ ἰατροῦση με οὗτος, παρέξω αὐτῷ μισθόν. Ἐὰν δὲ μὴ ἀπαλλάξῃ με τῆς νόσου, οὐδὲν κωλύει με ἕξαρνον γίνεσθαι. Ἐγὼ δ', ὅτε μὲν ὑπὸ τῆς νόσου ἔπασχον, ἔβλεπον τὰ ἐν τῷ οἴκῳ χρήματα, νῦν δ' οὐδὲν ἱκανή εἰμι ἰδεῖν».¹³

16. Ἀλέξανδρος καὶ ὁ διδάσκαλος.

Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου ἐμάνθανε θηρεῦειν, τοξεύειν, κιθαρίζειν καὶ γράφειν.¹ ὁ γὰρ Φίλιππος ἐβούλετο² ἄριστα αὐτὸν παιδεύσαι καὶ ἀναθρέψαι. Καθ' ἐκάστην οὖν προέκοπτεν³ ἐπὶ τὸ θηρεῦειν καὶ τοξεύειν, περὶ δὲ τὸ κιθαρίζειν καὶ γράφειν οὐκ εἶχε σπουδήν.⁴ Μίαν τῶν ἡμερῶν ὁ διδάσκαλος ἐκέλευσεν αὐτὸν κρούσαι χορζὴν τινα ἀντ' ἄλλης. Ἀλέξανδρος δ' ὁμοίως, ἐπεὶ τοῦτο οὐχ οἶός τ' ἦν⁵ προᾶξαι, λέγει τῷ διδασκάλῳ. «Καὶ τί διαφέρει, ἂν ταύτην ἀντ' ἐκείνης κρούσω;» Ὁ δ' ἀποκρίνεται, ὅτι τῷ μέλλοντι⁶ βασιλεύσειν οὐδὲν διαφέρει.⁷ ἀλλὰ τῷ βουλομένῳ⁸ κιθαρίσαι ἐπὶ τέγγῃ· οὕτω γὰρ ἤλπιζεν αὐτὸν μαλακοῖς λόγοις ἐπ' ἀρετὴν προτρέψειν.

17. Ἀρίων ὁ κιθαρωδός.

Ἀρίων ἔνδοξος ἦν ἐν τοῖς Ἑλλησι κιθαρωδός. Οὗτός ποτε διὰ τῆς θαλάττης τῆς μεταξὺ Σαλαμῖνος¹ καὶ Ἐλευσίνος² πλεύσας εἰς Κόρινθον ἔρχεται. Ἐνταῦθα ο

Κορίνθιοι καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἐθαύμασαν τὴν τέχνην αὐτοῦ καὶ τιμαῖς λαμπραῖς αὐτὸν ἐβράβευσαν. Ἐκ δὲ τοῦ λιμένος τῆς Κορίνθου πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ³ Ἕλληνας καὶ τοὺς γείτονας αὐτῶν Σικελιώτας ἔρχεται. Ἐνταῦθα παρὰ τῶν Ἑλλήνων δῶρα πλούσια προσφέρεται τῷ Ἀρίωνι. Εἶτα δ' ἐν τῷ λιμένι τῶν Ταραντίνων πλοίου ἐπιβάς εἰς Κόρινθον πορεύεται. Ἐν τῷ πλῶ οὐχ οἱ χειμῶνες,⁴ ἀλλ' ἡ τῶν ναυτῶν κακία κίνδυνον τῷ Ἀρίωνι



Ἀρίων ὁ κιθαροφδός.

παρασκευάζει· ἐβουλεύοντο⁵ γὰρ οὗτοι ἀρπάσαι τὸ ἀργύριον⁶ τοῦ Ἀρίωνος καὶ αὐτὸν φονεῦσαι. Ἀρίων δὲ τὴν ἐπιβουλὴν αἰσθάνεται καὶ ὧδε τὸν κίνδυνον φεύγει. «ᾠ ναῦται», λέγει, «ἴκετεῦ ὑμᾶς ἐπιτρέψαι κιθαρίσαι τὸ τελευταῖον τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τοῖς ἄλλοις δαίμοσιν.⁷ οὕτω δ' ἐμὲ φονεύετε». Οἱ ναῦται πείθονται τῷ Ἀρίωνι καὶ ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ κιθαρίσαι. Εὐθύς δ' Ἀρίων ἐκδέεται τὴν ἐσθῆτα καὶ τὸν χιτῶνα⁸ καὶ ἐπὶ τῆς πρύρας τοῦ πλοίου κάθηται· λαμβάνει δὲ τὴν κιθάραν καὶ κιθαρίζειν ἄρχεται.⁹ Ἐν τούτῳ οἱ δελφῖνες καὶ οἱ ἄλλοι ἰχθῖες περὶ τὴν πρῶραν ἀθροίζονται καὶ τέρπονται

τῆ τοῦ κιθαρωδοῦ τέχνῃ. Ἐπεὶ δὲ τὸ ἄσμα ἐκιδάρισε, γυμνός, ὡς ἦν, πίπτει εἰς τὴν θάλατταν. Ἐκ δὲ τῶν κυμάτων σύ, ὦ Ἀπολλων, τοῦτον ἔσωσας· ἓνα γὰρ τῶν δελφίνων ἐκέλευσας κομίσει αὐτὸν εἰς Κόρινθον. Ἐνταῦθα τὸ πρᾶγμα τοῖς ἄρχουσι καταγγέλλει καὶ οἱ ναῦται, ὅτε εἰς Κόρινθον ἔρχονται, συλλαμβάνονται καὶ κολάζονται.¹⁰

ὑπόγραμμα

18. Ἀστρολόγος.

Ὁ οὐρανὸς ἐν αἰθρίᾳ¹ γέμει ἀστέρων. Τούτων οἱ μὲν θηροὶ ὅμοιοί εἰσιν, οἱ δ' ἰχθύσιν. Οἱ ἀρχαῖοι ᾤοντο τοὺς ἀστέρας καὶ τοὺς ἀνέμους θεοὺς εἶναι καὶ ἐν τῷ αἰθέρι διατρέβειν, ἔνθα ἀμβροσίαν² καὶ νέκταρ³ ἤσθιον, ὥσπερ οἱ Ὀλύμπιοι θεοί. Διὸ ναοὺς τοῖς ἀστροῦσι κατεσκεύαζον καὶ ὡς σωτήρας αὐτοὺς ἐν ταῖς δυστυχίαις ἐλάτρευον. Ὅσοι δὲ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐξήταζον ἀστρολόγοι ὠνομάζοντο. Τούτων τίς ποτε εἴθιζεν⁴ ἐκάστοτε τοὺς ἀστέρας ἐξετάζειν. Περιῆγεν⁵ οὖν⁶ τῆς νυκτὸς χειμῶνός τε καὶ ἔαρος κατὰ τὸ προάστειον καὶ τοὺς ἀστέρας ἔγραφεν ἐν πινακίῳ. Ἐπεὶ δ' ἱκανοὺς⁷ ἐν τούτῳ ἔγραψεν, ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἔχων ἐν χειρὶ τὸ πινάκιον ἐπεδείκνυε⁸ τοῦτο τοῖς φιλοσόφοις, τοῖς ῥήτορσι καὶ τοῖς ἄλλοις σοφοῖς. Ἐλεγε δ' αὐτοῖς, ὅτι τῶν ἀστέρων οἱ μὲν πλανώμενοί⁹ εἰσιν, οἱ δ' οὐ. Τῶν δὲ κλητήρων τῆς ἀγορᾶς τις ὑπολαμβάνει¹⁰ καὶ λέγει. «Ἔταίρε, μάρτυρας τοὺς θεοὺς ἐπικαλοῦμαι, ὅτι σὺ ψεύδει πλανώμενοι¹¹ γὰρ ἐν τῷ ἄερι εἰσιν οὐχ οἱ ἀστέρες, ἀλλ' οὗτοι οἱ ἄνθρωποι» καὶ δεικνύει τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ.

19. Μήτηρ καὶ θυγατέρες.

Γυνή τις εἶχε δύο θυγατέρας ὀρφανὰς πατρός· ταύτας συνῆψεν¹ ἀνδράσι, τὴν μὲν κηπουρῶν, τὴν δ' ἀνδρῶν

κεραμεῖ.² Μετ' οὐ πολὺ δὲ πρὸς τὴν τοῦ κηπουροῦ ἔρχεται καὶ παρ' αὐτῆς πυνθάνεται,³ πῶς μετὰ τοῦ ἀνδρὸς διάγει.⁴ Ἡ δὲ λέγει. «Πάντα μὲν ἐμοὶ πάρεστι⁵ καὶ ὁ ἀνὴρ καλὸς ἐστίν. Εὐχομαι δ' ὅμως τοῖς θεοῖς, ὅπως ὄμβρω⁶ τὴν γῆν ἀρδεύωσιν·⁷ οὕτω γὰρ καὶ τῇ τῆς Δήμητρος⁸ βοθηεῖα τοῖς λαχάνοις αὐξήσεις προσγίγνεται». Ἐκεῖθεν⁹ ἡ μήτηρ πρὸς τὴν θυγατέρα, ἦν τῷ κεραμεῖ συνῆψεν, ἔρχεται καὶ τὰ αὐτὰ πυνθάνεται. Ἡ δ' ἀποκρίνεται. «Τὰ μὲν ἄλλα, ὦ μῆτερ, καλῶς ἔχω. Εὐχομαι δ' ὅμως τοῖς θεοῖς, ἵνα αἰθρία λαμπρὰ καὶ ἡμέραι ἀέρος ἐπιμένωσιν,¹⁰ ὅπως ἡ κέραμος ξηρὰ ᾖ». Ἡ δὲ μήτηρ περιλυπὸς ἀπέρχεται καὶ καθ' ἑαυτὴν λέγει. «³Ω Δήμητρο καὶ οἱ ἄλλοι θεοί, ἀληθῶς οὐκ οἶδα,¹¹ ποτέρα¹² τῶν θυγατέρων τὴν ἀρωγὴν¹³ ὑμῶν αἰτήσω».

20. Γέρον ξυλοκόπος.

Γέρον ξυλοκόπος ὑπὸ γήρωσ κατατρύχεται·¹ τῷ γὰρ γῆρα πρόσσεσι² πολλὰ τὰ δεινά.³ Ἴνα δὲ τὰ ἐπιτήδεια⁴ ἔχη, καθ' ἐκάστην ξύλα ἐκ τοῦ δρυμῶνος ἔκοπτε καὶ εἰς τὸ ἄστυ ταῦτα ἐπὶ τῶν ὄμων ἐκόμιζε. Πέρας⁵ δ' ὅμως τῶν δεινῶν οὕτως οὐκ ἦν· τῷ γὰρ γῆρα καὶ τῇ λιτῇ διαίτῃ ἀσθενὴς ἦν καὶ σπανίως μετελάμβανε⁶ κρεῶν. Ἔστιν ὅτε⁷ δὲ μόνον μικρὰ τεμάχια ἄρτου καὶ κρεῶν παρὰ τῶν κατοίκων ἐλάμβανεν ὡς γέρα⁸ τοῦ γήρωσ· ἀλλὰ καὶ ταῦτα οὐχ ἱκανὰ ἦν ἀπαλλάξαι αὐτὸν τῶν πόνων καὶ τοῦ γήρωσ.⁹ Μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν διὰ τὸν πόνον τῆς ὁδοῦ τὸ φορτίον ἀπορρίπτει κατὰ γῆς καὶ ἵκετεύει τὸν θάνατον πέρας τῶν δεινῶν παρέχειν αὐτῷ. Αἴφνης ὁ θάνατος ἐπιφαίνεται καὶ πυνθάνεται παρὰ τοῦ γέροντος, διατὶ αὐτὸν ἐπικαλεῖται. Ὁ δὲ γέρον ἀποκρίνεται· «ἵνα τὸ φορτίον ἄρης».¹⁰

21. Τὰ Τέμπη.

Τὰ Τέμπη¹ τὰ Θεσσαλικά χωρὸς ἐστὶ μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης. Ὀρεῖ δὲ ταῦτα ὑπερύψηλά ἐστι καὶ σχίζονται, οἷον² ὑπὸ θείας φροντίδος. Χωρίον³ δ' οὕτω γίγνεται τὸ μὲν μῆκος ἐπὶ τετραράκοντα σταδίους, τὸ δὲ πλάτος σχεδὸν πλέθρου. Ἐν τούτῳ ἄλση τε ποικίλα ἐστὶ καὶ δάση σκιερὰ καὶ πλήθη ἀνθέων. Ὀρνιθες δ' ἡδέως⁴ ἄδουσι καὶ τῷ μέλει⁵ τὸν κάματον τῶν ὁδοιπόρων ἀφανίζουσι. Διὰ μέσου δὲ τῶν Τεμπῶν ὁ Πηνειὸς ποταμὸς ἔρχεται, εἰς ὃν χεῖμαρροι καὶ ὄυακες ἐμβάλλουσι. Τούτου αἰ πηγαὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν εἰσιν. Ἐχει δ' οὕτω διατριβὰς ποικίλας ὁ τόπος οὗτος οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως· ἐν δὲ τῷ ὄρει τοῦ Ὀλύμπου, ὃς ὑπέρεκειται τῶν Τεμπῶν, οἱ δώδεκα Ὀλύμπιοι τὸ πάλαι τὰς κατοικίας εἶχον καὶ ἠδοντο⁶ ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν Τεμπῶν καὶ τῷ μέλει τῶν ὀρνίθων.⁷

Συγκριτικὰ ἔργα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος
22. Ἀθῆναι.

Αἱ Ἀθῆναι πατρὶς ἀνδρῶν σοφῶν, ποιητῶν, ρητόρων καὶ στρατηγῶν ἦν. Ἐν¹ τοῖς σοφοῖς καταλέγουσι Σωκράτη καὶ Πλάτωνα, ἐν τοῖς ποιηταῖς Σοφοκλέα καὶ Εὐριπίδην, ἐν τοῖς ῥήτορσι Δημοσθένη καὶ Αἰσχίνην, ἐν δὲ τοῖς στρατηγοῖς Περικλέα καὶ Θεμιστοκλέα. Τῷ Σωκράτει πολλοὶ νέοι συνῆσαν³ καὶ φιλοσοφίαν ἐδιδάσκοντο, τοῦ δὲ Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου τὰ ἔργα ἔτερον μέγιστον ἐν τῷ θεάτρῳ τοὺς θεατάς. Τῷ Δημοσθένει καὶ Αἰσχίνῃ, ὅτε ἠγόρευον, ὁ δῆμος προσεῖχε καὶ αὐτῶν ἀσμένως⁴ ἤκουε. Περικλέους⁵ ἡ ἀρχὴ «χρυσοῦς αἰὼν» τῶν Ἀθηνῶν ὠνομάζετο. Θεμιστοκλῆς⁶ δ' ἐκ τοῦ κινδύνου τῶν Μήδων τὴν Ἑλλάδα ἔσωσε· μετὰ γὰρ

τὴν ἐν Μαραθῶνι ἦταν τῶν βαρβάρων οἱ μὲν ἄλλοι Ἕλληνες ᾤοντο ταύτην πέρας⁷ τοῦ πολέμου εἶναι, Θεμιστοκλεῖ δὲ μόνῳ αὕτη ἐδόκει⁸ εἶναι ἀρχὴ καὶ ἄλλων ἀγώνων. Ἐπεισεν οὖν Ἀθηναίους στόλον κατασκευά-



Ἀθῆναι.

σαι καὶ τούτῳ ἐν Σαλαμῖνι τοὺς βαρβάρους κατεναυμάχησεν. Οὕτω δὲ σωτὴρ τῆς πατρίδος ἦν καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες ἐν τιμῇ Θεμιστοκλεῆ εἶχον. |

Ρωμαϊσμός *Συμβολισμός*
23. **Λητώ και Νιόβη.** 39-41

Λητοῦς¹ δύο παῖδες γίνονται, Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις. Νιόβη² δ' ἐν Θήβαις ἑπτὰ μὲν υἱεῖς, ἑπτὰ δὲ θυγατέρας τίκτει. Ἐπαίρεται³ οὖν ἐπὶ εὐτεχνία Νιόβη καὶ λέγει. «Ἐγὼ Λητῶ ὑπερβάλλω· ἐμοὶ μὲν γὰρ τέταρες καὶ δέκα παῖδες εἰσι, Λητοῖ δὲ μόνον δύο». Μάτην αἱ ἄλλαι γυναῖκες τῇ τῶν λόγων πειθοῖ βούλοντα

πεισαι Νιόβην σέβειν⁴ Λητώ· ἀλλ' οὐδὲν ἦνυον.⁵ Λητώ δ', ἐπεὶ ταῦτα μανθάνει, ὀργίζεται τῇ Νιόβῃ, ὅτι οὐκ ἔχει αἰδῶ⁶ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τούτοις διαγωνίζεται. Διὸ παροξύνει τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν κατὰ τῶν παίδων τῆς Νιόβης καὶ τοὺς μὲν παῖδας Ἀπόλλων κατετόξευσε, τὰς δὲ θυγατέρας Ἄρτεμις. Νιόβη δὲ περιλυπος ἀπολείπει Θήβας καὶ πρὸς τὸν πατέρα εἰς Σίπυλον τῆς Ἀσίας ἔρχεται. Ἐνταῦθα δ' εὐχεται Διὶ καὶ εἰς λίθον ὑπ' αὐτοῦ μεταβάλλεται. Ἐκ τούτου δὲ χεῖται⁷ δάκρυα ἐκ τοῦ λίθου νυκτός τε καὶ ἡμέρας.

24. Θάνατος Ἑλλήνων στρατηγῶν.

Ἐπεὶ ὑποψίαι μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τισσαφέρονους ἦσαν, Κλέαρχος καὶ Τισσαφέρους εἰς λόγους ἔρχονται.¹ Καὶ πρῶτον μὲν Κλέαρχος λέγει. «Ἡμεῖς ἐστρατεύομεν ἐπὶ βασιλέα οὐχ ἐκόντες.² Κῦρος γὰρ ἐπεπεικεῖ ἡμᾶς, ὡς ἐπὶ Πισίδας ἐστράτευε. Μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον εἰς Ἑλλάδα βουλόμεθα πορεύεσθαι. Πάντες οὖν νῦν οἱ Ἑλληγες πεπιστευκάμεν³ σοι, ὅτι⁴ γείτων τῇ Ἑλλάδι εἶ. Σὺ δ' ἡμῖν ἔλεγες διὰ πρέσβων πεφροντικένας, ὥστε μηδὲν τῶν ἐπιτηδείων ἐλλείπειν ἐπὶ τούτοις⁵ δὲ ἐτεθύκειμεν πρὸ ἡμερῶν. Μέχοι μὲν οὖν νῦν οἱ μὲν Ἑλληγες οὐδὲν βεβλάφασι τὴν βασιλέως χώραν, καὶ τῶν βαρβάρων δ' ὁμοίως οὐδεὶς κεκόλυκεν ἡμᾶς λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Ταῦτα δὲ πεπράχαμεν κατὰ τοὺς τῶν θεῶν ὄρκους. Νῦν δ' ὅμως νομίζω τεταχέναι⁶ σε τὸ στρατεύμα ὡς ἐπὶ κίνδυνον καὶ οὐ πεπιστευκέναι ἡμῖν. Βούλομαι οὖν τὰς ὑποψίας διαλύσαι». Πρὸς ταῦτα Τισσαφέρους ἔλεγεν. «Ἐγώ, ἐπεὶ ἐπεπιστεύκειν σοι, πέπεικα βασιλέα ἐπιτρέψαι ἐμοί, ἵνα ἡγεμῶν⁷ ὑμῖν ὧ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁδοῦ. Τῶν Ἑλλήνων δ' ὅμως τινὲς ἔλεγον ἐμοί, ὡς σὺ ἐπιβεβούλευκας⁸ τοῖς Πέρσασιν. Εἰ οὖν βούλει μα-

θεῖν, τίνες οὗτοί εἰσιν, ἔρχεσθε αὔριον εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἐκεῖ λέξω τοὺς συκοφάντας». Καὶ δὴ τὴν ἄλλην ἡμέραν οἱ Ἕλληνες στρατηγοὶ ἐπὶ τὴν Τισσαφέρνους σκηνὴν ἔρχονται καὶ ἐνταῦθα δόλω ὑπὸ Τισσαφέρνους ἀποθνήσκουσιν.

25. Ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν.

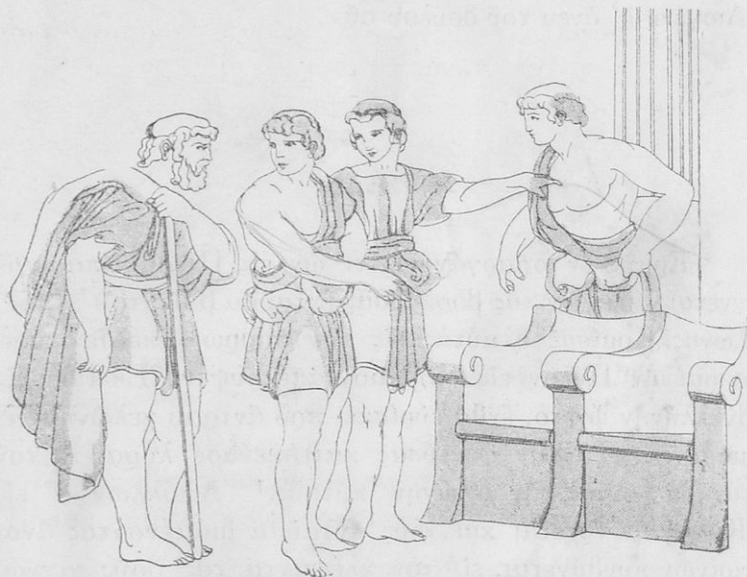
Ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν ποταμοὺς εὐρεῖς καὶ βαθεῖς ἔχει. Οὗτοι τὰς πηγὰς ἐν τοῖς ὄρεσιν ἔχουσιν, ἔνθα τὸ ἔδαφος τραχὺ ἐστὶ. Ἐνταῦθα τὸ μὲν πλάτος τρίπηχὺ ἐστὶ, τὸ δὲ βάθος εἰς σχεδὸν διπήχεις. Προϊόντες¹ δὲ εὐρεῖς εἰς καὶ ταχεῖς διὰ τῆς πεδιάδος φέρονται. Γέμουσι δ' ἠδέων ἰχθύων, οὓς οἱ ἀλιεῖς ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἀλιεύουσι· τὰ ὡὰ δὲ τῶν ἰχθύων ἠδέα ἐστὶ. Χειμῶνος οἱ ποταμοὶ τοῖς γλυκέσιν ὕδασι καλύπτουσι τὰ εὐρέα πεδία καὶ παχειαν τὴν γῆν κατασκευάζουσι· φύονται² δὲ καὶ ἄμπελοι εὐβότρουες.³ Ἐκ δὲ τῶν ἐτησίων⁴ βρέχεται ἡ Ἰνδικὴ θερινοῖς ὄμβροισι καὶ καρποὺς ἡδεῖς καὶ ἀφθόνους φέρει. Τρέφει δ' ἡ χώρα καὶ πλῆθος βοῶν καὶ προβάτων, ἃ παχείας τὰς οὐράς ἔχουσιν.

Ἰστιάματα εἰς εὐ

26. Γέρων ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Ἡ Ὀλυμπία τὸ πάλαι τόπος ἱερὸς ἦν. Ἄλας δ' ὁ χῶρος οὗτος ὕληεις¹ καὶ ἄξιος θεάς ἦν καὶ παντοδαπῶν ἀνθέων ἔγεμε. Ποταμοὶ δὲ δινηέντες² καὶ ἰχθυόεντες τοῦτον διέτεμον.³ Ἐνταῦθα ἱερὸν αἰγλήην⁴ τοῦ Διὸς ἐν τῷ ἄλσει ἦν καὶ χωρίον⁵ ὅμοιον θεάτρῳ, ὃ στάδιον ὠνομάζετο. Ἐνταῦθα τὰ Ὀλύμπια κατὰ πάν τέταρτον ἔτος ἐγίγνετο. Ἐκ πασῶν τότε τῶν ἐλληνικῶν πόλεων θεοροὶ⁶ εἰς Ὀλυμπίαν ἔσπευδον. Τούτοις πᾶσι ξένια⁷ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων παρασκευάζετο. Ἐνταῦθ' ἂν ποτε γέ-

ρων θεωρὸς ἔρχεται καὶ ἔδραν οὐχ ἠῤῥισκεν ὑπὸ πάντων δ' ὑβρίζετο⁸ καὶ οὐδεις ἐκῶν προσέφερον αὐτῷ ἔδραν. Ἐπεὶ δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους ἔρχεται, πάντες οἱ ἄνδρες ἔσπευσαν εἶκειν⁹ αὐτῷ καὶ προσέφερον ἔδραν· αἰσχρὸν¹⁰ γὰρ πᾶσιν ἐδόκει γέροντας περιπαίξειν. Ὡς δὲ τοῦτο οἱ ἄλλοι Ἕλληνες αἰσθάνονται,¹¹ πάντες ἐκ τῶν ἐδρῶν ἀνεγείρονται καὶ ἐπιδοκιμάζουσι τὸ ἦθος¹²



Γέρον ἐν Ὀλυμπία.

τῶν Σπαρτιατῶν. Ὁ δὲ γέρον λέγει. «Οἷμοι,¹³ πάντες μὲν οἱ Ἕλληνες γινώσκουσι τὰ καλά, ἐκόντες δὲ μόνον οἱ Λακεδαιμόνιοι πράττουσιν».

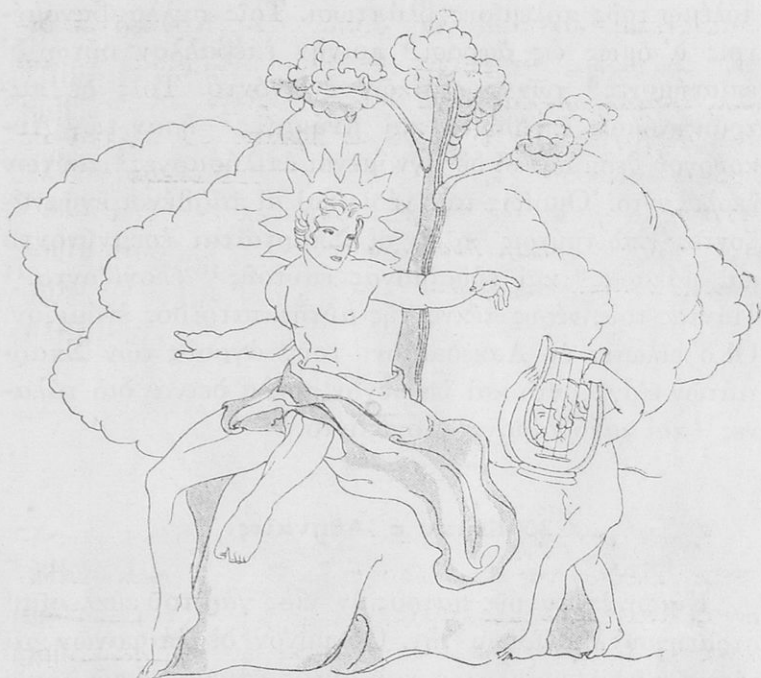
27. Διογένης¹ καὶ δοῦλος.

Ἐπηλύς² ποτε πένης εἰς Ἀθήνας γίγνεται καὶ δοῦλος τῷ φιλοσόφῳ Διογένει προσέρχεται. Τῷ δὲ χρόνῳ

ἀποφαίνεται³ ὢν βλάξ καὶ ἄρπαξ ἅμα. Καίπερ δὲ δί-
πους ἄνθρωπος ὢν ὁμοιος τετράποσι θηρίοις ἦν τῷ
ἦθει. Τοῦτον οὖν Διογένης διὰ τὸ βλᾶκα καὶ ἄρπαγα
εἶναι δις⁴ καὶ τρίς τῆς ἡμέρας ἔδερεν. Ὁ δὲ δοῦλος
ἄπελπις⁵ ἐκ τούτου ἦν καὶ κρύφα ἐκ τοῦ οἴκου φεύγει.
Διογένης δ' ὅμως τὸν φυγάδα οὐ διώκει⁶ λέγων· «αἰ-
σχρὸν τὸν μὲν δοῦλον ἄνευ τοῦ Διογένους ὑπομένειν ζῆν,
Διογένη δ' ἄνευ τοῦ δούλου οὐ».

28. Ἑρμῆς.

Ἑρμῆς ἐν σπαργάνοις ἔτι ὢν εἰς Πιερίαν παραγί-
γνεται¹ κλέψων τὰς βοσκούσας ἐνταῦθα βοῦς τοῦ Ἀπόλ-
λωνος. Κομίσας δ' αὐτὰς εἰς τὴν πόρρω² ἐκεῖθεν εὐρι-
σκομένην Πύλον εἰς σπήλαιον ἀπέκρουσεν. Ἐκεῖθεν εἰς
Κυλλήνην ὄχρητο, ἔνθα εὐρίσκει πρὸ ἄντρου χελώνην νε-
μομένην.³ Ταύτην φονεύσας κατεσκεύασε λύραν ἐκ τοῦ
περιβάλλοντος τὴν χελώνην κύτους.⁴ Ἀπόλλων δ' εἰς
Κυλλήνην ἔρχεται καὶ τοὺς ἐνταῦθα διαμένοντας ἀνα-
κρίνων πυθάνεται, εἰ⁵ τὸν κλέψαντα τὰς βοῦς γινώ-
σκουσιν· ἔλεγε δ', ὡς τῷ μηνύσοντι⁶ τὰς βοῦς χάριν ξει.
Οὔτοι δ' ἔλεγον, ὡς εἶδον παῖδα ἐλαύνοντα τὰς βοῦς,
οὐκ ἐγίνωσκον δὲ τὸν ἠρπακότα ταύτας. Ἀπόλλων δὲ
μανθάνει τὸν κεκλοφότα ἐκ τῆς μαντικῆς. Εὐθύς δὲ πρὸς
τὴν Μαῖαν,⁷ οὗσαν μητέρα τοῦ Ἑρμοῦ, παραγίγνεται
καὶ τὸν παῖδα μηνύει. Ἡ δὲ δεικνύει τοῦτον ἐν σπαργά-
νοις ὄντα. Ἀπόλλων δ' ὅμως οὐ πιστεύσας τῇ μητρὶ κο-
μίζει τὸν παῖδα εἰς τοὺς θεούς. Ἐκεῖθεν δέ, κελευόντων
τῶν θεῶν, εἰς Κυλλήνην ἔρχεται καὶ εὐρίσκει τὰς βοῦς.
Ἀκούσας δ' ἐνταῦθα Ἀπόλλων τῆς λύρας χαρίζεται



Ἑρμοῦς.

αὐτῷ τὰς βοῦς καὶ διδάσκει τὴν μαντικὴν. Ζεὺς δὲ τὸν Ἑρμῆν κήρυκα τῶν ὑποχθονίων⁸ θεῶν ἀναγορεύει.

29. Ἡ Σπαρτιατῶν ἀνατροφή.

Οἱ Σπαρτιαῖται τοὺς παῖδας ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἐπαίδευον, ὥστε σῶφρονας εἶναι. Ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου ἔτους οἱ ἄρρενες ἐν κοινοῖς συσσιτίοις ἐσιτίζοντο¹ καὶ ἐτρέφοντο συνήθως μέλανι² ζωμῷ. Ὁ δὲ μέλας ζωμὸς μελαίνης χροῶς³ ἦν, παρασκευαζόμενος ἐκ τοῦ χοιρείου κρέωσ καὶ τοῦ αἵματος. Καθ' ἡμέραν δ' ἐν ὑπαίθρῳ γυμναζόμενοι τῷ μὲν σώματι ἐρρωμένοι⁴ ἐγίγνοντο, τῇ δὲ ψυχῇ μεγαλόφρονες. Εἰθίζοντο δὲ καὶ εἰς τὸ κλέπτειν, ἵνα ἐν τῷ

πολέμῳ τοὺς πολεμίους βλάπτωσι. Τοῖς συλλαμβανομέ-
νοις δ' ὁμως ὡς ἄφροσι⁵ ποιήν ἐπέβαλλον· οὕτω δ'
ἐπιστήμονες⁶ τῶν πολεμικῶν ἐγίνοντο. Τοῖς δὲ πα-
τρίοις νόμοις ἐπέιθοντο καὶ μνήμονες⁷ ἦσαν τῶν Λυ-
κούργου θεσμίων· οἱ δὲ γιγνόμενοι ἐπιλήσιμονες⁸ τούτων
ἐκολάζοντο. Ὅμοίως τοῖς νέοις καὶ αἱ παρθένοι ἐγυμνά-
ζοντο. Ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οἱ Σπαρτιᾶται ἐσεμνύοντο
καὶ μάκαρας⁹ καὶ εὐδαίμονας ἑαυτοὺς¹⁰ ἐλογίζοντο.¹¹
Πάντας τοὺς νέους τέκνα τῆς αὐτῆς πατρίδος ἐνόμιζον.
Οἱ δ' εἴλωτες ἐν Λακεδαίμονι τοὺς ἀγροὺς τῶν Σπαρ-
τιατῶν εἰργάζοντο καὶ ὑπέμενον πολλὰ δεινά· διὸ τάλα-
νες¹² καὶ κακοδαίμονες ἐλογίζοντο.

30. Κίμων ὁ Ἀθηναῖος.

Κίμων ἐπιφανοῦς πατὴρ ἦν· υἱὸς γὰρ τοῦ εὐκλεοῦς¹
στρατηγοῦ Μιλτιάδου² ἦν. Οὐ μόνον δὲ ἐπιφανῶν καὶ
εὐγενῶν γονέων ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐπιεικῆς³ τῷ δήμῳ
ἦν. Οὗτος τοὺς Ἀθηναίους ἐπεισε τριήρεις⁴ κατασκευά-
σαι· τριήρων γὰρ ἔνδειαν⁵ εἶχον. Αὐτῷ δ' ὄντι εὐγενεῖ
καὶ ἐπιεικεί καὶ οἱ Ἀθηναῖοι εὐμενεῖς ἦσαν. Διὸ ὁ δῆμος
αὐτόν, ὄντα προσφιλή τοῖς πολλοῖς, στρατηγὸν ἐν τῷ
πρὸς Πέρσας πολέμῳ ἀπέδειξε.⁶ Κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ-
τον τὰ Κίμωνος ἔργα περιφανῆ καὶ εὐκλεᾶ ἦν· τὸν γὰρ
βασιλέα ἠνάγκασε συνάψαι τὴν εὐκλεᾶ Κιμώνειον εἰρή-
νην. Ἐκ τῆς στρατηγίας Κίμων πλούσια ἐφόδια⁷ ἔχων
ἀνήλπισκεν⁸ εἰς τοὺς πολίτας· οἱ ἀγροὶ γὰρ αὐτοῦ πλήρεις
ὀπωρῶν καὶ ἀνθέων εὐώδων ἦσαν. Τούτων τοὺς φραγ-
μοὺς κατέροιψε, ἵνα οἱ πολῖται λαμβάνωσιν ἄνθη καὶ
ὀπώρας. Τοῖς δ' ἐγνέεσι⁹ τῶν πολιτῶν εἶχε τράπεζαν
πλήρη πολυτελῶν ἐδεσμάτων.¹⁰ Ὅτε δ' εἰς τὴν ἀγορὰν
ἐπορεύετο, δύο νεανίσκοι συνείποντο¹¹ αὐτῷ ἀμπεχόμε-



Κίμων ὁ Ἀθηναῖος.

νοι ¹²καλῶς· οὔτοι πρὸς τοὺς πένητας διημεῖβοντο ¹³τὰ ἱμάτια. |

Ἐνὶ μαγαζιῶσιν

31. Γεωργοῦ παῖδες.

† Γεωργός τις πολλοὺς ἀγροὺς καὶ πολλὰς ἀμπέλους εἶχε· πολλοὶ δὲ καὶ μεγάλοι κῆποι ἦσαν αὐτῷ. Ἐγεμον δ' οὔτοι πολλῶν καρπῶν καὶ εὐτυχῆς διὰ τοῦτο ἐνομίζετο· πολλὰ γὰρ τὰ ἐφόδια εἶχε. Τῷ ὄντι δ' ὅμως δυστυχῆς ἦν· οἱ γὰρ παῖδες αὐτοῦ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἤριζον ¹ καὶ αἴτιοι μεγάλης δυστυχίας τῷ οἴκῳ ἦσαν. Ἐπειδὴ δ' ὁ γέρον καὶ ἡ μήτηρ πρᾶεῖς ² ἦσαν πρὸς τοὺς παῖδας, οὔτοι τοὺς τε ἀγροὺς οὐκ ἐθεράπευον καὶ ἐν ὁμοιοῖα οὐ διῆγον. Αἰσθανόμενος δ' ὁ γέρον τὸ τέλος τοῦ βίου ἐγγύς, λέγει τοῖς παισὶ. «ὦ παῖδες, ἕως μὲν ὑγιῆς ἦν, μετὰ πολλοῦ καὶ μεγάλου πόνου τοὺς ἀγροὺς ἐθερά-

πεινον καὶ πολλὰ τὰγαθὰ εἶχομεν. Νῦν δ' αἰσθάνομαι τὸ τέλος τοῦ βίου ἐγγὺς εἶναι. Κέκρυφα ἐν τοῖς ἀγροῖς μέγαν θησαυρόν. Ἐὰν τούτους σκάψητε, εὐρήσετε τὸν θησαυρόν». Τῷ ὄντι δ' οἱ παῖδες μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς πᾶσαν τὴν ἄμπελον καὶ τοὺς ἀγρούς ἐν ὁμοιοῖα ἔσκαψαν, θησαυρόν δ' ὅμως οὐχ ἠύρισκον· οἱ δ' ἀγροὶ καὶ ἡ ἄμπελος διὰ τοῦτο πολὺν τὸν καρπὸν παρεῖχον. Ἐκτοτε οἱ παῖδες ἐν πολλῇ ὁμοιοῖα διήγον καὶ ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς ἦσαν. †

Ἐπιτομή Ἐπιτομῆ
32. Ἡ γυμναστική.

Ἡ γυμναστικὴ ἀσκησις λαμπρὰ τοῦ σώματος καὶ πνεύματός ἐστι. Οἱ δ' εὖ τὰ σώματα ἔχοντες αἰεὶ ὑγιαίνουν καὶ ἡδέως¹ τὸν βίον διάγουσι· πρῶ² τε γὰρ ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγείρονται καὶ ἀσμένως³ ἐσθίουσι καὶ πίνουσι, πολὺ δ' ἔτι εὐχαρίστως καθεύδουσιν.⁴ Οὕτω τὸ μὲν σῶμα αὐτῶν οὐδέποτε φαύλως⁵ ἔχει, τὸ δὲ φρόνημα αἰεὶ εὐγενές ἐστι, ὥστε εὐσεβῶς μὲν πρὸς τοὺς θεοὺς, εὐπρεπῶς δὲ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, φιλοφρόνως δὲ πρὸς τοὺς ἀδυνάτους ἔχουσιν. Ἐν δὲ τοῖς πολεμικοῖς ἀγῶσι πάνυ ἀνδρείως μάχονται καὶ τῇ πατρίδι ὑπουργίαν⁶ προσφέρουσι. Διὰ ταῦτα ὑπὸ πάντων τῶν πολιτῶν γεραίρονται καὶ τὸν λοιπὸν βίον σεμνῶς διάγουσι καὶ ἀποθνήσκοντες δόξαν τοῖς υἱοῖς καταλείπουσι. Τοῖς δ' ἀσθενῶς τὸ σῶμα ἔχουσι καὶ λήθη καὶ ἀθυμία καὶ μανία⁷ πολλάκις ἐγγίγνονται.

Ἐπιτομή
33. Κῦρος ὁ νεώτερος

Κῦρος ὁ νεώτερος ἦν βασιλικώτατος καὶ ἀξιότατος πάντων τῶν Περσῶν εἰς τὸ ἄρχειν. Παῖς ἔτι ὢν, ὅτε σὺν τῷ πρεσβυτέρῳ ἀδελφῷ ἐπαιδεύετο, δικαιότερος

καὶ σωφρονέστερος¹ αὐτοῦ ἐνομιζέτο. Τῶν δ' ἡλικιω-
 τῶν² αἰδημονέστατος³ ἦν καὶ τοῖς προσβυτέροις ἐπεί-
 θετο προθυμότερος τῶν ὑποδεεστέρων⁴. Ἔπειτα δὲ φι-
 λιππότατος ἦν.⁵ Ἐκρινον δ' αὐτὸν καὶ τῆς τοξικῆς καὶ
 τῆς ἀκοντίσεως φιλομαθέστατον εἶναι καὶ μελετηρότα-
τον. Ὅτε δ' ἐν ἡλικίᾳ ἦν, φιλοθηρότατος⁶ καὶ φιλοκιν-
δυνότατος ἦν· καὶ τοῖς μὲν φίλοις πρότατος, τοῖς δ'
 ἐχθροῖς τραχύτατος καὶ φοβερώτατος ἀνταγωνιστῆς ἦν.
 Ἐπειδὴ δ' ὁ πατὴρ Λαρεῖος σατράπην⁷ τῆς Λυδίας κα-
 τέπεμψεν αὐτόν, ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἄρχων ικανότα-
τος καὶ ἐγκρατέστατος ἐγένετο. Πᾶσαι δ' αἱ πόλεις προ-
 θύμως ἐπείθοντο αὐτῷ καὶ εὐδαιμονέστεραι ἢ πρὶν
 ἦσαν.

34. Κροῖσος καὶ Σόλων.

Κροῖσος ὁ Λυδῶν¹ βασιλεὺς πλουσιώτατος καὶ κρά-
 τιστος ἐνομιζέτο εἶναι. Ἦκε δὲ ποτε εἰς Σάρδεις Σό-
 λων Ἀθηναῖος καὶ τοῦτον ὁ βασιλεὺς προθυμώτατα καὶ
μεγαλοπρεπέστατα ἐξένισε.² Μιᾶ τῶν ἡμερῶν Κροῖσος
 τοὺς μεγίστους θησαυροὺς ἐπέδειξε τῷ Σόλωνι καὶ εἶτα
 ἔλεξεν. «ὦ ξένε Ἀθηναῖε, σὺ μάλιστα προέχεις³ σοφία
 πάντων Ἀθηναίων· σωφρονέστερον καὶ δικαιότερον
 παντὸς ἄλλου κρίνεις. Βούλομαι ἀκούειν σου, εἰ νομί-
 ζεις ἄλλον εὐδαιμονέστατον». Σόλων δ' ἀποκρίνεται.
 «Οὐκ ἂν οἱ τύραννοι εὐδαιμόνες εἴσιν· οὗτοι γὰρ τῶν
μεγίστων μὲν ἀγαθῶν ἐλάχιστα μετέχουσι, τῶν μεγίστων
 δὲ κακῶν πλεῖστον ἔχουσι. Ἐγὼ πλέον σου μακαρίζω⁴
 τοὺς παῖδας τῆς Ἀργείας ἱερείας, Κλέοβιν καὶ Βί-
 τωνα.⁵ Οὗτοι πάντων τῶν Ἀργείων ἐρωμενέστατοι
 ἦσαν καὶ εὐνοῦστατοι⁶ αὐτοῖς οἱ θεοὶ ἐγένοντο. Οὕσης
 γὰρ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἥρας, ἐπεὶ οἱ βόες ἐκ τῶν ἀγρῶν
 οὐ παρῆσαν ἐν καιρῷ, οἱ νεανία ἐλαύνοντες τὴν ἱεράν

ἄμαξαν μετὰ τῆς μητρὸς εἰς τὸ ἱερὸν ἐκόμισαν θάπτον τῶν βοῶν· διὸ καὶ ἀρίστη⁷ ἢ τελετὴ τοῦ βίου ἦν αὐτοῖς. Δῶρον γὰρ μέγιστον καὶ ἥδιστον ἔπεμψαν οἱ θεοὶ θάνατον· μετὰ γὰρ τὴν ἑορτὴν ἥδιστος ὕπνος καταλαμβάνει αὐτοὺς καὶ οὕτως ἀποθνήσκουσι». Κροῖσος δὲ λέγει τὸ δεύτερον· «ἐγὼ οὐκ εἶμι τῶν ἄλλων;» Σόλων δ' ἀποκρίνεται. «Οὐχ ἦττον⁸ τούτων μακαρίζω Τέλλον τὸν



Κροῖσος καὶ Σόλων.

Ἀθηναῖον. Τούτῳ παῖδες ἦσαν βέλτιστοι καὶ ἡ τελευτὴ τοῦ βίου ἦν αὐτῷ καλλίστη· στρατεύσας γὰρ ἐπὶ Μεγαρέας⁹ καὶ νικήσας τοὺς πολεμίους κάλλιστα ἀποθνήσκει· οἱ δ' Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ἔθαψαν τούτον μέγισταις τιμαῖς». Ἐπὶ τούτῳ τῷ λόγῳ χαλεπώτερον εἶχεν¹⁰ ὁ βασιλεὺς ἢ πρότερον. Διὸ λέγει. «Ἐγὼ δ' οὐδενός εἶμι κρείττων, οὐδ' εὐδαιμονέστερος;» Ὁ δὲ Σόλων λέγει. «³Ω βασιλεῦ, πλείσται τύχαι τῷ ἀνθρώπῳ γίνονται μέχρι τῆς τελευτῆς,¹¹ ὁ θάνατος δὲ μόνον ἐλέγχει ταύτας ἀκριβέστερον παντὸς ἄλλου· ἐὰν μέχρι τέλους τοῦ βίου εὐδαιμονέστατα διάγῃς, τότε καὶ σὲ λέξω εὐδαίμονα».

35. Εὐχή Καμβύσου πρὸς Κῦρον τὸν πρεσβύτερον.

Κύρω ἄγοντι τὸν στρατὸν ἐπὶ στρατείαν ὁ πατήρ ἤρχετο¹ λόγου. «^Ω παῖ, ἄγοιέν² σε οἱ θεοὶ ἐπὶ τὴν στρατείαν εὐμενῶς καὶ ἀεὶ πέμποιέν σοι οἰωνοὺς καλοὺς καὶ γινώσκουσιν τὰ οὐράνια σημεῖα. Ταῦτα δὲ γινώσκων πρόατοις τὰ ἄριστα καὶ μηδέποτε ἔνδεια³ μάντεων καταλαμβάνοι σε». Κῦρος δ' ἀποκρίνεται. «Εἶθ' ἐθέλοιεν οἱ θεοὶ εὐμενεῖς ἡμῖν εἶναι καὶ συμβουλεύοιεν τοῖς σημεῖοις τὰ ἄριστα. Καὶ ὑμεῖς δ' ὑγιαίνοιτε καὶ εὖ πράττοιτε⁴ μέχρι τῆς ἐπανόδου ἡμῶν. Εἶθε δὲ σημαίνοιεν διοσημεῖοις⁵ οἱ θεοὶ ὑμῖν, ὅτε ἡμεῖς ἐπιτυγχάνομεν». Ταῦτα τοὺς θεοὺς ἐπηύχοντο γινώσκοντες, ὅτι ἀνάγκη τοὺς ἀνθρώπους ἐπιμέλεσθαι⁶ τῶν θεῶν, ὅταν εὖ πράττωσι καὶ μή, ὅταν ἐν ἀπόρῳ ᾧσιν.⁷

36. Διάλογος Ξέρξου καὶ Δημαράτου.

Ξέρξης πρὸ τῆς ἐν Θερμοπύλαις μάχης κατάσκοπον ἔπεμπεν ἰδεῖν,¹ ὅποσοι εἶεν οἱ Ἕλληνες καὶ τί πρόατοιεν. Ἐν Θετταλία γὰρ ὦν ἤκουεν, ὡς ἐνταῦθα οἱ Ἕλληνες ἠθροικότες εἶεν πολὺν στρατὸν καὶ ὅτι ἡγεμόνες εἶησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ὡς δ' ὁ κατάσκοπος ἐπλησίασε πρὸς τὸ στρατόπεδον, ἐπυνθάνετο, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔξω τοῦ τείχους εἶησαν· ἐνταῦθα δ' ἐγυμνάζοντο καὶ ἐκτενίζοντο, Λεωνίδας δὲ τούτοις ἔλεγεν. «Ἄνδρες στρατιῶται, σώζοιτε² τὴν πατρίδα καὶ ἀποθνήσκετε ὑπὲρ αὐτῆς· οὕτω γὰρ ἂν³ ἀποστρέψαιτε τὸν τῶν βαρβάρων κίνδυνον». Ταῦτα ὁ Ξέρξης ἀκούων καὶ θαυμάζων μετεπέμπετο⁴ Δημάρaton τὸν Λακεδαιμόνιον καὶ ἔλεγεν αὐτῷ, τί ὁ κατάσκοπος εἰρηκῶς εἶη. Ὁ δ' ἔλεγεν. «Ἐγὼ μὲν, ᾧ βασιλεῦ, ἔλεγόν σοι καὶ πρότερον, ὅτι οἱ ἄνδρες

οὗτοι κωλύσοιεν ἡμᾶς διαβαίνειν τὴν στενωπὸν. Καὶ νῦν δὲ λέγω, ὅτι ἐπὶ πᾶν ἤξουσι⁵ περὶ τῆς νίκης· εἰ δὲ μὴ ἀληθεύσαιμι, φονεύσαις ἂν⁶ με». Ταῦτα δ' ὁμῶς λέγων οὐκ ἔπειθε⁷ Ἐζέξην. Διὸ ἐπιλέγει· «ὦ βασιλεῦ, νομίζοις ἂν⁸ μὲ ψεύστην, εἰ μὴ τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχοι».

Προσανατολίτης ἐκφραστὴς τῆς φωνῆς

37. Γεωργοῦ παῖδες.

✓ Γεωργοῦ παῖδες ἐστασίαζον.¹ Ὁ δὲ καθ' ἡμέραν αὐτοῖς ἔλεγε. «Παῖδές μου, μὴ στασιάζετε· ἐστὲ φίλοι ἀλλήλοις καὶ ἱκετεύετε τοὺς θεοὺς εὐμενεῖς ὑμῖν εἶναι. Σὺ δ', ὦ πρεσβύτερε, ἴσθι ὑπόδειγμα τοῖς ἄλλοις, οἱ δὲ νεώτεροι ἔστωσαν ὑπήκοοί² σοῦ. Ἄλλ' ὁμῶς οὐδὲν ἐπετύγγανε. Διὸ μιᾷ τῶν ἡμερῶν λέγει αὐτοῖς. «Παῖδες, κομίσαστέ μοι δέσμην ῥάβδων». Ταύτην δ' ἐπεὶ ἐκόμισαν, λέγει τῷ πρεσβυτέρῳ. «Στρέψον τὴν δέσμην καὶ θραῦσον³ ταύτην». Μάτην μέντοι οὗτος ἐπέμενε ταύτην θραύσαι· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄλλοι οὐδὲν ἐπετύγγανον. Τότε λέγει αὐτοῖς. «Εἰς ὑμῶν λυσάτω τὴν δέσμην». Ἐπεὶ δὲ ταύτην ἔλυσαν, ὁ πατὴρ ἀνὰ μίαν ἐκάστω⁴ τείνει λέγων· «θραύσατε νῦν αὐτάς». Καὶ εὐθέως τοῦτο πάντες ῥαδίως ἐπραξάν. Λέγει τότε αὐτοῖς. «Παῖδες, διάγετε ἐν ὁμοιοῖα καὶ ἀγάπῃ καὶ φυλάξατε τὰς συμβουλὰς μου· ἔὰν γὰρ ἐν ὁμοιοῖα διάγητε, ἀχειρώτοι⁵ τοῖς ἐχθροῖς ἔσεσθε· εἰ δὲ μή, ῥαδίως ὑποκύψετε τούτοις».

Ἐξοριστικὸς Β1

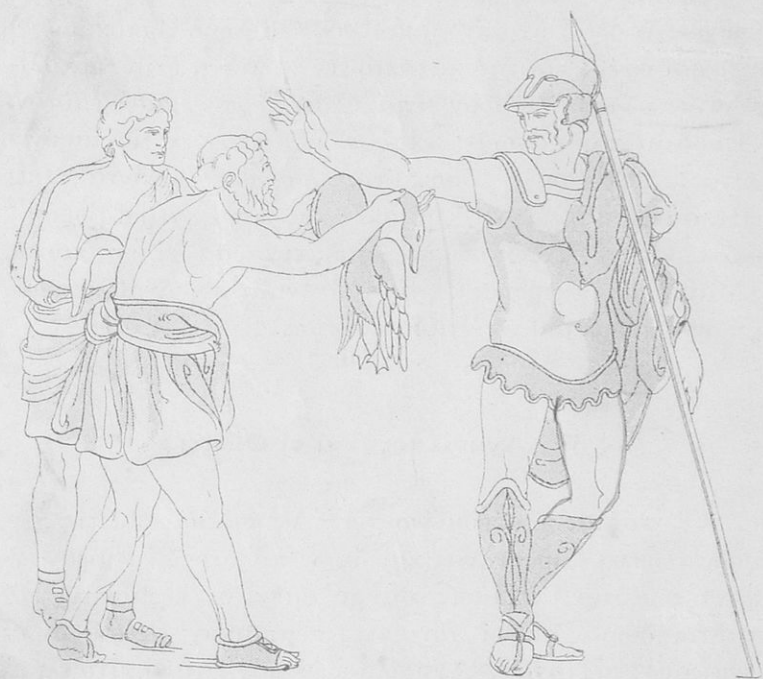
38. Λέων καὶ ἀλώπηξ

¹ Λέων ἐπιτυχῶν¹ λαγωῶν καθεύδοντι² τοῦτον ἐβουλεύετο³ καταφαγεῖν. Μεταξὺ δ' ἔλαφον παρελθοῦσαν ἰδὼν ἐκείνον ἀπέλυσε καὶ τῇ ἐλάφῳ ἐπέδραμεν· ἐβουλεύετο γάρ, ὅτι πλείονα τροφὴν ἔξει, ἔὰν τὴν ἔλαφον

συλλάβῃ. Ὁ μὲν οὖν λαγῶδες ἀκούσας τῶν ψόφων⁴ ἔφυγεν· ὁ δὲ λέων ἐπιδραμῶν τῇ ἐλάφῳ καὶ ἀποκαμῶν⁵ οὐκ ἠδύνατο ταύτην καταλαβεῖν.⁶ Διὸ ταύτην καταλιπὼν ἐπὶ τὸν λαγῶν ἐπανῆλθε λέγων καθ' ἑαυτόν. «Εὐροίμι τὸν λαγῶν· ἱκανὸν μοί ἐστίν ἐν τῷ παρόντι οὗτος». Εὐρῶν δ' ὁμως τὸν λαγῶν φυγόντα εἶπε. «Δίκαια ἔπαθον, ὅτι ἔλαθον⁷ καὶ τὴν ἐν χερσὶ βορᾶν⁸ ἀπολέσας». Ἀλώπηξ δὲ παρατυχοῦσα εἶπεν αὐτῷ. «Μάθε, ὡς ἄφρων εἶ· τὸ γὰρ ὑπάρχον ἀγαθὸν περιιδῶν⁹ ἐπὶ ἀβεβαίαν ἐλπίδα ἔδραμες».

39. Ἀγησίλαος καὶ οἱ Θάσιοι.

Οἱ Θάσιοι πορευομένῳ τῷ Ἀγησιλάῳ¹ διὰ τῆς χώρας, ἄλφιστα² καὶ χῆνας καὶ ὄψα³ πολυτελεῖ ἔπεμψαν λέγοντες αὐτῷ. «Ἡμεῖς θαυμάζομεν σε τῆς ἀρετῆς καὶ ταῦτα δῶρά σοι οἱ ἄρχοντες πέμπουσιν· εἰς αὔριον δὲ πέμπουσι πλείονα». Ἀγησίλαος δὲ μόνον τὰ ἄλφιστα ἐλάμβανε, τὰ δὲ λοιπὰ ἐκέλευσε τοὺς κεκομικότας ἀπάγειν ὀπίσω. Ἐπειδὴ δ' οὗτοι ἐθαύμασαν, ὅτι οὐ λαμβάνοι τὰ δῶρα, Ἀγησίλαος ἔλεξεν αὐτοῖς. «Ἐὰν ἐθίσω τοὺς στρατιώτας εἰς πολυτέλειαν, οὐδὲν τῶν εἰλώτων διαφέρουσι· τούτοις γὰρ προσήκει⁴ τὰ δῶρα καὶ οὐκ ἐλευθέρους ἀνδράσιν. Ἀπάγετε οὖν ταῦτα ὀπίσω καὶ λέξατε τοῖς ἄρχουσιν, ὅτι ταῦτα οὐκ ἐστὶ χρήσιμα τοῖς στρατιώταις». Οἱ Θάσιοι ἀκούσαντες τῶν πρέσβειων καὶ ἔτι πλέον θαυμάσαντες τὸν ἄνδρα ἐκήρυξαν θεαῖς τιμαῖς θεραπεύειν αὐτόν. Ἐπεμψαν δὲ περὶ τούτου πρέσβεις πρὸς Ἀγησίλαον. Οἱ δ' ἔλεγον· «ὦ Ἀγησίλαε, οἱ τῆς πόλεως ἄρχοντες πεπόμφασιν ἡμᾶς λέξοντάς σοι, ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν, ὡς θεόν, σὲ θεραπεύσει». Ὁ δ' ἔλεγεν. «Ἄγετε καὶ



Ἀγχιλαὸς καὶ οἱ Θάσιοι.

πράξατε πρῶτον, ὅ,τι ἂν^δ ὑμῖν λέξω. Ποιήσατε πρῶτον ὑμᾶς αὐτοὺς θεοὺς, καὶ, εἰ τοῦτο πράξατε, λέξατε ἂν, ὅτι καὶ ἄλλους οἰοί τ' ἔστε θεοὺς ποιῆσαι».

Προσωπικαὶ ἀντωνυμιαὶ

40. Κύων καὶ πρόβατον.

Ὄτε φωνήεντα¹ ἦν τὰ ζῷα, τὸ πρόβατον ἔλεγε τῷ δεσπότῃ.² «Ἡμεῖς, ὦ δέσποτα, ἔριά³ σοι παρέχομεν καὶ τυρὸν καὶ ἄρνας καὶ τῷ γάλακτι ἡμῶν τρέφομεν τὰ τέκνα καὶ αὔξομεν⁴ αὐτά/ Σὺ δ' οὐδὲν παρέχεις ἡμῖν, ἂν μὴ τι ἡμεῖς ἐκ τῆς γῆς λαμβάνομεν· τῷ δὲ κυνί,⁵ ὃς⁶ οὐδὲν παρέχει σοι, ἐκ τοῦ σίτου παρέχεις». Ἀκούσας ταῦτα ὁ κύων ἔλεγεν. «⁷ὦ ἀνόητον πρόβατον, ἢ γλῶσσά

σου προτρέχει τῆς σκέψεως. Ἐγὼ εἰμι χρησιμώτερος ὑμῶν· ἔργον μὲν γὰρ ὑμῶν ἐστὶ παρέχειν τὰ ἀνωτέρω ἀγαθὰ τῷ δεσπότῃ, ἄλλην δὲ φροντίδα οὐδεμίαν ἔχετε. Εἰ δ' ἐγὼ μὴ ἐφύλαττον ὑμᾶς, ἐκινδυνεύετε ἂν ἴ πάσχειν πολλὰ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Ἐμοὶ δ' ἀνάγκη νυκτός τε καὶ ἡμέρας φυλάττειν καὶ σφάζειν ὑμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων».

41. Αἰνείου¹ εὐσέβεια

Οἱ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν ἔλεγον τοῖς στρατιώταις. «Ἄνδρες στρατιῶται, φειδώ-



Αἰνείου εὐσέβεια.

μεθα τῶν ἀλισκομένων² καὶ λογιζόμεθα, μὴ ἄδικα φαινώμεθα³ ἐργαζόμενοι· οὕτω γὰρ ἂν τοὺς θεοὺς εὐμενεῖς

ἔχοιμεν καὶ ἀσφαλεῖς ἂν οἴκαδε διαπορευοίμεθα». Τοῖς δὲ Τρωσὶν ὀλοφυρομένοις ἔλεγον. «⁵ ὦ Τρῶες, νικηταὶ μὲν ἔσμεν, ἐπιτρέπομεν δ' ὑμῖν φέρεισθαι,⁴ ὅ,τι ἂν βούλησθε τῶν οἰκείων. Μὴ οὖν ὀδύρεσθε, ἀλλὰ κομίζεσθε⁴ ἐν τούτων καὶ ἀπέρχεσθε». Πάντες μὲν τότε οἱ ἄλλοι ἐκομίζοντό τι τῶν οἰκείων. Αἰνείας δὲ μόνος τοὺς πατρώους θεοὺς λαβὼν ἔφερον ἐπὶ τῶν ὤμων ὑπεριδῶν⁵ τῶν ἄλλων. Οἱ δ' Ἕλληνες ἠδόμενοι⁶ ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ ἐπέτρεψαν αὐτῷ φέρεισθαι καὶ δεύτερον κτῆμα. Ὁ δὲ τὸν γέροντα πατέρα ἀναλαβὼν τοῖς ὤμοις ἀπῆλθεν. Οἱ δ' Ἕλληνες ἐξεπλήττοντο οὐχ ἥκιστα⁷ ἐπὶ τούτῳ καὶ πάντα ἐπέτρεψαν λαμβάνειν. Οὕτω ἐν τιμῇ εἶχον⁸ τοὺς πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς γονέας εὐσεβεῖς γενομένους.

42. Λόγοι Ξενοφῶντος πρὸς Ἕλληνας.

Οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν τῶν στρατηγῶν θάνατον χαλεπῶς ἔφερον,¹ ὅτι ὄντο ἐν κινδύνῳ ἔσεσθαι, καὶ ἄθυμοι διὰ τοῦτο ἦσαν. Ξενοφῶν δὲ τούτους ἀθροίζει καὶ εὐξάμενος τοῖς θεοῖς πρῶτον ἔλεγεν αὐτοῖς. «Ἄνδρες Ἕλληνες, πρὸ ὀλίγων ἔτι ἡμερῶν ἀντιταξάμενοι τοῖς πολεμίοις διεπράξασθε,² ὥστε καὶ τὸ ὄνομα τῶν Ἑλλήνων φόβον τοῖς Μήδοις εἶναι. Καὶ τότε μὲν περὶ τῆς Κύρου ἀρχῆς ἠγωνίσασθε καὶ εἰς φυγὴν τοὺς πολεμίους ἐτρέψασθε, νῦν δὲ περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας ἀγωνιοῦμεθα. Ἄφ' οὗ χρόνου ἐσπείσάμεθα³ Τισσαφέρνει, ἐνομίσαμεν εἰρήνην ἡμῖν ἔσεσθαι. Βασιλεὺς μέντοι τὰς σπονδὰς λέλυκε καὶ φυλλάττεται⁴ ἡμᾶς ὡς πολεμίους. Φυλαξόμεθα οὖν καὶ ἡμεῖς τοὺς βαρβάρους καὶ μηκέτι τούτοις σπείσόμεθα. οὕτω δ' εἰς τὸ ἐξῆς πορευσόμεθα διὰ πολεμίας τῆς χώρας, ἀλλ' ἀσφαλεῖς ἐσόμεθα καὶ διαπραξόμεθα εἰς Ἑλλάδα ἐλθεῖν. Εἰ δὲ καθ' ἡμέραν πορευοίμεθα

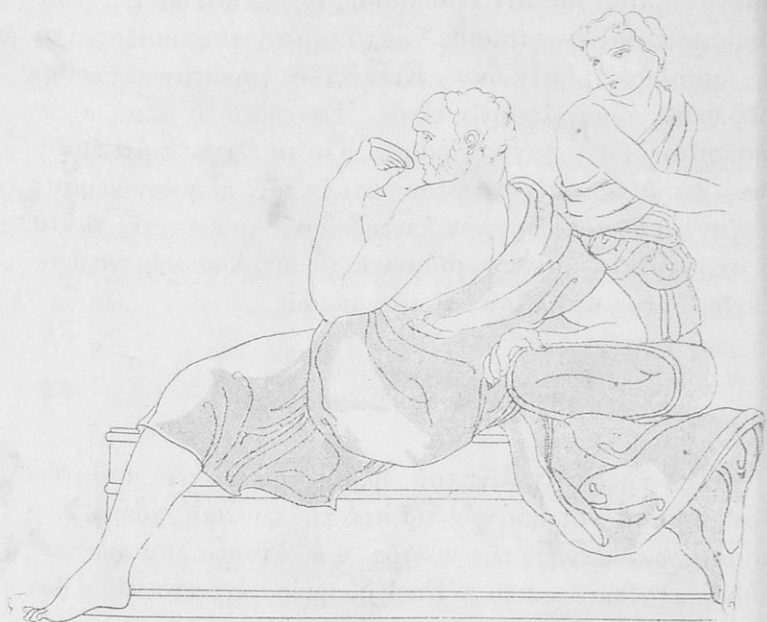
πλειον,⁵ ἀπαλλαξαίμεθα⁶ ἂν πολὺ τοῦ στρατεύματος. Εἰ δ' ἄχθεσθε,⁷ ὅτι ἡγεμῶν ἡμῖν οὐκ ἔσται Τισσαφέρ- νης, σκέψασθε, εἰ συμφέρει ἡμῖν ἡγεμόνα ἔχειν τὸν ἐργα- σάμενον ἡμᾶς κακά. Παύσασθε οὖν πιστεύοντες τοῖς βαρβάροις καὶ ψηφίσασθε⁸ κατακαῦσαι τὰς ἀμάξας, ἵνα μὴ ἐμποδῶν⁹ ἡμῖν ὄσι. Κελεύω δὲ πρῶτον εὐξασθαι τοῖς θεοῖς εὐμενεῖς ἡμῖν εἶναι. Ἐπιτήδεια δ' ἐλπίζω εὐ- ρήσεσθαι ἐν τῇ ἐγγυὲς χώρᾳ». Ταῦτα ἔλεγε, διότι ἐμάν- θανε παρὰ τῶν αἰχμαλώτων, ὅτι ἐν ταῖς πλησίον κόμαις τεύξονται¹⁰ πολλῶν τῶν ἐπιτηδείων. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται καὶ ψηφισάμενοι τὰ συμβουλευόμενα ὑπὸ Ξενοφῶντος ἀπῆλθον ἐπὶ τὰς σκηνάς.

Παραμύσεις Ἰσοκράτους

43. Θάνατος Σωκράτους.¹

Πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου πολλοὶ τῶν μαθητῶν συνηθροισμένοι ἦσαν ἐν τῷ πρὸ τῆς φυλακῆς χώρῳ. Σω- κράτης δ' ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἀνεπέπαυτο λαμπρῶς καὶ οὐδόλως ἐτετάρακτο. Ἐπεὶ δ' ἡμέρα ἐγένετο, εἰσηλθὼν διὰ τῆς πρὸς βορρᾶν τετραμμένης πύλης πολλοὶ μεταξὺ δὲ καὶ οἱ παῖδες κεκομισμένοι ἦσαν. Σωκράτης δὲ πρὸς τοὺς ἠθροισμένους ἔλεξεν. « Ἄνδρες φίλοι, ἅπαντα τὸν βίον πεπολίτευμαι² σοφρόνως καὶ ἀξίως τῆς πόλεως καὶ πέπραγαμὶ πάντα τὰ ὑπὸ τῶν θεῶν τεταγμένα³ μοι. Καὶ νῦν δ' ἔτι πέπεισμαι τετάχθαι ὑπ' αὐτῶν, ἵνα τοὺς νέους ἐπ' ἀρετὴν προάγω⁴ ἡσθανόμην δ', ὅτι οὐδενὶ τρόπῳ ἀποτετραμμένος ἂν εἶην τούτου. Διὸ καὶ ὑμεῖς μηδέποτε πέπαυσθε πολιτευόμενοι δικαίως· ἐὰν γὰρ οὕτω πεπαι- δευμένοι ἦτε, ὠφέλιμοι τῇ πολιτείᾳ ἔσεσθε». Ταῦτα αὐ- τοῖς εἶπεν. Εὐθύς μετὰ τοῦτο εἶπεν· «ἀλλ' ὦ Κρίτων, ἐνεγκέτω τις τὸ φάρμακον, εἰ τέτριπται». Καὶ ὁ ἄνθρω- πος ἐν κύλικι τὸ φάρμακον τέτριμμένον ἤνεγκε τῷ Σω-

κράτει. Καὶ οὗτος μὲν ἐξέπιεν ὄϊν ἡρέμα τοῦτο, πολλοὶ δὲ τῶν παρόντων ἐγκεκαλυμμένοι τὸ πρόσωπον ταῖς χερσὶν ἀπέκλαιον. Ὁ δ', ἐπειδὴ τὰ σκέλη ἠσθάνετο βαρυνόμενα,



Θάνατος τοῦ Σωκράτους.

ὑπτιος κατεκλίνετο. Ὁ δ' ἄνθρωπος διατρίψας συχνὸν ἕξι χρόνον ἐξεκάλυπεν αὐτόν· ἐνεκεκάλυπτο γάρ. Κρίτων δ' ἰδὼν αὐτὸν νεκρὸν συνέκλεισε τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.

44. Ἡρακλῆς ἔφηβος.

Ἡρακλῆς¹ ἔφηβος γενόμενος ἐν ἀπορίᾳ ἦν,² ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράποιτο, τὴν δι' ἀρετῆς ἢ τὴν διὰ κακίας. Μίαν οὖν τῶν ἡμερῶν ἐγένετο ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐνταῦθα τῷ Διὶ ἠῤῥαχτο λέγων. «Ζεῦ πάτερ, γενοῦ

μοι βοηθός, ἵνα τὴν ἀρίστην ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράπω-
 μαι καὶ ὠφέλιμος τοῖς ἀνθρώποις γένομαι». Αἴφνης
 ἐπιφαίνεται γυνὴ τὰ μάλιστα κεκαλλωπισμένη· αὕτη
 προσγενομένη³ τῷ Ἡρακλεῖ λέγει αὐτῷ, «Ἐπυθόμην,
 ὦ Ἡράκλεις, ὅτι ἐν ἀπορίᾳ εἶ, ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον
 τράπη. Ἐὰν ἔλθῃ⁵ ἐμὲ καὶ ἐπίσπῃ⁶ μοι, ἄξω σε ἐπὶ τὴν
 ἡδίστην καὶ ῥάστην ὁδόν· πάντα δὲ τὰ ἀγαθὰ ἔξεις ἀπο-



Ἡρακλῆς ἔφηβος.

νώματα· οὐδεὶς δὲ φόβος, μὴ γένηται ποτε σπάνις⁷ τού-
 των· παρέχω γὰρ τοῖς συνοῦσιν ἐμοὶ τὴν ἐξουσίαν εὐρί-
 σκεσθαι τὰ ἀγαθὰ πανταχόθεν καὶ διὰ κλοπῆς». Ἐν
 τούτῳ ἐπιφαίνεται μακρόθεν δευτέρα γυνή. Αὕτη ἀφι-
 κομένη πλησίον τῷ Ἡρακλεῖ λέγει. «Ἐγώ, ὦ Ἡρά-
 κλεις, γινώσκω τὴν ἀγαθὴν φύσιν καὶ παιδείαν σου ἐκ
 παιδός. Ἐλπίζω δ' εἰ τράποιο τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδόν, γενέ-
 σθαι ἄν⁸ σε ἀγαθὸν ἐργάτην τῶν σεμνῶν καὶ τῶν κα-
 λῶν. Ἐπιλαθοῦ⁹ τῶν ἡδέων ταύτης λόγων καὶ ἐλοῦ

ἐμέ, ἵνα ἀγαθὸς ἀνὴρ γένη». Ἡρακλῆς δ' ἤρρετο, πῶς ταύτας ὀνομάζουσι. Πυθόμενος δ' ὅτι ἡ μὲν πρώτη Κακία, ἡ δὲ δευτέρα Ἀρετὴ ὀνομάζονται, εἴλετο τὴν Ἀρετὴν καὶ ἀνὴρ ἔνδοξος ἐγένετο.

Παρθενίος μέγαν καὶ Παρθενίος ἑσπέριον α' β'
 45. Ἀρπαγὴ Περσεφόνης.

Περσεφὸνῃ θυγάτηρ Διὸς ἦν. Παιδευθεῖσα δὲ καὶ ἀνατραφεῖσα ὑπ' αὐτῆς λαμπρῶς καλλίστη καὶ σωφρονεστάτη¹ τῶν παρθένων ἐγένετο. Ταύτην Πλούτων² γυναῖκα ἠβουλήθη λαβεῖν. Ἐπορεύθη οὖν πρὸς τὸν Δία τὸν ἀδελφὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ. «Ζεῦ, βούλομαι Περσεφόνην γυναῖκα λαβεῖν· ἐὰν μὴ ἡ Δημήτηρ πεισθῆ, ἀναγκασθήσομαι ταύτην ἀρπάσαι». Ἔλεγε δ', ὅτι τοῦ ἔργου τούτου οὐδέποτε ἀπαλλαγῆσονται. Ζεὺς δὲ πεισθεὶς ἐπιτρέπει τοῦτο τῷ Πλούτωνι. Μιᾶ οὖν τῶν ἡμερῶν συλλεγεῖσαι³ αἱ παρθένοι εἰς τοὺς ἀγρούς ἐπορεύθησαν ἄνθη συλλέξουσαι. Περσεφὸνῃ δ' ἀπαλλαγείσα τῶν ἄλλων συνήθροισεν ἄνθη. Αἴφνης ἡ γῆ διεσχίσθη καὶ ἡ Περσεφὸνῃ κατεπόθη ὑπ' αὐτῆς· πράγματι δ' ὁμως ὑπὸ Πλούτωνος ἀρπαγεῖσα εἰς Ἄδου⁴ ἤχθη. Αἱ ἄλλαι παρθένοι διασωθεῖσαι οἴκαδε⁵ ἐνόμισαν ταύτην εἰς βράθρον κατακρημνισθῆναι. Δημήτηρ δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας περιήγουσα ἀνημμέναις λαμπάσι τὴν θυγατέρα οὐχ ἠῦρισκε. Μηνυθεῖσα⁶ δ' ὑπὸ ἑρμηνέων, ὅτι ἡ Περσεφὸνῃ ὑπὸ Πλούτωνος ἀρπαγείῃ, προσῆλθε τῷ Διὶ κλαίουσα καὶ εἶπεν αὐτῷ. «Ζεῦ πάτερ, πῶς ἂν ἠσθεῖν⁷ καὶ τερφεῖν ἐν τῷ βίῳ, εἰ τὸ λοιπὸν ἀναγκασθεῖν διάγειν ἄνευ τῆς θυγατρὸς;» Ζεὺς δὲ Πλούτωνα μεταπεμψάμενος λέγει αὐτῷ. «ὦ Πλούτων, ἡ Περσεφὸνῃ τὸ ἡμῖς μὲν τοῦ ἔτους μενέτω παρὰ σοι, τὸ δ' ἕτερον παρὰ τῇ μητρὶ. Πορεύθητι οὖν νῦν, Περσεφὸνῃ, πρὸς τὴν μητέρα».

Οὕτω Ζεὺς ἐνόμισε τὸν τε Πλούτωνα ἠσθήσεσθαι καὶ τὴν Δήμητρα ἀνακουφισθήσεσθαι.

46. Δερκυλίδας¹ καὶ Μειδίας.²

Μειδίας φονεύσας τὴν μητέρα τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Μανίαν κύριος τῆς Αἰολίδος ἐγένετο καὶ ἐν τῇ τῶν Γεργιθίων ἀκροπόλει μετὰ τῆς ἑαυτοῦ φρουρᾶς διέμενεν. Ὅτε οὖν Δερκυλίδας τὴν Αἰολίδα Γέργιθα κατέλαβεν, ἐβούλετο κολάσαι³ Μειδίαν ἐπὶ τῷ τῆς Μανίας θανάτῳ. Πρὸς τοῦτο ἔταξε⁴ μὲν τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας περὶ τὰ τεῖχη, αὐτὸς δὲ σὺν Μειδία εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἔνθα τῇ Ἀθηναῖ ἔθυσε. Μειδίας δὲ προαισθόμενος κακὰ τοῖς ἑαυτοῦ λέγει τῷ Δερκυλίδᾳ «Ἐγώ, ὦ Δερκυλίδα, ἀπέροχομαι οἴκαδε παρασκευάσων ξενία σοὶ καὶ τοῖς σοῖς στρατιώταις». Δερκυλίδας μέντοι λέγει. «Οὐ μὰ Δία· αἰσχρὸν γὰρ ξενίζεσθαι⁵ ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς στρατιώτας ὑπὸ σοῦ καὶ τῶν ὑμετέρων· ἡμεῖς γὰρ ἐθύσαμεν τῇ θεᾷ· μένε παρ' ἡμῖν. Ἔως δ' ἂν τὸ δεῖπνον ὑπὸ τῶν ἡμετέρων παρασκευάζεται, ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια διασκευόμεθα».⁶ Ἐπεὶ δ' ἐκαθέζοντο, λέγει Δερκυλίδας. «Οἱ ἡμέτεροι, ὦ Μειδία, καταλείπουσι τὴν σφετέραν οὐσίαν τοῖς ἑαυτῶν υἱοῖς· ὑμεῖς δὲ καὶ οἱ ὑμέτεροι τί πράττετε; Σὲ ὁ πατήρ ἄρχοντα τοῦ σοῦ οἴκου κατέλιπε καὶ τῶν σῶν οἰκιῶν καὶ νομῶν;»⁷ Μάλιστα εἶπεν ὁ Μειδίας. Καταλέγοντος⁸ δὲ Μειδίου νὰ κτήματα ἀπέγραφον⁹ οἱ περὶ Δερκυλίδαν. Ἐπεὶ δ' ἀπεγέγραπτο πάντα, λέγει ὁ Δερκυλίδας. «Μανία δὲ τίνοσ ἦν;» Οἱ δὲ παρόντες εἶπον· «Φαρναβάζου». «Οὐκοῦν», εἶπεν ὁ Δερκυλίδας, «καὶ τὰ ἐκείνης ἡμέτερα ἂν εἶη, ἐπεὶ νικηταὶ ἐσμεν». Οὕτω Δερκυλίδας τὸν τῆς Μανίας θάνατον ἔχων αἰτίαν, τὴν ἀρχὴν τὸν Μειδίαν ἀφείλετο καὶ κύριος τῆς Αἰολίδος ἐγένετο.

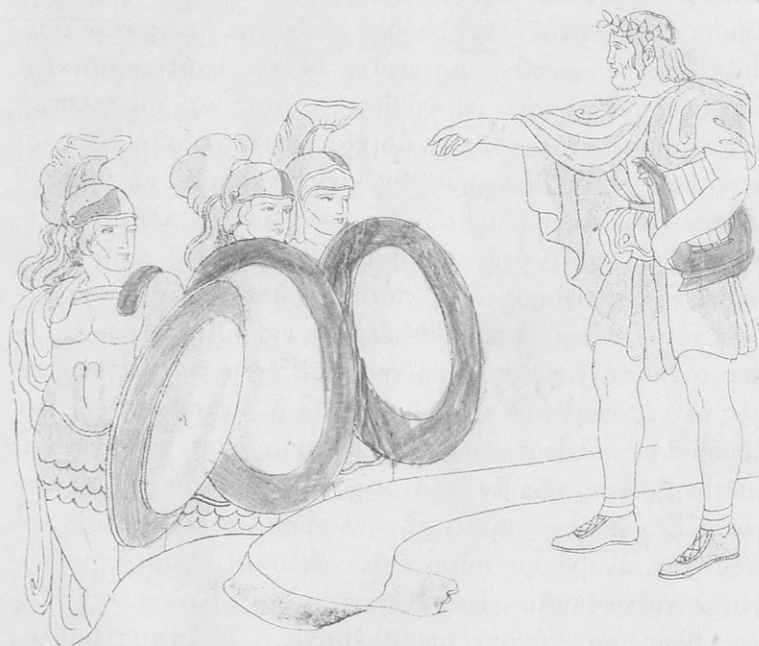
47. Λόγος Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου πρὸς τοὺς στρατιώτας.

Κῦρος ὁ πρεσβύτερος τοὺς στρατιώτας οὕτως ἐθάρο-
ρουνεν.¹ « Ἄνδρες φίλοι, γινώσκετε δήπου,² ὅτι ὑμᾶς
καὶ ἀγαπῶ καὶ τιμῶ, ἐπεὶ καὶ ὑμεῖς τιμᾶτε καὶ ἀγα-
πᾶτέ με. Ἐκ παίδων δ' ἠγάπων καὶ ἐτίμων ὑμᾶς·
ἐφόρων³ γάρ, ὅτι ἐγκρατεῖς⁴ εἴητε εἰς τὸ πεινῆν καὶ δι-
ψῆν· οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν ἔπινεν, εἰ μὴ διψῶν, οὐδ' ἤσθιεν,
εἰ μὴ πεινῶν. Πρὸς δ' ἀναλογίζομαι,⁵ ὅτι ἐτολμᾶτε
πάντα κίνδυνον ὑπομένειν καὶ πάντα τρόπον ἠύρισκε-
σθε, ὥστε ἐργάται ἀγαθῶν ἔργων γενέσθαι. Ὅμοίως δὲ
καὶ νῦν ὁρῶ, ὅτι τὰ πολεμικὰ⁶ ἀγαθοὶ ἄνδρες ἐστέ· τοὺς
γὰρ πόρους τοῦ ζῆν ὑπομένετε, ἐν δὲ τοῖς κινδύνοις οὐκ
ἀποδειλιᾶτε, οὐδέποτε δ' ὁ ὕπνος νικᾷ ὑμᾶς.⁷ Ἐὰν οὖν
καὶ νῦν μὴ ἀποδειλιῶμεν, βεβαίαν τὴν νίκην ἔξομεν.
Ὅμιῶμεν οὖν προθύμως ἐπὶ τοὺς πολεμίους· οὕτω νι-
κῶμεν ἂν αὐτούς. Ἐγὼ δ' ἂν ὑμᾶς ὁρῶ τολμῶντας,
ἀγαθὸς ἡγεμὼν ἔσομαι καὶ ἀμείψω ὑμᾶς. Τολμᾶτε οὖν
καὶ νικᾶτε τοὺς πολεμίους· οὕτω τιμῶτε ἂν τὴν πα-
τριίδα». Ταῦτ' εἰπὼν ἔθυσσε τοῖς θεοῖς καὶ εὐθύς ἐπὶ τὴν
Λυδίαν ἦγε τὴν στρατιάν.

48. Τυρταῖος.

Λακεδαιμόνιοι ἠττώμενοι¹ ἐν τῷ πρὸς Μεσσηνίους
πολέμῳ πολὺ ἠνιωῦντο.² Ἐπεὶ οὖν τὰ πάντα μηχανώμε-
νοι οὐδὲν ἦνυον,³ μετεπέμψαντο⁴ παρ' Ἀθηναίων βοή-
θειαν. Οἱ δὲ τὸν μέγα παρ' αὐτοῖς τιμώμενον καὶ ἀγα-
πώμενον ποιητὴν Τυρταῖον ἔπεμψαν. Ὁ δ' εἰς τὴν Λα-
κεδαίμονα ἐλθὼν ἐπειρᾶτο⁵ τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸν
πόλεμον ἐπάγειν λέγων αὐτοῖς. « Ἄνδρες στρατιῶται,

μη ἐν τῷ πολέμῳ ἀνιᾶσθε καὶ δειλιᾶτε· οὐδενὸς τῆ ἀρετῆ
ἠττᾶσθε· αἰσχροὺς γὰρ τὸ ἠττᾶσθαι καὶ πρὸ τῶν πολεμίων
φεύγειν. Οὐκ ἀνιᾶσθε ἐπὶ τοῖς καταλελειμμένοις οἴκοι
γέρουσι, γυναίξιν καὶ παισὶ; Κινδυνεύουσιν οὗτοι ὑπὸ
τοῖς πολεμίοις γενέσθαι.⁵ Χρησθε παραδείγμασι τοῖς
πατράσιν ὑμῶν. Οὗτοι τὸ πᾶν ἐν τῷ πολέμῳ ἐμηγα-



Τυρταῖος.

νῶντο, ὥστε μηδέποτε ἠττᾶσθαι. Ὁρμώμεθα οὖν καὶ
ἡμεῖς ἐπὶ τοὺς πολεμίους πιστεύοντες τῆ νίκῃ καὶ πειρώ-
μεθα τούτους νικᾶν. Οὕτω μόνον ἀγαπώμεθα ἂν καὶ τι-
μώμεθα ὑπὸ τῶν πολιτῶν». Τούτοις τοῖς λόγοις ἔπειθε
τοὺς στρατιώτας προθύμως ἐπὶ τὸν πόλεμον ὁρμᾶν.

Συνηρηγεις με εν

49. Γέλων και Στησίχορος.

Γέλων¹ Σικελιώτης σκοπῶν² ἐπιχειρεῖν³ τυραννίδι ἐθεράπευε⁴ τὸν δῆμον καὶ αὐτῷ παρήγει⁵ ἐπὶ τοὺς δυνατοὺς⁶ λέγων. « Ἄνδρες πολῖται, οἱ μὲν δυνατοὶ τῶν πάντων κρατοῦσι⁷ καὶ συνεχῶς πλεονεκτοῦσι καὶ τὸν δῆμον ἀδικοῦσιν, ὑμεῖς δ' οὐδὲν σκοπεῖτε, ὅπως τῶν ἀδικιῶν ἀπαλλαγῆσεσθε, καρτερεῖτε δὲ τὰς τούτων ἀδικίας ὡς δοῦλοι. Ἐὰν οὖν ὑπουργῆτε⁸ αὐτοῖς καὶ διατελῆτε⁹ καρτεροῦντες τὰς τούτων ἀδικίας, κινδυνεύσετε δοῦλοι γενέσθαι. Ἐὰν οὖν σωφρονῶμεν, σκοπῶμεν, ὅπως¹⁰ τούτων ἀπαλλαγῆσόμεθα». Διὰ ταῦτα τὸ πλῆθος ἐρίλει¹¹ αὐτὸν καὶ αὐτῷ αἰτοῦντι¹² φυλακὴν¹³ προθύμως παρεῖχε. Στησίχορος δ' ὁ ποιητὴς ὑλοτοπῶν¹⁴ ἐπιχειρεῖν τὸν Γέλωνα τυραννίδι ἔλεξεν εἰς τὸ πλῆθος. « Ἴππος τις κατεῖχε μόνος λειμῶνα καὶ ἐνέμετο αὐτόν, ἔλαφος δὲ τις διέφθειρε τὴν νομήν. Ὁ δ' ἵππος ποθῶν τὴν ἀδικοῦσαν κολάσαι προσέρχεται ἀνθρώπῳ κυνηγῶ καὶ τοῦτον ἠρώτα, πῶς ἂν κρατοῖη τῆς ἐλάφου. Ὁ δὲ ἔλεξεν. « Ἐὰν βούλη κρατεῖν τῆς ἐλάφου, χαλινὸν λαβὲ καὶ δέξαι ἐμὲ ἀναβάτην· οὕτω ἐπαγγέλλομαί¹⁵ σοὶ τὴν ἐλάφον καταλήψεσθαι». Καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἡ μὲν ἐλάφος βληθεῖσα¹⁶ ἀκοντίοις, ἀπέθανε, ὁ δ' ἵππος δοῦλος τοῦ ἀναβάτου ἐγεγόνει. Οὕτω καὶ ὑμεῖς, εἰ βοηθοῖτε Γέλωνι, ὅπως ἀπαλλαγείητε τῶν δυνατῶν, κακῶς μὲν ἂν ποιοῖτε αὐτούς, κινδυνεύοιτε δ' ἂν ὁμοῦς ὑπὸ χείρονι κυρίῳ γενέσθαι». Μὴ οὖν προσέχετε τῷ τῶν δυνατῶν κινδύνῳ, ἀλλὰ καρτερεῖτε τοῦτον, ἵνα μὴ εἰς μείζονα κίνδυνον περιπέσητε». Ἄλλ' οὐδὲν ἔπειθε τοὺς Σικελιώτας. Καὶ μετ' οὐ πολὺ Γέλων τύραννος ἐν Σικελίᾳ ἐγένετο.

50. Ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν περὶ γεωργίας.

Ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν ἠγεῖτο¹ τὴν γεωργίαν ἐν τοῖς καλλίστοις ἐπιμελήμασιν² εἶναι. Διὸ τοῖς ἐπιμελουμένοις αὐτῆς καὶ παρεχομένοις τὴν χώραν πυκνῶς συνοικουμένην παρείχε πάντα, ὧν³ ἐδέοντο.⁴ Πρῶτον μὲν, διότι οὗτοι μάλιστα ἂν εὐσεβοῖντο τοὺς θεοὺς· ἐκ γὰρ τῶν γιγνομένων καρπῶν κοσμοῦνται καὶ βωμοὶ καὶ ἀγάλματα καὶ ναοί. Δεύτερον δέ, διότι ἡ γῆ γεωργουμένη ἀμείβει τοὺς γεωργοὺς ἀνδρίζουσα καὶ γυμνάζουσα αὐτούς. Τοὺς δὲ μὴ προθυμουμένους τῶν γεωργῶν ἐτιμωρεῖτο⁵ καὶ τὴν χώραν αὐτούς⁶ ἀφηρεῖτο,⁷ ἵνα τοῖς ἐργαζομένοις διανέμοι ταύτην καὶ οὕτω μὴ στεροῖτο ἢ πατρὶς καρπῶν. Ἔλεγε δ' αὐτοῖς. «Ἐὰν ἡ χώρα μὴ γεωργῆται, οὐ μόνον αὕτη, ἀλλὰ καὶ ἡ πατρὶς ἀδικεῖται· ἢ γὰρ ἀργία τὸ ἀπόλεμον παρασκευάζει. Ὅταν δὲ στεροῦμεθα καρπῶν καὶ ἀπόλεμοι ὦμεν, τότε κακῶς μὲν πάσχει ἡ χώρα, κινδυνεύομεν δὲ πάντες ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γενέσθαι· εἰ γὰρ οἱ πολέμοι ὀρθῶν ἡμᾶς ἀπολέμους οὐκ ἂν εὐλαβοῖντο⁸ τὸν κίνδυνον καὶ προθυμοῖντο ἂν καταστρέψασθαι⁹ ἡμᾶς. Ἐπιμελεῖσθε οὖν τῆς γεωργίας, ἵνα καὶ ὑμεῖς εὖ πράττητε¹⁰ καὶ τῇ πατρίδι ὑπουργῆτε».¹¹

51. Ἀγησίλαος ἐν Ἀθήναις.

Ἀγησίλαος ἡξίου παρὰ τῶν στρατιωτῶν μὴ δηοῦν¹ μηδ' ἐρημοῦν τὴν Ἀσίαν· ἐγίγνωσκε γάρ, ὅτι, ἐὰν ταύτην δηῶσι καὶ ἐρημῶσι, οὐχ ἔξουσι τὰ ἐπιτήδεια.² Παρήνει δὲ βοηθεῖν τοῖς ἀρουῖσι³ τὴν χώραν, ἵνα οὕτω δηλώσι τὴν πρὸς τὴν γεωργίαν ἀγάπην. Εἰ δέ τινες ὀρώη ἀδίκους πρὸς τοὺς γεωργοῦντας, τούτους ἰσχυρῶς ἐξημίου.⁴ «Δεῖ»,⁵ ἔλεγε τοῖς στρατιώταις «μὴ δουλοῦν ἀλλ'

ἐλευθεροῦν τῷ ὄντι τοὺς Ἑλληνας· οὕτω γὰρ ἂν βεβαιώ-
 μεν τὴν πρὸς ἡμᾶς πίστιν τῶν Ἑλλήνων». Ἐπεμελεῖτο
 δ', ὅπως καὶ τὰ καταλελειμμένα παιδία συσκηνοῖεν τοῖς
 δὲ γέροισιν αἰχμαλώτοις ἐδήλου τιμῆν, ὥστε οἱ μανθά-
 νοντες τοῦτο εὐμενεῖς αὐτῷ ἐγίνοντο. Οὕτω κατώρθου
 ἄρχειν ἐν Ἀσίᾳ δι' ἀγάπης μᾶλλον ἢ διὰ φόβου.

52. Λόγοι Ξενοφῶντος.

Τοῖς Ἑλλησι Ξενοφῶν ἀνακοινοῦται¹ τάδε. «Ἄν-
 δρες, ὅτε οἱ ἡμέτεροι στρατηγοὶ ἕζων, οἱ βάρβαροι ἐθυ-
 μοῦντο² μὲν ἡμῖν, ὅτι ἐκαρπούμεθα τὴν ἐκείνων χώραν,
 οὐδεὶς δ' ἐτόλμα ἐναντιοῦσθαι ἡμῖν· ἠξίουσιν³ γὰρ ἡμε-
 ροῦν⁴ ἡμᾶς, ἵνα ἡ χώρα αὐτῶν μὴ δημοῖτο⁵ παντὶ δὲ
 τρόπῳ ἐδήλουν τοῦτο. Ἐπεὶ δ' οἱ στρατηγοὶ ἀπέθανον⁶
 δόλῳ, ἀξιοῦσι ταπεινοῦν καὶ χειροῦσθαι⁷ ἡμᾶς. Διὸ κυ-
 σὶν ὁμοιούμενοι⁸ ἐπακολουθοῦσιν ἡμῖν δηλοῦντες, ὅτι
 καιρὸν ἀναμένουσιν, ἵνα ἡμῖν ἐπιπέσωσιν. Ἡμεῖς δ' αἰ-
 σθανόμενοι ταῦτα ἀντιφυλαττόμεθα⁹ καὶ ἄγομεν διὰ
 πολεμίας καρπούμενοι τῶν ἐκ τῆς χώρας. Ἴνα δὲ ἀσφα-
 λέστατα πορευόμεθα, ἐλευθερώμεθα τῶν σκευοφόρων
 πρῶτον καὶ πλάσιον¹⁰ τῶν ὀπλιτῶν ποιῶμεθα· εἶτα δέ,
 εἰς γεφυροῦμεν τὸν πρὸ ἡμῶν ποταμὸν φοῖνιξιν, περαιοί-
 μεθα¹¹ ἂν ὀρδίως εἰς τὴν ἐναντιὴν χώραν, ἣ πληροῦται¹²
 ἐπιτηδείων. Ἐνταῦθα, ἐὰν χειρώμεθα τοὺς οἰκοῦντας
 καὶ δηῶμεν τοὺς ἀγρούς, ἕξομεν ἱκανὰ τὰ ἐπιτήδεια.
 Κληρώμεν¹³ οὖν νῦν τοὺς στρατηγοὺς καὶ τούτοις ἐπώ-
 μεθα. Ὑμεῖς δ' οἱ στρατιῶται ἔργῳ βεβαιοῦτε καὶ δη-
 λοῦτε τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐπείθειαν μηδὲν αὐτοῖς ἐναν-
 τιούμενοι. Ἐὰν δέ τις ἀπειθῇ, ζημιούσθω¹⁴ αὐστηρῶς». Ταῦτα εἶπεν. Οἱ δὲ στρατιῶται ἐπεκύρουν τοῖς λόγοις
 καὶ ἐποίουν οὕτω.

53. Πλάτων.

Πλάτων¹ ὁ σοφὸς ἐν Ὀλυμπίᾳ συναντήσας ἀνθρώποις ἀγνώσι² συνεσκήνωσε μετ' αὐτῶν ἀγνῶς καὶ αὐτὸς ὦν αὐτοῖς. Ἐρωτηθεὶς δὲ περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦτο μόνον ἐδήλωσεν, ὅτι Πλάτων καλεῖται. Ἄπαντα δὲ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ χρόνον οὕτως ἐχειρώσατο³ αὐτοὺς τῇ συνουσίᾳ⁴ ὥστε φίλους τούτους ἐκτήσατο καὶ μέγα ὑπ' αὐτῶν ἠγαπήθη. Ἐπεὶ δ' ἔμελλον οἴκαδε ἀναχωρῆσαι, εἶπον αὐτῷ. «Σὺ, ὦ Πλάτων, εὐηργέτηκας ἡμᾶς τῇ σῇ συνουσίᾳ· διὰ τοῦτο χάριν σοι ἔχομεν. Ἡμεῖς δὲ ὡς εὐηργετημένοι μάλιστα τετιμῆκαμέν σε καὶ ἠγαπήκαμεν. Ἐὰν εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα ἔλθῃς, ἔργῳ δηλώσομεν τὴν πρὸς σε ἀγάπην». Πλάτων δ' εἶπε «Καὶ ἐγὼ ὁμοίως ὑμᾶς ἠγάπησα· πολλῆς γὰρ τιμῆς ἠξιώθην ὑφ' ὑμῶν. Διό, ἐὰν Ἀθήναζε ἔλθῃτε, περὶ πολλοῦ ὑμᾶς ποιήσομαι⁵ καὶ ἐν παντὶ ὑμῖν βοηθήσω». Μετ' οὐ πολὺ οὕτοι εἰς Ἀθήνας ἦλθον καὶ ὁ Πλάτων μάλα φιλοφρόνως αὐτοὺς ὑπεδέξατο. Οἱ δὲ εἶπον. «Σὺ μὲν περὶ πλείστου ἡμᾶς ἐποίησω. καὶ γὰρ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὑπὸ σοῦ εὐηργετήθημεν καὶ ἐνταῦθα ἐν πολλοῖς ἐβοήθησας. Νῦν δ' ἤγησαι⁶ ἡμῖν εἰς Ἀκαδήμειαν⁷ τοῦ ὁμωνύμου, ἵνα καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν». Ὁ δὲ μειδιῶν⁸ εἶπεν «ἐγὼ εἰμι ἐκεῖνος». Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐξεπλάγησαν μὲν καὶ ἐλυπήθησαν, ὅτι τοιοῦτον ἄνδρα ἠγνόησαν, ἐξήλωσαν⁹ δὲ τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἀπλότητα· τῷ γὰρ τρόπῳ καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἐν Ἀθήναις ἐδεδηλώκει αὐτοῖς, ὅτι καὶ ἄνευ τῶν λόγων δύναται χειροῦσθαι τοὺς συνόντας.

54. Ἐλαφος καὶ ἀλιεύς.

Ἐλαφος ὑπὸ κυνηγῶν ἐδιώκετο. Φεύγουσα οὖν ἔθει¹ διὰ τοῦ πεδίου καὶ εἰς τὸ ἄκρον αὐτοῦ ἀφίκετο, ἔνθα

ποταμὸς ἔρρει. Ἐν αὐτῷ δ' ἐπὶ νεῶς² ἄνθρωπος ἔπλει. Ὡς τοῦτον ἡ ἔλαφος ἐθεάσατο,³ ἐδεῖτο⁴ αὐτοῦ κατακρύψαι αὐτήν. Ὁ δὲ αὐτῇ παρήνεσεν εἰσελθεῖν εἰς σπηλαιον, ἕως ἂν ἴδωσι, τί οἱ κυνηγοὶ δράσουσιν. Οἱ δὲ μάτην πειραθέντες⁵ ἐν τῷ πεδίῳ θηρᾶσαι⁶ τὴν ἔλαφον παρεγένοντο εἰς τὸν ποταμὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον ἠρώτησαν, εἰ ἔλαφον τεθέαται παρελθοῦσαν ἐκεῖθεν. Ὁ δὲ αἰδесθεῖς⁷ τὴν προτέραν πρὸς τὴν ἔλαφον ὁμολογίαν⁸ τῇ μὲν φωνῇ ἠρνεῖτο αὐτὴν θεάσασθαι, τῇ δὲ χειρὶ ἔνευεν,⁹ ὅπου ἐκέκρυπτο. Οἱ δὲ κυνηγοὶ πιστεύσαντες τοῖς λόγοις τούτου καὶ μάτην πειραθέντες ἀνευρεῖν εἴασαν¹⁰ τὸ θήραμα καὶ ἀπῆλθον. Ὁ δὲ παρεκάλεσε τότε τὴν ἔλαφον ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ σπηλαίου· οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος ἦν αὐτῇ. Ἡ δ' ἔλαφος ἐξελθοῦσα ἀπροσφωνητὶ¹¹ ἀπηλλάττετο. Ὁ δὲ ἠτιάσατο τότε αὐτῆς λέγων, «ὦ ἔλαφος, ἐγὼ μὲν ἠχοεσά¹² σοι, ὥστε σωθῆναι, σὺ δὲ νῦν φεύγεις οὐδὲ φωνῆς ἀξιοῦσά με;» Ἡ δ' ὑπολαβοῦσα¹³ — εἶδε γάρ, ἃ¹⁴ ἔνευε τοῖς κυνηγοῖς καὶ ἠχοεσάτο,¹⁵ ἀέλεγεν αὐτοῖς — εἶπεν· «ὦ φίλε, ἀλλ' ἐγὼ ηὐχαρίστησα ἂν¹⁶ σοι καὶ ἐπήνεσα τὴν προθυμίαν, εἰ ἐχρήσω τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὁμοίως τοῖς λόγοις».

55. Λέων, ἀλώπηξ, ἔλαφος.

Λέων νοσήσας ἔμενεν ἐν φαράγγι· τῇ δὲ προσφιλεῖ ἀλώπεκι εἶπεν. «Εἰ ἐθέλεις με ζῆν, τὴν ἔλαφον τὴν μεγίστην τὴν εἰς τὸν δρυμὸν οἰκοῦσαν τοῖς γλυκέσι σου λόγοις ἐξαπατήσασα ἄγε εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας· ἐπιθυμῶ γὰρ αὐτῆς τῶν ἐγκάτων¹ καὶ καρδίας». Ἡ δ' ἀλώπηξ ἀπελθοῦσα εὔρε τὴν ἔλαφον σκιοτῶσαν² ἐν ταῖς ὕλαις. Πλησιάσασα δ' αὐτῇ καὶ χαίρειν εἰποῦσα ἔλεγεν. «Ἀγαθὰ σοι ἦλθον μηνῦσαι. Γινώσκεις, ὡς ὁ βασιλεὺς ἡμῶν λέων γείτων μοί ἐστι· νοσεῖ δὲ καὶ ἐγγὺς ἐστι τοῦ θνή-

σκειν. Ἐβουλευέτο οὖν, ποῖον τῶν θηρίων μετ' αὐτὸν βασιλεύσει. Ἔφη δέ, ὅτι σῦς³ μὲν ἐστὶν ἀγνώμων, ἄρκτος δὲ νωθρά, πάρδαλις δὲ θυμώδης, τίγρις ἀλαζών· ἡ ἔλαφος ἀξιωτάτη ἐστὶν εἰς βασιλείαν, ὅτι ὑψηλή ἐστὶ τὸ εἶδος, πολλὰ δ' ἔτη ζῆ, καὶ τὸ κέρας αὐτῆς ὄφρασι φοβερόν. Καὶ τί σοι τὰ πολλὰ λέγω; ἐκυρώθης⁴ βασιλεύειν. Τί μοι ἔσται⁵ πρώτη σοι εἰπούση; Ἄλλ' εὖξαί μοι σπυδούση, μὴ πάλαι με ζητήση· χοῖζι⁶ γάρ με σύμβουλον ἐν πᾶσιν. Εἰ δ' ἐμοῦ τῆς γραδὸς ἀκούσει, συμβουλεύω καὶ σὲ ἐλθεῖν καὶ προσμένειν τελευτῶντι⁷ αὐτῷ». Οὕτως εἶπεν ἡ ἀλώπηξ. Τῆς δὲ ὁ νοῦς ἐτυφλώθη τοῖς λόγοις καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σπήλαιον μὴ γινώσκουσα τὸ μέλλον. Ὁ λέων δ' ἐφορήσας αὐτῇ ἐν σπουδῇ, τὰ ὄτα μόνον τοῖς ὄνυξιν ἐσπάραξεν. Ἡ δὲ ταχέως ἔσπευδεν⁸ εἰς τὰς ὕλας. Καὶ ἡ μὲν ἀλώπηξ τὰς χεῖρας ἐκρότησεν, ὅτι εἰς μάτην ἐκοπίασεν, ὁ δὲ λέων μέγα βουχώμενος ἐστέναξε· λιμὸς⁹ γάρ εἶχεν αὐτὸν καὶ λύπη. Ἰκέτευεν οὖν τὴν ἀλώπεκα ἐκ δευτέρου ποιῆσαί τι καὶ ἐκ δευτέρου ταύτην δόλω ἀγαγεῖν. Ἡ δ' εἶπε. «Χαλεπὸν ἐπιτάττεις ἐμοὶ προᾶγμα, ἀλλ' ὁμως ὑπουργήσω σοι». Καὶ δὴ ὡς ἰχνευτῆς¹⁰ κύων ἐπηκολούθει πλέκουσα πανουργίας, ποιμένας δ' ἐπηρώτα, εἰ εἶδον ἔλαφον ἡμαγμένην.¹¹ Οἱ δ' ἔδειξαν ἐν τῇ ὕλῃ. Ἡ δ' ἔλαφος, ὡς εἶδε ταύτην, χολωθεῖσα¹² καὶ φορίζασα τὴν χαίτην εἶπεν. «ὦ κάθαρμα, ἀλλ' οὐκέτι χειρώσει με· εἰ δὲ καὶ πλησιάσεις μοι, οὐκέτι ζήσεις. Ἄλλους ἀλωπέκιζε,¹³ ἄλλους ποίει βασιλεῖς». Ἡ δ' εἶπεν. «Οὕτως ἀνανδρὸς καὶ δειλὴ εἶ; οὕτως¹⁴ ἡμᾶς τοὺς φίλους ὑποπτεύεις; Ὁ μὲν λέων τοῦ ὠτὸς κρατήσας ἔμελλε συμβουλεύσειν σοι περὶ τῆς βασιλείας, σὺ δ' οὐδὲ κνίσμα¹⁵ χειρὸς ὑπέμεινας. Καὶ νῦν ἐκεῖνος θυμοῦται καὶ βασιλέα τὸν λύκον ἐθέλει ποιῆσαι. Οἴμοι πονηρόν δεσπότην! Ἄλλ' ἐλθὲ καὶ μηδὲν πτοηθῆς καὶ γενοῦ

ὡς πρόβατον». Οὕτως ἀπατήσασα τὴν δειλαίαν ἔπεισε δεύτερον ἔλθειν. Ἐπεὶ δ' εἰς τὸ σπήλαιον ἦλθεν, ὁ μὲν λέων δεῖπνον εἶχε καταπίνων μυελούς καὶ ἔγκατα, ἡ δ' ἀλώπηξ, ὡς εἶδε καρδίαν ἐκπεσοῦσαν, ἀρπάζει λαθραίως¹⁶ τοῦ κόπου κέρδος ταύτην φαγοῦσα. Ὁ δὲ λέων ἅπαντα ἐρευνήσας μόνην καρδίαν ἐπεζήτη. Ἡ ἀλώπηξ δ' ἔφη. «Αὕτη ἀληθῶς καρδίαν οὐκ εἶχε· μηκέτι ζητεῖ· εἰ γὰρ καρδίαν αὕτη εἶχεν, οὐκ ἂν εἰς οἶκον καὶ χεῖρας λέοντος εἰσηλθεν»/

Κριτικαὶ ἐπισημῶσεις Ἰωάννου Πιπιδίου

56. Μειράκιον Ἐρετρικόν.

Μειράκιον¹ Ἐρετρικόν ἐφοίτησε παρὰ Ζήνωνι² τῷ φιλοσόφῳ καὶ ἔμενε παρ' αὐτῷ, ἕως εἰς ἄνδρας ἀφίκετο. Ὑστερον δ' οὗτος εἰς Ἐρέτριαν ἦλθεν/ Ὁ δὲ πατὴρ ἤρθετο αὐτόν, εἰ μάθοι σοφόν τι ἐν τῇ τοιαύτῃ διατριβῇ³ παρ' ἐκείνῳ τῷ φιλοσόφῳ. Ὁ δ' ἔφη δείξειν τοῦτο. Ὅτε γὰρ ποτε ὁ πατὴρ ὠργίσθη αὐτῷ καὶ τέλος ἔπαισεν⁴ αὐτόν, ὅδε ἡσυχίαν ἄγων⁵ καὶ ἐγκαρτερῶν εἶπεν. «ὦ πάτερ, τόδε μεμάθηκα· τοιοῦτός σοι εἶναι μεμάθηκα, ὥστε σοι τηλικούτῳ⁶ ὄντι μηδέποτε ἀγανακτεῖν· εἰ γὰρ τὰ αὐτά⁷ σοι καὶ ἐγὼ ἐπραττον, κακός ἂν υἱὸς ἦν».⁸ Ὁ δὲ πατὴρ ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ τοῦ παιδὸς τρόπῳ ἤσθη καὶ εἶπεν. «Ἀληθῶς θαυμάζω ἐκείνον τὸν φιλόσοφον, ὅτι τοιαῦτα μαθήματα περὶ τοὺς γονέας ἐδιδάξατό σε· ταῦτα γὰρ ἔστιν ὁ κάλλιστος κόσμος⁹ τῶν νέων».

57. Πολιτεία Πεισιστράτου.

Πεισίστρατος,¹ ὅτε ἐγκρατὴς² τῆς ἀρχῆς ἐγένετο, μετεπέμψατο εἰς Ἀθήνας τοὺς ἀγορῆτας καὶ ἐν ἀγορᾷ τάδε πρὸς τούτους ἔλεξεν. «Ἄνδρες πολῖται, καθ' ἡμέραν εἰς

τὴν ἐκκλησίαν³ ἐρχόμενοι ἀλλήλοις μάχεσθε καὶ οὐδὲν ὑμᾶς αὐτοὺς ὠφελείτε. Διαλύσαντες τὰς πρὸς ἀλλήλους ἐχθρας διαλλάξασθε⁴ ἀλλήλοις καὶ παύσασθε ἐρχόμενοι εἰς Ἀθήνας. Ἐκαστος παρεχέτω ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἀγροῖς δίκαιον τοῖς ἄλλοις. Μηδέποτε δ' ἄεργοι μένετε· οἱ γὰρ ἄεργοι ἐχθροὶ ἑαυτοῖς εἰσι καὶ δούλους τῶν παθῶν ἑαυτοῦς ποιοῦσιν. Ἐγὼ δὲ φιλῶν ὑμᾶς ὡς ἑμαυτὸν ἐπιμελήσομαι ὑμῶν βέλτιον ἢ ὑμεῖς ὑμῶν αὐτῶν κηδόμενος γὰρ ὑμῶν κηδομαι ἑμαυτοῦ. Οὕτω δὲ φίλον ὑμῖν καὶ τῇ πατρίδι ποιήσω ἑμαυτὸν, ὥστε οὐδὲν ὑμᾶς ἐπιλείψει εἰ δ' ἀπορήσετε⁵ σπερμάτων, εὐθύς ταῦτα ἔξετε παρ' ἐμοῦ». Οἱ ἀγρόται ἀκούσαντες ταῦτα ἠσθησαν καὶ εἶπον. «Ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς κηδόμεθα ἡμῶν αὐτῶν, πεισόμεθά σοι. Ἐὰν σὺ φιλῆς ἡμᾶς καὶ δίκαιον σαυτὸν παρέχῃς, χάριν σοι ἔξομεν.⁶ Οὕτω πρώτων σαυτῷ ὑπουργεῖς· εὐχόμεθα δὲ τῷ θεῷ συμπράξαι⁷ σοι». Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἀγρόται ἐν τοῖς ἀγροῖς διέτριβον,⁸ Πεισίστρατος δὲ διώκησε τὰς Ἀθήνας σωφρόνως καὶ συμφερόντως⁹ ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς πολίταις.

58. Σωκράτης πρὸς Λαμπροκλέα.

ἀντιφρονῶν

(Σωκράτης αἰσθόμενός ποτε Λαμπροκλέα¹ χαλεπαίνοντα² πρὸς τοὺς γονέας εἶπεν αὐτῷ. «Γιγνώσκεις ἄρα γε, ὦ παῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἀχάριστοι καλοῦνται; τί δὲ ποιῶντες οὗτοι τὸ ὄνομα τοῦτο ἔχουσι; » «Ὅτι πολλὰ ἄλλα εὖ παθόντες»,³ ἔφη, «οὐδεμίαν χάριν ἔχουσι⁴ τοῖς εὐεργετήσασιν». «Ἄλλὰ σκεψώμεθα», ἔφη Σωκράτης, «τίνας ἄλλους ἂν ὑπὸ τίνων εὐροίμεν εὐεργετημένους ἢ παῖδας ὑπὸ γονέων; ποῖα δὲ καὶ πόσα ἐσὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν τοῖς υἱοῖς παρεχόμενα ἀγαθὰ; πηλίκους⁵ δὲ πόνους πονοῦσι χάριν αὐτῶν; ὑπὸ ποίας δὲ τινος

ἀνάγκης ταῦτα πάντα πράττουσι; πότερον,⁶ ὡς εὖ πα-
 θόντες ποτὲ ὑπὸ τῶν υἰῶν ἢ ὡς μέλλοντες χάριν παρ'
 αὐτῶν ἀπολήψεται; τίσιν οὖν ἄλλοις ἢ τοῖς υἰοῖς προ-
 σήκει σέβεσθαι τοὺς γονέας; † Ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, λογίζο-
μαι, ὅτι ἀμφοτέροι μὲν οἱ γονεῖς πονοῦσι δι' ὅλης τῆς
 ἡμέρας, ἐκάτερος⁷ δέ, ἐὰν ἄττα ἐλλείπη τοὺς υἰοὺς, ἐπιμε-
λεῖται ὅπως ὡς⁸ πλείστα ἀγαθὰ αὐτοῖς παρασχεύσει
 καὶ ὁ μὲν πατὴρ τὰ ἔξω τοῦ οἴκου φροντίζει, ἡ δὲ μή-
 τηρ τὰ ἐν τῷ οἴκῳ διοικεῖ· οὐδέτερος δὲ χαλεπαίνει ἐπὶ
 τοῖς τοιοῦτοις πόνοις· ἢ οὐκ ἀληθῆ ταῦτά ἐστι; ‡ Λαμ-
 προκλῆς δ' ἔφη. «Καὶ ταῦτα καὶ ἄλλα ποῖλα πλάσιονα
 ποιῶσιν οἱ γονεῖς, οὐδενὸς δ' ἀπέχουσιν, ἵνα ἕκαστος
 τῶν υἰῶν πλείστα τὰ ἀγαθὰ ἔχη· γινώσκω δ' ἔτι, ὅτι
 τέκνων τινῶν οἱ γονεῖς καὶ τὴν ζοὴν θύουσιν ὑπὲρ
 αὐτῶν». Καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη. «Ἐὰν οὖν, ὦ παῖ, σω-
 φροῦῃς, μηδὲν παύου τιμῶν τοὺς γονέας, ἵνα μὴ ἀχάρι-
 στος γένη. Εἰ γὰρ ὑπολάβοιέν⁹ σε ἀχάριστον περὶ τοὺς
 γονέας εἶναι, οὐδεὶς ἂν νομίσειέ σε ἀγαθὸν πολίτην
 ἔσεσθαι».

59 Φαλῖνος¹ καὶ Κλέαρχος.²

Ἦν περὶ πλήθουσιν³ ἀγορὰν καὶ ἔρχονται παρὰ βα-
 σιλέως πρέσβεις, ὧν εἰς Φαλῖνος Ἕλληνας, ὡς ἐτύγγανε⁴
 παρὰ Τισσαφέροντος τιμώμενος. Οὗτος παρεκέλεύετο⁵ τοῖς
 Ἕλλησι παραδοῦναι⁶ τὰ ὄπλα βασιλεῖ. Πρὸς τοῦτον
 Κλέαρχος ἀποκρίνεται. «Ἦ Φαλίνας, ἐγὼ ἄσμενος⁷ εἶ-
 ρακά σε· σὺ τε γὰρ Ἕλληνας εἶ καὶ ἡμεῖς τοσοῦτοι, οὗς
 σὺ ὄρας. Συμβούλευσον οὖν ἡμῖν, ὅτι σοι δοκεῖ ἄριστον
 εἶναι καὶ ὁ τιμὴν σοι οἴσει ἐν τῷ μέλλοντι γινώσκεις
 γὰρ, ὅτι ἀνάγκη λέγεσθαι, ἢ ἂν ἡμῖν συμβουλεύσης.
 Ἦμεῖς, ὡς γινώσκεις, τὸν ἀγῶνα τοῦτον οὐκ ἀνειλό-
 μεθα⁸ διὰ φιλονικίαν, ἀλλὰ διότι ἐβουλόμεθα⁹ χαρίζε-

σθαι¹⁰ Κύρω, ἀνθ' ὧν ὑπ' αὐτοῦ εὖ ἐπάθομεν. Νῦν δ',
 ἐπεὶ Κύρος τέθνηκεν, ἐν τοιούτοις πράγμασιν¹¹ ἔσμεν,
 ἐν οἷοις οὐδεπώποτε¹² γέγονε τῶν Ἑλλήνων τις ἡναγ-
 κάσμεθα γὰρ ἀγωνίζεσθαι τηλικούτον¹³ ἀγῶνα, ἡλικός
 οὐδεπώποτε γέγονε τοῖς Ἑλλήσι, ἐξ οὗ μεμνήμεθα.¹⁴
 Κινδυνεύομεν δὲ παθεῖν, οἷα¹⁵ οὐδέποτε μέχρι σήμερον
 ἐπάθομεν. Χάριν οὖν ἔξομεν, ὅτινι συμβουλεύει ἡμῖν τὰ
 ἄριστα». Φαλίνοσ δ' ἀκούσας εἶπεν. «Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ
 ποιεῖν ὑμᾶς, ἃ συμφέρει. Εἰ μὲν γὰρ ἐστὶ¹⁶ σωθῆναι
 ὑμᾶς ἐνὶ ὥτινιδήποτε τρόπῳ, πειρᾶσθε σφίζεσθαι, εἰ δὲ
 μὴ, φίλοι τῷ βασιλεῖ γίνεσθε. Ἡγοῦμαι¹⁷ μέντοι ἄκον-
 τος βασιλέως οὐχ οἷόν τ' εἶναι¹⁸ ὑμᾶς σωθῆναι». Κλέαρ-
 χος δ' ἀποκρίνεται. «Ὀπότερον¹⁹ μὲν ποιήσομεν, βου-
 λευσόμεθα· νῦν δ' ἀπάγγελλε τῷ βασιλεῖ, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ
 ἐπιβουλευόμεθα». Ὅτι δὲ ποιήσοι, οὐκ ἐδήλωσεν.

60. Χάρων καὶ Μένιππος.

60. Χάρων, ¹ Μένιππος. Ἑρμῆς.

Χάρων. Ποδαποὶ² μὲν ἐστε, ὧ νεανίαί, καὶ πόθεν ἐν-
 ταῦθα ἀφίκεσθε;

Μένιππος. Οὔτος μὲν Ἑρμῆς θεός ἐστιν, ἐγὼ δ' ἄλλο-
 δαλός.³ ἄμφοτέροι δ' οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν ἀφικό-
 μεθα ἢ ἐκεῖθεν, ἔνθεν οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκοντες
 εἰς Ἄδου καταβαίνουσιν.

Χάρων. Πηλίκος δ' εἶ;

Μένιππος. Τηλικούτος, ἡλίκον σὺ ὄρας.

Χάρων. Πότερος δ' ἀποδώσει μοι τὰ πορθμεία;⁴

Μένιππος. Οὐδέτερος⁵ ἄμφοτέροι γὰρ οὐκ ἔχομεν ὄβο-
 λὸν καὶ παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος οὐκ ἂν λάβοις.

Χάρων. Ἔστι δέ τις ὄβολὸν οὐκ ἔχων;

Μένιππος. Εἰ μὲν τις καὶ ἄλλος οὐκ οἶδα. Ἐγὼ δ' ὅς
Μένιππος εἰμι, οὐκ ἔχω.

Χάρων. Ποῖ σε νῦν ἀγάγω ἄνευ ὀβολουῦ;

Μένιππος. Ὅποι καὶ τοὺς ἄλλους νεκρούς· εἰ δὲ μὴ,
ἀπαγέ με ἐκεῖσε, ἔνθα καὶ πρὶν με ἔλθειν ἐνθάδε,
οἱ ἔρεβός⁶ ἐστὶ καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Χάρων. Τοῦτο μέντοι, ὁ ζητεῖς, ᾧ φίλε, ἀδύνατον.

61. Ἡ Ἀττικὴ.

συντηρημένα καὶ σωζόμενα μέρη
Ἡ γῆ τῆς Ἀττικῆς πάντοθεν¹ μὲν ὑπὸ θαλάττης
περιβάλλεται, ἀπὸ βοροῶ² δὲ μετὰ τῆς Βοιωτίας συνέχε-
ται.² Ἀεὶ μὲν τῆς Ἀττικῆς γῆς τὸ κλίμα εὐκροῦές ἐστι,
μάλιστα δ', ὅποτε βοροῦς πνεῖ. Πολλοὶ τῶν κατοίκων
τῆς Ἀττικῆς γεωργοὶ εἰσι καὶ τὴν γῆν γεωργοῦσιν. Οἰ-
κοῦσι δ' ἐν κώμαις καλαῖς καὶ ἀφθονα τὰ ἐπιτήδεια
ἐχούσαις, χρῶνται³ δὲ κόσμῳ τῶν οἰκιῶν ταῖς ἀλωπε-
καῖς.⁴ Ἐχει δ' ἡ Ἀττικὴ καὶ δένδρα ἀφθονα, μάλιστα
δ' ἐλαίας, ἀμυγδαλᾶς καὶ συκᾶς, αἱ ἀφθόνους καρποὺς
παρέχουσι. Καὶ πάσαι δ' ἡ γῆ τῆς Ἀττικῆς πλείστας
προσόδους παρεῖχε· σπειρομένη γὰρ ἔφερε καρπούς,
ὄρουσομένη⁵ δὲ λίθον. Ἡὐδοκίμων δ' ἐν τῇ γῇ καὶ
ἐλαῖαι καὶ ἀμυγδαλαῖ καὶ συκαῖ. Ἐκ δὲ τοῦ λίθου κάλλι-
στοι μὲν ναοί, κάλλιστοι δὲ βωμοί, εὐφρεπέστατα δ'
ἀγάλματα τοῖς θεοῖς ἐγίνοντο. Ἰερὸν δὲ μέγιστον τῇ
Ἀθηνᾶ ἱδρυτό⁶ ὁ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ναὸς τῆς Ἀθη-
νᾶς, ὁ καλούμενος Παρθενών. Ὅμοίως δ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ
λίθου καὶ τοῦ Ἐρμοῦ εἰκόνες⁷ ἐγίνοντο, Ἐρμαῖ καλού-
μεναι· τὸν γὰρ Ἐρμῆν πολὺ ἐτίμων οἱ Ἀθηναῖοι.
Ἰδρυον δὲ τὰς Ἐρμᾶς πολλαχοῦ τῆς Ἀττικῆς γῆς καὶ
ποικίλας συμβουλὰς ἐν αὐταῖς ἀνέγραφον. Καὶ στοᾶ δὲ
τοῦ Ἐρμοῦ ἐν Ἀθήναις ἦν.

ὠσημένην βα^α πλίστωθ.

62. Ἀλέξανδρος πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους
οἰκείους τοῦ Δαρείου.

Ὅτε Ἀλέξανδρος¹ τὴν Δαρείου σκηνὴν εἶλε² πάμ-
πολλα λάφυρα ἔλαβεν ἦσαν γὰρ ἐν αὐτῇ θύρακες,³ οἱ



Ὁ Ἀλέξανδρος πρὸς τοὺς οἰκείους τοῦ Δαρείου.

μὲν λινοῖ, οἱ δὲ σιδηροῖ, πολλῶ χαλκῶ κόσμῳ κεκοσμη-
μένοι, καὶ κράνη³ χαλκᾶ καὶ χιτῶνες³ φοινικοῖ. Πολλοῖς
δὲ ξίφεσι χαλκοῖς ἐπέτυχεν,⁴ ἃ χουσοῖς καὶ ἀργυροῖς
ἦλοις⁵ ἐκεκόσμητο. Ἔτι δὲ κνημιῖδες λιναῖ καὶ χαλκαῖ
εὐρέθησαν, καλὰ δὲ τόξα καὶ βέλη ἐνήσαν, ἃ ἐξ ὧτων
ἐπεποίητο. Ἦν δ' ἡ σκηνὴ πλήρης καὶ σκευῶν χαλκῶν
ἢ κρομμῶν,⁶ ἐν οἷς νομίσματα χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ.

ὁ βασιλεὺς ἐφύλαττεν. Ἐν δὲ τοῖς χρυσοῖς κανοῖς⁷ πολλὰ ψέλλια⁸ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἐνήσαν, οἷς πᾶσιν ἐχρῶντο αἱ τῶν Περσῶν γυναῖκες. Ἐλήφθησαν δὲ καὶ αἱ Λαρείου γυναῖκες σὺν τε τοῖς χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς κόσμοις, οὓς ἔφερον. Πρὸς ταύτας Ἀλέξανδρος λέγει. «Ἦσυχεῖτε καὶ μηδὲν φοβεῖσθε· ἐγὼ τε γὰρ αὐτὸς καὶ ἅπαντες οἱ Μακεδόνες εὐνοὶ⁹ ὑμῖν ἔσονται· λέξατε σὺν ἐμοί, τί βούλεσθε καὶ τί ἐν νῶ ἔχετε». Αἱ δ' ἀπεκρίναντο, ^{ἔφερον} «Χάριν σοι ἔχομεν, ὅτι ἐνετύχομεν, πᾶσιν ὑμῖν εὐνοῖς· ἐν γὰρ ταῖς ἀτυχίαις οὐδὲν κρείττον φίλου εὐνου. Δεόμεθα δ' ὑμῶν γενέσθαι εὐνοὺς καὶ τοῖς αἰχμαλώτοις». Ἐκ τούτου Ἀλέξανδρος προσέειπεν τοῖς στρατιώταις προσέχειν τὸν νοῦν, ἵνα μὴ τι κακὸν τοῖς αἰχμαλώτοις γένηται.

Δυνάμεις ἀριθμοῦ

63. Σωκράτης καὶ Χαιρεκράτης.

Χαιρεφῶντα καὶ Χαιρεκράτη, ἀδελφῶ μὲν ὄντε ἀλλήλοι, ἐαυτῶ δὲ γνωρίμω¹ αἰσθόμενος Σωκράτης διαφερομένω² εἶπε τῷ Χαιρεκράτει. «Ἄμφω³ τῷ ἀδελφῶ ὁμοιάζετον ταῖν χεροῖν καὶ ποδοῖν καὶ ὀφθαλμοῖν· θασμαστὸν⁴ δ' ἂν εἴη, εἰ τῷ χεῖρε ἀντὶ τοῦ ἀλλήλαιν βοηθεῖν τραποίσθην⁵ ἐπὶ τὸ διακωλύειν ἀλλήλω· ἢ, εἰ τῷ πόδε ἀντὶ τοῦ συνεργεῖν⁶ ἀλλήλοιν ἀμελήσαντε τούτου ἐμποδίζοιτον ἀλλήλω βραδίξειν. Τῷ μέντοι ἀδελφῶ καὶ τῷ ἀδελφῶ ὁ θεὸς ἐποίησεν ἐπὶ μείζονι ὠφελείᾳ ἀλλήλοιν ἢ τῷ χεῖρε καὶ πόδε καὶ ὀφθαλμῶ καὶ ὅσα ἄλλα ἀδελφῶ ἔφυσεν⁷ ἀνθρώποις ὁ θεός· τῷ μὲν γὰρ χεῖρε οὐκ ἂν οἷόν τ' εἴη τὰ πλεον ὀργυῖας ἀπέχοντα ἅμα ποιῆσαι, τῷ δὲ πόδε οὐδ' ἐλθοίτην ἂν πλεον ὀργυῖας, τῷ δ' ὀφθαλμῶ οὐκ ἂν οἷόν τ' εἴη ἰδεῖν ἅμα⁸ τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν. Τῷ ἀδελφῶ μέντοι φίλω ὄντε πράττετον ἅμα πλεῖστα ἐπ' ὠφελείᾳ ἀλλήλων».

Ἰερωνίμῳ 2^ο ἐπιστολῆς οὐρανίου κτλ.
64. Ἄδης.

1 Ὁ πολὺς λεὼς¹ ὑπελάμβανον Ἄδην τόπον πάντῃ² βαθὺν ὑπὸ τῇ γῆ. Ἔστι δ' οὗτος ὁ τόπος σύμπλεως³ σκότους καὶ φόβου. Βασιλεύει δ' ἐνταῦθα ὁ ἀδελφὸς τοῦ Διὸς Πλούτων. Περιρρεῖται δὲ ποταμοῖς μεγάλοις. Πρόκειται δ' αὐτοῦ ἡ Ἀχερουσία λίμνη, ἣν ἐμπλεων⁴ ὑδάτων οὐκ ἔστι παρελθεῖν ἄνευ πορθμέως. Ταύτην περιούμενοι οἱ νεκροὶ ἐν λειμῶνι ἐμπλεω ἀσφοδέλων⁶ γίνονται. Πλούτων δὲ καὶ Περσεφόνη δυναστεύουσι δικαστὰς μὲν παρ' ἑαυτοῖς ἔχοντες Μίνων καὶ Ῥαδάμανθυν, ὑπηρέτας δ' ἄλλους τε θεοὺς καὶ τὸν ἄγγελον Ἑρμῆν. Οὗτοι τοῖς μὲν ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις τῶν ἀνθρώπων ἰλεώ⁶ εἰσι καὶ εἰς τὸ Ἥλύσιον πεδίον⁷ τούτους πέμπουσιν, — ἔστι δὲ τοῦτο ἐμπλεων ἡδονῶν — τοὺς δὲ πονηροὺς εἰς τὸν τῆς κολάσεως χῶρον ἐκπέμπουσι. Διὸ οἱ ἄνθρωποι ζῶντες πειρῶνται τοὺς θεοὺς ἰλεως σφίσι εἶναι καὶ ἐπὶ τούτῳ κατασκευάζουσι λαμπροὺς νεῶς⁸ καὶ ἐν τοῖς νεῶς ὁμοίως βωμούς. Πρὸ δὲ τῶν νεῶν ὁ λεὼς εὐχεται ἰλεως τοὺς θεοὺς γενέσθαι αὐτῷ.

Ἀνὴρ ἀγαθὸς ἀθροῖς καὶ ἀναδιομαχιστὸς.
65. Φιλάργυρος.

Φιλάργυρος, ἐπεὶ ἐν ξένη γῆ πολλὰ ἔτη εἰργαστο, οὐσίαν πολλὴν ἐκέκτητο.¹ Ἐληλυθὼς δ' οἴκαδὲ τὸ μὲν πρῶτον ἑώρταζε τὴν ἐπάνοδον. Ἐπεὶ δ' ἑώρα πολλοὺς πειρωμένους κοινωνοὺς² τῆς οὐσίας γενέσθαι, ἡσυχίαν οὐκ εἶχεν, ὁ γὰρ κίνδυνος τῆς οὐσίας οὐκ εἶα³ αὐτὸν καθεύδειν. Ποιεῖται οὖν τὴν οὐσίαν χρυσοῦν βῶλον καὶ ὠνεῖται⁴ ἀγρόν, ἐν ᾧ τάφρον ἀνέωξε καὶ ἐν ταύτῃ τὸ χρυσίον κατώρυξε. Καθ' ἐκάστην δ' ἐπεσκοπεῖτο⁵ τὸν κατορωρυγμένον χρυσόν. Μίαν δ' ὅμως τῶν ἡμερῶν ἐπέ-

σπετό⁶ τις αὐτῷ καὶ ὑποπεύσας τὸν φυλάργυρον χρυσίον κατορωροχένα, ἦλθε νυκτὸς καὶ ἀφείλετο τοῦτο. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐλθὼν ὁ φυλάργυρος καὶ ἰδὼν τὴν τάφρον ἀνεφωγμένην καὶ ἀπολωλότα⁷ τὸν χρυσὸν ᾠδύρετο, ὅτι ἐξελέληκτο⁸ ἀνόητος ὢν. Ἰδὼν δέ τις αὐτὸν καὶ πυθόμενος τὴν αἰτίαν λέγει αὐτῷ. «Μὴ ἀθύμει⁹ ὁ χρυσός,



Φυλάργυρος.

δὲν ἐκ τῆς ξένης ἐνηνόχεις καὶ ἐν τῇ τάφρῳ κατορωροχέεις, οὐδενὸς ἀξιὸς ἐστὶ τὸ γὰρ κατορωροχυμένον χρυσίον ἀπολωλὸς σοι ἦν· οὐδὲν τοίνυν ἀπολώλεκας. Λίθον λαβὼν κατόρυξον ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ ἡσυχίαν ἔξεις».

66. Φριξὸς καὶ Ἕλλη.

Ἀθάμας Βοιωτίας ἐβασίλευεν. Αὐτοῦ δὲ καὶ Νεφέλης γίνονται παῖς μὲν Φριξὸς, θυγάτηρ δ' Ἕλλη. Διέ-

φερον δὲ κάλλει τε καὶ ψυχῇ πάντων τῶν ἐν Βοιωτία παίδων. Ἐπειτα δ' Ἀθάμας λαμβάνει γυναῖκα Ἰνώ. Ἡ δὲ τοῖς πασὶν ἐπιβουλεύουσα παραγγέλλει ταῖς γυναῖξιν τὸν πυρὸν¹ φρύγειν.² αἱ δὲ τὸ παραγγελλόμενον κρούσασα τῶν ἀνδρῶν πρᾶττουσιν. Ἐπεὶ οὖν ὁ σῖτος πεφρουγμένος ἐσπείροτο, ἡ γῆ ἐν καιρῷ καρποὺς οὐκ ἔφερε. Πᾶσα ἡ χώρα διὰ τοῦτο ὑπὸ λιμοῦ ἐκινδύνευε φθειρεσθαι. Ἀθάμας δ' οἰκτίρων τοὺς κατοίκους ἔπεμπε εἰς Δελφοὺς καὶ ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς ἐπυνθάνετο. Ἰνώ δὲ τοῖς πεμφθεῖσιν ἐντέλλεται σημαίνειν τῷ Ἀθάμαντι, ὡς κεχρησμένον³ εἶη ὑπὸ τοῦ θεοῦ παύσεσθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν Φοῖξος σφαγῇ. Ἀκούσας τοῦτο Ἀθάμας καὶ οὐ κρίνων τοῦτο δίκαιον ἔπεμπε ἐκ δευτέρου εἰς μαντεῖον τοὺς πρέσβεις· ἐνόμιζε γὰρ τὸν θεὸν σφάλεσθαι.⁴ Καὶ τούτους δ' ὁμως Ἰνώ ἔπειθεν ἀγγέλλειν, ὡς ὁ θεὸς τὰ αὐτὰ ἐντέλλοιτο. Ἐν ᾧ δ' ἔμελλε Φοῖξον θύσειν, Νεφέλη ἡ μήτηρ ἀρπάζει τοῦτον μετὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ προσφέρει αὐτοῖς χρυσομαλλον κοῖον, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ ὑπερβαίνουσι θάλατταν. Ὡς δ' ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ Χερσονήσου καὶ Σιγείου ἐκτεινομένην θάλατταν, ὀλισθαίνει ἡ Ἑλλη εἰς τὸν πόντον τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντον καλούμενον. Φοῖξος δ' εἰς Κόλχους⁵ καταφέρεται⁶ καὶ τὸ δέσμα τῷ βασιλεῖ τούτων Αἰήτη προσφέρει δῶρον. Ὁ δὲ τοῦτο ἐκτείνει ἐν τῷ ἄλσει τοῦ Ἄρεως ἐκ δρυὸς καὶ ἐνταῦθα ἐφρουρεῖτο τὸ δέσμα ὑπὸ δράκοντος ἄυπνου.

67. Μαρδόνιος πρὸς Ἀθηναίους.

Μαρδόνιος μέλλον ἐκ Θεσσαλίας ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔπεμπε Ἀθηναίοις πρέσβεις ἀγγελοῦντας τοῦτο. Οὗτοι παραγενόμενοι¹ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου² εἶπον. « Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Μαρδόνιος ὑπισχνεῖ-

ται ὑμῖν ἀνοικοδομήσειν τὰ τεῖχη καὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὴν πόλιν καὶ κυρίους τῆς Ἑλλάδος ποιήσειν ὑμᾶς, εἰ μὴ ἀμυνεῖσθε³ αὐτόν· εἰ δὲ μὴ, ἐμβαλεῖ εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ φθερεῖ αὐτὴν πρῶτον. Τί ἀποκρινεῖσθε αὐτῷ;» Τοῖς δ' Ἀθηναίοις μέλλουσιν ἀποκρινεῖσθαι οἱ παρόντες Λακεδαιμόνιοι εἶπον. «Καὶ ἡμεῖς ἤκομεν, ὦ Ἀθηναῖοι, σηματοῦντες⁴ τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως παραγγελόμενα. Πρὸς θεῶν,⁵ μὴ πείθεσθε τοῖς τούτων λόγοις. Εἰ ἐμμενεῖτε⁶ τῇ Ἑλλήνων συμμαχίᾳ, ἀπὸ κοινοῦ ἀμυνόμεθα τοὺς πολεμίους ὡς πέρουσι καὶ ἐλευθέρων τὴν Ἑλλάδα ποιήσομεν. Ὁρᾶτε,⁷ ὅπως ἀποκρινεῖσθε τῷ Μαρδονίῳ, ὡς προσήκει⁹ τοῖς Ἑλλησιν». Οἱ δ' Ἀθηναῖοι Μαρδονίῳ μὲν εἶπον ὅτι, ἕως ἂν ὁ ἥλιος τὴν αὐτὴν ὁδὸν πορεύηται, οὐδέποτε καταλείψουσι τοὺς Ἑλληνας, ἀλλ' ἀμυνοῦνται αὐτὸν πάσῃ δυνάμει, πρὸς δὲ Λακεδαιμόνιους, ὅτι ἐμμενοῦσι τῇ συμμαχίᾳ καὶ οὐδέποτε ἐπιτρέψουσι τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γενέσθαι.

68. Φαβρίκιος ὑπατος Ῥωμαίων.

Πύρρος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἠλείρου ἄγων στρατὸν πολλὸν καὶ ἀγείρας¹ τοὺς τῆς κάτω Ἰταλίας Ἑλληνας πόλεμον τοῖς Ῥωμαίοις ἐξέφηνε.² Νικήσας δ' αὐτοὺς καὶ πολὺ τοῦ στρατεύματος ἀποκτείνας κύριος τῆς Ἰταλίας ἐγένετο. Διὸ οἱ Ῥωμαῖοι δυσχερᾶναντες³ πρὸς τὴν ἀτυχίαν Φαβρίκιον ὑπατον εἴλοντο, ἵνα τὸν πολέμιον ἀμύνηται, καὶ ἐνετείλαντο αὐτῷ ἀπαλλάξαι τὴν Ἰταλίαν τοῦ κινδύνου. Παραλαβόντος δὲ Φαβρικίου τὴν ἀρχήν, ἡμέραν τινὰ οἱ φρουροὶ ἀνήγγειλαν, ὅτι ἀνὴρ τις ἐκόμισεν αὐτῷ ἐπιστολήν. Ἐν ταύτῃ ὁ τοῦ Πύρρου ἰατρὸς ἔλεγεν, ὅτι ἀποκτείνειαι ἂν αὐτόν, εἰ οἱ Ῥωμαῖοι ἐπαγγείλαιντο⁴ αὐτῷ χάριν λύσαντι τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ δυσχε-

ράνας πρὸς τὴν ἀδικίαν καὶ ἐντειλάμενος ἀποπέμψαι τὸν ἄνδρα, ἔστειλε Πύρρον γράμματα⁵ σὺν τῇ πεμφθείσῃ ἐπιστολῇ. Ἐλεγε δὲ τὰ γράμματα. «Γάϊος Φαβρίκιος, ὑπάτος Ῥωμαίων, Πύρρον βασιλεῖ χαίρειν.⁶ Χαλεπήνας⁷ τῇ ἐπιβουλῇ ἀνακοινῶ σοι, ὅτι οὐκ εὐτυχεῖς φίλων. Τοῦτο δὲ πρᾶτιω, ἵνα μὴ τὸ σὸν πάθος⁸ διαβάλῃ ἡμᾶς καὶ δόξωμεν μολῦναι δόλῳ τὸν πόλεμον».

69. Ἀγησίλαος καὶ Φαρνάβαζος.

Ἀγησίλαος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν περιβληθέντες τὸν χιτῶνα¹ ἦλθον εἰς τὸ ὁμολογημένον χωρίον. Ἐνταῦθα Ἀγησίλαος λέγει. «Ἐκταθῶμεν, ὦ φίλοι, χαμαὶ ἐν τῇ πόα² καὶ ἀναμείνωμεν Φαρνάβαζον. Ἐπὰν δ' ἀγγελθῇ ὑπὸ τῶν κηρύκων, ὑπεγεροθησόμεθα»· οὕτω δὲ ἐκταθέντες ἐν πόα ἀνέμενον. Ὡς δὲ Φαρνάβαζος ἐφάνη σὺν τοῖς περὶ αὐτόν, ὑπεγεροθέντες ἐκάθηντο. Ὁ δ' ἔχων στολὴν πολλοῦ ἀξίαν τὸ μὲν πρῶτον ἠσχύνθη³ ὁρῶν τὴν Ἀγησιλάου φαυλότητα.⁴ Ἐπιμελόμενος δ', ὅπως⁵ οἱ Πέρσαι μὴ φανήσονται χεῖρους τῶν πολεμίων, λέγει αὐτοῖς. «Κατακλιθησόμεθα καὶ ἡμεῖς, ὥσπερ οἱ Ἕλληνες, ἵνα μὴ χεῖρους αὐτῶν φανῶμεν». Οἱ δὲ πρόθυμοι ὄντες τὰ παραγγελθησόμενα ποιεῖν κατεκλίθησαν. Ἐκ τούτου⁶ Φαρνάβαζος ἠρξάτο. «ὦ Ἀγησίλαε, ἐγὼ ἐν. τῷ πρὸς Τισσαφέρην πολέμῳ προθύμως ἐβοήθουν ὑμῖν καὶ φίλος ἐγενόμην. Νῦν δ' ὁρῶ, ὅτι οἱ μὲν σπαρέντες ὑπὸ τῶν γεωργῶν ἀγροὶ κινδυνεύουσι φθαρῆναι, ἐγὼ δ' οὐδὲ δεῖπνον ἐν τῇ ἑμαυτοῦ χώρᾳ ἔχω. Εἰ οὖν ταῦτα ἀπαγγελθήσεται τῷ βασιλεῖ, ἐκβληθήσομαι⁷ τῆς ἀρχῆς καὶ κινδυνεύσω εἰς τὴν ἐσχάτην τύχην περιελθεῖν». Πρὸς ταῦτα Ἀγησίλαος ἀπεκρίνατο. «Ἡμεῖς, ὦ Φαρνάβαζε, τοὺς τῆς πατρίδος πολεμίους ἰδίους ἐχθροὺς ἠγοούμεθα.

Ἐὰν δ' ὁμοῦ καὶ σὺ φανῆς οὐδέν ἡμᾶς κακῶς ποιῶν,⁸
καὶ ἡμεῖς ὑπισχνούμεθά σοι φείσεσθαι τῆς σῆς ἀρχῆς». Ἐπὶ τούτοις ἐσπείσαντο⁹ ἀλλήλοις.

70. Πελίας καὶ Ἰάσων.

Πελίας βασιλεύων Ἰωλκοῦ¹ τὸν θεὸν ἤρετο, εἴ τι ἔχει αὐτῷ ἀγγελῖαι περὶ τοῦ μέλλοντος. Ὁ δ' ἀπεκρίνατο, ὅτι μονοσάνδαλος² αὐτὸν ἀποκτενοῖ. Καὶ τὸ μὲν



Πελίας καὶ Ἰάσων.

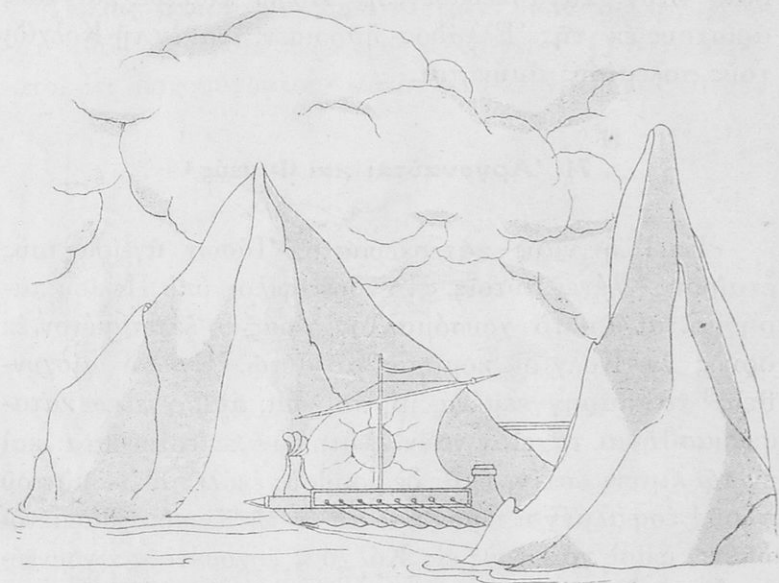
πρῶτον ἠγγόνει³ τὸν ἀπειλοῦντα αὐτῷ κίνδυνον, ὕστερον δ' ἐνόησε. Μέλλον γὰρ θύσειν τῷ θεῷ παρήγγειλε πᾶσι τοῖς πολίταις εἰς τὴν ἐορτὴν ἔλθεῖν. Ἰάσων δὲ διαβαίνων ποταμὸν Ἄναυρον ἀπέβαλε τὸ ἕτερον σανδάλιον καὶ ἦλθε μονοσάνδαλος. Τοῦτο ἰδὼν Πελίας καὶ συμβαλὼν τὸν χρησμὸν ἠρώτα αὐτόν, τί ἂν ποιήσειεν, εἰ λόγιον⁴ αὐτῷ εἶη, ὅτι τῶν πολιτῶν τις αὐτὸν ἀποκτενοῖ. Ὁ δ' ἀπεκρί-

νατο. « Ἐντειλαίμην ἄν αὐτῷ ἐνεγκεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας· οὐ γὰρ ἐλπίζω τὸ ἔργον τοῦτον περανεῖν⁵ δεῖσει γὰρ ἀποκτεῖναι τὸν ἄϋπνον δράκοντα, ὑφ' οὗ κινδυνεύσει ἀποθανεῖσθαι». Ταῦτ' ἀκούσας Πελίας ἐντειλάτο αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Κόλχους ἐλθεῖν ἀποκτενοῦντα τὸν δράκοντα καὶ ληψόμενον τὸ δέρας. Ἰάσων δὲ πεντηκόντορον⁶ ναῦν⁷ κατασκεύασεν, ἣν Ἀργῶ ἐκάλεσε, καὶ τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἤθροισεν, ἵνα ἐν τῇ Κολχίδι τοὺς πολεμίους ἀμύνηται.

71. Ἀργοναῦται καὶ Φινεύς.¹

Ἐπεὶ ἡ ναῦς κατεσκεύαστο, Ἰάσων ἀγείρας τοὺς ἑταίρους² λέγει αὐτοῖς. « Ἄνδρες φίλοι, ὑπὸ Πελίου παρήγγελαί μοι τὸ χρυσόμαλλον δέρας τὸ ἐκτεταμένον ἐκ δρυὸς ἐν Κολχίδι κομίσασθαι αὐτῷ. Ἐγὼ δ' αἰσχυρθεῖς³ τὰ παρηγγελμένα μὴ ποιῆσαι, παρήγγελκα κατασκευασθῆναι ταχεῖαν ναῦν. Αὕτη οὖν κατεσκεύασται καὶ ἐν τῷ λιμένι ἐστίν, ὑμᾶς δὲ βοηθοὺς ἐκάλεσα, ἵνα μὴ τοῦ πλοῦ⁴ ἐσφαλμένοι ὄμεν καὶ μὴ ἐν τῇ ξένη διεφθαρμένοι ὄμεν⁵ φασὶ γὰρ τοὺς εἰς Κόλχους ἐρχομένους κινδυνεύειν διεφθάρθαι ὑπὸ τοῦ φρουροῦντος τὸ δέρας δράκοντος. Ἐὰν τὸ δέρας ἀρπάσωμεν, φανησόμεθα⁶ μέγα ἔργον περάναντες. Δεῖ δ' ὑμᾶς ἐν δυσὶν ἡμέραις ἀποκεκρίσθαι, εἰ πρόθυμοί ἐστε συμπλεῖν⁷ ἐμοί». Οἱ δέ, πρὶν δύο ἡμέρας παρελθεῖν, ἀπεκέκριντο αὐτῷ προθύμως συμπλεῖν. Ἐπεὶ οὖν ἱκανὰ ἐπιτήδεια εἰσεβέβλητο ἐν τῇ νηὶ ἐξέπλευσαν καὶ εἰς Θράκην ἦκον. Ἐνταῦθα Φινεύς ὄκει τυφλωθεὶς ὑπὸ θεῶν, ὅτι τὰ ὑπὸ θεῶν εἴμαρμένα⁸ τοῖς ἀνθρώποις προύλεγεν· ἔπεμψαν δ' αὐτῷ οἱ θεοὶ καὶ τὰς πτερωτὰς Ἀρπυίας,⁹ αἱ τὴν τροφήν αὐτοῦ ἤρπαζον. Ἐπιφανέντες δ' οἱ Ἀργοναῦται ἀπήλλαξαν αὐτὸν τῶν

Ἄρπυιῶν διεφθαρμένων ὑπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Βορέου. Εὐφρανθεῖς δ' ἐπὶ τούτῳ Φινεὺς συνεβούλευσεν αὐτοῖς, πῶς ἂν τὸν πλοῦν ποιῶντο, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν Συμπληλάδων¹⁰ πετρῶν διεφθαρμένοι εἶεν. Ἐνετέταλτο γὰρ αὐτοῖς ὑπὸ Φινέως ἀφεῖναι¹¹ πέλειαν¹² διὰ τῶν πε-

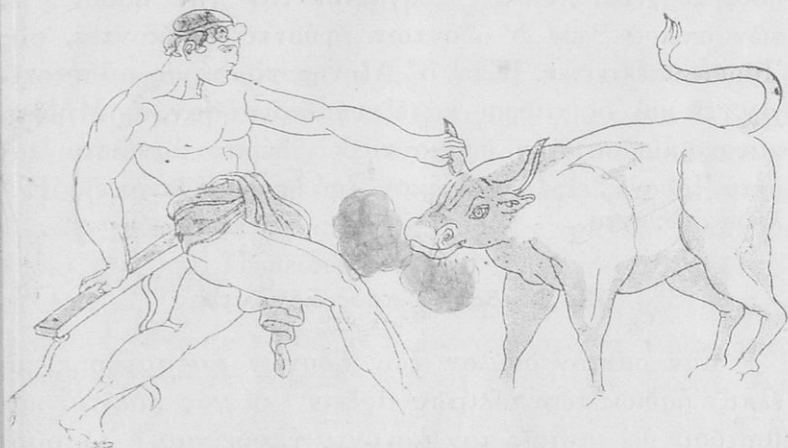


Ἄργοναῦται.

τρῶν, καὶ ἔαν μὲν ἴδωσιν αὐτὴν μὴ ἐσφαλμένην πλεῖν, ἔαν δὲ διεφθαρμένην μὴ βιάζεσθαι τὸν πλοῦν. Ἄναχθέντες¹³ οὖν ἐντεῦθεν καὶ εἰς πέτρας ἀφικόμενοι ἐπέτρεψαν τῇ πελείᾳ διελθεῖν. Ἡ δὲ διεληλυθυῖα οὐκ ἐσφαλτο¹⁴ μὲν, περιεκόπη δὲ τὰ ἄκρα τῆς οὐράς. Τοῦτο οἰωνὸς¹⁵ ἀγαθὸς ἐκρίθη. Καὶ οἱ Ἄργοναῦται ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας ἀναχωρούσας διῆλθον· ἐκ δὲ τούτου τοῦ χρόνου αἱ πέτραι μεμενήκασιν ἀκίνητοι.

72. Ἰάσων καὶ Μήδεια.

Μετὰ τὸν διὰ τῶν Συμπληγάδων πλοῦν οἱ Ἀργοναῦται ἀναπετανύσασιν¹ τὰ ἱστία καὶ διαπλεύσαντες τὸν πόντον εἰς Κολχικὴν γῆν ἀφικνοῦνται. Ἐν τῷ πλῶ ἐπερρώνησαν² ἀλλήλους καὶ ᾠμοσαν³ βοηθήσειν παντὶ τρόπῳ τῷ Ἰάσωνι. Ὁρμισθείσης⁴ τῆς νεῆς ἔρχεται Ἰά-



Ἰάσων καταβάλλει τοὺς ταύρους.

σων πρὸς Αἰήτην καὶ λέγει αὐτῷ. «Πελίας, ὁ τῆς Φθίας βασιλεὺς, ἐπέταξέ μοι τὸ χρυσόμαλλον αὐτῷ κομίσασθαι· ἐὰν τοῦτο μὴ φέρω αὐτῷ, ἀπολοῦμαι». Αἰήτης δὲ δείκνυσι τοὺς χαλκόδοντας⁵ ταύρους καὶ λέγει αὐτῷ. «Ζεύγνυ τούτους καὶ ἐὰν τούτους ζευγνήης, παρέξω σοι τὸ δέρας». Ἦσαν δ' οὗτοι ἄγριοι ταῦροι, οὓς χαλεπῶς ἂν ζευγνύοι τις· τὸ δ' ἐκ τοῦ στόματος ἐκπεμπόμενον πῦρ οὐδέποτε κατεσβέννυτο. Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπέταπτε σπείρειν ὀδόντας δράκοντος, ἐξ ὧν ἔμελλον δράκοντες ἀναδύεσθαι⁶ ἐπ' αὐτόν. Ταῦτ' ἀκούσας Ἰάσων ἠπόρει, πῶς ἂν τοὺς ταύρους ζευγνύοι. Μήδεια δ' ἡ τοῦ Αἰήτου *Γ. Ζούκη*, Ἀναγνωστικὸν Ἀρχ. Ἑλλ. γλώσσης, ἔκδ. 4η, 1933 5

θυγάτηρ προσελθοῦσα ὑπέσχετο δείξειν αὐτῷ, πῶς ἂν οἱ ταῦροι ζευγνύοιντο, εἰ ὁμνύοι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐτὴν ἀπάξειν. Ὁ δ' ὤμοσε ποιήσειν τοῦτο, ἐὰν τοὺς ταύρους καταξεύξῃ. Ἐκ τούτου Μήδεια παρέσχε φάρμακον, δι' οὗ τὴν ἀσπίδα, τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα ἔχρισεν·⁷ οὕτω δ' ἔμελλεν οὔθ' ὑπὸ πυρὸς οὔθ' ὑπὸ σιδήρου ἀδικήσασθαι.⁸ Ἐκ τούτου Ἰάσων ἐπιρρώννυται καὶ τοὺς ταύρους ζεύγνυσιν. Οἱ δ' ἐξευγμένοι τὴν γῆν ἤρουν·⁹ ἐκ τῶν σπειρομένων δ' ὀδόντων ἐφύοντο δράκοντες, οὓς Ἰάσων ἀπέκτεινεν. Ἐπεὶ δ' Αἰήτης τὸ δέρας οὐ παρείχεν, εἰ καὶ οἱ ταῦροι κατεξευγμένοι ἦσαν, ἡ Μήδεια κατακοιμίσασα τὸν δράκοντα τὸ δέρας ἀφείλετο καὶ μετὰ Ἰάσονος εἰς Ἀργὸν ἦκον, ἐφ' ἧς φερόμενοι εἰς Ἑλλάδα ἀφίκοντο.

73. Συμβουλὴ πρὸς ἄρχοντα.

Ἐὰν σαυτὸν δοῦλον τῶν ἡδονῶν καταστήσης, μὴ ἔλιπε ῥαδίως τῶν πολιτῶν ἄρξειν.¹ οἱ γὰρ πολῖται καθιστᾶσιν αἰεὶ ἑαυτοῖς τὸν ἄρχοντα ὑπόδειγμα.² Ὅμοίως καθίστη σαυτῷ συμβούλους ἄνδρας ἀγαθοὺς, οἱ ἐπιμελήσονται, ὅπως εὐτυχεστάτους τοὺς πολίτας καθιστῶσιν· οὕτω γὰρ ἂν καθισταίης ἀσφαλῆ τὴν ἀρχήν. Τοὺς πονηροὺς δὲ πολίτας μετᾶστησον³ ἐκ τῆς πόλεως· οἱ γὰρ τοιοῦτοι κινδυνεύσουσι καὶ ἄλλους καθιστάναι πονηροὺς, οἱ μισητὴν τὴν ἀρχήν τοῖς ἀγαθοῖς πολίταις καταστήσουσι·⁴ οὗτοι γὰρ ὀργῶντες τὴν πόλιν κακῶς πάσχουσιν μετᾶστήσουσι τὴν πολιτείαν⁵ καὶ σὲ αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλοῦσι.⁶ Τεκμήριον⁸ δέ σοι ἔστω, ἃ τοὺς τριάκοντα οἱ πολῖται ἐποίησαν. Οὗτοι γὰρ καταλαβόντες τὴν ἀρχὴν οὐ μόνον τὴν πολιτείαν μετέστησαν,⁵ ἀλλὰ καὶ χρηστοὺς πολίτας μετ' οὐ πολὺ διετέλουν⁹ μεθιστάντες ἐκ τῆς πόλεως. Ἐπεὶ δὲ δίστασαν¹⁰ τοὺς πολίτας καὶ

τοὺς μὲν τιμαῖς ἐτίμων, τοὺς δὲ χρημάτων ἕνεκα ἐξίστασαν¹¹ ἐκ τῆς πόλεως, οἱ πολῖται συνίστασαν¹² ἀλλήλους ἐπ' αὐτοὺς καὶ τέλος ἐξέβαλον. Σημεῖον δέ σοι καὶ τοῦ καλῶς βασιλεύειν ἔστω, ἐὰν τοὺς ἀρχομένους ὀρθῶς εὐπωροτέρους καὶ σωφρονεστέρους γιγνομένους διὰ τὴν σὴν ἐπιμέλειαν.

74. Κέκροψ.

Κέκροψ συμφυὲς¹ ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς καθίσταται.² Τούτου βασιλείῳ καταστάντος, ἔδοξε τοῖς θεοῖς καθίστασθαι προστάτας τῶν πόλεων, ἐν αἷς ἔμελλον ἰδίας ἕκαστος τιμὰς ἔχειν. Μεταστησάμενοι³ οὖν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἦγον ἐπὶ τὴν γῆν. Ποσειδῶν⁴ μὲν οὖν πρῶτος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσον τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηεν⁵ ὕδωρ, ἐξ οὗ προστάτης ταύτης κατέστη. Μετὰ δὲ τοῦτον Ἀθηνᾶ ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἔνθα νῦν τὸ Ἐρεχθεῖον ἔστηκεν. Ἐκ δὲ τούτου ἕρις ὑπ' αὐτῶν ἐνίστατο,⁶ ὁπότερος τῆς Ἀττικῆς προστάτης κατασταίη. Κριταὶ οὖν οἱ ἄλλοι θεοὶ καθίσταντο, ἀλλ' εὐθύς οὗτοι δίσταντο ἀλλήλοις· οἱ μὲν γὰρ Ποσειδῶνος ἔφασαν τὴν πόλιν εἶναι, οἱ δ' Ἀθηνᾶν ἐβούλοντο τῆς πόλεως προστάτην καταστῆναι. Τέλος δὲ τῇ Ἀθηνᾶ κατεκρίθη ἡ Ἀττικὴ καὶ οὕτω ἡ ἐνεστῶσα φιλονικία ἔληξεν.

75. Ἀταλάντη.

Ἀταλάντην γενομένην ὁ πατὴρ ἐκτίθησιν ἀρρένων γὰρ καὶ οὐ θυγατέρων ἔλεγε δεῖσθαι.² Ὁ δὲ λαβὼν ταύτην ἐκθεῖναι οὐκ ἀπέκτεινεν, οὐδ' εἰς βάρανθρον ἐξήκεν.³ Ἐλθὼν δ' εἰς τὸ Παρθένιον⁴ ὄρος ἔθθηκε ταύτην πλησίον πηγῆς, ἔνθα ἄντρον⁵ ἦν, ἐφ' οὗ δασὺς δρυμῶν⁶

ἐπέκειτο· ἐνταῦθα τὸ βρέφος ἐνθίεις ἔφυγε. Μετ' οὐ πολὺ ἄρκτος ἦκεν, ἢ τοὺς μαστοὺς ὑπὸ γάλακτος βαρυνόμενους εἶχε· κυνηγοὶ γὰρ τὰ ἑαυτῆς βρέφη ἀφηροῦσαν. Αὕτη συνεῖσα⁷ τὸ ἐκτεθειμένον βρέφος προσέροχεται καὶ τοὺς μαστοὺς τῷ στόματι ἐντίθησι. Τὸ δ' εὐθὺς ἐθῆλασε καὶ ἅμα τὸ θηρίον ἀνεκουφίσθη.⁸ Ἐκ τούτου καθ' ἡμέ-



Ἄταλάντη.

ραν, ὅποτε συνεῖη τοὺς μαστοὺς ἐμπιπλαμένους⁹ γάλακτος, προσῆγε πρὸς τὸ βρέφος. Κυνηγοὶ δ' ἰδόντες τὴν ἄρκτον θαμὰ¹⁰ φοιτῶσαν¹¹ εἰς τὸ ἄντρον συντίθενται¹² ταύτην παραφυλάξασθαι. Εἶδον οὖν αὐτὴν οὐδέποτε προιεμένην¹³ τὸ ἔργον καὶ κατασκευάμενοι¹⁴ τὸ ἄντρον εὗρον τὸ βρέφος. Λαβόντες οὖν αὐτὸ ὄνομα ἔθεντο Ἄταλάντην. Ἡ δὲ τρεφομένη ὀρεῖω τροφῇ καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι ζῶσα φόβον μὲν οὐδέποτε συνεῖη, οὐδέποτε

δ' ἀνήκε¹⁵ θηρεύουσα ἐν τοῖς ὄρεσι. Ποθοῦσα δ' ἐρημίαν κατέλαβε τῶν Ἀρκαδικῶν ὄρέων τὸ ὑψηλότατον, ἔνθα ἦν αὐλῶν¹⁶ κατάρρυτος¹⁷ καὶ δρυς μεγάλη καὶ πεῦκαι καὶ βαθεῖα ἢ ἐκ τούτων σκιά. Στρωμνὴ δ' αὐτῇ ὑπέτιθετο δοραὶ θηρευομένων· αἱ οὐποτ' ἀνήκε κρέασι τούτων τρεφομένη. Στολὴν δ' ἀνειμένην¹⁸ ἐνεδύετο καὶ τοιαύτην, ὥστε μηδὲν διαφέρειν Ἀρτέμιδος. Οὐδενὶ δ' ἐφίει¹⁹ πελάσαι²⁰ αὐτῇ. Εἰ δέ τις ἐφιεῖτο προσγενέσθαι²¹ αὐτῇ, αὐτὴ διεῖσα²² τὸν δρυμὸν καὶ τὴν λόχμην²³ τῇ τῶν ποδῶν ταχύτητι ἀπέκρυπτεν ἑαυτήν.

76. Ἡρακλῆς.

Ἡρακλῆς υἱὸς Διὸς καὶ Ἀλκμήνης ἦν. Ταύτην Ζεὺς Ἀμφιτρύωνι ἐκδίδωσι¹· τούτῳ παραδοθεὶς καὶ Ἡρακλῆς βρέφος ἐτρέφετο. Ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ ὕστερον, ἀφ' οὗ Ἀμφιτρύωνι Ἡρακλῆς παρεδέδοτο, Ἡρα δύο δράζοντας² ἔπεμψε τὸ βρέφος διαφθεροῦντας.³ Ὁ δ' ἀναστάς ἄγχων⁴ ταῖς χερσὶ τούτους διέφθειρε καὶ νεκροὺς τῷ πατρὶ παρέδωκεν. Αὐξηθεὶς δὲ παραδίδοται διδασκάλοις, παρ' οἷς τὰ πολεμικὰ ἐξέμαθεν.⁵ Ἐπειδὴ δὲ καθ' ἡμέραν ἠϋξάνετο μέγας παρεδόθη παρ' Ἀμφιτρύωνος τοῖς βουκόλοις, ἵνα οὗτοι μεταδιδόιεν αὐτῷ τοῦ ἔργου. Ἐνταῦθα Ἡρακλῆς διατρίβων τὸν Κιθαιρώνιον⁶ λέοντα ἀποκτείνει καὶ νεκρὸν τοῦτον τοῖς βουκόλοις παραδίδωσι. Στρατεύσας εἶτα πρὸς τοὺς Μινύας⁷ ἠνάγκασε τούτους δασμὸν⁸ τοῖς Θηβαίοις δίδουσι. Διὸ καὶ παρὰ Κρέοντος⁹ ἀριστεῖον¹⁰ αὐτῷ ἢ πρεσβυτάτη θυγατρὴ ἐδόθη. Εἶτα ὑπὸ Ἡρας μανεῖς¹¹ καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας τῇ πυρᾷ παραδοὺς ἔρχεται εἰς Δελφοὺς καὶ πυγθάνεται, ποῦ κατοικήσει. Ὁ δὲ θεὸς ἀνεῖλεν¹² αὐτῷ παραδοῦναι ἑαυτὸν Εὐρύσθει καὶ δώδεκα ἔτη ἐνδιδό-

ναι, ¹³ ὥστε ἐπιτελεῖν ¹⁴ τὰ προσταττόμενά. Ἐὰν δὲ πα-
ρέλθῃ τὰ δέκα ἔτη, ἀφ' οὗ ἂν τῷ Εὐρυσθεῖ παραδοθῇ,
ἀθάνατον αὐτὸν ὁ θεὸς ἔλεγεν ἔσεσθαι.



Ἡρακλῆς.

Αρχαϊκὸς

ΜΕΡΟΣ Β΄.

77. Ἡρακλῆς πλησίον τοῦ Εὐρυσθέως. Πρῶτος ἄθλος.

Ἡρακλῆς ταῦτα ἀκούσας ἔγνω¹ κατὰ² τὴν τοῦ θεοῦ ῥῆσιν ποιεῖν. Μετέβη οὖν πρὸς Εὐρυσθέα καὶ τὰ ὑπὸ



Πρῶτος ἄθλος τοῦ Ἡρακλέους.

τοῦ θεοῦ προσταττόμενα ἐποίει. Γνοὺς δ' Εὐρυσθεὺς τὴν Ἡρακλέους δύναμιν καὶ φοβηθεὶς μὴ ὑπ' αὐτοῦ ἄλῃ, ἐπέταξεν³ αὐτῷ τοῦ Νεμέου⁴ λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν· ἤλπιζε γὰρ οὕτω ἀπαλλαγῆσθαι αὐτοῦ. Ὁ δὲ με-

ταβὰς εἰς Νεμέαν καὶ γνοὺς τὸν λέοντα ἄτροτον⁵ φύντα ἐδίωκεν αὐτὸν ῥοπάλω· ὁ δὲ φεύγων κατέδου⁶ εἰς σπήλαιον. Ἡρακλῆς δέ, ἵνα μὴ ὁ λέων ἀποδραίη,⁷ εὐθύς ἐκδὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ σπήλαιον καὶ τὴν χεῖρα περιθεὶς τῷ τραχήλῳ τοῦ λέοντος ἔπνιξεν αὐτόν. Θέμενος δ' ἐπὶ τοὺς ὤμους εἰς Μυκήνας ἐκόμιζεν αὐτόν. Εὐρουσθεὺς δὲ φοβηθεὶς πύθον ἑαυτῷ κατεσκεύασεν, εἰς ὃν εἰσέδου. Τὸ λοιπὸν δ' ἀπέλεπεν⁸ αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσιέναι, δεικνύναι δὲ πρὸ τῶν πυλῶν τοὺς ἄθλους ἐκέλευσεν· ἔπεμπε δ' ἑφεξῆς κήρυκα καὶ ἐλέτατε τοὺς ἄθλους.

78. Δεύτερος ἄθλος τοῦ Ἡρακλέους.

Δεύτερον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν λερναίαν ὕδραν¹ ἀποκτεῖναι. Αὕτη δ' ἐν τῷ τῆς Λέρνης² ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέβαινε καὶ τὰ βοσκήματα,⁴ ὧν τὸ πεδίον ἀνεπίμπλατο, διέφθειρεν. Οὐδεὶς δὲ τοῦ κακοῦ τὴν χώραν ἀπαλλάξει ἠδύνατο· ἠπίσταντο⁵ γὰρ πάντες κινδυνεύσειν, ἐὰν τοιοῦτόν τι πειραθῶσιν. «Ἐὰν ταύτην», εἶπεν ὁ Εὐρουσθεὺς, «δύνη ἀποκτεῖναι, τὴν χώραν εὖ ποιήσεις». Εἶχε δ' ἡ ὕδρα κεφαλὰς ἐννέα, τὰς μὲν ⁸ θνητάς, τὴν δὲ μίαν ἀθάνατον. Ἐπιβὰς οὖν Ἡρακλῆς ἄρματος,⁶ ἠνιοχοῦντος⁷ Ἰολάου, εἰς Λέρνην ἔρχεται καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἴστησι, τὴν δ' ὕδραν εὐρῶν τῷ ῥοπάλῳ τὰς κεφαλὰς ἔκοπτεν. Ἄλλ' οὐδὲν ἠδύνατο ἀνύειν⁸ μιᾶς γὰρ κεφαλῆς κοπτομένης δύο ἀνεφύοντο.⁹ Λέγει οὖν πρὸς Ἰόλαον. «Οὐκ ἠπιστάμην οὕτω χαλεπὸν τὸ ἔργον ὄν· σὺ οὖν ἐμπίμπρη¹⁰ τὴν ἐγγὺς ὕλην καί, ὅταν ἐγὼ τὰς κεφαλὰς ἀποκόπτω, σὺ πειρῶ ἐπιμπράναι ταύτας τοῖς καιομένοις δαυλοῖς». Τοῦτον τὸν τρόπον ἐμπρήσας τὰς ἀναφυσόμενας κεφαλὰς τάφρον ἀνέφωξε, ἐν ἧ κατώρυξε τὴν ἀθάνατον κεφαλὴν. Εὐθύς δ' εἶτα λίθον αὐτῇ ἐπιθεὶς

ἐμπίπλησι τὴν τάφρον λίθων καὶ γῆς· τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀποσχίσας ἐνέπλησε τὰ ἄκρα τῶν οἴστων¹¹ τῆς χολῆς.

79. Τρίτος, τέταρτος καὶ πέμπτος ἄθλος.

Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ ἐνεργεῖν τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον ζῶσαν. Ταύτην ἔφασαν χρυσόκερων¹ εἶναι καὶ ἰέναι ἐλευθέραν διὰ τοῦ ἄλσους, ἅτε ἱερὰν² τῆς Ἀρτέ-



Τρίτος ἄθλος Ἡρακλέους.

μιδος οὔσαν. Πρὸς τοῦτο Ἡρακλῆς διήει ὅλον ἐνιαυ-
τὸν³ τὸ ἄλσος διώκων τὴν ἔλαφον· ἐδεδοίκει γὰρ μή,
ἐὰν ταύτην ἀποκτείνῃ, τὴν θεὰν ἐχθρὰν αὐτῷ ποιήσῃ.
Ἐπεὶ δ' ἡ ἔλαφος ἀπέκαμε,⁴ τέλος ἐκάθητο καὶ κατακει-

μένην ταύτην συνέλαβεν. Ἐπὶ τῶν ὤμων δὲ ταύτην θεῖς εἰς Μυκήνας ἐκόμισεν.

Τέταρτον ἄθλον τὸν Ἐρυμάνθιον⁵ κόπρον⁶ ἐπέταξε ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο τὸ θηρίον πάντες ἤδεσαν μεγίστων κακῶν αἴτιον τῇ χώρᾳ γεγονός. Ἐκ γὰρ τοῦ ὄρους ὀρμώμενον ἠδίκει τὴν γῆν· οἱ δ' ἄνθρωποι ἐδέδισαν τοῦτο διῶξαι. Ἡρακλῆς μέντοι διώξας εἶλε⁷ καὶ εἰς Μυκήνας ἐκόμισεν.

Πέμπτον ἐπέταξεν ἄθλον τὴν κόπρον τῶν Αὐγείου βοσκημάτων καθῆραι.⁸ Ἐκ ταύτης γὰρ κατακειμένης καὶ ὄξουσης⁹ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐτέθνασαν. Ἦν δ' Αὐγείας Ἥλιδος βασιλεὺς καὶ πολλὰς ποίμνας βοσκημάτων εἶχε. Τούτῳ Ἡρακλῆς προσῆει καὶ ἔφη μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐξιίσειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην¹⁰ τῶν βοσκημάτων. Ὁ δ' εἰδὼς χαλεπὸν τὸ ἔργον καὶ ὅτι κινδυνεύσει τεθνάναι, πρὶν τὸ ἔργον περᾶναι, ὑπισχνεῖται. Ἡρακλῆς δὲ τὸν Ἀλφειὸν¹¹ ποταμὸν καὶ Πηγεῖον¹² σύνεγγυς¹² βεβηκότας παρωχέτευσε¹⁴ διὰ τῆς κόπρου καὶ ταύτην ἐκάθηρεν.

80. Ἔκτος ἄθλος.

Ἐκτον ἄθλον ἔδοξε τῷ Εὐρυσθεῖ ἐπιτάξαι τὰς Στυμφαλίδας¹ ὄρνιθας ἐξελάσαι αὐτόν· ταύτας νεμομένας² τὴν περὶ τὴν Στύμφαλον τῆς Ἀρκαδίας χώραν οὐκ εἶχον³ οἱ οἰκοῦντες ἐξελάσαι. Ὅποτε γὰρ βούλοιντο ταύτας διῶξαι, αὐταὶ εἰς τὴν λίμνην Στυμφαλίδα εἰσέβαινον καὶ ἐν τῇ ὕλῃ ἐκρύπτοντο· ἦν δ' ἡ Στυμφαλίς πλήρης ὕλης. Ἐκεῖσε Εὐρυσθεὺς πέμπει Ἡρακλέα ἐξελλῶντα τὰς ὄρνιθας καὶ ἀποκτενοῦντα ταύτας. Ἐπεὶ οὖν Ἡρακλῆς μετέβη ἐκεῖσε, ἐπειρᾶτο διαφόροις ὄπλοις ἐξελαύνειν αὐτάς. Αἱ δὲ διωκόμεναι εἰσέβησαν εἰς τὴν ὕλην

καὶ ἐκρύπτοντο. Ἀμηχανοῦντι⁴ δ' αὐτῶ καὶ οὐκ ἔχοντι
ὄ,τι ποιῆσαι Ἀθηνᾶ δωρεῖται χρόταλα χαλκᾶ παρ'
Ἑφαιστου λαβοῦσα· αὕτη γὰρ ἠβουλήθη βοηθῆσαι
Ἑρακλεῖ. Ταῦτα χρούων⁵ οὗτος ἐπὶ τοῦ συνεχομένου⁶
τῇ λίμνῃ ὄρους ἐφόβει⁷ τὰς ὄρνιθας. Αἱ δὲ βουλόμεναι
ᾤωθῆναι ἀνεπέπτοντο.⁸ Τότε δὲ ταύτας ἐτόξευε καὶ
οὔτω πάσας διέφθειρεν.

81. Ἑβδομος καὶ ὄγδος ἄθλος.

Ἑβδομον ἄθλον ἐπέταξε τὸν Κοῆτα¹ ταῦρον ἀγα-
γεῖν. Τοῦτον Εὐρουσθεὺς ἐπυνθάνετο ἄγριον ὄντα, ὥστε
χαλεπὸν εἶναι ληφθῆναι ζῶντα ὑπ' ἀνδρός. Τοῦτο μα-
θὼν πέμπει Ἑρακλέα πιστεύων οὐκ ἂν περιγενέσθαι²
τούτου. Ἑρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Κρήτην εὐρί-
σκει Μίνωα καὶ ἠξίου³ τὸν ταῦρον λαμβάνειν. Ὁ δ' οὐκ
εἰδὼς Ἑρακλέα εἶπεν αὐτῶ διαγωνισαμένῳ τιτρώσκειν
τὸν ταῦρον καὶ λαμβάνειν. Ἑρακλῆς δὲ τρώσας⁴ τοῦ-
τον καὶ λαβὼν ἔδειξεν Εὐρουσθεῖ· τὸ δὲ λοιπὸν⁵ εἶασεν
αὐτὸν ἄνετον.⁶ Ὁ δὲ ταῦρος ἀποδράς ἐκεῖθεν καὶ δια-
βάς τὸν Ἴσθμὸν εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικνεῖται
καὶ ἐνταῦθα, ἕως ἐγήρασε, τοὺς βλασταίνοντας ἀγροὺς
διελυφαίνεται.⁷

Ὀγδοὸν ἄθλον ἐπέταξε τὰς Διομήδους τοῦ Θρακὸς
ἵππους εἰς Μυκῆνας κομίζειν. Αἱ δ' ἵπποι αὗται ἔδακνον
καὶ κατήσθιον⁸ ἀνθρώπους. Ἐβασίλευε δὲ Διομήδης Βι-
σκόνων, ἔθνος μαχιμώτατου. Ἐλαβεν οὖν μεθ' ἑαυτοῦ
πολλοὺς βοηθοὺς, οἷς πολλὰ ἀγαθὰ ὑπέσχετο. Ἀφικόμε-
νος δ' εἰς Θράκην ἤγαγε τὰς ἵππους ἐπὶ θάλατταν. Δια-
γωνισάμενος μέντοι πρὸς Διομήδην καὶ τοὺς σὺν αὐτῶ
ἐπιδραμόντας καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν ὀσδῖως τοὺς ἀποκα-
μόντας ἠνάγκαζε φεύγειν. Τεμῶν⁹ δὲ καὶ τὴν Διομήδους

χώραν καὶ λαβὸν τὰς ἵππους ἀπήγαγε ταύτας εἰς Μυκίνας.

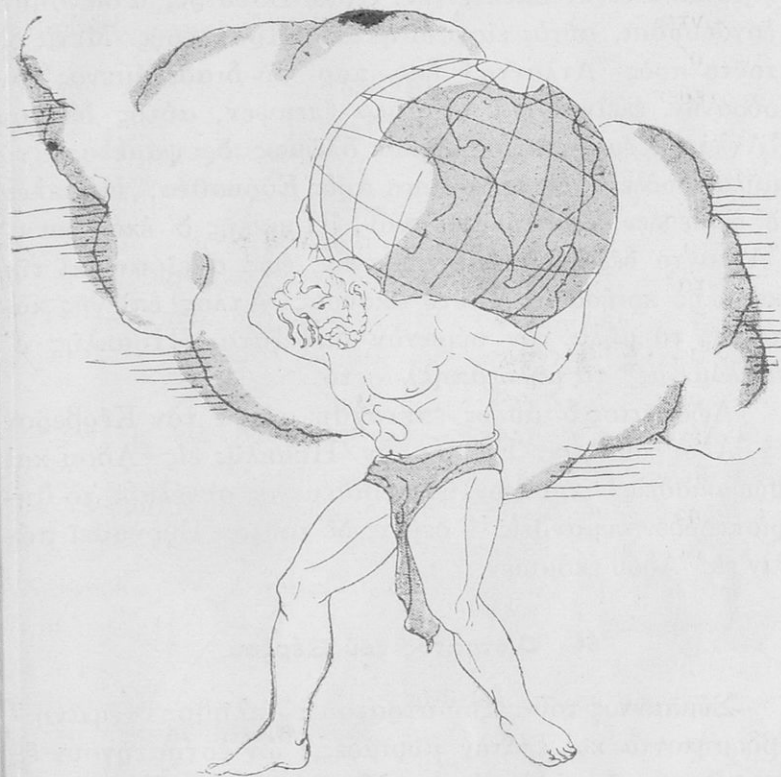
82. Ἔνατος καὶ δέκατος ἄθλος.

Ἔνατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐνετείλατο κομίζειν ζωστήρα¹ Ἴππολύτης. Ταύτην αἱ Ἀμαζόνες,² αἱ περὶ Θερμόδοντα ποταμὸν κατῴκουν, ἠδοῦντο³ καὶ ἠύλαβοῦντο.⁴ Εἶχε δ' Ἴππολύτη τὸν Ἄρεως ζωστήρα σύμβολον⁵ τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Τοῦτο τὸ ἔργον Εὐρυσθεὺς χαλεπὸν φήθη εἶναι Ἡρακλεῖ· αἱ γὰρ Ἀμαζόνες μαχιμώταται ἦσαν καὶ οὐδεὶς ποτε διειοήθη διαγωνίσασθαι αὐταῖς. Ἐπεὶ οὖν Ἡρακλῆς εἰς τὸν λιμένα αὐτῶν κατέπλευσεν ἤσθετο τὰς Ἀμαζόνας ἠθροισμένας, αἷς ὑπὸ Ἴππολύτης ἐνετέταλτο ἀνδρείως ἀγωνίζεσθαι· οὐ γὰρ ἐβούλοντο παραδοῦναι ζωστήρα ἐκοῦσαι.⁶ Ταῦτα αἰσθανόμενος Ἡρακλῆς ἀποκτείνει Ἴππολύτην καὶ ἀφελόμενος ζωστήρα εἰς Μυκίνας κομίζει.

Δέκατον δ' ἄθλον ἐνετείλατο τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ Ἐρυθείας κομίζειν. Ἐρύθεια δὲ νῦν Γάδειρα καλεῖται. Ταύτης Γηρυόνης ἐκαρποῦτο ἔχων συμφυῆς σῶμα τριῶν ἀνδρῶν, τῶν δὲ βοῶν αὐτοῦ ἐπεμελεῖτο μὲν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δ' ἦν αὐτῶν Ὄρθρος, κύων δικέφαλος. Πορευόμενος οὖν Ἡρακλῆς ἐπὶ τὰς βοῦς ταύτας ἦκεν εἰς Ἐρύθειαν καὶ ἐν τῷ ὄρει Ἄβαντι αὐλίζεται⁷ οὐδενὸς ἐναντιουμένου. Αἰσθόμενοι δ' εἶτα⁸ ὁ τε κύων καὶ ὁ βουκόλος ἐπ' αὐτὸν ὄρων⁹ ἠρνοῦντο γὰρ ἐπιτρέψαι αὐτῷ λαβεῖν τὰς βοῦς· Ἡρακλῆς δ' ἐπέροχεται ἐπ' αὐτούς καὶ ἀποκτείνει ἀμφοτέρους ῥοπάλῳ. Ἀποκτείνας δὲ πάντας τοὺς ἐπιδραμόντας αὐτῷ, οἱ Γηρυόνην μέγιστον ἤσπαζοντο,¹⁰ καὶ αὐτὸν δὲ τέλος Γηρυόνην καταβαλὼν τὰς βοῦς εἰς Μυκίνας ἐκόμισεν. Εὐρυσθεὺς δ' αὐτὰς τῆς Ἡρα κατέθυσεν.

83. Ἐνδέκατος καὶ δωδέκατος ἄθλος.

Ἐνδέκατον ἄθλον ἐπέταξε παρ' Ἑσπερίδων¹ τὰ χρυσᾶ μῆλα κομίζειν· ταῦτα γὰρ Εὐρουσιεὺς ἐβούλετο κτήσασθαι· χαλεπὸν δὲ ταῦτα κτηθῆναι παρ' ἀνδρός.



* Ἀτλας.

Πορευόμενος οὖν Ἡρακλῆς πρῶτον εἰς Λιβύην ἀφίκετο, ἧς Ἄνταϊος ἐβασίλευε. Παρὰ τούτου Ἡρακλῆς δεχθεὶς² ἠναγκάζετο παλαίειν· ὁ γὰρ Ἄνταϊος δεχόμενος τοὺς ξένους καὶ ἐν πάλλῃ τούτους χειρούμενος³ ἀπέκτεινεν.

Ἡρακλῆς μέντοι τοῦτον ἄρας⁴ μετέωρον ἐχειρώσατο καὶ ἀπέκτεινεν. Ἐκ τούτου εἰς Αἴγυπτον ἦλθεν, ἧς Βούσιρις, παῖς Ποσειδῶνος, ἐβασίλευεν. Οὗτος πρῶτον πολλὰ δωρούμενος τοῖς ξένοις ἦγεν ἐπὶ τὸν βωμὸν κἀνταῦθα ἔθυσεν. Οὕτω καὶ Ἡρακλῆς τὸ πρῶτον μὲν ἐβιάσθη, προσφερόμενος⁵ μέντοι εἰς τὸν βωμὸν τοὺς δεσμοὺς ἔρηξε καὶ ἐκεῖνον ἀπέκτεινεν. Οὕτω Βούσιρις, ἃ διενοήθη ἐργάσασθαι, αὐτὸς εἰργάσθη ὑπὸ Ἡρακλέους. Μετὰ δὲ τοῦτο πρὸς Ἄτλαντα⁶ ἦκε. παρ' οὗ διαδεξάμενος τὸν οὐρανόν, ἐκεῖνον ἐπὶ τὰ μῆλα ἔπεμψεν, αὐτὸς δὲ τὸν Ἄτλαντα ἐμιμήσατο. Ἄτλας δ' ὅμως δρεψάμενος⁷ τὰ μῆλα ἐβούλετο αὐτὸς κομίσει πρὸς Εὐρουσθέα, Ἡρακλέα δ' ἐκέλευσεν ἔχειν τὸν οὐρανόν. Ἡρακλῆς δ' ἐκέλευσεν⁸ Ἄτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσαιο. Τοῦτο ἀκούσας Ἄτλας ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα τὸν οὐρανὸν διεδέξατο. Ἡρακλῆς δ' ἀνελόμενος⁹ τὰ μῆλα ἀπηλλάσσετο.

Δωδέκατος δ' ἄθλος ἐπετάχθη αὐτὸν τὸν Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Ἐλθὼν οὖν Ἡρακλῆς εἰς Ἄδου καὶ θωρακισθεὶς¹⁰ καὶ λεοντῆν περιθέμενος συνέλαβε τὸ θηρίον οὐδὲν λυμανθεὶς¹¹ δείξας δὲ τοῦτον Εὐρουσθεῖ πάλιν εἰς Ἄδου ἐκόμισεν.

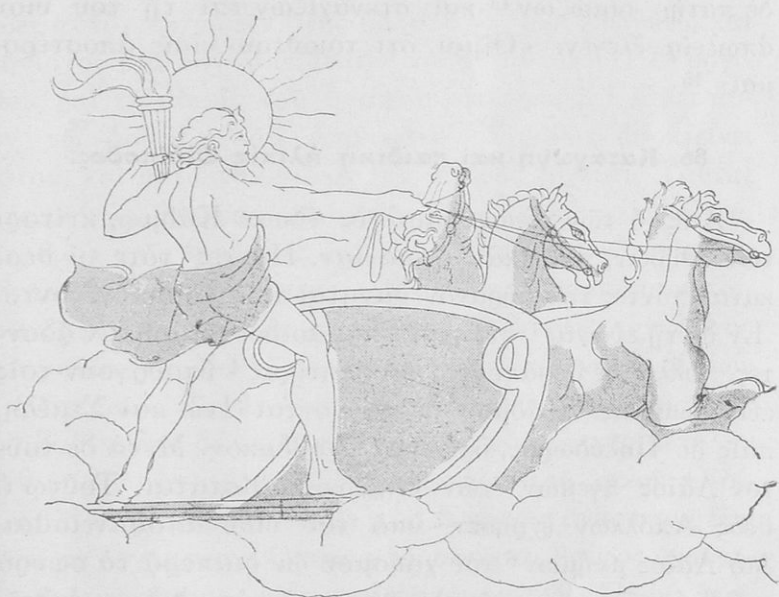
84. Ὁ στρατὸς τοῦ Ξέρξου.

Σύμπαντος τοῦ πεζοῦ στρατοῦ τὸ πλῆθος¹ ἐφάνη² ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν μυριάδες,³ ὧν ἑστρατήγουν ἑξ ἡγεμόνες· πρῶτος δὲ πάντων Μαρδόνιος ἦν. Χωρὶς⁴ δὲ τούτων ἄλλαι χίλιαι δεκάδες Περσῶν ἦσαν ἀπολελεγμένων,⁵ οἱ ἀθάνατοι ἐκαλοῦντο· εἰ γάρ τις αὐτῶν ἐκλίποι θανάτῳ ἢ νόσῳ, ἄλλος ἠρεῖτο⁶ καὶ οὐδέποτε πλείους ἢ ἐλάσσους μυρίων ἐγίγνοντο. Ἀριθμὸς δὲ τῆς ἵππου ἐγένετο ὀκτὼ μυριάδες. Τῶν δὲ τριήαων⁷ ἀριθμὸς ἐγένετο.

ἑπτὰ καὶ διακόσiai καὶ χίλιαi. Παρσίχοντο δὲ Κύπριοι μὲν πενήκοντα καὶ ἑκατόν, Φοίνικες, δὲ διπλασίας τούτων, Αἰγύπτιοι δὲ δυοῖν δεούσας διακοσίας. Ὡσαύτως Κίλικες ἑκατόν, Πάμφυλοι τριάκοντα, Λύκιοι πενήκοντα, νησιῶται ἑπτακαίδεκα, Ἑλλησπόντιοι ἑκατόν. Ὅκτω δὲ στρατηγοὶ τοῦ σύμπαντος ναυτικοῦ ἦσαν. Οὗτος ὁ στόλος δευτεραῖος ἐξ Ἐφέσου εἰς Ἑλλησποντον ἀφίκετο.

85. Φαέθων.

Ἦλιος ἐτέκνωσε¹ Φαέθοντα, ὃς περὶ πᾶν μὲν ἐτόλμα,³ οὐδενὸς δ' ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ἠττάτο.³ Ὅτε



Φαέθων.

Φαέθων νεανίας ἐγένετο, ὄρων τὸν πατέρα ἐπὶ τεθρίππου⁴ ὀχούμενον⁵ καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τιμώμενον ἰκέτευσεν αὐτὸν μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι τὸ

ἄρμα· οὕτω γὰρ ἤλιπυζεν εὐδοκίμησεν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Ὁ δὲ πατὴρ πρῶτον μὲ ὄκνει⁶ παραχωρῆσαι τοῦτο τῷ υἱῷ· ὕστερον δ', ἐπεὶ οὗτος ἤτιζε,⁷ συνεχώρησεν⁸ αὐτῷ, καίπερ⁹ εἰδὼς ὅτι ὁ υἱὸς θανατᾶ.⁹ Ἐπεὶ οὖν Φαέθων ἀνέβη ἐπὶ τοῦ τεθρίππου, ἤλαυνε μὲν αὐτὸ ἀνειμένως,¹⁰ οἱ δ' ἵπποι γνόντες, ὅτι οὐ δουλεύουσιν Ἠλίῳ, ἐξηνέχθησαν¹¹ τῆς ὁδοῦ. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον πλανώμενοι κατὰ τὸν οὐρανὸν ἐπύρωσαν¹² αὐτόν, εἶτα δὲ πελάσαντες¹³ τῇ γῆ ἔλυμήναντο αὐτὴν κατακαίοντες τοὺς ἀγρούς.

Διὸ Ζεὺς ὀργισθεὶς Φαέθοντα μὲν ἐκεραύνωσε, τὸν δ' Ἥλιον ἐπὶ τὴν συνήθη πορείαν ἀποκατέστησεν. Ὁ δὲ πατὴρ οἰμῶζων¹⁴ καὶ στεναχίζων ἐπὶ τῇ τοῦ υἱοῦ ἀπωλείᾳ ἔλεγεν. «Οἴμοι, ὅτι τοιοῦτου υἱοῦ ἀποστέρομαι».¹⁵

86. Καταγωγή καὶ παιδικὴ ἡλικία Οἰδίποδος.

Ζεὺς ὁ τῶν θεῶν βασιλεὺς ἔδωκε Κάδμῳ, κτίτορι τῶν Θηβῶν, γυναῖκα Ἀρμονίαν. Πάντες τότε οἱ θεοὶ καταλιπόντες τὸν οὐρανὸν ὑμνηταὶ τοῦ γάμου ἐγένοντο. Ἐν δὲ τῇ εὐωχίᾳ¹ αὐληταὶ² καὶ ἀοιδοὶ³ παρῆσαν ἄδοντες, πολλοὶ δὲ θεράποντες καὶ κλητῆρες⁴ ὑπούργουν τοῖς εὐωχομένοις.⁵ Κάδμου δὲ γίγνονται Ἴνῶ καὶ Σεμέλη, παῖς δὲ Πολύδωρος, ὃς γεννᾶ Λάβδακον. Μετὰ δὲ τοῦτον Λαΐος ἡγεμὼν⁶ τῶν Θηβῶν καθίσταται. Τούτῳ ὁ θεὸς Ἀπόλλων ἔχρησεν⁷ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ ἀποθανεῖσθαι. Διὸ Λαΐος μνήμων⁸ τοῦ χρησιμοῦ ὦν διαπερᾶ τὰ σφυρὰ τοῦ βρέφους περόναις καὶ τῷ νομῆι⁹ αὐτὸ δίδωσι ἐκθεῖναι. Ὁ δὲ τὸ βρέφος οἰκτίρας¹⁰ σωτὴρ ἠβουλήθη γενέσθαι. Παραδίδωσιν οὖν αὐτὸ τοῖς τοῦ Πολύβου βοσκοῖς, βασιλέως τῆς Κορίνθου. Οἱ δὲ παραλαβόντες καὶ σωτῆρες αὐτοῦ γενόμενοι φέρουσιν εἰς τὴν Πολύβου γυναῖκα.

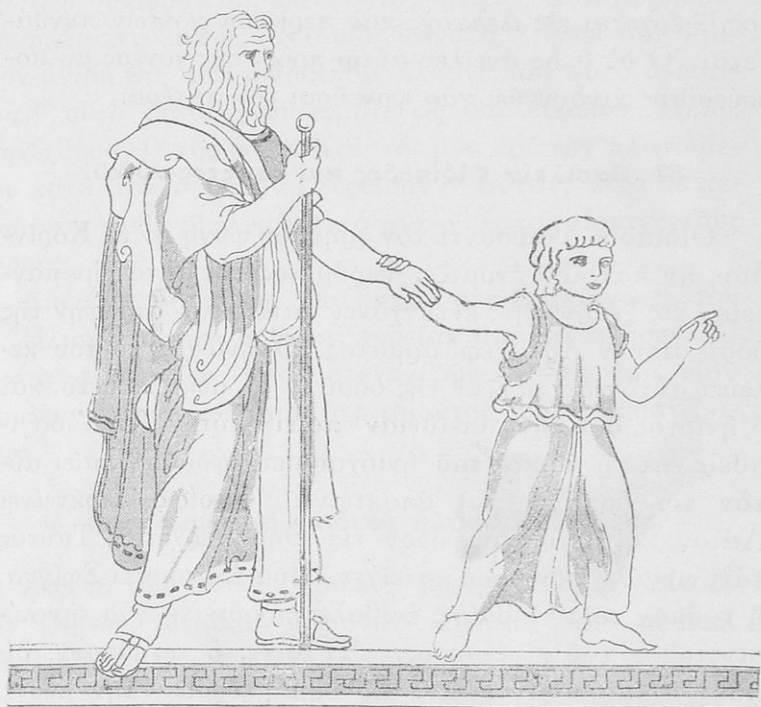
Ἡ δὲ τροφὸν παραλαβοῦσα ἀνατρέφει τὸ βρέφος, ὡς ἴδιον τέκνον, καὶ Οἰδίπουν καλεῖ. Ὁ δ' ἐν ἡλικίᾳ ὦν καὶ ὄνειδιζόμενος¹¹ ὑπὸ τῶν συμπαικτῶν ὡς ὑπόβλητος,¹² ἔρχεται εἰς Δελφοὺς καὶ περὶ τῶν γονέων πυνθάνεται. Ὁ δὲ θεὸς ἀνεῖλεν αὐτῷ πρὸς τοὺς γονέας μὴ πορεύεσθαι· κινδυνεύει γὰρ φονεῦσαι τὸν πατέρα.

87. Βασιλεία Οἰδίποδος καὶ θάνατος αὐτοῦ.

Οἰδίποδι ἀκούσαντι τὸν χρησμὸν φυγὴ ἦν ἐκ Κορίνθου, ἣν πατρίδα ἐνόμιζε. Φερόμενος¹ δὲ κατὰ τὴν μαντείαν εἰς ξένην γῆν, ἐντυγχάνει κατὰ τινα στροφὴν τῆς ὁδοῦ στενὴν Λαίῳ ἐφ' ἄρματος. Ὁ ἡνίοχος τούτου κελεύει αὐτὸν ἐκχωρεῖν² τῆς ὁδοῦ· ὁ δ' οὐκ ἐπέιθετο, καὶ ὁ ἡνίοχος διὰ τὴν ἀπειθείαν παίει³ αὐτόν. Ὁ δ' ὄργισθεις ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ τοῦ ἡνίοχου μετὰ φορᾶς⁴ παίει αὐτὸν τῷ ῥοπάλῳ καὶ ἀποκτείνει. Ὁμοίως ἀποκτείνει Λαίον, καὶ μετὰ τὸν φόνον εἰς Θήβας ἔρχεται. Ταύτας τότε μεγάλη συμφορὰ κατεῖχεν. Ἦρα ἐπεπόμφει Σφίγγα, ἡ τρομόν τοῖς Θηβαίοις ἐνέβαλε· προὔτρινε γὰρ τὴν λύσιν τοῦδε τοῦ αἰνίγματος. «Τί ἐστίν, ὃ τετράπουν, δίπουν, τρίπουν γίγνεται». Εἰ δὲ μὴ εὗροισιν τὴν λύσιν, ὑπὸ μανίας⁵ ἡ Σφιγξ κατεχομένη κατήσθιεν ἕνα. Κρέων δ' ὁ ἡγεμὼν ἐκζητῶν⁶ ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ κηρύττει τὴν βασιλείαν δώσειν τῷ λύσαντι· οὕτω⁷ γὰρ μεγάλῃ ἐπιθυμίᾳ εἶχεν ἀπαλλάξαι τὴν πόλιν τοῦ κακοῦ. Οἰδίπους δ' ἀκούσας τὸν λόγον τῆς Σφιγγὸς ἀνθρώπον ἔφη εἶναι τὸ λεγόμενον. Οὗτος γὰρ γίγνεται βρέφος ὀχούμενος τοῖς τέτραρσι κώλοις, αὐξανόμενος δὲ δίπους ἐστὶ, γηράσκων δὲ καὶ τρίτην βᾶσιν λαβάνει, τὴν βακτηρίαν. Διὸ εὐθὺς τὴν βασιλείαν λαμβάνει καὶ γυναῖκα Ἰοκάστην, ἐξ ἧς ἐγέννησε Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκη, Ἀντιγό-

Γ, Ζούκη, Ἀναγνωστικὸν Ἀρχ. Ἑλλ. γλώσσης, ἔκδ. 4η 1933 6

νην καὶ Ἰσμήνην. Ὑστερον δὲ τῆς ἀσεβείας φανείσης,⁸
ἢ μὲν Ἰοκάστη πνιγμὸν ἑαυτῇ παρεσκευάσεν, Οἰδίπους



Βασιλεία Οἰδίποδος.

δ' ἐξόρουξιν τῶν ὀφθαλμῶν. Οὕτω τυφλὸς ὑπ' Ἀντιγό-
νης φερόμενος εἰς Κολωνὸν Ἀττικῆς ἦλθεν, ἔνθα μετ'
οὐ πολὺ τελευτῆ τοῦ βίου αὐτῷ ἐγένετο.

88. Πύρρος¹ καὶ κύων.

Πύρρος ὁ βασιλεὺς ὀδεύων ἐνέτυχε νεκρῷ ἀνδρὶ
γεωργῷ. Παρ' αὐτῷ δ' ἦν ἄροτρον, δρέπανον, σκαπάνη,
κοπίς καὶ τομεύς.² ἐπὶ δὲ τοῦ παρακειμένου βάρους

κύων ἐκάθητο φρουρῶν τὸν νεκρὸν. Ὁ δὲ βασιλεὺς αἰσθανόμενος κακούργημα γενόμενον τὸν μὲν νεκρὸν ἐκέλευσε θάψαι ἐν τάφῳ, τὸν δὲ κύνα μετ' ἑαυτοῦ παρέλαβεν. Ὀλίγαις δ' ἡμέραις ὕστερον ἐν τῇ παλαιστρα τοῦ θεάτρου οἱ στρατιῶται διηγωνίζοντο. Πύρρος δὲ ἐπὶ βάθρου ἐκάθητο θεώμενος³ τὸν ἀγῶνα καὶ παρ'⁴ αὐτῷ ὁ κύων ἡσυχίαν ἤγεν.⁵ Ἴδὼν δ' ἐν τῇ παλαιστρα τὸν φωνέα τοῦ δεσπότη⁶ ἐπέδραμεν⁹ ἐπ' αὐτὸν μετὰ φωνῆς καὶ τοῦ ζωστήρου ἐπελάβετο.⁸ Ὁ δὲ τῇ ξύστρα καὶ τῇ βακτηρίᾳ ἔπαιεν αὐτόν, ἀλλ' οὐδ' οὕτω ὁ κύων ἀπηλλάττετο. Πύρρος δ' αἰσθόμενος τὸ πρᾶγμα καὶ τεκμήριον τοῦτο νομίσας ἤγαγε τὸν στρατιώτην εἰς δικαστήριον, ἔνθα τὸ κακούργημα ὠμολόγησε. Διὸ ὑπὸ Πύρρου ἐκολάσθη.⁹

89. Ἀνὴρ κομπαστής.¹

Ἀνὴρ ἐπ' ἀνανδρίᾳ ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὀνειδιζόμενος ἀπεδήμησεν ἐκ τῆς πόλεως. Μετὰ δὲ διετίαν ἐπανελθὼν ἀλαζονείαν τοῖς πολίταις ἐπεδείκνυ· ἔλεγε γάρ, ὅτι διὰ μὲν δικαιοσύνην καὶ εὐσέβειαν μέγα² ἐν τῇ ξένη ἐτιμᾶτο, ἐν Ῥόδῳ³ δὲ μεγάλην εὐνοίαν τοῦ πλήθους ἐκτήσατο, ὅτι ταχυτῆτα⁴ ἐν τῷ δρόμῳ ἀπεδείξατο ἐξαίρετον, βάρος δ' ἦρε μέγα, πήδημα δ' ἦλατο⁵ τοσοῦτον, ὥστε μηδένα τῶν Ὀλυμπιακῶν ἐφικέσθαι. Ὅτι δὲ τὴν ἀλήθειαν ἔλεγε, μάρτυρας ἔφαινε⁶ τοὺς παρατυχόντας ἐν Ῥόδῳ. Τῶν παρόντων μέντοι⁷ τις τὴν μωρίαν τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἀνεχόμενος λέγει «Εἰ τὴν ἀλήθειαν λέγεις, οὐδεμία ἔνδεια⁸ μαρτύρων ἐστί. Ἴδοὺ ἡ Ῥόδος καὶ τὸ πήδημα».

90. Κύρου στρατήγιον.¹

Αἱ Σάρδεις πρωτεύουσα τῆς Λυδίας ἦν. Τὸ δὲ περὶ

αὐτὴν πεδίον εὐφορον ἦν καὶ πολλαὶ πολίχνη ἐν αὐτῷ
κατεσκευασμένοι ἦσαν λαμπροῖς ναῖσκις κεκοσμημένοι
καὶ πολλοὺς ἀμπελῶνας ἔχουσαι. Περὶ τοὺς οἰκίσκους
τούτων πολλὰ κηπάρια καὶ δασύλλια² ἦν πλήρη ἀνθέων
καὶ δενδρουλλίων,³ ἐν οἷς τὰ πεδία καὶ τὰ κοράσια διηγόν
παίζοντα. Τοῦτο τὸ πεδίον στρατήγιον τῆς ἐπὶ τὸν Ἄρ-
ταξέροξην στρατείας Κύρος κατέστησε καὶ ἐνταῦθα τοὺς
συστρατεύοντας ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν συνήθροισεν. Ἐπεὶ
δ' αὐτῷ πάντα παρεσκεύαστο, ἐκάλεσε Πρόξενον τὸν
Βοιώτιον παραγενέσθαι⁴ ὡς εἰς Πισίδας⁵ βουλόμενος
στρατεύεσθαι. Ἦκον δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Σοφαίνετος⁶
ὁ Στυμφάλιος καὶ Σωκράτης ὁ Ἀχαιὸς καὶ Ἀρίστιπ-
πος ὁ Θετταλὸς καὶ Πασίων ὁ Μεγαρεὺς καὶ Μένων ὁ
Θετταλὸς ἔχων Δόλοπας καὶ Αἰνιᾶνας καὶ Ὀλυνθίους.
Μεθ' ἡμέρας δὲ τριάκοντα ἦκε καὶ Κλέαρχος ὁ Λακε-
δαιμόνιος ἔχων πελταστὰς Θορᾶκας καὶ τοξότας Κρητας.
Ἐγένοντο δ' οἱ ἐκ πάσης Ἑλλάδος Ἀθηναῖοι, Μεσσή-
νιοι, Ἀρκάδες, Τεγεᾶται, Μιλήσιοι, Ἐφέσιοι, Λαμψα-
κηνοί, Κυζικηνοί, Ταραντῖνοι καὶ ἄλλοι φυγάδες Ἑλ-
ληνες Ἀσιανοὶ εἰς τρεῖς καὶ δέκα μυριάδας.

91. Λόγοι ἀρετῆς πρὸς Ἡρακλέα.

Οἱ θεοὶ τῶν ὄντων¹ ὠφελίμων οὐδὲν ἄνευ πόνου
καὶ ἐπιμελείας παρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις. Πάντα δυ-
νατὰ καὶ κατορθωτά, εἴ τις πονεῖ. Εἰ βούλει σοὶ τοὺς
θεοὺς ἴλεως εἶναι, θεραπευτέον αὐτοὺς καὶ μήποτε ἴσθι
ἐπιλήσμων² τῶν πρὸς αὐτοὺς καθηκόντων. Εἰ ὑπὸ φί-
λων ἐθέλεις ἀγαπητὸς εἶναι, τοὺς φίλους εὐεργετητέον.
Εἰ ὑπὸ πόλεως ἐπιθυμεῖς τιμᾶσθαι, ταύτην ὠφελητέον.
Εἰ τῇ Ἑλλάδι ἀξιοῖς θαυμαστὸς³ εἶναι ἐπ' ἀρετῇ, τὴν
Ἑλλάδα πειρατέον εὖ ποιεῖν.⁴ Εἰ βούλει τὴν γῆν ἀφθό-
νους καρποὺς φέρειν, ταύτην θεραπευτέον. Εἰ οἶει ἀπὸ

βοσκημάτων δεῖν πλουτίζεσθαι, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον. Εἰ διὰ πολέμου βούλει τοὺς φίλους ἐλευθεροῦν καὶ τοὺς ἐχθροὺς χειροῦσθαι,⁵ τὰς πολεμικὰς τέχνας μαθητέον καὶ ἀσκητέον· εἰ δὲ βούλει καὶ τῷ σώματι δυνατὸς εἶναι, ἐθιστέον⁶ ὑπηρετεῖν τὸ σῶμα τῇ γνώμῃ⁷ καὶ γυμναστέον σὺν πόνοις καὶ ἰδρωτί· πάντα γὰρ ταῦτα τὰ μαθήματά⁸ ἐστίν.

92. Ἡ γῆ τῶν μακάρων.¹

Αὕτη ἡ πόλις χρυσῆ πᾶσα, τὸ δὲ τεῖχος περικεῖται σμαράγδιον,² πύλαι δ' ἀργυραὶ καὶ σιδηραὶ εἰσιν ἑπτὰ, τὸ δ' ἔδαφος τῆς πόλεως καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ τείχους γῆ ἐλεφαντίνη³ αἱ δ' ἐν αὐτῇ σῦλαιοι⁴ οἰκίαι εἰσὶ χαρίεσσαι καὶ βωμοὶ ἔνεισι λίθινοι, ἐφ' ὧν τὰς ἐκατόμβας⁵ ποιοῦσι, καὶ ἡρῶα⁶ δὲ μαρμάρινα ἴδρυνται,⁷ ἐφ' ὧν ἀναγεγραμμένα ἐστὶ τὰ λαμπρὰ παπῶα⁸ καὶ πατρῶα⁹ ὀνόματα. Περὶ δὲ τὴν πόλιν ὑλήεντα¹⁰ ἄλση περικεῖται καὶ διηγεῖς¹¹ ποταμὸς ἀρωματώδης ῥεῖ. Ἡ δὲ κύκλω ὄρεινὴ χώρα πᾶσι μὲν ἄνθεισι, πᾶσι δὲ φυτοῖς ἡμέροις καὶ σκιεροῖς τέθηλεν.¹² Αἱ μὲν γὰρ ἄμπελοι ἐν ταῖς ὄρειναῖς κλιτύσι φύονται ἐτήσιαι,¹³ τοὺς δ' ἄλλους καρποὺς καὶ ὀπώρας φέρει μηνιαίους·¹⁴ ἀντὶ δὲ τοῦ πυροῦ οἱ στάχυες ἄρτους ἐτοίμους φύουσι. Πηγαὶ δ' ὕδατος θαλασσίου καὶ ποσίμου πολλαὶ εἰσι καὶ ποταμοὶ γαλακτώδεις πάμπολλοι τὴν χώραν διατέμνουσι. Πᾶσαι δ' αἱ ἡμέραι οὕτω λαμπραὶ εἰσιν, ὥστε ἡ σημερινὴ οὐδὲν διαφέρει τῆς χθесινῆς.

93. Διάλογος Σωκράτους καὶ Φαίδρου.

Σωκράτης. Πόθεν, ὦ Φαῖδρε, ἔρχει; πολλάκις γὰρ σε εἶδον ἐντεῦθεν ἰόντα.

Φαίδρος. Μεγαροῖ¹ μὲν, ὦ Σώκρατες, διέτριψα τέτταρας ἡμέρας· ἐκεῖθεν δὲ Θήβαζε² ἦλθον, ἔνθα ὀλίγας ἡμέρας διέμεινα. Νῦν δ' Ἀθήνησι³ τὸ λοιπὸν διατρίψω.

Σωκράτης. Ἄλλοτε μὲν πρότερον οὐδέποτε ἠδυνήθην διαλεχθῆναί σοι· νῦν δ' εἰ βούλει καὶ εἰ μὴ σε ὑπερβαλλόντως βία κατέχει, δεῦρο ἴωμεν κατὰ τὸν Ἴλισσὸν καὶ διαλεχθῶμεν· ἄλλως ἀναβάλωμεν ἐς αὔριον.

Φαίδρος. Ἄγωμεν δῆ, ἐπεὶ δήποτε καὶ ἀμισθὶ⁴ ἢ διδασκαλία γενήσεται μοι. Μὴ δ' ὅμως οὕτως ἄγαν⁵ σπεῦδε· ἔοικας⁶ γὰρ τροχάδην καὶ οὐ βάδην ἰέναι.

Σωκράτης. Σπεύδω πρὸς ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον, ὑφ' ἣν σκιά ἐστι μεγάλη καὶ πνεῦμα⁷ μέτριον, πρὶν τινὰς ἄλλους ταύτην κατασχεῖν.

94. Τὰ Πυρηναῖα¹ ὄρη.

Τὰ πυρηναῖα ὄρη πασίγνωστα ἦν τὸ πάλαι διὰ τε τὸ μέγεθος² καὶ ὕψος, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς δάση ἔγεμον ἰοβόλων³ θανατηφόρων⁴ ὄφρων. Ἐνήσαν δ' ἐν αὐτοῖς ζῶα παντοδαπὰ ἄγρια, ὄνοι ταχύποδες καὶ στρουθοὶ καὶ ἄλλα, ἃ οἱ ξιφομάχοι θηρευταὶ ἐθήρευον. Ὑλοτόμοι δ' ἐκ τῆς ὕλης διπήχεις καὶ τετραπήχεις δοκοὺς ἐξήγον, ἐξ ὧν νεωσοίκους⁵ κατεκεύαζον. Καὶ γαιάνθρακας δ' ἢ γῆ παμπόλλους ἐξέφερε. Πολλῶν δ' ὄντων τῶν δρυμῶν, ἐν τοῖς παλαιοῖς φασὶ χρόνοις ὑπὸ νομέων τὴν ὕλην πυρίκαυστον⁶ γενέσθαι καὶ κατακαῆναι τὴν ὄρεινὴν χώραν. Διὸ συνέβη πυροειδῆ⁷ πολλὰς ἡμέρας εἶναι ταύτην καὶ καῆναι τὴν γῆν. Ἐκ τούτου τὰ μὲν ὄρη Πυρηναῖα ἐκλήθη, ἢ δὲ ἐπιφάνεια τῆς χώρας ἀργύρω ἐρρῦη⁸ καὶ πολλοὶ ῥύακες καθαρῷ ἀργύρου ἐγένοντο. Τὴν ἀξίαν δ' αὐτοῦ ἀγνοοῦντες οἱ γηγενεῖς¹⁰ τοῖς Φοίνιξιν ἐδίδο-

οαν ἀντ' ἄλλων τινῶν φορτίων οὐκ ἀξιολόγων. Διὸ οἱ Φοίνικες πολυτάλαντοι¹¹ ἐξ αὐτοῦ ἐγένοντο.

95. Θεμιστοκλῆς.

Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους οὕτω φιλότιμος,¹ μεγαλοπράγμων² καὶ πρὸς δόξαν παράφορος ἦν, ὥστε νέος ἔτι ὢν μετὰ τὴν εὐκλεᾶ³ ἐν Μαραθῶνι νίκην τῶν Ἀθηναίων σύννους ἐωρᾶτο καὶ ἄγρυπνος τῆς νυκτὸς διέμενε καὶ τοὺς συνήθεις πότους τῶν νέων παρητήθη.⁴ Κατὰ μόνας δ' αἰεὶ ἐπορεύετο, ὥστε ἐδόκει ὡσπερ τις ἐχέμυθος⁵ καὶ κρυψίνους⁶ εἶναι. Ἐρωτώμενος οὖν διὰ τὸ εὐμετάβολον τοῦ ἦθους ἔλεγεν, ὅτι οὐκ ἐφῆ αὐτὸν καθεῦδειν τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες φοντο τὴν ἐν Μαραθῶνι ἦταν τῶν βαρβάρων πέρας⁷ εἶναι τοῦ πολέμου, Θεμιστοκλῆς δὲ προύλεγε ταύτην ἀρχὴν μειζόνων ἀγώνων. Διὸ συνέπεισεν Ἀθηναίους ἐκ τῆς Λαυρεωτικῆς⁸ προσόδου ναῦς κατασκευάσαι καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀξιολόγους ναυβάτας⁹ τούτους ἐποίησε. Τούτῳ τῷ στόλῳ κατεναμάχησε¹⁰ Ξέρξην ἐν Σαλαμῖνι καὶ τοῦτον ἠνάγκασε φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, καίπερ τῆς κατὰ γῆν δυνάμεως ἀθραύστου καὶ ἀξιολόγου διαμεινάσης. Διὰ τοῦτο δ' ὁμοίως ἡμιθέφ' ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐτιμᾶτο.

96. Περσέπολις ἢ πρωτεύουσα τῶν Περσῶν.

Περσέπολις μητρόπολις οὔσα τῶν Περσῶν εὐειδестаτή¹ καὶ εὐδαιμονεστάτη² τῶν ὑπὸ τὴν ἥλιον πόλεων ἦν. Οὐκ ἀνοίκειον³ δ' εἶναι νομίζομεν περὶ τῶν ἐν ταύτῃ μεγαλοπρεπῶν καὶ πολυτελῶν βασιλείων⁴ βραχέα διελθεῖν.⁵ Ταῦτα ἀξιόλογον ἄκραν⁶ εἶχεν, ἦν τεῖχος

τρίτην περιελάμβανεν ἐπάλληξι⁷ κατακεκοσμημένον. Τὸ δεύτερον δὲ τεῖχος κατασκευὴν ὁμοειδῆ τῷ προειρημέτῳ εἶχεν, ὕψος δὲ διπλάσιον· ὁ δὲ τρίτος περίβολος τετράπλευρος ἦν καὶ κατασκευασμένος πρὸς διαμονὴν⁸ αἰωνίαν. Ἐν δὲ τῷ πρὸς ἀνατολὰς ὄρει οἱ πολυώνυμοι⁹ τάφοι τῶν βασιλέων ὑπῆρχον, οὓς προσεκύνουν οἱ εὐγενεῖς Πέρσαι. Οἱ τάφοι οὗτοι ἐν πέτραις ἐλλελαξευμένοι¹⁰ ἦσαν πρόσβασιν¹¹ μὲν οὐδεμίαν ἔχοντες, ἐδέχοντο δὲ τὰς ταφὰς δι' ὀργάνων χειροποιήτων. Πλεῖστοι δ' ἐν αὐτοῖς θησαυροὶ ἐνῆσαν πρὸς τὴν παραφυλακὴν¹² τῶν χρημάτων εὐθετοί¹³ κατασκευασμένοι, οὓς φρουροὶ ἐνυκτοφυλάκουν.¹⁴ Ταῦτα τὰ βασίλεια Ἀλέξανδρος ἐνέπρησε τιμωρῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι κἀκείνων τὰ ἱερά καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρθησαν.

97. Γαλάται.

Τὸ Γαλατικὸν ἔθνος εὐγενὲς καὶ φιλοπόλεμον ἦν, εὐδόκιμον¹ δὲ τῇ ἰπικῇ μάλιστα τέχνῃ. Τοῖς τρόποις οἱ Γαλάται οὐ κακοήθεις,² ἀλλ' ἀπλοῖ ἦσαν, πολὺ δ' ὁμως τὸ ἀνόητον καὶ φιλόκοσμον⁴ ἦν αὐτοῖς. Τοῖς σώμασι μὲν πάνυ εὐμήκεις καὶ μακρόχειρες ἦσαν, τοῖς δὲ σαρξὶ κάθυγροι καὶ λευκοί. Ὀρεσίτροφοι⁴ δ' ἦσαν τὸ πάλαι καὶ ὄκουν ἐν χειροποιήτοις ξυλίναῖς οἰκίαις καὶ ὑπὸ δημογερόντων⁵ διφκοῦντο. Ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις⁶ καὶ ταῖς μάχαις, ἐν αἷς καὶ ἱερομάντεις⁷ ἠκολούθουν, ἐχρῶντο ἄρμασιν, ἃ ἠνίοχον καὶ παραβάτην εἶχε. Κατὰ δὲ τὰς πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας μάχας εἰώθεσαν προάγειν⁸ τῆς παρατάξεως καὶ προκαλεῖσθαι εἰς μονομαχίαν τοὺς ἀρίστους τῶν ἀντιταγμένων. Τὰ ἐν ταῖς μάχαις σκῦλα¹⁰ ἐλαφυραγῶγον παιανίζοντες καὶ ἄδοντες καὶ ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσήλουν,¹¹ ὥσπερ ἐν θήρῃ κεχει-

ρωμένοι θηρία. Τῶν δ' εὐκλεῶν πολεμίων τὰς κεφαλὰς ἐν λάρνακι ἐτήρουν καὶ τοῖς ξένοις ἐπεδείκνυσαν.

98. Ἡ νεότης.

Οἱ νέοι τὰ ἦθη εὐμετάβολοι¹ εἰσι. πρὸς δὲ τὰς ἐπιθυμίας ἀψίκοροι.² Γίνονται δὲ μάλιστα οἱ πρωτότοκοι ὀξύθυμοι καὶ φιλότιμοι, οἱ δὲ νεώτεροι φιλόνηκοι. Πολλοὶ τῶν νέων εὐπρεπεῖς τὴν ὄψιν εἰσὶ καὶ προσηνεῖς πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐν ταῖς δυστυχίαις δ' αὐτάρχεις³ καὶ ἥκιστα φιλοχρήματοι, συνελόντι δ' εἰπεῖν⁴ εὐήθεις⁵ καὶ οὐ κακοήθεις, εὐέλπιδες, φιλόφιλοι,⁶ φιλοίκειοι⁷ καὶ φιλέταιροι· τινὲς δ' ὅμως φύσεώς εἰσι πονηρᾶς, ὥστε κακοῦργοι καὶ πανοῦργοι καὶ ἐπίβουλοι⁸ τοῖς ἄλλοις γίνονται.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ

1. Ἐλαφος καὶ κυνηγοί.

Μία¹ ἔλαφος ἐξοῦσεν² εἰς³ μίαν ἄμπελον. Μίαν ἡμέραν κυνηγοὶ ἐκυνηγοῦσαν⁴ εἰς³ τὸν τόπον αὐτόν. Ὁ κίνδυνος λοιπὸν⁵ διὰ τὴν ἔλαφον ἦτο μέγας. Διὰ τοῦτο καταφεύγει κάτω⁶ ἀπὸ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου καὶ ἐδῶ ἦτο ἀσφαλῆς. Μετ' ὀλίγον οἱ κυνηγοὶ βαδίζουσι⁷ πρὸς τὴν ἄμπελον, ἀλλὰ δὲν ἀντιλαμβάνονται⁸ τὴν ἔλαφον καὶ φεύγουν. Ἡ ἔλαφος τότε, ἐπειδὴ ἐνόμιζεν ὅτι διέφυγε⁹ τὸν κίνδυνον, κατέτρωγε¹⁰ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. Οἱ κυνηγοὶ ἀκούουσι τότε τὸν θόρυβον τῶν φύλλων καὶ νομίζουσι, ὅτι κάτω ἀπὸ τὰ φύλλα κρύπτεται¹¹ ἄλλο ζῷον· γυρίζουσι¹² λοιπὸν καὶ φονεύουσι τὴν ἔλαφον. Αὐτὴ δέ, ἐνῶ ἀπέθνησκεν, ἔλεγεν. «Δίκαια παθαίνω, διότι ἤμην τόσον ἀνόητος, ὥστε ἔβλαπτον τὴν σῶτειράν μου».

2. Ὑποδοχὴ εἰς τὸν Κικέρωνα.¹

Ἦτο πλέον² βράδυ καὶ ὁ Κικέρων ἀνέβαινε πρὸς³ τὴν οἰκίαν του, οἱ δὲ συμπολιταὶ⁴ τὸν συνώδευον⁵ ὄχι μὲ σιωπὴν, ἀλλὰ τὸν ὑπεδέχοντο⁶ μὲ⁷ φωνὰς καὶ μὲ κρότους καὶ ὠνόμαζον αὐτὸν κτίστην τῆς Ῥώμης. Φῶτα πολλὰ τοὺς δρόμους ἐφώτιζον⁸ καὶ πολλοὶ ἐτοποθετοῦσαν⁹ μικρὰ λαμπάδια ἐπάνω¹⁰ εἰς τὰς θύρας, τὰ δὲ κοράσια καὶ ἀπὸ¹¹ τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν ἔβλεπον¹² τὴν πομπήν. Ἐβάδιζον δὲ μαζί¹² του οἱ ἄριστοι συμπολιταὶ καὶ στρατηγοὶ καὶ

ὅλοι ἔλεγον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο ἢ ἀσφάλεια καὶ σωτηρία τῆς χώρας.

3. Ἡ ἀρετὴ πρὸς Ἡρακλέα.

Ἐγὼ συναναστρέφομαι¹ μὲν μὲ θεούς, συναναστρέφομαι δὲ μὲ ἀνθρώπους καλοῦς.² Ἔργον δὲ οὔτε θεῖον, οὔτε ἀνθρώπινον γίνεται³ χωρὶς⁴ ἐμέ· ἀπολαύω δὲ σεβασμοῦ⁵ καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν καὶ ἀπὸ τῶν καλοῦν ἀνθρώπων. Καὶ πάντοτε⁶ ἐνομιζόμεν καὶ τώρα⁷ εἶμαι ἀγαπητὴ μὲν συνεργὸς εἰς τοὺς ἐργατικούς⁸ τεχνίτας, πιστὴ δὲ σύντροφος εἰς τοὺς οἰκογενειάρχας,⁹ βοηθὸς δὲ καλὴ εἰς τοὺς ὑπηρέτας.¹⁰ Οἱ δὲ φίλοι μου δὲν εἶναι λαίμαργοι, ἀλλ' ὑπομένουν¹¹ καὶ τὴν πείναν καὶ τὴν δίψαν. Διὰ τοῦτο χαίρουν¹² διὰ τοὺς ἐπαίνους τῶν πρεσβυτέρων, οἱ δὲ πρεσβύτεροι εὐχαριστοῦνται¹³ διὰ τὰς ἐξαιρέτους τιμὰς τῶν νέων. Ὅλοι δὲ οἱ πρεσβύτεροι, ὅτε ἦσαν νέοι εὐχαριστοῦντο¹⁴ διὰ τὰ ἔργα των, ὅτε δ' ἐγίνοντο πρεσβύτεροι ἀπέλαυον σεβασμοῦ ἀπὸ τῶν νέων, διότι ἦσαν παράδειγμα εἰς αὐτούς.

4. Τὰ ἐκ τῆς γεωργίας ἀγαθὰ.

Ἡ ἀσχολία¹ μὲ τὴν γεωργίαν γεμίζει² ἀπὸ χαρὰν³ τοὺς γεωργούς καὶ συγχρόνως⁴ ἐπιφέρει⁵ αὐξήσιν τῶν ἀγαθῶν τοῦ οἴκου καὶ ἐξάσκησιν τῶν σωμάτων· διότι οἱ γεωργοὶ ζοῦν⁶ εἰς⁷ τὰς ἐπαύσεις καὶ εἰς τὸ ὑπαιθρον καὶ καλλιεργοῦν⁸ μὲ⁹ τὰ βόδια τοὺς ἀγρούς, βόσκουν δὲ ἀγέλας βοδιῶν καὶ ἀλόγων εἰς τὰ λειβάδια.¹⁰ Διὰ τοῦτο πολλοὶ ἀπὸ τῶν γεωργῶν γίνονται καὶ ἵππεις ἔξοχοι. Μερικοὶ¹¹ δὲ ἀπ' ¹² αὐτῶν ὑλοτόμοι εἶναι καὶ μὲ τοὺς πελέκειν εἰς τὸ πλησίον δάσος¹³ κόπτουν ξύλα¹⁴ καὶ κτίζουσιν μὲ αὐτὰ καλύβας· ἄλλοι δὲ εἶναι καὶ ψαράδες¹⁵ καὶ ψαρεύουσιν ψάρια εἰς τοὺς ποταμούς. Ὅτε τὰ σιτηρὰ καὶ αἱ ἄμπελοι ὠρι-

μάζουν, ὅλη ἡ φύσις στολίζεται¹⁶ ἀπὸ¹⁷ τοὺς στάχεις καὶ αἱ πλαγιαὶ¹⁸ τῶν λόφων ἀπὸ τὰ σταφύλια. Ὅλα αὐτὰ παρέχουν ἀφθονα ἀγαθὰ εἰς τοὺς γεωργούς, ὥστε ζοῦν οὗτοι ὅμοιοι μὲ βασιλεῖς. Ἐνίστε ὅμως καταστροφῆ συμβαίνουν εἰς τοὺς¹⁹ στάχεις καὶ τὰ σταφύλια, διότι παρουσιάζονται²⁰ διάφοροι ἀσθένειαι καὶ πολλάκις καταστρέφουν τὰ σπαρτά.²¹

5. Κάλλος τοπείου.

Εἰς μίαν¹ νῆσον ἐβλέπομεν πλησίον² μὲν τῆς παραλίας³ ὠραίους⁴ λιμένας, εἰς δὲ τὴν μεσόγειαν λειβάδια καὶ φάραγγας, ποὺ ἦταν γεμάται⁵ ἀπὸ δένδρα καὶ λουλούδια καὶ πολλὰ πτηνά, ὠτίδια, ἀηδόνια, τρυγόνια καὶ ἀπὸ ἔντομα, μύρμηκας καὶ τέττιγας. Ποταμοὶ δὲ πλάτους καὶ βάθους ἀρκετοῦ⁶ διέσχιζον⁷ τὰς κοιλάδας καὶ πεδιάδας, καὶ μικροὶ ρύακες μὲ⁸ νερὰ κρῦα ἐπότιζον⁹ τοῦ κήπους καὶ τὰ λειβάδια. Ὁ ἀέρας δὲ ἦτο τόσο ἐλαφρὸς τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα,¹⁰ ὥστε ἡ διαμονὴ ἦτο εὐχάριστος. Εἰς δὲ τὸ βάθος τοῦ ὄρμου ἦσαν οἰκίαι λαμπραὶ, τὰς ὁποίας ἐθέρμαινε καὶ περιέλουεν ὁ ἥλιος μὲ τὰς θερμὰς ἀκτῖνας. Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης ἐκαλλιέργουν τοὺς ἀγροὺς καὶ πολλάκις κατέβαινον εἰς τὴν παραλίαν καὶ μὲ πλοῖα¹¹ ὄρατα ἐπικοινωνοῦσαν μὲ τοὺς γείτονας τῶν ἄλλων νήσων.

6. Μάθημα τοῦ Ἀντιόχου.

Ὁ Ἀντίοχος, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐκστρατεύσει¹ ἐναντίον² τῶν Πάρθων, μίαν ἡμέραν εἶχε μαζεύσει τοὺς αὐλικούς, διὰ³ νὰ κυνηγήσουν εἰς τὸ πλησίον⁴ δάσος. «Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θὰ φονεύσῃ τὰ περισσότερα θηρία», εἶπε, «θὰ ἀνταμείψω, θὰ τιμωρήσω δ' ἐκεῖνον, ποὺ δὲν θὰ κυνηγήσῃ τίποτε». Κατὰ⁶ τὸ κυνήγιον ὅμως ἐχρονотρίβησε πολὺ, ἐνῶ κατεδίωκε⁷ μίαν ἔλαφον, καὶ ἀπεμακρύνθη⁸ πολὺ ἀπὸ

τοὺς ἄλλους αὐλικούς. Ἐπειδὴ δὲ πλέον ἦτο νύξ,⁹ εἰσέρ-
 ται εἰς ἔπαυλιν πτωχῶν χωρικῶν σκεπτόμενος· «ὅς μὴ
 φανερώσω τὸν ἑαυτὸν μου, διὰ νὰ ἀκούσω τί λέγουν οἱ
 ὑπήκοοι περὶ ἐμοῦ». Ἔτσι ἤλπιζεν, ὅτι οἱ χωρικοὶ δὲν θὰ
 ἀποκρύψουν¹⁰ τίποτε. Πράγματι δὲ οἱ χωρικοὶ ἐνόμισαν,
 ὅτι φιλοξενοῦν¹¹ ἰδιώτην καὶ κατὰ¹² τὸ δεῖπνον εἶπον, ὅσα
 ἐπίστευον. Ἦκουσε λοιπὸν νὰ λέγουν,¹³ ὅτι ὁ βασιλεὺς ἦτο
 μὲν χρηστός, εἶχεν ὅμως ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς αὐλικούς,
 αὐτοὶ δὲ δὲν τοῦ ἀπεκάλυπτον τὴν ἀλήθειαν πάντοτε·
 ἐπειδὴ δὲ ἀγαπᾷ τὰ κυνήγια,¹² ἔχει μαζεύσει πολλοὺς κα-
 κοὺς αὐλικούς, οἱ ὅποιοι προσέχουν μόνον τὰ ἰδικά των
 συμφέροντα. Καὶ τότε μὲν, ἀφοῦ ἤκουσε, δὲν εἶπε τίποτε.
 Ἄμα δὲ ἐξημέρωσεν,¹⁵ ἤρχοντο οἱ αὐτικοὶ καὶ περιε-
 ποιοῦντο¹⁶ αὐτόν. Τότε τοὺς λέγει. «Φεύγετε ἀπὸ κοντὰ
 μου.¹⁷ Κανεῖς ἀπὸ σᾶς¹⁸ δὲν μοῦ εἶπε μέχρι σήμερον τὴν
 ἀλήθειαν. Ἄφ' ὅτου ἔγινα βασιλεὺς,¹⁹ χθὲς μόνον ἤκουσα
 λόγους ἀληθινούς²⁰ καὶ ἔχω ἀποκαλύψει τὴν ἀλήθειαν».

7. Χειμῶν καὶ ἔαρ.

Ὁ χειμῶν περιγελοῦσε¹ τὴν ἀνοιξιν, διότι² μόλις³
 παρουσιάζεται⁴ αὕτη, οὐδεὶς πλέον ἡσυχάζει,⁵ ἀλλ' ἄλ-
 λος⁶ μὲν πηγαίνει εἰς τὰ λειβάδια καὶ τὰ δάση, ἄλλος δὲ
 κόπτει⁷ λουλούδια καὶ κρίνους, κανεῖς δὲ δὲν μένει⁸ εἰς
 τὴν οἰκίαν.⁹ Ἄλλοι πάλιν ἐπιβιβαζόμενοι¹⁰ πλοίου καὶ
 διαπλέοντες¹¹ πελάγη πηγαίνουν πρὸς ἄλλους ἀνθρώπους·
 κανεῖς δὲ δὲν δίδει προσοχὴν¹² εἰς τοὺς ἀνέμους καὶ τὸ
 νερὸ τῶν βροχῶν.¹³ «Ἐγὼ δέ», εἶπεν, «ὁμοιάζω¹⁴ μὲ
 ἄρχοντα καὶ κύριον,¹⁵ ὁ ὅποιος ἐπιτάσσει τοὺς ἀνθρώπους
 νὰ κοιτάζουν¹⁶ πρὸς τὴν γῆν καὶ νὰ τρέμουν τὸν οὐρα-
 νόν». Ἡ δὲ ἀνοιξίς εἶπεν. «Ἀλήθεια ἀπὸ σὲ μὲν οἱ ἀνθρω-
 ποι εὐχονται νὰ ἀπαλλαγοῦν¹⁷ εὐχαρίστως,¹⁸ ἐμὲ δὲ καὶ

ἀποῦσαν ἀναφέρουν¹⁹ καὶ μόλις³ παρουσιάζομαι χαίρουν». ²⁰

8. Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι δυνατόν¹ νὰ κατανοῆ² τις τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, ἐὰν ρίψῃ βλέμμα³ πρὸς τὸ σύμπαν ἀπὸ τὸν αἰθέρα ἕως⁴ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς. Ὁ Θεὸς ἔχει πλάσει μὲ τάξιν καὶ ἀρμονίαν τὸν εὐρὺν οὐρανόν, τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους, τοὺς ἀστέρας, τὴν σελήνην, ποὺ φωτίζει μὲ τὸ ὠχρὸν φῶς, τὸν ἥλιον, ποὺ μὲ τὰς ἀκτῖνας θερμαίνει τὸ σύμπαν. Ὅμοίως ἐτακτοποίησε⁵ ὅλα τὰ νερά, ὥστε νὰ καταβαίνουν ἀπὸ τὰ βουνὰ πρὸς τὰς πλατείας πεδιάδας καὶ νὰ ἐκβάλλουν εἰς τὴν θάλασσαν.⁶ Οἱ βαθεῖς αὐτοὶ ποταμοὶ οἱ γεμάτοι ἀπὸ ψάρια⁷ εἰς μὲν τὰς πηγὰς εἶναι ἀβαθεῖς, καθ' ὅσον δὲ προχωροῦν⁸ δέχονται καὶ ἄλλα νερά καὶ γίνονται ὀγκώδεις καὶ ὀρμητικοί. Εἶναι δὲ ὠφέλιμοι εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διότι ποτίζουν μὲ τὰ διαυγῆ νερά τοὺς ἀγρούς, τοὺς εὐώδεις κήπους καὶ τὰ λειβάδια. Ἐπίσης ἔπλασε βουνὰ δασώδη καὶ φάραγγας καὶ κοιλάδας γεμάτας⁹ ἀπὸ παντοῖα θηρία¹⁰ καὶ πτηνά. Ζοῦν δὲ τὰ μὲν θηρία εἰς βαθεῖα σπήλαια, τὰ δὲ πτηνὰ εἰς φωλεὰς ἐπάνω εἰς τὰ δένδρα· ἀπὸ¹¹ τὸ γλυκὺ δὲ κρέας αὐτῶν τρέφονται οἱ ἄνθρωποι. Ἡ γῆ δὲ πάλιν βλαστάνει γλυκεῖς καρποὺς καὶ φυτὰ γεμάτα ἀπὸ μυρωδιάν,¹² τὰ ὁποῖα γεμίζουν τὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ γλυκὺ ἄρωμα.¹³ Καὶ εὐτελεῖ δὲ καὶ ἀνάξια λόγου ζῶα καὶ ἔντομα ἔπλασεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω¹⁴ αὐτῆς, μύρμηκας, σκώληκας καὶ ἄλλα. Μέσα¹⁵ δὲ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς εὐρίσκονται γαιάνθρακες καὶ μέταλλα διάφορα. Ὅλα αὐτὰ ἔπλασε καὶ ἐτακτοποίησεν ὡς φρόνιμος καλλιτέχνης, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νὰ ζοῦν ἔχοντες ὅλα τὰ ἀγαθὰ.

9. Ἐνδιαφέρουσαι γυνῶμαι.

Ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰθιοπῶν ἐρωτηθεὶς ποτε, τί εἶναι τὸ παλαιότερον¹ ἀπ' ὅλα,² τὸ ὠραιότερον, τὸ σοφώτερον, τὸ κοινότερον, τὸ ὠφελιμώτερον, τὸ βλαβερώτερον καὶ τὸ εὐκολώτερον, εἶπε. «Τὸ παλαιότερον ἀπ' ὅλα εἶναι ὁ χρόνος, διότι οὐδεὶς πρὸ αὐτοῦ ὑπῆρχε· τὸ μεγαλύτερον ὁ κόσμος· τὸ σοφώτερον ἡ ἀλήθεια, διότι οὐδὲν εἶναι πολυτιμώτερον ἀπ' αὐτό· τὸ ὠραιότερον τὸ φῶς, τὸ κοινότερον ὁ θάνατος, τὸ ὠφελιμώτερον ὁ Θεός, διότι αὐτὸς μόνον παρέχει τὰ εὐχαριστότερα εἰς τὸν ἄνθρωπον· τὸ βλαβερώτερον δ' ὅλων ὁ κακὸς δαίμων καὶ τὸ εὐχαριστότερον τὸ γλυκύ». Θαλῆς ὅμως ὁ Μιλήσιος ἀπεκρίνετο ὡς ἐξῆς. «Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ παλαιότερος ὅλων, διότι εἶναι ἀγέννητος, ὁ κόσμος τὸ μεγαλύτερον, ὁ χρόνος τὸ σοφώτερον, διότι ὅλα ἀποκαλύπτει, ἡ ἐλπίς τὸ κοινότερον, ἡ ἀρετὴ τὸ ὠφελιμώτερον, ἡ κακία τὸ βλαβερώτερον, ἡ ἀνάγκη τὸ ἰσχυρότερον, διότι ὅλοι ὑποχωροῦν³ εἰς αὐτήν, τὸ δὲ εὐκολώτερον τὸ κατὰ φύσιν ζῆν».

10. Χειμῶν εἰς Λευκετίαν.

Συνέβαινε¹ νὰ διαχειμάζω ἐγὼ εἰς Λευκετίαν· ἔτσι² δὲ ὠνόμαζον οἱ Γαλάται τὴν πολίχνην τῶν Παρισίων. Ἦτο δ' αὕτη ὄχι μεγάλη νῆσος. Ποταμὸς δὲ μέγας γύρω³ αὐτὴν ὄλην περιέβαλλε.⁴ Ξύλινα δὲ γέφυραι πολλαὶ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη⁵ ἔφερον⁶ εἰς αὐτήν, ὁ δὲ ποταμὸς ὀλίγας φορὰς⁷ γίνεται μικρότερος ἢ μεγαλύτερος ἀπὸ τὸ σύνθηες, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ⁸ δὲ εἶναι ὅμοιος. Τὸ νερὸν αὐτοῦ εἶναι γλυκύτατον, ὁ δὲ χειμῶν μαλακιώτατος⁹ ἕνεκα¹⁰ τῆς ζέστης τοῦ Ὠκεανοῦ· διότι οὗτος δὲν ἀπέχει πολὺ. Φυτρῶν¹¹ δὲ εἰς αὐτήν πολλαὶ ἄμπελοι, πού παράγουν¹²

ὠραιότατα καὶ γλυκύτατα σταφύλια, καὶ συκαί, ποὺ σκεπάζονται¹² τὸν χειμῶνα¹³ μὲ καλαμιὰ σιταριοῦ.¹⁴

11. Συμβουλαιὶ πρὸς νέους.

Εἶθε νὰ εἶσαι¹ φιλομαθής. Ἐὰν² εἶσαι τοιοῦτος, θὰ γίνῃς³ πολυμαθής. Εἶθε νὰ διαφυλάξῃς¹ μὲ μελέτας, ὅσα⁴ γνωρίζεις⁵ ὅσα δὲ δὲν⁶ ἔχεις μάθει,⁷ νὰ ἀποκτᾷς⁸ μὲ γνώσεις.⁹ διότι εἶναι ἐξ ἴσου¹⁰ ἄσχημον¹¹ νὰ μὴ μάθῃς λόγον, τὸν ὁποῖον¹² ἤθελες ἀκούσει,¹³ καὶ νὰ μὴ δεχθῆς¹⁴ καλόν, ποῦ¹⁵ θὰ σοῦ προσέφερον¹⁶ φίλοι. Νὰ ἐξοδεύῃς¹⁷ τὸν καιρὸν¹⁸ εἰς τὸ νὰ ἀκούῃς λόγους παρ' ἄλλων· διότι ἔτσι θὰ δυνηθῆς¹⁹ νὰ μάθῃς εὐκόλως, ὅσα²⁰ οἱ ἄλλοι δυσκόλως ἔχουν εὑρεῖ.²¹ Νὰ νομίζῃς, ὅτι πολλὰ τῶν ἀκουσμάτων εἶνε πολυτιμότερα²² ἀπὸ χρήματα· διότι αὐτὰ²³ μὲν γλήγορα²⁴ σὲ ἀφίνουν,²⁵ ἐκεῖνα δὲ²⁶ ὄλον τὸν καιρὸν παραμένουν.²⁶ Μὴ κουρασθῆς²⁷ νὰ βαδίζῃς μακρὸν δρόμον πρὸς ἐκεῖνους, ποὺ ὑπόσχονται²⁸ ὅτι διδάσκουν χρήσιμόν τι· διότι εἶνε ἐντροπὴ οἱ μὲν ἔμποροι²⁹ νὰ περνοῦν τόσα πελάγη, διὰ³⁰ νὰ αὐξήσουν τὴν περιουσίαν καὶ νὰ κάμουν³¹ αὐτὴν περισσοτέραν, οἱ δὲ νεώτεροι²⁹ νὰ μὴ ὑπομένουν τὴν κατὰ ξηρὰν πορείαν διὰ³⁰ νὰ ἐπιτύχουν παιδείαν καλυτέραν.

12. Ἀνακάλυψις πόρου τοῦ ποταμοῦ ὑπὸ τῶν μυριῶν.

Ἐνῷ ἔτρωγεν¹ ὁ Ξενοφῶν, προσέτρεξαν² πρὸς αὐτὸν δύο νεανίσκοι· διότι ὅλοι ἐγνώριζον, ὅτι ἐπετρέπετο³ εἰς⁴ πᾶσαν ὥραν νὰ προσέλθῃ τις πρὸς αὐτὸν καὶ νὰ εἶπη, ἐὰν⁵ εἶχέ τι σχετικὸν⁶ πρὸς τὸν πόλεμον. Καὶ ἔλεγον τότε, ὅτι ἔτυχε⁷ νὰ συλλέγουν⁸ φρύγανα διὰ⁹ φωτιάν καὶ διέκριναν¹⁰ ἀπέναντι¹¹ εἰς βράχους κατερχομένους¹² πρὸς

Γ. Ζούκη, Ἀναγνωστικὸν Ἀρχ. Ἑλλ. γλώσσης, ἔκδ. 4η 1933 7

τὸν ποταμὸν γέροντας, παιδιὰ καὶ μικρὰ κορίτσια¹³ καὶ ὅτι αὐτοὶ ἔκρυψαν¹⁴ εἰς βράχον¹⁵ σχήματος ἄντρου¹⁶ ἱμάτια. Ἐποῦ δὲ αὐτοὶ εἶδον¹⁷ αὐτό, ἀπεφάσισαν¹⁸ νὰ διαβοῦν¹⁹ τὸν ποταμὸν. Κρατοῦντες²⁰ λοιπὸν εἰς τὰς χεῖρας μόνον ἐγχειρίδια διέβαινον γυμνοὶ τὸν ποταμὸν καὶ τὸ νερὸ τοὺς ἔδρεξε μέχρι τῶν γονάτων. Ἐποῦ δὲ παρέλαβον τὰ ἱμάτια ἦλθον πάλιν. Ἀμέσως ὁ στρατηγὸς ἔκαμνε σπονδὰς²¹ καὶ διέταξε τοὺς στρατηγούς νὰ προσεύχωνται²² εἰς τοὺς θεούς, ποὺ ἀπεκάλυψαν τὸν πόρον.

13. Ἡ θήρα ὡς ἄσκησις πολεμική.

Οἱ κυνηγοὶ ἐκπαιδεύονται καὶ εἰς ἕσα ἀφοροῦν τὸν πόλεμον.¹ Διότι, ἐπειδὴ βαδίζουσι² μὲ³ τὰ ὄπλα δρόμους δυσβάτους, δὲν κουράζονται, καὶ ἐπειδὴ εἶναι συνηθισμένοι⁴ νὰ κυνηγοῦν τὰ θηρία ἐπὶ πολὺν χρόνον, συνηθίζουσι εἰς τὸ νὰ ὑπομένουν⁵ τοὺς κόπους·⁶ ἐπίσης γίνονται πειθαρχικοὶ φύλακες τῶν εἰς αὐτοὺς ἐπιτασσομένων, ὁσάκις παραστῆ ἀνάγκη⁷ νὰ κατακλίνωνται⁸ εἰς τὸ ὑπαιθρον. Διὰ τοῦτο γίνονται πειθαρχικοὶ στρατιῶται καὶ ὑπομένουν καὶ τὸ ψῆχος καὶ τὴν ζέστην⁹ τοῦ ὑπαιθρου καὶ συνηθίζουσι νὰ πράττουν τὰ παραγγελλόμενα προθύμως καὶ νὰ προφυλάττωνται καλῶς. Οὕτω γυμναζόμενοι, ἐὰν εἶναι παρατεταγμένοι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, δὲν θὰ ἐγκαταλείψουν¹⁰ τὰς τάξεις, διότι θὰ μποροῦν¹¹ νὰ ὑπομένουν τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἐχθρῶν. Ὅταν δὲ οἱ ἐχθροὶ ἔχουν τραπῆ εἰς φυγὴν, αὐτοὶ θὰ τοὺς καταδιώκουν¹² εἰς πᾶσαν τοποθεσίαν, διότι εἶναι συνηθισμένοι εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν θηρίων. Ἐὰν δὲ πάλιν¹³ οἱ ἰδιοὶ¹⁴ τῶν ἀτυχῆσουν, θὰ δύνανται καὶ οἱ ἴδιοι¹⁵ νὰ σφίζονται καὶ τοὺς ἄλλους νὰ σφίζουσι.

14. Χαρὰ τῶν μυριῶν ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς θαλάσσης.

Οἱ Ἕλληνες, ἔποῦ ἀπεμακρύνθησαν¹ ἀπὸ τοὺς ἐ-

χθρούς² και ἐβάδισαν μιᾶς ἡμέρας ὄρομον, ἔφθασαν³ εἰς τὸ ὄρος· ὠνομάσθη δὲ τοῦτο ἀπὸ⁴ τοὺς ἐγγχωρίους⁵ Θήχης. Ὅτε δὲ οἱ πρῶτοι ἔφθασαν εἰς αὐτό, μεγάλη κραυγὴ ἤκούσθη. Ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν και οἱ ὀπισθοφυλάκες ἐνόμισαν,⁶ ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἐφάνησαν· διότι ὀπισθεν ἠκολούθουν⁷ οἱ ἐκ τῆς καιομένης χώρας· ἐξ αὐτῶν συλληφθέντες μερικοὶ ὑπὸ τῶν ὀπισθοφυλάκων ἐφονεύθησαν. Ἐμαζεύθησαν δ' ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸ ὄρος περισσότεροι και ἡ βοή ἐγινε δυνατωτέρα,⁸ ὥστε ἠναγκάσθη ὁ Ξενοφῶν νὰ τρέξῃ διὰ νὰ ἴδῃ τὰ συμβαίνοντα. Πλησιάσας⁹ ἤκουσε τὰς λέξεις «θάλασσα, θάλασσα» και ἐνόησεν,¹⁰ ὅτι οἱ στρατιῶται εἶδον¹¹ θάλασσαν. Ἀφῶ δὲ ἔφθασαν ὄλοι εἰς τὴν κορυφὴν¹² ἐνηγκαλίζοντο¹³ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον¹⁴ και ἔλεγον· «τώρα ἀσφαλῶς θὰ σωθῶμεν πλέον».

15. Σωκράτης περὶ φιλίας.

Ἦκούσά ποτε τὸν Σωκράτη¹ νὰ συζητῇ² περὶ φίλων και μοὶ ἐφαίνετο³ ὅτι ἀπ' αὐτὰ μπόρει νὰ ὠφεληται⁴ κανεὶς διὰ τὴν ἀπόκτησιν φίλων. Ὅλοι σχεδὸν νομίζουσι⁵ και λέγουσι, ὅτι φίλος καλὸς εἶναι τὸ καλύτερον ἀπ' ὄλα. Ἐν τούτοις ὁ Σωκράτης ἔβλεπεν,⁶ ὅτι ὄλοι φροντίζουν⁷ διὰ κάθε ἄλλο παρὰ διὰ τὴν ἀπόκτησιν φίλων. Ἐβλεπε⁸ δέ, ὅτι οἱ περισσότεροι προσπαθοῦν⁹ νὰ ἀποκτοῦν¹⁰ οἰκίας και ἀγροὺς και δούλους, φίλον δ' οὐδεὶς φροντίζει, πῶς νὰ ἀποκτήσῃ, οὔτε πῶς νὰ σφίζωνται οἱ ὑπάρχοντες.¹¹ Και ὅταν μὲν εἶναι ἄρρωστοι¹² οἱ δοῦλοι, προσκαλοῦν ἰατροὺς, τοὺς δὲ φίλους, ὅταν ἄρρωστοῦν,¹³ παραμελοῦν. Ἐὰν δ' ἀποθάνουν¹⁴ οἱ ὑπηρέται ἢ οἱ φίλοι, τὴν μὲν ἀπώλειαν τῶν ὑπηρετῶν θεωροῦν¹⁵ ζημίαν, διὰ δὲ τοὺς φίλους¹⁶ οὐδὲν νομίζουσι, ὅτι ἔχουσι χάσει.¹⁷ Πρὸς τούτοις δὲ ἀπὸ μὲν τὰ ἄλλα κτήματα οὐδὲν ἀφίνουσι¹⁸ ἀπεριποίητον,¹⁹ τοὺς δὲ φίλους, ἂν και ἔχουσι ἀνάγκην²⁰ περιποιήσεως, παραμε-

λοῦν,²¹ ἐνῶ τὸναντίον θὰ ἔπρεπε²² τοὺς φίλους νὰ ἐκτιμᾷ τις καὶ δι' αὐτοὺς νὰ φροντίζῃ· διότι ὁ καλὸς φίλος εἶναι πολλὰς φορὰς καλύτερος καὶ ἀπὸ ἀδελφόν.

16. Ἡ πρώτη θήρα τοῦ Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου.

Ἄφοῦ ὁ Ἀστυάγης εἶδεν, ὅτι ὁ Κύρος ἐπεθύμει¹ πολὺ² νὰ κυνηγῇ³ εἰς τὸ δάσος, στέλλει αὐτὸν μὲ τὸν θεῖόν του, ἵνα προφυλάττουν αὐτόν, ἐὰν⁴ ἤθελε φανῆ κανὲν ἀπὸ τὰ ἄγρια θηρία. Ὁ δὲ Κύρος ἐζήτηε νὰ μάθῃ⁵ ἀπὸ⁶ τοὺς ἀκολουθοῦντας, ποῖα θηρία πρέπει μὲ θάρρος⁷ νὰ διώκῃ. Οὗτοι δὲ ἔλεγον εἰς αὐτόν, ποῖα θηρία εἶναι ἀβλαβῆ⁸ καὶ ὅτι ἔπρεπε⁹ νὰ προφυλαχθῇ¹⁰ μᾶλλον ἀπὸ κακοτοπιές.¹¹ Ἐνῶ ὁμοῦς ἤκουεν αὐτά, ἀφνης βλέπει, ὅτι ἔλαφος ἀνεπήδησεν.¹² Ἀμέσως ἐλησμόνησεν¹³ ὅλα αὐτὰ καὶ οὐδὲν ἄλλο ἔβλεπε παρὰ τὸν δρόμον τῆς ἐλάφου. Καταδιώκων δὲ αὐτὴν τὴν ἐφόνευσεν. Οἱ φύλακες τότε πλησιάζαντες αὐτόν τοῦ συνέστησαν¹⁴ νὰ μὴ τρέχῃ, πράγμα, διὰ τὸ ὁποῖον¹⁵ βέβαια¹⁶ αὐτὸς ἐστενοχωρεῖτο.¹⁷ Ἐν τῷ μεταξὺ ὁμοῦς ἤκουσε κραυγὴν κάπρου καὶ ἀμέσως ἐπήδησεν ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ γεμάτος ἀπὸ ἐnthουσιασμόν¹⁸ ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ κάπρου καὶ τὸν φονεύει. Ὁ θεῖος τότε βλέπων τὸ θάρρος παρεκάλει αὐτόν νὰ μὴ κινδυνεύῃ· αὐτὸς δὲ παρεκάλει τὸν θεῖον νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ φέρῃ¹⁹ τὰ κυνήγια μόνος του²⁰ πρὸς τὸν πάππον. Πράγματι δὲ προσφέρων ταῦτα εἰς τὸν πάππον ἔλεγεν, ὅτι μόνος του ἐκυνήγησεν²¹ αὐτὰ χάριν αὐτοῦ.²² Ὁ δὲ Ἀστυάγης ἠὺχαριστεῖτο μὲν, συνεβούλευσεν ὁμοῦς αὐτόν νὰ μὴ κινδυνεύῃ.

17. Ἡ πρὸς τοὺς τιμῶντας τοὺς γονεῖς εὐνοια τῶν θεῶν.

Λέγεται ὅτι εἰς τὴν Σικελίαν ἔρρευσεν¹ ἐκ τῆς Αἴτνης ῥύαξ² πυρός· λέγουν δέ, ὅτι οὗτος ἔρρεε¹ καὶ πρὸς τὴν ἄλ-

λῆν χώραν καὶ μάλιστα³ πρὸς πόλιν ἀπὸ τὰς ἐκεῖ κατοικουμένας.⁴ Διηγοῦνται λοιπόν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι² ζητοῦντες τὴν σωτηρίαν ὤρμησαν¹ πρὸς φυγὴν, ἓνας δὲ κάποιος⁵ ἀπὸ τοῦ νεωτέρους⁴ ἔφερε¹ τὸν γέροντα πατέρα ἐπὶ τῶν ὤμων, διότι ἐβλεπεν,² ὅτι δὲν μποροῦσε⁶ νὰ βαδίῃ.⁷ Ἐπροφθάσθη⁸ ὁμως ἀπὸ τὸν ρύακα τοῦ πυρός. Ἐδῶ ὁμως εἶναι ἄξιον νὰ ἰδῇ⁹ τις, ὅτι ὁ θεὸς εὐνοεῖ τοὺς καλοὺς ἀνδρας.¹⁰ Λέγεται δηλαδὴ, ὅτι τὸ πῦρ ἔρρευσε¹¹ γύρω ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον καὶ ὅτι αὐτοὶ μόνοι² ἐσώθησαν.¹ Ἐκτοτε¹² ὠνομάσθη τὸ μέρος¹³ χῶρος τῶν εὐσεβῶν. Ὅσοι δὲ ἀπεχώρησαν¹⁴ ταχέως καὶ ἐγκατέλειψαν¹⁴ τοὺς γονεῖς, ἐχάθησαν.¹⁵

18. Λόγος τοῦ Κλεάρχου πρὸς τοὺς στρατιώτας δειξάντας διαθέσεις ἀντιπειθαρχικὰς.

« Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ ἀπορεῖτε, διότι στενοχωροῦμαι¹ διὰ τὴν κατάστασιν.² Ὁ Κύρος ὑπῆρξε³ φίλος μου⁴ καὶ ἐμέ, ὅτε ἤμην ἐξόριστος,⁵ καὶ κατὰ τὰ ἄλλα⁶ ἐτίμησε καὶ χρήματα πολλὰ μοι ἔδωκε· τὰ ὅποια ἐγὼ δὲν ἐξώδευσα διὰ τὸν ἑαυτὸν μου εἰς διασκεδάσεις,⁷ ἀλλὰ διὰ σᾶς ἐξώδευον.⁸ Καὶ πρῶτον μὲν μαζί⁹ σας ἐξεδίωκον ἐκ τῆς χερσονήσου τοὺς Θράκας, πού ἤθελον νὰ ἀφαιρέσουν¹⁰ τὴν χώραν ἀπὸ τοὺς κατοικοῦντας εἰς¹¹ αὐτὴν Ἑλλήνας. Ὅτε δὲ με προσεκάλει ὁ Κύρος, λαθὼν σᾶς ἠρχόμεν, ἵνα ὠφελῶ¹³ αὐτὸν ἀντὶ τῶν εὐεργεσιῶν,¹⁴ τὰς ὁποίας ἔλαβον¹⁵ παρ' ἐκείνου. Ἐπειδὴ δὲ σεῖς τώρα δὲν θέλετε νὰ πάτε¹⁶ μαζί του, ἀνάγκη εἰς ἐμέ εἶναι ἢ νὰ ἐγκαταλείψω¹⁷ σᾶς καὶ νὰ χρησιμοποιοῦ¹⁸ τὴν φιλίαν τοῦ Κύρου, ἢ νὰ ψευσθῶ¹⁹ πρὸς ἐκεῖνον καὶ νὰ μείνω μαζί σας. Ἐγὼ δὲ θὰ προτιμήσω σᾶς καὶ μαζί σας ἄς πάθω ὅ,τι καὶ ἂν²⁰ παραστῇ ἀνάγκη. Καὶ κανεῖς δὲν θὰ εἴπη, ὅτι ἐγὼ ὠδήγησα²¹ σᾶς εἰς τοὺς βαρβάρους καὶ σᾶς ἐγκατέλειψα προτιμήσας

τὴν φιλίαν αὐτῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ σεῖς δὲν θέλετε νὰ ὑπακούετε εἰς ἐμέ, ἐγὼ σᾶς θὰ ἀκολουθήσω·²² διότι νομίζω, ὅτι σεῖς²³ εἴσθε δι' ἐμὲ καὶ πατρίς καὶ φίλοι²³ καὶ σύμμαχοι καὶ μαζί σας μὲν νομίζω, ὅτι μπορεῖ παντοῦ νὰ εἶμαι πολῦτιμος, χωρὶς δὲ σᾶς νομίζω, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ εἶμαι²⁴ ἱκανὸς οὔτε φίλον νὰ ὠφελήσω οὔτε ἐχθρὸν νὰ ἀποκρούσω».

19. Κῦρος ὁ πρεσβύτερος πρὸς τοὺς Πέρσας μετὰ τὴν μάχην.

«Ἄνδρες στρατιῶται, πρῶτον μὲν ἐγὼ καὶ σεῖς ὅλοι τοὺς θεοὺς εὐχαριστοῦμεν,¹ διότι ἔχομεν ἐπιτύχει² καὶ νίκη καὶ σωτηρίαν. Διὰ τοῦτο, ἀπ' ὅσα³ καὶ ἂν ἔχωμεν, πρέπει⁵ νὰ προσφέρωμεν⁶ εὐχαριστηρίου θυσίας εἰς τοὺς θεοὺς. Ὅλους δὲ μαζί σας καὶ ἐπαινῶ καὶ θαυμάζω, διότι, ὅτι ἔχει γίνει, ἀπὸ ὅλων σας⁷ ἔχει συντελεσθῆ.⁸ Ὅσων δὲ ὁ καθεὶς εἶναι ἄξιος, θὰ ἀποδώσω καὶ διὰ λόγου καὶ δι' ἔργου εἰς τὸν καθένα τὴν ἀξίαν, ὅταν πληροφορηθῶ τοῦτο, πρὸ ὅσων ἀρμόζει. Ἀπὸ τὴν νίκη καὶ ταύτην μόνον σας¹⁰ μπορεῖτε νὰ κρίνετε,¹¹ ποῖον ἐκ τῶν δύο ἢ ἀνδρεία¹² ἢ ἢ φυγὴ σφίζει τὰς ψυχὰς καὶ συγχρόνως¹³ ποῖαν τινὰ εὐχαρίστησιν ἢ νίκη προσφέρει. Τώρα δέ, ἀφοῦ προσφέρετε σπονδὰς¹⁴ εἰς τοὺς θεοὺς καὶ δειπνήσετε,¹⁵ πηγαίνετε εἰς τὰς σκηνάς». Ἀφοῦ δὲ τοὺς ἠρώτησε, ἐὰν¹⁶ ἄλλου τινὸς ἔχουν ἀνάγκην, τοὺς διέλυσεν.

20 Ὁ οὐρανὸς ὑπὸ τῶν ἀρχαίων.

Οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον, ὅτι ὁ οὐρανός,¹ ὁ ὁποῖος εἶναι γαλάζιος,² ἦτο³ ἀπὸ χαλκόν. Εἰς τὸν οὐρανὸν ἦτο φῶς μὲν λαμπρόν, ἥλιος δὲ καθαρῶτατος, καὶ τὸ δάπεδον ἀπὸ χρυσόν. Ἦτο δὲ ὁ οὐρανὸς γεμάτος⁴ ἀπὸ οἰκίας καὶ ναοῦς⁵ τῶν θεῶν καὶ εἰς τοὺς ναοὺς ὑπῆρχαν ἀγάλματα

αὐτῶν. Τὰ ἀνάκτορα⁶ δὲ τῶν θεῶν ἔκλειον θύραι ἀπὸ σίδηρον⁷ καὶ χαλκόν·⁸ αἱ δὲ στέγαι τῶν οἰκιῶν καὶ ἀνακτόρων ἦσαν ἐκ κεράμου.⁹ Εἰς τὸ μέγαρον ἐπὶ θρόνου ἀπὸ χρυσοῦν ἐκάθητο ὁ Ζεὺς καὶ γύρω¹⁰ ἀπὸ αὐτὸν οἱ ἄλλοι θεοί. Εἰς συνέδριον¹¹ δὲ ἀπεφάσιζον,¹² εἰς ποίους ἀπὸ τούτων ἀνθρώπους νὰ εἶναι¹³ εὐνοϊκοί¹⁴ καὶ πρὸς ποίους δυσμενεῖς. Συνήθως δὲ πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς ἦσαν πάντοτε εὐσπλαγχνικοί. Εἶχον δὲ ἀγγελιοφόρον τὸν Ἑρμῆν, ὁ ὁποῖος μετέφερε τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν εἰς τὴν γῆν.

21. Αἰγεύς.

Ὁ Αἰγεύς κάποτε εἶχεν ἔλθει εἰς Τροίτζηνα· ἐδῶ ἐφιλοξένησεν¹ αὐτὸν ὁ Πέλοψ, ὁ ὁποῖος ἔδωκε² γυναῖκα εἰς αὐτὸν τὴν θυγατέρα του Αἴθραν. Ὅταν δὲ ὁ Αἰγεύς ἐπρόκειτο νὰ ἀπέλθῃ,⁴ παρήγγειλεν⁵ εἰς τὴν Αἴθραν, ἂν γεννήσῃ ἄρρενα υἱόν, νὰ ἀναθρέψῃ αὐτὸν καὶ νὰ μὴ τοῦ φανερώσῃ⁶ τίς εἶναι. Ἐπειτα ἔσκαψε⁷ λάκκον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔκρυψε διάφορα ὄπλα, καὶ ἐπὶ τοῦ λάκκου ἔθηκε⁸ βράχον. Παρήγγειλε δὲ εἰς τὴν Αἴθραν νὰ φέρῃ τὸν υἱὸν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καί, ἀφοῦ σηκώσῃ⁹ τὸν βράχον, νὰ λάβῃ τὰ ὄπλα· αὐτὸς δὲ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. Μετ' οὐ πολὺ ὁ Μίνως, ὁ βασιλεὺς τῆς Κρήτης, ἐξεστράτευσε κατὰ¹⁰ τῆς Ἀττικῆς καί, ἀφοῦ ἐνίκησε τοὺς Ἀθηναίους ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ στέλλουν ἑπτὰ νέους¹¹ καὶ ἑπτὰ νέας¹² διὰ νὰ κατασπαράσσωνται¹³ ὑπὸ τοῦ Μινωταύρου. Ἦτο δ' οὗτος ἐγκεκλεισμένος¹⁴ εἰς τὸν λαβύρινθον, ὅπου ὁ εἰσερχόμενος ἦτο χαμένος.¹⁵ Εἶχε δὲ κατασκευάσει τοῦτον ὁ Δαίδαλος, ἄριστος ἀρχιτέκτων.

22. Θησεύς.

Ὁ Θησεύς ἐνηλικιωθεὶς ἀπώθησε¹ τὸν βράχον εὐκόλως καὶ ἔχων² τὰ ὄπλα ἔσπευδεν³ εἰς Ἀθήνας. Ὁ δρόμος τότε

ἦτο γεμάτος ἀπὸ κακούργους, οἱ ὅποιοι, ἀφοῦ ἐφιλοξένουν τοὺς ὀδοιπόρους, τοὺς ἐφόνεον τεντώνοντες αὐτοὺς εἰς δένδρα ἢ τοὺς ἔσπρωχον¹ εἰς τὴν θάλασσαν. Τούτους ὅλους ἐφόνευσε⁵ καὶ ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας. Ἐδῶ ἡ νοσηρὰ κατάστασις τῶν πραγμάτων⁶ δὲν τὸν ἄφηνε⁷ νὰ ἡσυχάσῃ. ⁸ Ἀφοῦ λοιπὸν ἐπανέφερε τὴν τάξιν, οἱ συμπολιταὶ εὐχαρίστως ἐδέχθησαν⁹ αὐτὸν ὡς σωτήρα. Ἐν τῷ μεταξὺ¹⁰ δὲ φθάνουν οἱ ἐκ Κρήτης πρέσβεις διὰ νὰ λάβουν¹¹ τὸν φόρον τοῦ τρίτου ἔτους. Ὁ Θεσεὺς μεταξὺ τῶν ἐπτὰ νέων ἐπῆγε καὶ αὐτὸς ἐλπίζων, ὅτι θὰ φονεύσῃ¹² τὸν Μινώταυρον. Πράγματι δὲ βοηθούμενος ὑπὸ τῆς Ἀριάδνης ἐφόνευσε τὸν Μινώταυρον καὶ ἀπήλλαξε τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τὸν φόρον. Ἐνῶ ὁμως ἐπανήρχετο,¹³ ἐλησιμόνησε¹⁴ νὰ ὑψώσῃ¹⁵ ἰστίον λευκόν, ὅπως εἶχε συμφωνηθῆ¹⁶ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν¹⁷ ἐξ Ἀθηνῶν. Ὁ πατὴρ τοῦ Θεσεῦς περιμένων εἰς τὴν παραλίαν δὲν εἶδε σηκωμένον τὸ λευκὸν ἰστίον. Νομίσας λοιπὸν, ὅτι ὁ υἱὸς του ἐχάθη, ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνίγη. Ἐκτοτε τὸ πέλαγος ὠνομάσθη Αἰγαῖον. Ὁ δὲ Θεσεὺς τοὺς διεσκορπισμένους¹⁸ εἰς τὴν Ἀττικὴν πρότερον ἔκαμε νὰ κατοικήσουν¹⁹ εἰς μίαν πόλιν, τὴν ὁποίαν Ἀθήνας ὠνόμασεν.

23. Ὁράτιος Κόκλῃς.

Ὅτε οἱ ἐθχροὶ τῆς Ῥώμης εἰς τὸν Τίβεριν ἔφθασαν καὶ ἠτοιμάζοντο¹ νὰ ἐπιτεθοῦν² κατὰ τῶν Ῥωμαίων, οἱ ὅποιοι ἀνθίσταντο³ εἰς τὴν ἀπέναντι⁴ ὄχθην, ὁ Ὁράτιος Κόκλῃς σταθεὶς εἰς τὸ μέσον τῆς γεφύρας ἀντεστάθη⁵ μόνος κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Αὐτὸς σταματημένος⁶ ἐδῶ ἀπέκρουε⁷ τοὺς ἐχθροὺς, ἕως ὅτου οἱ ὀπισθεν αὐτοῦ τὴν γέφυραν κατέκοψαν.⁸ Τότε αὐτὸς ῥιφθεὶς⁹ εἰς τὸν ποταμὸν καλυμβῶν¹⁰ ἐπλησίασεν¹¹ εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην χωρὶς νὰ πάθῃ¹² τίποτε. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐτοποθέτησαν¹³ χαλκὴν εἰκόνα τοῦ

ἄνδρὸς εἰς¹⁴ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἑφαιστου καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ παρέδωσαν εἰς τὴν ἀθανασίαν.

24. Ἐπιφυγή τῶν μυρίων εἰς τὴν Ἀρμενίαν.

Οἱ Ἕλληνες μετὰ πολλοὺς κόπους φθάνουν¹ ἐν καιρῷ νυκτὸς² εἰς κώμην καὶ διασκορπίζονται³ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου ἐκοιμήθησαν. Ὁ δὲ ἄρχων τῆς κώμης⁴ ταύτης ἐδείκνυεν εὐνοϊκὴν διάθεσιν⁵ πρὸς τοὺς Ἕλληνας· διότι προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος προσῆλθε καὶ διέταξε τοὺς κατοίκους νὰ μοιράζων⁷ τρόφιμα ἄφθονα εἰς τοὺς στρατιώτας. Τὴν ἐπομένην⁸ δὲ ἡμέραν ὁ Ξενοφῶν περιερχόμενος⁹ μὲ¹⁰ τὸν ἄρχοντα τῆς κώμης τὸ στρατόπεδον ἔβλεπε τοὺς στρατιώτας νὰ διασκεδάζουν¹¹ καὶ ἀπὸ πουθενὰ¹² δὲν τοὺς ἄφηναν,¹³ παρά,¹⁴ ἀφοῦ παρέθετον¹⁵ γεῦμα.¹⁶ παντοῦ¹⁷ δὲ παρέθετον εἰς¹⁸ τὴν τράπεζαν κρέατα ἀπὸ ἀρνιά, ἀπὸ κασίκια, ἀπὸ μόσχους. Ἐδίδον δὲ ἀπὸ αὐτὰ¹⁹ εἰς τὸν Ξενοφῶντα καὶ ἐπέτρεπον²⁰ εἰς τὸν κωμαρχὴν νὰ λαμβάνῃ ὅ,τι ἤθελεν.²¹ Αὐτὸς δὲ ἐλάμβανε μόνον, ἂν²² τινα τῶν συγγενῶν εὕρισκεν²³ αἰχμάλωτον καὶ διέτασσε τοὺς κατοίκους νὰ μοιράζων καὶ ἄλλα τρόφιμα. Ἐρωτώμενος δέ, ποία ἢ χώρα αὕτη, ἔλεγεν, ὅτι ἡ Ἀρμενία ἦτο.²⁴

25. Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεὺς.

Ἦτό ποτε χρόνος, ὅτε θεοὶ μὲν ὑπῆρχον, ὄντα¹ δὲ θνητὰ δὲν ὑπῆρχον. Ὅτε δ' ἦλθεν ὁ ὠρισμένος² χρόνος τῆς δημιουργίας³ τούτων, οἱ θεοὶ ἀνεκάτευσαν⁴ γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἐδημιούργησαν τὰ ὄντα. Ὅτε δ' ἐπρόκειτο⁵ νὰ φέρουν αὐτὰ εἰς φῶς, ἐπιτρέπουν⁶ εἰς τὸν Προμηθεά καὶ Ἐπιμηθεά νὰ μοιράσων⁷ εἰς ἕκαστον δυνάμεις. Ἐνῶ δὲ ὁ Προμηθεὺς ἐμοίραζεν, ὁ Ἐπιμηθεὺς ἐστέκετο πλησίον⁸ αὐτοῦ καὶ ἐβοήθει.⁹ Καὶ εἰς ἄλλα μὲν ἔδωκεν ἰσχύον, ἄλλα δ' ἔκαμε¹⁰ ἀσθενέστερα. Ἐδυνάμωσε¹¹ δὲ ὅλα μὲ διαφό-

ρους δυνάμεις,¹² ὥστε νὰ διαθέτουν ὅλα τὰ μέσα¹³ πρὸς σωτηρίαν. Ἐνέδυσεν¹⁴ δὲ ταῦτα μὲ τρίχας καὶ μὲ δέρματα διὰ τὰ κρύα.

26. Χορὸς Θρακῶν.

Ἀφοῦ οἱ Ἕλληγες ἀπεφάσισαν¹ νὰ διασκεδάσουν,² πρῶτον μὲν ἐθυσίασαν τὰ αἰχμάλωτα³ βόδια, ἔπειτα δὲ ἐξηπλωμένοι⁴ εἰς σακμινιά⁵ ἐδείπνουν. Ἐγέμιζον⁶ δὲ τὰ κεράτινα ποτήρια ἀπὸ κρασὶ καὶ ἔπινον. Ἀφοῦ δὲ ἔγιναν αἱ σπονδαί, ἐπῆγαν⁷ εἰς μέρος⁸ θεατροειδές, ὅπου δύο Θραῖκες, ἀφοῦ ἐνεδύθησαν⁹ τὰ ὄπλα, ἤρχισαν νὰ πηδοῦν¹⁰ καὶ νὰ χορεύουν¹¹ κρατοῦντες μαχαίρας εἰς τὰς χεῖρας. Αἰφνης ἐφάνη¹² εἰς ὅλους, ὅτι ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο¹³ εἶχε κτυπηθῆ¹⁴ καὶ εἶχεν ἀποθάνει. Οἱ Παφλαγόνες ἐφώναζαν¹⁵ δυνατά.¹⁶ Καὶ ὁ μὲν νικητῆς, ἀφοῦ ἀφήρησε τὰ ὄπλα τοῦ ἐξηπλωμένου, ἐβγήκεν ἔξω¹⁷ ἀπὸ τὸ στάδιον, οἱ δ' ἄλλοι Θραῖκες ἔφερον ἔξω¹⁸ τὸν ἄλλον ὡς πεθαμένον, πράγματι ὁμῶς ἐγνώριζον,¹⁹ ὅτι οὐδὲν εἶχε πάθει.²⁵

27. Ὁ χορὸς τῶν Αἰνιάνων καὶ Μικηνήτων.

Ἄλλοτε πάλιν εἰς¹ διασκεδάσιν ἐχώρευσαν οἱ Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητες τὸν ἐξῆς² χορόν. Ἐσηκώθησαν δύο καὶ ὁ μὲν ἓνας μετέβη δῆθεν³ εἰς τὸν ἀγρὸν διὰ νὰ μαζεύσῃ καρπούς, ἐφαίνεται⁴ δὲ φοβισμένος,⁵ διότι⁶ ἐγνώριζεν,⁷ ὅτι λησταὶ προσήρχοντο⁸ πολλάκις ἢ διὰ νὰ καύσουν τὰ σπαρτὰ ἢ διὰ νὰ ἀρπάσουν⁹ τι. Αἰφνης βλέπει, ὅτι ληστής ἐκάθητο πλησίον¹⁰ καὶ ἀμέσως ἀρπάζει τὰ ὄπλα διὰ νὰ ἀποκρούσῃ¹¹ αὐτόν. Κατὰ τὴν πάλην δὲ ἄλλοτε¹² μὲν ὁ ληστής συλλαμβάνεται¹³ ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ, ἄλλοτε δέ,¹² ἐπειδὴ¹⁴ ἐκ φύσεως εἶναι¹⁵ ῥωμαλέος, συλλαμβάνει τὸν γεωργὸν καὶ δεμνόν τὸν ὀδηγεῖ¹⁶ εἰς τοὺς συντρόφους του. Κατορθώνει

ὄμως ὁ γεωργὸς νὰ δραπετεύσῃ¹⁷ καὶ ἐπανέρχεται εἰς τοὺς συντρόφους, οἱ ὅποιοι μετὰ χαρᾶς¹⁸ τὸν ὑποδέχονται.

28. Διάλογος Ἀστυάγου καὶ Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου. ὅτε ἦτο παῖς.

Ἄστυάγῃς¹ λέγει πρὸς τὸν Κύρον· «Παιδί μου, ἂν μένης κοντά μου,² θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα³ νὰ ἔρχεσαι πρὸς ἐμέ, ὅταν θέλῃς,⁴ καὶ θὰ σοῦ χρεωστῶ χάριν,⁵ ὅσον⁶ περισσοτέρας φορᾶς⁷ καὶ ἂν⁸ ἔρχεσαι πρὸς ἐμέ. Ἐπειτα γνῶριζε ὅτι θὰ μεταχειρίζεσαι⁹ τὰ ἄλογά μου καὶ ὅσα ἄλλα θέλεις, θὰ σοῦ δώσω δὲ καὶ ὡς συμπαίκτης παδιὰ καλὰ καὶ θὰ σοῦ προσφέρω ὅ,τι καὶ ἂν σοῦ ἀρέσκῃ». Ὁ δὲ Κύρος ἐρωτηθεὶς, ποῖον ἀπὸ τὰ δύο προτιμᾷ,¹⁰ νὰ μένῃ ἢ νὰ ἀπέλθῃ μαζὶ μὲ τὴν μητέρα του, ἀπήντησεν, ὅτι προτιμᾷ νὰ μένῃ. Ὅτε δὲ ἡ μητέρα του τὸν ἠρώτησε, διατί, ἀπήντησε· «Διότι, μητέρα μου, ἀπὸ μὲν τοὺς εἰς τὴν πατρίδα μου συνηλικιώτας μου καὶ φαίνομαι καὶ εἶμαι ὁ καλύτερος καὶ εἰς τὸ ἀκόντιον καὶ εἰς τὸ τόξον,¹¹ ἀπὸ δὲ τοὺς ἐδῶ ἵππεις γινώσκω, ὅτι εἶμαι κατώτερος. Ἐὰν λοιπὸν μένω ἐδῶ, ἐλπίζω ὅτι θὰ γίνω καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδῶ ἵππεις ὁ καλύτερος».

29. Ἡ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος θυσία τῶν Ἀθηναίων.

Οἱ Ἀθηναῖοι πληροφορηθέντες¹ τὴν συμφορὰν, ἣ ὅποια εἶχε συμβῆ² εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους εἰς³ τὰς Θερμοπύλας, ἠπόρουν διὰ⁴ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὅποιαν εἶχον περιέλθει τὰ πράγματα.⁵ Διότι ἐγνώριζον,⁶ ὅτι ἐὰν μὲν ἀντεπεξέλθουν⁷ κατὰ τῶν βαρβάρων κατὰ ξηράν, οὗτοι θὰ ἐπιπλεύσουν⁸ καὶ θὰ καταλάβουν⁸ τὴν πόλιν ἔρημον, ἐὰν δὲ ἔμβουν εἰς τὰ πλοῖα, θὰ κυριευθῇ⁹ ἡ πόλις τῶν ὑπὸ τοῦ περσικοῦ στρατοῦ. Διὰ τοῦτο ἐφάνη καλὸν νὰ μεταφέρουν¹⁰ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παῖδιά εἰς Σαλαμίνα καὶ νὰ ἐγκαταλείψουν¹¹ τὴν πόλιν, διὰ νὰ¹² μὴ ἀναγκασθοῦν νὰ

μοιράσουν¹³ τὴν δύναμιν. Ἐφοῦ λοιπὸν ἔβαλαν¹⁴ εἰς τὰ πλοῖα ὄλους αὐτούς, τοὺς μετέφερον εἰς Σαλαμίνα. Ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς ὑπεσχέθη¹⁵ εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι, ἂν νικήσουν τοὺς βαρβάρους, θὰ ἀνοικοδομήσῃ ὄλους τοὺς ναοὺς καὶ τὰς οἰκίας. Ὅτε δὲ μετ' ὀλίγον εἰς Σαλαμίνα οἱ Λακεδαιμόνιοι ἤθελον¹⁶ νὰ καταπλεύσουν εἰς τὸν Ἰσθμόν, ὁ Θεμιστοκλῆς ὑπενθύμισεν¹⁷ εἰς αὐτούς, ὅτι οἱ μὲν Ἀθηναῖοι οὐδόλως ἐνδιεφέρθησαν¹⁸ διὰ τὰς Ἀθήνας, αὐτοὶ δὲ φροντίζουσιν,¹⁹ πῶς νὰ ἐξεύρουν²⁰ ἀσφάλειαν διὰ τὴν Πελοπόννησον. Ἐπειδὴ δὲ κουρασθεῖς²¹ δὲν κατώρθωνε²² νὰ τοὺς πείσῃ, τοὺς ἐξεβίασε²³ νὰ τὸν γνωστὸν τρόπον²⁴ νὰ ναυμαχήσουν εἰς τὴν Σαλαμίνα.

30. Πρόξενος ὁ Βοιωτίας.

Ὁ Πρόξενος ὁ Βοιωτίας ἤθελε¹ νὰ γίνῃ ἀνὴρ ἱκανὸς νὰ κάμνῃ μεγάλα ἔργα. Διὰ τοῦτο ἔδωκε πολλὰ χρήματα εἰς τὸν Γοργίαν.² Ἐδέχθη³ δὲ νὰ μετὰσχῃ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Κύρου, διότι ἐνόμιζεν, ὅτι τοιουτοτρόπως θὰ ἀποκτήσῃ⁴ ὄνομα καὶ δύναμιν καὶ χρήματα πολλὰ. Ἄν καὶ ὅμως⁵ ἦτο τοιοῦτος, οὐδέποτε ἐδέχθη δῶρα,⁶ καὶ ἐναντίον οὐδενός ποτε μετεχειρίσθη βίαν,⁷ ἀλλ' ἤθελε νὰ καρποῦται τὰ ἀγαθὰ μὲ δικαιοσύνην. Ἦτο δὲ φανερόν,⁸ ὅτι αὐτὸς ἐντρέπετο⁹ περισσότερον τοὺς στρατιώτας παρ' ὅ,τι¹⁰ αὐτοὶ ἀγαποῦσαν¹¹ καὶ ἐσέβοντο¹² αὐτόν. Ἐνόμιζε δέ, ὅτι ἦτο ἀρκετὸν διὰ νὰ ἐπιβάλλεται¹³ εἰς τοὺς στρατιώτας τὸ νὰ ἐπαινῇ¹⁴ μὲν τοὺς καλοὺς, νὰ μὴ ἐπαινῇ δὲ τοὺς ἀδικούντας. Τόσον δ' ἐφρόντιζε¹⁵ διὰ τοὺς στρατιώτας, ὥστε οὐδεὶς ἦναντιοῦτο πρὸς αὐτόν, καὶ ὄλοι ἔκαμνον τὴν δουλειά των¹⁶ μὲ προθυμίαν.

31. Στρατὸς Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ τοῦ Κροΐσου μετὰ τῶν συμμάχων του.

Ὁ Κροΐσος εἶχεν ἵππεις μὲν δεκαπέντε χιλιάδας, πεζοὺς δὲ τρεῖς φορές περισσοτέρους. Ὁ ἄρχων τῆς Φρυγίας ἵππεις μὲν οὐκὼ χιλιάδας, πελταστὰς δὲ τεσσαράκοντα χιλιάδας. Ὁ βασιλεὺς τῆς Καπαδοκίας ἕξ χιλιάδας πεντακοσίους ἵππεις καὶ πεζοὺς ὄχι ὀλιγώτερον ἀπὸ τριάκοντα χιλιάδας. Οἱ δὲ σύμμαχοι Ἕλληνας εἶχον ἵππεις μὲν περίπου¹ τρεῖς χιλιάδας, πελταστὰς δὲ περὶ τὰς εἴκοσι χιλιάδας. Ὅλοι δὲ μαζί² εἶχον ἄρματα διακόσια δέκα. Ὁ Κύρος δὲ εἶχεν ἵππεις μὲν ὀλιγωτέρους ἀπὸ³ τὸ τρίτον τῶν ἐχθρῶν, πεζοὺς δὲ περίπου μισοὺς. Ἦσαν ὅμως γυμνασμένοι οὗτοι καλύτερον καὶ ὑπέφερον⁴ τὴν πείναν, τὴν δίψαν καὶ τὰς κακουχίας⁵ τοῦ πολέμου, διότι ἔκαμνον πορείας μακρὰς δύο καὶ τρεῖς φορές τὴν ἑβδομάδα. Εἶχον δὲ καὶ φρόνημα πολεμικώτερον.

32. Προσόντα στρατηγοῦ.

Εἶναι ἀνάγκη ὁ στρατηγὸς¹ νὰ εἶναι² ἱκανὸς νὰ παρασκευάζῃ³ τὰ ἀφορῶντα⁴ τὸν πόλεμον καὶ ἱκανὸς νὰ προμηθεύεται⁵ τὰ τρόφιμα διὰ τοὺς στρατιώτας καὶ ἐπιδέξιός εἶναι τὸ νὰ ἐφευρίσκῃ⁶ πολλὰ μέσα. Πρὸς δὲ πρέπει νὰ ἀγαπᾷ⁷ τοὺς κινδύνους ὁ στρατηγὸς καὶ τοὺς πολέμους, νὰ εἶναι ἱκανὸς⁸ διὰ τὸν πόλεμον καὶ νὰ ἔχῃ⁹ διοικητικόν. Ἐπίσης ὁ καλὸς στρατηγὸς εἶναι καὶ ὑπομονητικὸς¹⁰ καὶ προφυλακτικὸς¹¹ καὶ ἱκανὸς δι' ἐπιθέσεις.¹² Εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ ἔχῃ ἀρετὰς ἐκεῖνος, ποὺ πρόκειται νὰ χρηματίσῃ¹³ στρατηγός, δηλ. νὰ εἶναι ἀπλὸς μὲν τοὺς τρόπους, νὰ ἔχῃ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ προσόντα καὶ ἐκ φύσεως¹⁴ καὶ ἐξ ἐπιστήμης.¹⁴

33. Καθήκοντα γυναικός.

Ἡ γυνὴ πρέπει νὰ ἐπιστατῇ¹ εἰς ὄλα, ποὺ² πρέπει νὰ ἐργάζεται³ ἐντὸς τῆς οἰκίας· καὶ ὅσα φέρονται⁴ ἀπὸ τὸν ἄνδρα πρέπει νὰ δέχεται⁵ καὶ νὰ ξεχωρίσῃ⁶ ἀπ' αὐτά, ὅσα πρέπει νὰ δαπανᾷ,⁷ καὶ νὰ προνοῇ⁸ διὰ τὰ λοιπά. Πρέπει δὲ νὰ προφυλάσσεται,⁹ ἵνα μὴ τὰ ἔξοδα¹⁰ τὰ προωρισμένα¹¹ δι' ἓν ἔτος¹² ἐξοδεύωνται εἰς ἓνα μῆνα. Καὶ νὰ φροντίσῃ¹³ δὲ μὲ ποῖα ἀπὸ τὰ φερόμενα εἰς τὴν οἰκίαν μαλλιά πρέπει¹⁴ νὰ γίνωνται ἐνδύματα. Ἐπίσης πρέπει νὰ φροντίσῃ πῶς¹⁵ τὸ ξηρὸ ψωμὶ νὰ γίνεται¹⁵ φαγώσιμον.¹⁶ Μία ὁμῶς ἀπὸ τὰς φροντίδας¹⁷ τῆς γυναικὸς θὰ φανῇ ἴσως ἄχαρις, ὅτι, ὅποιοι καὶ ἂν ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας ἀρρωσταίνῃ,¹⁸ πρέπει νὰ φροντίσῃ διὰ¹⁹ νὰ θεραπεύεται.

34. Ἠθικὰ παραγγέλματα.

Πρῶτον μὲν νὰ σέβῃσαι¹ τοὺς θεοὺς ὄχι² μόνον θυσιάζων, ἀλλὰ καὶ μένων πιστὸς³ εἰς τοὺς ὅρκους. Νὰ τιμᾷς τοὺς θεοὺς καὶ πάντοτε μὲν, πρὸ πάντων⁴ δὲ μετὰ τῆς πόλεως. Νὰ δεικνύσαι⁵ πρὸς τοὺς γονεῖς τοιοῦτος, ὅποιοι⁶ θὰ ἡῦχῃσαι⁷ νὰ δεικνύωνται πρὸς σὲ τὰ παιδιὰ σου.⁸ Ὅσα εἶναι αἰσχροὺς νὰ πράττης, αὐτὰ μῆτε⁹ νὰ νομίζῃς ὅτι εἶναι ὠραῖον¹⁰ νὰ λέγῃς. Νὰ μὴ¹¹ ἐλπίζῃς ποτέ, ὅτι θὰ κάμνῃς τι χωρὶς νὰ σὲ καταλάβουν.¹² διότι καὶ ἂν τῶν ἄλλων τὴν προσοχὴν διαφύγῃς,¹³ θὰ τὸ ξέρῃς¹⁴ καλὰ μόνος σου. Νὰ φαίνεσαι¹⁵ λοιπόν, ὅτι πράττεις ὄλα μὲ τὴν συναίσθησιν,¹⁶ ὅτι δὲν θὰ διαφύγῃς¹⁶ οὐδενὸς τὴν προσοχὴν· διότι καὶ ἂν πρὸς στιγμὴν¹⁷ τὸ ἀποκρύψῃς, ἀργότερον¹⁸ θὰ φωραθῇς.¹⁹ Τοὺς θεοὺς νὰ φοβῆσαι, τοὺς γονεῖς νὰ τιμᾷς, τοὺς φίλους νὰ ἐντρέπῃσαι,²⁰ εἰς τοὺς νόμους νὰ ὑπακούῃς.²¹ Δύνασαι δὲ νὰ ἀποκτᾷς²² παρὰ πολὺ²³ καλὴν ὑπόληψιν, ἂν²⁴ ἀποδείκνυσαι νὰ μὴ πράττης, δι' ὅσα²⁵ μπορεῖ νὰ ἐπιτιμᾷς²⁶ τοὺς ἄλλους, ἂν τὰ κάμνουν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΜΕΡΟΣ Α΄.

- 1.— 1. παράγω.—2. πολύτιμος.—3. δάσος.—4. περνῶ τὸν καιρὸν, μένω.—5. καλλιεργῶ.—6. διασχίζω.—7. κληνηγῶ.
- 2.— 1. ἀκρωτήριο Σούνιον εἶναι τὸ νοτιώτερον ἀκρωτήριο τῆς Ἀττικῆς.—2. χωρίζω.—3. στενὸς δρόμος.—4. Νάξος, ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας νήσους τῶν Κυκλάδων καλλιεργεῖται καὶ εὐδοκίμει ἡ ἄμπελος καὶ εἶναι πλουσιωτάτη εἰς ὀπωροφόρα δένδρα.—5. Δῆλος, μικρὰ νῆσος πλησίον τῆς Σύρου· ὀνομασθῆ τὸ πάλαι διὰ τὴν λατρείαν τοῦ Ἀπόλλωνος, κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τῆς ἀκμῆς τῆς Ἀθηναϊκῆς ἡγεμονίας εἶχε καταστῆ τὸ κέντρον τῆς συμμαχίας καὶ εἰς αὐτὴν ἦτο τὸ κοινὸν ταμεῖον τῶν συμμαχικῶν εἰσφορῶν.—6. ἀποβιβάζομαι.—7. καταστρέφω.—8. Τήνος, νῆσος τῶν Κυκλάδων β. δ. τῆς Σύρου.—9. τὰ πράγματά σας.—10. ἀπὸ πολλοῦ.
- 3.— 1. πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης.—2. κυβερνῶ.—3. ὀνομάζω.—4. λειβάδι.—5. βόσκω.—6. ἐποχή. 7. στενοχωρία.—8. συγκομιδὴ τῶν καρπῶν.—9. ἀποθήκη.
- 4.— 1. Ἀνάχαρσις, Σκύθης ἐπισκεφθεὶς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἐγνώρισε τὸν νομοθέτην Σόλωνα καὶ μαζί του ἐπισκέπτεται τὰ γυμναστήρια. Παραξενυόμενος διὰ τὸν τρόπον, μετὸν ὅποιον οἱ Ἀθηναῖοι ἀνατρέφουν τοὺς νέους, ζητεῖ ἀπὸ τὸν Σόλωνα πληροφορίας διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων εἰς τὰς Ἀθήνας.—2. γερνότεροι.—3. μετὰ τῶν θεατῶν.—4. γυμναστήριον.—5. σωματικὴ διάπλασις.—6. συντάκτης πολιτεύματος, νομοθέτης.—7. κοντὰ εἰς τὴν γῆν.

- 5.— 1. σχολεῖα.—2. ταπεινός, ἀνήθικος.—3. σχέσις.—4. αὐστηρῶς.—5. ψευδής.—6. σταθερός.—7. φρόνιμος.—8. συναναστρέφομαι.—9. λαμβάνω μέρος.
- 6.— 1. παγίδα.—2. ἐντροπή.—3. νομίζω.—4. προσπαθεῖ νὰ παρασύρῃ.—5. συμβουλεύω.—6. λυποῦμαι τι, ἐνδιαφέρομαι διά τι.—7. δὲν θὰ συνεβούλευες.
- 7.— 1. παρουσιάζομαι.—2. νομίζω.—3. πλησιάζω τινά.—4. συγκρατῶ.—5. ἐγγίζω.—6. ἀπομακρύνομαι.—7. ζητῶ νὰ μάθω.—8. ἀπολαύω, μοιράζομαι.
- 8.— 1. Νεῖλος, ποταμός τῆς Αἰγύπτου διασχίζων αὐτήν· παγάζει ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἀφρικὴν καὶ χύνεται εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν.—2. εἶναι γεμάτος.—3. παχύνομαι.—4. γυμνός.—5. πόλις τῆς Αἰγύπτου ἀκμάσασα κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς 2^{ας} χιλιετηρίδος.—6. μέτρον μήκους τῶν ἀρχαίων ἰσοδυναμοῦν μὲ 186 περίπου σημερινὰ μέτρα.—7. συναντῶ.—8. οἱ = οἱ ὅποιοι.
- 9.— Ἐρμῆς θεός τῶν ἀρχαίων, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας ἦτο ἀγγελιοφόρος τῶν Ὀλυμπίων θεῶν.—1. τὰ χέλια, εἶδος ψαριῶν, τὰ ὅποια ζοῦν καὶ εἰς θαλάσσας καὶ εἰς λίμνας καὶ εἰς ποταμούς.—2. λυποῦμαι.—3. βυθίζομαι.—4. ὁ ἰδικός του.—5. εὐχαριστοῦμαι.—6. εὐκολός.—7. εἰς τὸν ὅποιον.—8. παρουσιάζομαι.—9. βλέπει.—10. κρατῶ.
- 10.— 1. ἀροτριοῦν.—2. οἱ βοσκοί.—3. ἐξέρχομαι πρὸς περιδείξαν.—4. κατενοδώνω.—5. σιδηρουργός.—6. κατεργαζόμενος τὰ δέρματα, βυρσοδέψης.—7. φαγώσιμος καρπὸς ξηρός.—8. ἐπανέρχομαι.
- 11.— 1. τεμάχιον.—2. τζίτζικας.—3. πτηνόν.—4. βλέπω.—5. ἔάν.—6. θὰ ἦσο.
- 12.— 1. Πηλεΐς, ἦρως ἀρχαῖος βασιλεὺς τῆς Φθίας.—2. Θέτις, θεὰ θυγάτηρ τοῦ Νηρέως, θεοῦ τῶν ὑδάτων.—3. καλός.—4. ἀνάκτορον.—5. εἰς τὴν ὠραιότητα.—6. Ἥρα, σύζυγος τοῦ Διός, βασίλισσα τῶν θεῶν, θεὰ τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας.—7. Ἀθηνᾶ, θυγάτηρ τοῦ Διός, θεὰ τῆς

σοφίας.—8. Ἀφροδίτη, θεὰ τοῦ κάλλους.—9. ἀναθέτω.
—10. τὸ παράστημα.—11. περικεφαλαία.

- 13.—1. ζωγραφισμένος.—2. βλέπει.—3. κατατρόγομαι.—4. ὑψηλός.—5. στολίζει.—6. δαγκώνω.—7. φυλακή.—8. μπαίνει.—9. ἐπέρχεται.—10. τὸ μοιραῖον.
- 4.—1. Ἴβυκος, ἔξοχος ποιητῆς καὶ μουσικός.—2. σύντροφος.—3. ἀρκετός.—4. εἰς τὴν πατρίδα.—5. θὰ ἐπανεέλθω.—6. περισσότερα.—8. ἐμποδίζω.—8. νὰ ἀφαιρέσωμεν.—9. ἐπετοῦσαν. 10 παρακαλῶ.—11. καταδίδω.—12. ὄχι.—13. ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο.—14. κάποιος.—15. καταγγέλλω.
- 15.—1. ἀσθένεια ὀφθαλμῶν, πονόμματος.—2. ὑποφέρω.—3. μισθὸν παρέχω = ἀνταμείβω.—4. ὅσα καὶ ἄν.—5. διατάσσω, συνιστῶ.—6. συμφωνία.—6. συγχρόνως.—8. σκεπτομαι.—9. πιέζω.—10. ὅταν.—11. ἀρνοῦμαι.—12. συνειφώνησα.—13. νὰ ἴδω.
- 16.—1. ζωγραφῶ.—2. θέλω.—3. προοδεύω.—4. ἔχω σπουδὴν = δεικνύω ἐπιμέλειαν.—5. οἷός τι εἶμι = δύναμαι.—6. δι' ἐκεῖνον, ποὺ πρόκειται.—7. ἐνδιαφέρει.—8. δι' ἐκεῖνον, ποὺ θέλει.
- 17.—Σαλαμίς, νῆσος τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου ἀντικρὺ ἀκριβῶς τῆς Ἀττικῆς. Εἰς τὸ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἀττικῆς στενὸν ἔγιγε τῷ 480 π. Χ. ἡ ναυμαχία, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες κατεναυμάχησαν τὸν στόλον τοῦ Ξέρξου.—2. Ἐλευσίς, πόλις τῆς Ἀττικῆς ἀπέχουσα ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἀνατολικῶς περίπου 1 1/2 ὥραν σιδηροδρομικῶς.—3. Ἡ Ἰταλία ἰδίως ἡ κάτω καὶ ἡ Σικελία ἦσαν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα γεμᾶται ἀπὸ ἀποικίας ἀκμαζούσας· διὸ ἐλέγετο μεγάλη Ἑλλάς.—4. κακοκαιρία.—5. σκέπτομαι.—6. χρήματα.—7. θεός.—8. χιτῶν, ἔνδυμα μαλακὸν λευκόν, τὸ ὁποῖον ἐφορεῖτο κατὰσαρκα, εἶδος ὑποκαμίσου.—9. ἀρχίζω.—10. τιμωροῦμαι.
- 18.—1. ξαστεριά.—2. τροφὴ τῶν θεῶν.—3. ποτὸν τῶν θεῶν.—4. συνηθίζω.—5. περιφέρομαι.—6. λοιπόν.—7. ἀρκε-

τός.—8. ἔδειχγε.—9. περιπλανῶνται, κινουῦνται.—10. λαμβάνει τὸν λόγον.—11. οἱ περιγελώμενοι.

- 19.—1. συνάπτω = ὑπανδρεύω.—2. κεραμοποιός.—3. ζητῶ νὰ μάθω.—4. περνῶ.—5. πάρεστί μοί τι = ἔχω τι.—6. βροχή.—7. ποτίζω.—8. Δημήτηρ, θεὰ τῆς γεωργίας.—9. ἀπ' ἐκεῖ.—10. ἔξακολουθοῦν νὰ εἶναι.—11. γνωρίζω.—12. διὰ ποίαν ἀπὸ τὰς δύο.—13. βοήθεια.
- 20.—1. ὑποφέρω.—2. προστίθενται.—3. δυστυχήματα.—4. τὰ τρόφιμα, τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ζωὴν.—5. τέλος.—6. ἔτρωγε.—7. ἐνίοτε.—8. βραβεῖον.—9. κόπος.—10. σηκώσης.
- 21.—1. Τέμπη, εἶναι κοιλὰς κατὰ τὸν ῥοῦν τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης σχηματιζομένη· εἶναι περίφημος διὰ τὴν πλουσίαν βλάστησιν καὶ τὰ ὠραιότερα τοπεῖα τῆς Ἑλλάδος.—2. τρόπον τινά.—3. τοποθεσία.—4. γλυκά.—5. μουσικὸν κελάδημα.—6. εὐχαριστοῦμαι.—7. πτηνόν.
- 22.—1. μεταξύ.—2. κατατάσσω.—3. συναναστρέφομαι.—4. εὐχαρίστως.—5. Περικλῆς, ἄρχων τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰ μέσα τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. X. ἡ ἐποχὴ αὐτοῦ ὀνομάζετο χρυσοῦς αἰὼν τῶν Ἀθηνῶν.—6. Θεμιστοκλῆς, ὁ νικητὴς τῶν Περσῶν εἰς Σαλαμίνα.—7. τέλος.—8. ἐφαίνετο.
- 23.—1. Λητώ, θεὰ, μήτηρ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος.—2. Νιόβη, θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου, ὅστις κατεδικάσθη εἰς μαρτύρια, διότι ἔχων τὸ προνόμιον νὰ παρακάθηται εἰς τὴν τράπεζαν τῶν θεῶν ἔλεγεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ μυστικὰ τῶν θεῶν.—3. ὑπερηφανεύομαι.—4. σέβομαι.—5. κατορθώνω.—6. ἐντροπή, σεβασμός.—7. χύνονται.
- 24.—1. εἰς συνέντευξιν ἔρχομαι.—2. θεληματικῶς.—3. ἔχω ἐμπιστοσύνην.—4. διότι.—5. μὲ αὐτοὺς τοὺς ὄρους.—6. παρααιάσσω.—7. ὁδηγός.—8. μελετῶ κακόν τι κατὰ τινος.—9. Τισσαφέρνης, σατράπης εἰς Μ. Ἀσίαν, ὁ ὁποῖος

πρῶτος ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Ἄρταρξέροξην τὴν προπαρασκευὴν τοῦ Κύρου διὰ τὴν ἐκστρατείαν.

- 25.—1. καθ' ὅσον προχωροῦν.—2. φυτρῶνον καὶ εὐδοκιμοῦν.—3. ὁ ἔχων καλὰ σταφύλια.—4. οἱ καθ' ὠρισμένην ἐποχὴν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας πνέοντες ἄνεμοι.
- 26.—1. δασώδης.—2. ὁ σχηματίζων δίνας.—3. διαρρέω.—4. λαμπρός, ὀνομαστός.—5. μέρος.—6. ἀπεσταλμένοι ἀντιπρόσωποι.—7. φιλοξενία.—8. περιφρονοῦμαι.—9. ὑποχωρῶ.—10. ἄσχημος.—11. βλέπουν.—12. διαγωγὴ.—13. ἀλλοίμονον.
- 27.—1. Διογένης, φιλόσοφος περίφημος.—2. ξένος.—3. ἀποδεικνύομαι.—4. δις = δύο φορές.—5. ἀπελπὶς εἰμι = ἀπελπίζομαι.—6. καταγγέλλω εἰς τὸ δικαστήριον.
- 28.—1. πηγαίνω.—2. μακράν.—3. βόσκω.—4. κόκκαλον.—5. ἔάν.—6. ὑποδεικνύω.—7. Μαῖα, μήτηρ τοῦ Ἑρμοῦ.—8. οἱ κάτω.
- 29.—1. τρέφομαι.—2. μαῦρος.—3. χρῶμα.—4. ὄμαλέος.—5. ἀνόητος.—6. γνώστης.—7. μνήμων εἰμι = ἐνθυμοῦμαι.—8. ἐπιλήσμων γίγνομαι = λησιμονῶ.—9. εὐτυχησμένος.—10. τοὺς ἑαυτοὺς των.—11. θεωρῶ.—12. ταλαίπωρος.
- 30.—1. ἐνδοξος, ξακουστός.—2. Μιλτιάδης, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ὁ κυρίως συντελεστής τῆς νίκης εἰς τὸν Μαραθῶνα.—3. ἀγαπητός.—4. τριήρης = πλοῖον πολεμικὸν μὲ τρεῖς σειρὰς κωπηλατῶν.—5. ἔλλειψις, ἀνάγκη.—6. ἀνεκῆρυξε.—7. εἰσόδημα.—8. ἐξοδεύω.—9. πτωχός.—10. φαγητά.—11. συνακολουθῶ.—12. ἐνδύομαι.—13. ἀνταλλάσσω.
- 31.—1. φιλονικῶ.—2, μαλακός.
- 32.—1. εὐχαρίστως.—2. πρωί.—3. εὐχαρίστως.—4. κοιμοῦμαι.—5. φαύλως ἔχω = ἀδυνατίζω.—6. ὑπηρεσία.—7. τρέλλα.
- 33.—1. φρόνιμος.—2. συνηλικιώτης.—3. ἐντροπαλός.—4.

ὑποδεέστερος = κατώτερος. — 5. φίλιππός εἰμι = ἀγαπῶ τοὺς ἵππους. — 6. φιλόθηρος = ὁ ἀγαπῶν τὸ κυνήγιον. — 7. σατραπῆς = διοικητῆς τῶν Περσῶν εἰς ὠρισμένην περιφέρειαν.

34. — 1. Λυδοὶ κάτοικοι τῆς Λυδίας, χώρας τῆς Μ. Ἀσίας, τῆς ὁποίας πρωτεύουσα αἱ Σάρδεις. — 2. φιλοξενῶ. — 3. ὑπερέχω. — 4. καλοτυχίζω. — 5. Κλέοβις καὶ Βίτων ἦσαν νέοι ἐξ Ἀργούς, υἱοὶ τῆς ἱερείας τῆς Ἥρας. — 6. εὐμενής. — 7. κάλλιστος. — 8. ὀλιγώτερον. — 9. Μεγαρεῖς, κάτοικοι τῶν Μεγάρων ἦσαν κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἐχθροὶ τῶν Ἀθηναίων. — 10. χαλεπῶς ἔχω = στενοχωροῦμαι. — 11. θάνατος.
35. — 1. ἀρχίζω. — 2. εὐκτική δηλοῦσα εὐχὴν. — 3. ἔλλειψις. — 4. εὖ πράττω = εὐτυχῶ. — 5. θεῖον σημεῖον: Οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον, ὅτι οἱ θεοὶ προδηλοῦν τὰ μέλλοντα εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ διαφόρων μέσων. — 6. φροντίζω, σέβομαι. — 7. ἐν ἀπόρῳ εἰμί = εὐρίσκομαι εἰς δύσκολον θέσιν.
36. — 1. νὰ ἴδῃ. — 2. καθαρὰ εὐκτική. — 3. τὸ ἄν λέγεται δυνητικὸν = δύνασθε νὰ... — 4. προσκαλῶ. — 5. τὸ πᾶν κάμνω. — 6. κατώρθωνε νὰ πείσῃ.
37. — 1. φιλονικῶ, μαλλώνω. — 2. ὑπήκοός εἰμί τινι = ὑπακούω εἰς τινα. — 3. σπάζω. — 4. εἰς τὸν καθένα. — 5. ἀχείρωτός εἰμί τινι = δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταβάλλωμαι ὑπὸ τινος.
38. — 1. συναντῶ. — 2. κοιμῶμαι. — 3. σκέπτομαι. — 4. κρότος, θόρυβος. — 5. κουράζομαι. — 6. προφθάνω. — 7. ἔλαθον ἀπολέσας = χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω ἔχασα. — 8. λεία. — 9. περιορῶ = περιφρονῶ.
39. — 1. Ἀγησίλαος βασιλεὺς τῶν Σπαρτιατῶν ἐκστρατεύσας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τετάρτου αἰῶνος κατὰ τῶν Περσῶν εἰς Μ. Ἀσίαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων ἀπὸ τοῦ Περσικαῦ ζυγοῦ. — 2. σιτηρά. — 3. προσφάγιον. — 4. ἀρμόζουν. — 5. ὅ,τι καὶ ἄν.
40. — 1. φωνήεις εἰμί = ἔχω φωνήν. — 2. κύριος. — 3. μαλλιὰ. —

4. μεγαλώνω. — 5. σκύλος. — 6. ὁ ὅποιος. — 7. θὰ ἐκινδυνεύετε.

- 41.—1. Αἰνεΐας, ἥρωσ τῶν Τρώων, ὀνομαστὸς διὰ τὴν εὐσέβειαν. Οὗτος μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίας περιπλανηθεὶς ἔφθασε τέλος εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἔνθα ἴδρυσεν τὸ Λάτιον, ἀπ' ὅπου κατὰ τὴν μυθολογίαν κατάγονται οἱ Ῥωμαῖοι. — 2. αἰχμάλωτος. — 3. ἀποδεικνύομαι. — 4. λαμβάνω μαζὶ μου. — 5. περιφρονῶ. — 6. εὐχαριστοῦμαι. — 7. παρὰ πολὺ. — 8. ἐν τιμῇ ἔχω = τιμῶ.
- 42.—1. εἶμαι στενοχωρημένος. — 2. κατορθώνω. — 3. κάμνω συνθήκας. — 4. προφυλάττομαι. — 5. περισσότερον. — 6. ἀπομακρύνομαι. — 7. στενοχωροῦμαι. — 8. ἀποφασίζω. — 9. ἐμπόδιον. — 10. Εὐρίσκω.
- 43.—1. Σωκράτης, ὁ μεγαλύτερος φιλόσοφος τοῦ πέμπτου αἰῶνος, χρηματίσας διδάσκαλος τῶν περισσοτέρων Ἀθηναίων. Ἡ διδασκαλία του ὅμως ἀπεκάλυψε τὴν γυμνότητα τῶν σοφιστῶν, οἱ ὅποιοι διὰ τοῦτο τὸν κατηγοροῦσαν ὡς εἰσηγητὴν νέων θεῶν καὶ διαφθορέα τῶν νέων καὶ ἐπέτυχον τὴν εἰς θάνατον καταδίκην αὐτοῦ (399 π.Χ.). — 2. ζῶ ὡς πολίτης. — 3. διατάσσομαι. — 4. παρακινῶ. — 5. πίνω μέχρι τέλους. — 6. ἀρκετός.
- 44.—1. Ἡρακλῆς, ἰδὲ ἄσκησιν 3 ἐκ τῆς νέας εἰς τὴν ἀρχαίαν. — 2. εὐρίσκομαι εἰς δύσκολον θέσιν. — 3. πλησιάζω. — 4. ἀκολουθῶ. — 5. αἰροῦμαι = προτιμῶ. — 6. ἐφέπομαί τινα = ἀκολουθῶ τινα. — 7. ἔλλειψις. — 8. τὸ ἂν εἶναι δυνητικόν. — 9. λησμονῶ.
- 45.—1. σώφρων = φρόνιμος. — 2. Πλούτων, θεὸς τοῦ Ἄδου, ἀδελφὸς τοῦ Διὸς. — 3. συναθροίζομαι. — 4. εἰς τὰ δώματα τοῦ Ἄδου. — 5. εἰς τὴν οἰκίαν των. — 6. μηνύω = εἰδοποιῶ. — 7. ἤδομαι = εὐχαριστοῦμαι.
- 46.—1. Δερκυλίδας, στρατηγὸς τῶν Σπαρτιατῶν κατὰ τὴν ἐκστρατείαν εἰς Ἀσίαν ἀντικαταστήσας τὸν Θίβρωνά. — 2. Μειδίας, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τῆς Μανίας, ἡ ὁποία ἦτο σατράπης τῆς Αἰολίδος· ταύτην φονεύσας παρέλαβε τὴν

σατραπειάν, ἐξ ἧς καθηρέθη ὑπὸ τοῦ Δερκυλίδου.—2. τιμωρῶ.—4. παρατάσσω.—5. φιλοξενοῦμαι.—6. ἀπὸ κοινοῦ συνεξετάζω τι.—7. λειβάδι.—8. ἀπαριθμῶ.—9. καταγράφω.

- 47.—1. ἐνθαρρύνω.—2. βέβαια.—3. παρατ. τοῦ ὄρω = βλέπω.—4. ἐγκρατῆς εἶμι=ἀντέχω.—5. εἰς τὰ ἔργα τοῦ πολέμου.
- 48.—1. νικῶμαι, εἶμαι κατώτερος.—2. στενοχωροῦμαι.—3. κατορθώνω.—4. προσκαλῶ.—5. προσπαθῶ. 6. γίγνομαι ὑπό τινι — ὑποδουλοῦμαι εἰς τινα.
- 49.—1. Γέλων, τύραννος ἐν Σικελίᾳ.—2. σκέπτομαι.—3. καταλαμβάνω.—4. περιποιοῦμαι.—5. παρακινῶ.—6. οἱ ὀλιγαρχικοί, οἱ πλούσιοι.—7. εἶμαι κύριος.—8. ὑπηρετῶ.—9. διατελῶ ποιῶν τι = συνεχῶς πράττω τι.—10. πῶς νὰ... 11. ἀγαπῶ.—12. ζητῶ.—13. φρουρά.—14. ὑποπτεύω.—15. ὑπόσχομαι.—16. βάλλομαι ἀκοντίφ = ἀκοντίζομαι.—17. κακῶς ποιῶ τινα = κακοποιῶ τινα.
- 50.—1. νομίζω.—2. φροντίς.—3. ὄσων.—4. ἔχω ἀνάγκην.—5. τιμωρῶ.—6. ἀπὸ αὐτούς.—7. ἀφαιρῶ.—8. φοβοῦμαι.—9. ὑποτάσσω.—10. εὖ πράττω=εὐτυχῶ.—11. βοηθῶ.
- 51.—1. λεηλατῶ.—2. τρόφιμα.—3. δοτ. πληθ. μετοχῆς τοῦ ἐνεστ. τοῦ ῥήμ. ἀρώ - ῶ = ἀροτριῶ.—4. τιμωρῶ.—5. πρέπει.
- 52.—1. ἀνακοινώνω.—2. εἶμαι θυμωμένος.—3. κρίνω ἄξιον.—4. ἔχω ἓνα ἡμέρον, φίλον.—5. λεηλατῶ.—6. φονεύομαι.—7. κάμνω ἓνα ὑποχείριον.—8. ἐξομοιῶ.—9. προφυλάττομαι ἐπίσης.—10. ὀρθογώνιον τετράπλευρον.—11. διαπεραιώνομαι.—12. εἶμαι γεμᾶτος.—13. ἐκλέγω.—14. τιμωροῦμαι
- 53.—1. Πλάνων, μέγιστος φιλόσοφος τῶν ἀρχαίων, μαθητῆς τοῦ Σωκράτους καὶ συγγραφεὺς πολλῶν ἔργων.—2. ἄγνωστος.—3. ὑποχρεώνω.—4. συναναστροφή.—5. πολὺ ἐνδιαφέρομαι, περιποιοῦμαι.—6. ὀδηγῶ τινα.—7. Ἀκαδημία, τόπος, ὅπου συνηθέστατα ὁ Πλάτων ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς του πλησίον τοῦ Κολωνοῦ.—8. γελῶ.—9. ζηλεύω.

- 54.—1. τρέχω.—2. πλοῖον.—3. βλέπω.—4. παρακαλῶ.—5. προσπαθῶ.—6. κυνηγῶ.—7. σέβομαι.—8. συμφωνία.—9. κάμνω νεῦμα.—10. ἀφήνω.—11. χωρὶς νὰ ὀμιλήσῃ.—12. βοηθῶ.—13. ἀπαντῶ.—14. ὄσα.—15. ἀκούω.—16. θὰ σὲ εὐχαριστοῦσα.
- 55.—1. τὰ σπλάγχνα. 2. πηδῶ.—3. χοῖρος.—4. θεωροῦμαι ἄξιος.—5. τί θὰ ἔχω γιὰ κέρασμα;—6. ἔχω ἀνάγκην.—7. ἀποθνήσκω.—8. φεύγω.—9. πεῖνα.—10. ἀνιχνευτής.—11. αἰμάσσομαι = ματώνομαι.—12. ὀργίζομαι.—13. ξεγελῶ μὲ πανουργίαν.—14. τόσον.—15. ἐπαφή.—16. κρυφά.
- 56.—1. Μειράκιον, νέος ἡλικίας ἄνω τῶν 14 ἐτῶν.—2. Ζήνων, φιλόσοφος ἀρχαῖος ἐκ τῆς κάτω Ἰταλίας ἰδρυτῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς.—3. παραμονή, παρακολούθησις.—4. κτυπῶ.—5. ἡσυχάζω.—6. τόσος μεγάλος τὴν ἡλικίαν.—7. τὰ ἴδια.—8. θὰ ἤμην.—9. στολισμός.
- 57.—1. Πεισίστρατος, τύραννος τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα διοικήσας λαμπρῶς τὰς Ἀθήνας.—2. κύριος.—3. συνάθροισις τῶν πολιτῶν.—4. συμφιλιώνομαι.—5. ἔχω ἀνάγκην.—6. εὐγνωμονῶ.—7. βοηθῶ τινα.—8. μένω, περὶ τὸν καιρὸν.—8. πρὸς τὸ συμφέρον.
- 58.—1. Λαμπροκλῆς, νέος εὐγενῆς εἰς Ἀθήνας, φίλος καὶ μαθητῆς τοῦ Σωκράτους.—2. εἶμαι δυσηρεστημένος.—3. εὐπάσχω = εὐεργετοῦμαι.—4. χάριν ἔχω τινὶ = εὐγνωμονῶ.—5. πόσον μεγάλος.—6. ποῖον ἐκ τῶν δύο.—7. ὁ καθεὶς ἀπὸ τοὺς δύο χωριστά.—8. ὡς πλεῖστα = ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα.—9. νομίζω.
- 59.—1. Φαλῖνος, Ἕλλην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀρταξέρξου βασιλέως τῶν Περσῶν.—2. Κλέαρχος, στρατηγὸς Λακεδαιμόνιος, συνεκστρατεύσας μετὰ τοῦ Κύρου κατὰ τοῦ Ἀρταξέρξου.—3. πλήθουθα ἀγορά: ἡ ὥρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἦτο γεμάτη ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 12 π.μ.—4. συνέβαινε.—5. προτρέπω.—6. νὰ παραδώσουν.—7. εὐχαρίστως.—8. ἀναλαμβάνω.—9. οἶσοδῆποτε.—10. φαίνομαι εὐχάριστος.—11. εὐρίσκομαι εἰς δύσκολον θέσιν.—

12, ποτὲ ἕως τώρα.—13. τόσον μέγας.—14. ἐνθυμουμαι.—15. ὁποῖος.—16. εἶναι δυνατόν.—17. νομίζω.—18. δύναμαι.—19. ποῖον ἀπὸ τὰ δύο.

- 60.**—1. Χάρων, ὁ μεταβιβάζων ἐπὶ πλοιαρίου διὰ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν εἰς τὸν Ἅδην.—2. ἀπὸ ποῦ;—3. ὁ ἀπὸ ἄλλο μέρος καταγόμενος.—4. πορθμεῖα = ἀμοιβὴ μεταβιβάσεως εἰς τὸν κάτω κόσμον ἢ τὸ νόμισμα ἀργυροῦν, τὸ ὁποῖον ἔθετον εἰς τὸν νεκρὸν οἱ οἰκτεῖοι, ἵνα αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν παραδώσουν εἰς τὸν Χάρωνα, διὰ νὰ τοὺς μεταβιβάσῃ εἰς τὸν κάτω κόσμον.—5. οὔτε ὁ ἓνας, οὔτε ὁ ἄλλος ἀπὸ τοὺς δύο.—6. σκότος.
- 61.**—1. ἀπὸ παντοῦ.—2. συνορεύω.—3. μεταχειρίζομαι.—4. δέρμα ἀλώπεκος.—5. σκάπτω.—6. κτίζω, ἀνεγείρω.—7. μορφαί.
- 62.**—1. Ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας.—2. κυριεύω.—3. οἱ θώρακες, τὰ κράνη (περικεφαλαῖαι) καὶ οἱ χιτῶνες ἦσαν ὄπλα ἀμυντικὰ τῶν ἀρχαίων, καθὼς καὶ αἱ κνημίδες καὶ αἱ ἀσπίδες. Ἐπιθετικὰ δὲ ἦσαν τὰ δόρατα, τὰ ἀκόντια, τὰ βέλη μὲ τὰ τόξα, τὰ ξίφη καὶ αἱ μάχαιραι.—4. εὐρίσκω.—5. καρφιά.—6. ὁ ἐκ κεράμιον κατασκευασμένος.—7. κἀνιστρον.—8. βραχιόλια.—9. εὐνοϊκός, εὐμενής.
- 63.**—1. γνωστός.—2. μαλλώνω.—3. οἱ δύο.—4. παράξενος.—5. ἐπιδίδομαι.—6. βοηθῶ.—7. δίδω ἐκ φύσεως.—8. συγχρόνως.
- 64.**—1. λαός.—2. πολὺ.—3. γεμᾶτος.—4. γεμᾶτος.—5. ἀσφόδελος, φυτὸν φυόμενον εἰς λειβάδια.—6. εὐσπλαγχνικός.—7. Ἠλύσια πεδία εἶναι τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπήγαινον αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ ἑναρέτων ἀνθρώπων.—8. ναός.
- 65.**—1. ἀποκτῶ.—2. κοινωνὸς γίγνομαι = μετέχω.—3. ἀφήνω.—4. ἀγοράζω.—5. ἐπικέπτομαι, ἔξετάζω.—7. πηγαίνω ἀπὸ κοντά, ἀκολουθῶ.—7. χαμένος.—8. εἶχεν ἀποδειχθῆ.—9. στενοχωροῦμαι.

- 66.—1. σῖτος πρὸς σποράν, σπόρος.—2. ψήνω, καβουρδίζω.
—3. εἶχε δοθῆ χρησμός ὑπὸ τοῦ θεοῦ.—4. κάμνω λάθος.
5. Κόλχοι, λαὸς κατοικῶν εἰς τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν
τοῦ Εὐξείνου Πόντου.—6. καταπλέει.
- 67.—1. προσέρχομαι, παρουσιάζομαι.—2. συνάθροισις τῶν πο-
λιτῶν Ἀθηναίων ἀποφασίζουσα διὰ πλειοψηφίας ἐπὶ ὅλων
τῶν σπουδαίων ζητημάτων.—3. ἀποκρούω.—4. φανε-
ρώνω.—5. δι' ὄνομα τῶν θεῶν.—6. μένω σταθερός.—7.
προσέχετε.—8. πῶς νά.—9. ὅπως ἀρμόζει.
- 68.—1. συναθροίζω.—2. ἐκφαίνω πόλεμον=κηρύττω πόλε-
μον—3. εὐρίσκομαι εἰς δυσχερῆ θέσιν.—4. ἐπιστολή.—5.
ἐπιστολή.—6. ἐπὶ χαιρετισμοῦ ἔννοεῖται τὸ λέγει: χαιρε-
τίζει.—7, ὀργίζομαι.—8. τὸ δυστύχημα.
- 69.—1. θώραξ δερμάτινος.—2. πρασινάδα.—3. ἐντρέπομαι.—
4. ἀπλότης.—5. πτηνά.—6. μετὰ ταῦτα.—7. ἐκβάλλομαι=
ἐκδιώκομαι.—8. κακοποιῶ.—9. σπένδομαι=συνθηκολογῶ.
- 70.—1. Ἰωλκός, πόλις τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὴν ἀρχαιότητα κει-
μένη πλησίον τοῦ σημερινοῦ ἄνω Βόλου.—2. ὁ ἔχων ἐν
μόνον ὑπόδημα.—3. δὲν ξεύρω.—4. ὀητόν.—5. φέρω εἰς
πέρας.—6. ἡ ἔχουσα πεντήκοντα κωπηλάτας.—7. πλοῖον.
- 71.—1. Φινεύς, βασιλεὺς τῆς Σαλυδησοῦ τῆς Θράκης καὶ
ἔξοχος μάντις.—2. σύντροφος.—3. ἐντρέπομαι.—4. τὸ τα-
ξίδι.—5. διὰ νὰ μὴ πᾶμε χαμένοι.—6. ἀποδεικνύομαι.—
7. συνταξιδεύω.—8. προωρισμένα.—9. παρθένοι μὲ πτερὰ
καὶ γαμψοὺς ὄνυχας, τέρατα μυθολογικά.—10. Συμπλη-
γάδες πέτραι, ἦσαν δύο μεγάλοι βράχοι ἀπὸ τὸ ἐν καὶ ἀπὸ
τὸ ἄλλο μέρος τῆς θαλάσσης.—11. νὰ ἀπολύσουν.—12.
περιστερά.—13. ἀποπλέω. 14. ἀποτυγχάνω, σκοντάφτω.
—15. σημεῖον.
- 72.—1. ἀπλώνω.—2. ἐνθαρρύνω.—3. ὀρρίζομαι.—4. ὀρμίζο-
μαι=ἀγκυροβολῶ.—5. ὁ ἔχων χαλκοὺς ὀδόντας.—6. φυ-
τρώνω.—7. ἀλείφω.—8. βλάπτομαι.—9. ἀροτριῶ.

- 73 —1. ἔξουσιάζω.—2. παράδειγμα.—3. ἔξορίζω.—4. δυστυχῶ.
—5. μεταβάλλω.—6. πολίτευμα.—7. ἐκδιώκω.—8. ἀπό-
δειξις.—9. διατελῶ μεθιστάς = διαρκῶς ἔξορίζω —10.
διαρκῶ.—11. ἐκδιώκω.—12. ἐνοῦμαι μέ τινα.
- 74.—1. ἐκ φύσεως ἠνωμένος.—2. γίνομαι.—3. ἀλλάζω κατοικίαν.—4. Ποσειδῶν, θεὸς τῆς θαλάσσης, ἀδελφὸς τοῦ Διός.—5. φανερώνω.—6. ἐγείρομαι.
- 75.—1. ἐκθέτω νεογέννητον βρέφος.—2. ἔχω ἀνάγκην.—3 ῥίπτω.—4. Παρθένιον, ὄρος τῆς Πελοποννήσου.—5. σπῆλαιον.—6. δάσος (κυρίως ἀπὸ δρυῶν).—7. ἀντιλαμβάνομαι —8. ἐλαφρώνω.—9. γεμίζω.—10. συχνά.—11. πηγαινοέρχομαι.—12. συμφωνῶ.—13. παραμελῶ.—14. ἐξετάζω, ἐρευνῶ.—15. παύω —16. κοιλάς.—17, ποτιζόμενος ἀπὸ νερά.—18. ἀπλῆ.—19. ἐπιτρέπω.—20. πλησιάζω.—21. ἔρχομαι κοντά.—22. διατρέγω.—23. μέρος δάσους κατάφυτον ἀπὸ πυκνὰ δένδρα, ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τίποτε.
- 76.—1. ὑπανδρεύω τινά.—2. ὄφις.—3. κατατρόγω, φονεύω.
4. σφίγγω.—5. μανθάνω καλῶς.—6. Κιθαιρών, ὄρος τῆς Ἀττικῆς· ὁ ζῶν εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, Κιθαιρώνιος.—7 Μινύαι, κάτοικοι τῆς Βοιοτίας.—8. φόρος.—9. Κρέων, βασιλεὺς τῶν Θηβῶν.—10. βραβεῖον.—11. τρελλαίνομαι.—12. χρησιμοδοτῶ.—13. ὑποχωρῶ, ὑπακούω.—14. πρᾶττω.

ΜΕΡΟΣ Β.

- 77.—1. ἀποφασίζω, κρίνω ὀρθόν.—2, συμφώνως.—3. διά-
τάσσω.—4. Νεμέα, ἡ δασώδης χώρα μεταξὺ Ἄργους καὶ
Κορίνθου.—5. ἐκεῖνος, πού δὲν πληγώνεται.—6. κρύπτο-
μαι.—7. δραπετεύω.—8. ἀπαγορεύω ἄορ. ἀπείπον.
- 78.—1. ὄφεις ζῶν εἰς τὸ νερόν· νεροφίδι.—2. λίμνη πλησίον τοῦ
Ἄργους ἢ μᾶλλον πλησίον τῶν σημερινῶν Μύλων.—3.
ἐξέρχομαι.—4 τὰ ζῶα, πού βόσκουν.—5. γνωρίζω.—6.
ἄμαξα με δύο τροχούς, ἐκὶ τῆς ὁποίας ἐπέβαινον ὁ ἡνίοχος
καὶ ὁ πελεμιστής.—7. ὀδηγῶ τὸ ἄρμα.—8. κατορθώνω.—
9. φυτρώνω.—10. καίω. 11. βέρος.
- 79.—1. ὁ ἔχων χουσαῖ κέρατα.—2. ἀφιερωμένος.—3. τὸ ἔτος.
—4. κουράζομαι.—5. Ἐρύμανθος, ὄρος εἰς τὴν Ἄρκα-
δίαν.—6, ἀγρόχοιρος.—7. συλλαμβάνω.—8. καθαρίζω.—
9. μυρίζω ἄσχημα.—10. τὸ δέκατον.—11. Ἄλφειός, ποτα-
μὸς τῆς Ἡλίδος.—12. Πηνεῖός, ποταμὸς διαρρέων ὅλην
τὴν Θεσσαλίαν.—13. πλησίον.—14. στρέφω τὰ ὕδατα δι’
ὄχετοῦ εἰς ἄλλο μέρος.
- 80.—1. Στυμφαλίδες ὄρνιθες, ἦσαν πτηνὰ σαρκοφάγα με σι-
δηραῖς πτέρυγας ζῶσαι εἰς τὴν Στυμφαλίδα, λίμνην τῆς
Ἄρκαδίας.—2. βόσκω.—3. δύναμαι.—4. δὲν ἤξεύρω τί νὰ
κάμω.—4. κτυπῶ.—6. κεῖμα πλησίον.—7. ἐκφοφίζω, τρο-
μάζω.—8. πετῶ πρὸς τὰ ἄνω.
- 81.—1. ὁ εὐρισκόμενος εἰς Κρήτην (ταῦρος).—2. γίνομαι κύ-
ριος, καταβάλλω.—3. ἀπαιτῶ.—4. πληγώνω.—5. εἰς τὸ
ἐξῆς.—6. ἐλεύθερος.—7. βλάπτω.—8. κατατρῶγω.—9.
λεηλατῶ.
- 82.—1. ζώνη.—2. γυναῖκες πολεμικαὶ κατοικοῦσαι εἰς τὰ νότια
παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου.—3. σέβομαι.—4. φοβοῦ-

μαι.—5. σημείον.—6. θεληματικῶς.—7. στρατοπεδεύω.—
8. ἔπειτα.—9. ἐπιτίθεμαι.—10. ἀγαπῶ.

83.—1. Ἑσπερίδες ἦσαν νύμφαι, αἱ ὁποῖαι κατόικον πέραν τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ ἐφύλαττον ἐντὸς κήπου χρυσαῖ μῆλα.—
2. γίνομαι δεκτός.—3. καταβάλλω.—4. σηκώνω.—5. ὀδηγοῦμαι.—6. Ἄτλας, υἱὸς τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ τῆς Ἀσίας, ὁ ὁποῖος ἐκράτει ἐπὶ τῶν ὤμων τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανόν.—
7. κόπτω, μαζεύω.—8. παρακαλῶ.—9. λαμβάνω.—10. ὀπλιζομαι μεθ' ὁράκα.—11. βλάπτομαι.

84.—1. ὁ ἀριθμός.—2. συμποσοῦμαι.—3. δέκα χιλιάδες ἀποτελοῦν λυριάδα.—4. ἐκτός.—5. διαλεκτοί.—6. ἐκλέγομαι.
7. πολεμικὰ πλοῖα μετ' ἑστρατῶν κωπηλατῶν.

85.—1. γεννῶ.—2. εἶμαι τολμηρός.—3. ὑστερῶ, εἶμαι κατώτερος.—4. ἄρμα ὑπὸ τεσσάρων ἵππων συρόμενον.—5. φέρομαι.—6. διστάζω.—7. ἐπιμόνως ζητῶ.—8. ἐπιτρέπω, δίδω.—9. καίπερ=ἂν καί, πάντοτε μετ' ἑτοχῆν.—9. ἐπιθυμῶ τὸν θάνατον.—10. χαλαρός.—11. ἐκφέρωμαι=βγαίνω ἔξω.—12. καίω.—13. πλησιάζω.—14. κλέω (φωνάζω ἀλλοίμονον).—15. στεροῦμαι.

87.—1. διασκεδάσις.—2. ὁ παίζων αὐλόν.—3. τραγουδιστής.—4. ὑπηρετής.—4. διασκεδάζω.—6. βασιλεύς.—7. χρησιμοδοτῶ.—8. μνήμων εἶμι=ἐνθυμοῦμαι.—9. βοσκός.—10. ἐλεῶ, λυποῦμαι.—11. ὑβρίζονται.—12. νόθος.

87.—1. διευθύνωμαι.—2. παραμερίζω.—3. κτυπῶ.—4. δύναμις.—5. τρέλλα.—6. ζητῶ ἐπιμόνως.—7. τόσον.—8. ἀποδεικνύομαι.

88.—1. Πύρρος, βασιλεὺς τῆς Ἠπείρου, γενναιότατος καὶ περὶφημος διὰ τὴν ἐστρατιάν κατὰ τῶν Ῥωμαίων.—2. πέλεκυς.—3. παρατηρῶ.—4. πλησίον.—5. ἡσυχάζω.—6. ὁ κύριος.—7. ἐπιθέω.=ἐπιτίθεμαι.—8. πιάνομαι.—9. τιμωροῦμαι.

89.—1. καυχησιολογῶν.—2. πολύ.—3. Ῥόδος, μία ἀπὸ τὰς

μεγαλυτέρας νήσους τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κατὰ τὸ νότιον ἄκρον· σήμερον τελεῖ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἰταλίας.— 4. ταχύτης.— 5. πηδῶ.— 6. παρουσιάζω.— 7. ὄμως.— 8. ἀνάγκη.

- 90.— 1. στρατηγεῖον.— 2. μικρὰ δάση.— 3. μικρὰ δένδρα.— 4. ἔρχομαι.— 5. κάτοικοι τῆς Πισιδίας. χώρας νοτιανατολικῶς τῶν Σάρδεων.— 6. νὰ εὐρεθῆ, ποίων πόλεων κάτοικοι ἦσαν οὗτοι καὶ ποῦ εὐρίσκονται αὐταί ;
- 91.— 1. ἔξ ὅσων εἶναι.— 2. ἐπιλήσμων εἰμί = λησμονῶ.— 3. θαυμασιός εἰμι = θαυμάζομαι.— 4. εὖ ποιῶ = εὐεργετῶ.— 5. ὑποτάσσω.— 6. ἐθίζω = συνηθίζω.— 7. νοῦς, φρόνησις. λογικόν.— 8. ὁ δυνάμενος νὰ διδαχθῆ.
- 92.— 1. εὐτυχισμένος.— 2. ὁ ἐκ σμαράγδου.— 3. ὁ ἐξ ἔλεφαντοστοῦ.— 4. ὁ ἔχων αὐλήν.— 5. θυσία.— 6. μνημεῖα πρὸς τιμὴν τῶν ἠρώων.— 7. ἀνεγείρομαι.— 8. ὁ τοῦ πάππου.— 9. ὁ τοῦ πατρός, πατριός.— 10. δασώδης.— 11. ὁ σχηματίζων δίνας.— 12. βλαστάνω.— 13. κατ' ἔτος.— 14. ὁ κατὰ μῆνα.
- 93.— 1. εἰς τὰ Μέγαρα : δηλοῖ τὴν ἐν τόπῳ στάσιν.— 2. εἰς Θήβας : δηλοῖ τὴν εἰς τόπον κίνησιν.— 3. δηλωτικὸν τῆς ἐν τόπῳ στάσεως.— 4. χωρὶς ἀμοιβῆν.— 5. πολύ.— 6. φαίνομαι.— 7. ἄνεμος.
- 94.— 1. Πυρραναῖα ὄρη εἶναι τὰ χωρίζοντα τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὴν Γαλλίαν.— 2. ὄγκος.— 3. φαρμακερός.— 4. ἐπιφέρων τὸν θάνατον.— 5. οἰκοδόμημα κατάλληλον διὰ τὴν κατασκευὴν πλοίων· εἶδος ναυστάθμου.— 6. ὁ ὑπὸ πυρὸς καεῖς.— 7. φλογώδης.— 8. ἀόρ. β' τοῦ ὄρω.— 9. σχηματίζομαι.— 10. οἱ ἐντόπιοι.— 11. πλούσιοι.
- 95.— 1. φιλόδοξος.— 2. ὁ ἔχων κατὰ νοῦν μεγάλα σχέδια.— 3. ἐνδοξος.— 4. ἔπαυσε.— 5. μυστικοπαθής.— 6. ὁ κρύπτων μέσα τοῦ τι.— 7. ἕλος.— 8. οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα εἶχον πλούσια εἰσοδήματα· εἶχον ὄμως ψηφίσει νόμον νὰ μὴ διατίθενται αὐτὰ διὰ πολεμικὰς προπαρασκευάς. Ὁ

τολμήσας νὰ εισηγηθῆ τὴν χρησιμοποίησιν τούτων διὰ τὴν ναυπήγησιν πλοίων ἦτο ὁ Θεμιστοκλῆς.— 9. ναυτικός.— 10. κατανικῶ ἐν ναυμαχίᾳ.

96.— 1. ὠραῖος.— 2. εὐτυχής, πλούσιος.— 3. ἀκατάλληλος.— 4. ἀνάκτορα.— 5. ἀναπτύσσω, ἐκθέτω, διηγοῦμαι.— 6. ἀκρόπολις.— 7. αἱ ἐπάλξεις ἦσαν ἔργα ὀχυρωτικὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν.— 8. ἀντοχή.— 9. ὄνομαστός.— 10. σκαμμένοι.— 11. μέρος διὰ νὰ βαδίσῃ τις, δρόμος.— 12. φρούρησις, φύλαξις.— 13. κατάλληλος.— 14. φρουρῶ τὴν νύκτα.

97.— 1. εὐδόκιμός εἰμι = εὐδοκιμῶ.— 2. ὁ ἔχων κακὰς συνηθείας.— 3. ὁ ἀγαπῶν τὸν στολισμόν.— 4. ὁ ζῶν καὶ τρεφόμενος εἰς τὰ ὄρη.— 5. οἱ ἀρχηγοὶ τῶν παλαιῶν οἰκογενειῶν.— 6. πορεία.— 7. ἱερεῖς μὲ μαντικὴν δύναμιν.— 8. βγαίνω ἔμπροσθεν τῆς παρατάξεως.— 9. οἱ ἀντίπαλοι.— 10. ὁ ὄπλισμός τῶν νεκρῶν ἐχθρῶν ὁ περιερχόμενος εἰς χεῖρας τῶν νικητῶν.— 11. καρφώνω.

98.— 1. ὁ εὐκόλως μεταβαλλόμενος.— 2. ἐκεῖνος, ποὺ χορταίνει γρήγορα.— 3. ὁ ἀρκούμενος εἰς ὅσα μόνος αὐτὸς ἔχει.— 4. συντόμος.— 5. ὁ ἔχων καλοὺς τρόπους.— 6. ὁ ἀγαπῶν τοὺς φίλους.— 7. ὁ ἀγαπῶν τοὺς οἰκείους.— 8. ὁ ἔχων κακόν τι κατὰ νοῦν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

- 1.— 1. τίς. — 2. βίστεύω. — 3. ἐν+δοτικ. — 4. θηρεύω. — 5. οὖν. — 6. ὑπὸ+δοτ. — 7. βαίνω. — 8. ἀισθάνονται. — 9. ὅτι διέφυγε = διαφυγεῖν. — 10. ἐσθίω. — 11. ὅτι κρύπτεται = κρύπτεσθαι. — 12. ἐπιστρέφω.
- 2.— 1. Ὁ Κικέρων ἦτο πολιτικός καὶ μέγας ῥήτωρ τῶν Ῥωμαίων ζήσας κατὰ τὸν 1ον π. Χ. αἰῶνα· συνέγραψε πλεῖστα ἔργα εἰς Λατινικὴν γλῶσσαν, τὰ ὅποια καὶ σήμερον ἀναγιγνώσκονται ἀπὸ τοὺς μορφωμένους· προσέφερε δὲ πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα του σφσας αὐτὴν πολλάκις ἀπὸ κινδύνους ἐσωτερικούς.— 2. ἤδη.— 3. εἰς+αἰτιατ.— 4. πολίτης.— 5. συμπροπέμπω.— 6. δέχομαι.— 7. ἀπλῆ δοτικῆ.— 8. καταλάμπω.— 9. ἴστασαν.— 10. ἐπὶ+δοτικ.— 11. ἐκ+γενικ.— 12. ἐώρων.— 13. σὺν αὐτῷ.— 14. πάντες.
- 3.— Ἡρακλῆς: Ἦρωσ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀλκμήνης. Κατ' ἐντολὴν τοῦ Διὸς ἐτέθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Εὐρυσθέως, βασιλέως τῶν Μυκηναίων, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ ὁποίου ἐπετέλεσε τοὺς γνωστοὺς δώδεκα ἀθλους.— 1. σύννεμι μετὰ δοτ.— 2. ἀγαθός.— 3. γίγνομαι.— 4. μετὰ γενικῆς.— 5. σέβομαι παρά τινος.— 6. ἀεί.— 7. νῦν.— 8. ἀπλῆ δοτικ.— 9. δεσπότης.— 10. οἰκέτης.— 11. ἀνέχομαι.— 12. ἀγάλλομαι μετὰ δοτικ.— 13. ἤδομαι.— 14. εὐφραίνομαι μετὰ δοτικ.
- 4.— 1. ἐπιμέλεια+γεν.— 2. γέμω.— 3. ἀγαλλιάσις.— 4. ἄμα.— 5. φέρω.— 6. βίστεύω.— 7. ἐν+δοτικ.— 8. θεραπεύω.— 9. ἀπλῆ δοτ.— 10. ἐν τοῖς λειμῶσιν.— 11. ἔνιοι.— 12. ἀπλῆ γενικ.— 13. ὕλη.— 14, ξυλεύομαι.— 15. ἀλιεύς καὶ ῥῆμα ἀλιεύω.— 16. κοσμεῖται.— 17. ὑπὸ+γενικ.— 18. κλιτύς.— 19. ἀπλῆ δοτ.— 20. ἐπιφραίνομαι.— 21. οἱ πυροί.

5. — 1. ἐν τινι... — 2. παρὰ + αἰτ. — 3. θίς. — 4. καλός. — 5. γέμω. — 6. ἱκανός. — 7. διατέμνω. — 8. ἀπλή γενική. — 9. ἀρθεύω. — 10. ἀπλή γενική. — 11. ναῦς δοτ. — 12. πελάζω + δοτικ.
6. — Ἄντιοχος, βασιλεὺς τῆς Συρίας κατὰ τοὺς μετὰ τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον χρόνους ἰσχυρὸς καὶ ἱκανὸς βασιλεὺς. — 1. στρατεύω. — 2. ἐπὶ + αἰτιατ. — 3. ἕνα + ὑποτακτ. — 4. ἐγγύς. — 5. τὰ πλείονα. — 6. ἐν + δοτικ. — 7. μετοχή. — 8. ἀπηλλάγη. — 9. μετοχή κατὰ γενικ. πῶσιν. — 10. ὅτι δὲν θὰ ἀποκρύψουν: νὰ γίνῃ ἀπαρέμφατον, — 11. ὅτι φιλοξενοῦν: νὰ τεθῆ ἀπαρέμφ. ξενίζω. — 12. ἐν + δοτ. — 13, μετοχή κατὰ γενικ. — 14. ἀγαπῶ τὰ κυνήγια = φιλόθηρός εἰμι. — 15. ἄμα τῇ ἡμέρᾳ. — 16. θεραπεύω. — 17. ἀπ' ἐμοῦ. — 18. οὐδεὶς ὑμῶν. — 19. βασιλεύω. — 20. ἀπλή γενική.
7. — 1. σκώπτω. — 2. ὅτι. — 3. ἄμα μετὰ μετοχῆς κατὰ γενικὴν πῶσιν. — 4. ἐπιφαίνομαι. — 5. ἡσυχίαν ἔχω. — 6. ὁ μὲν, ὁ δέ. — 7. δρέπομαι μετὰ γενικ. — 8. διατρέβω. — 9. οἴκοι. — 10. ἐπιθαίνω. — 11. διαθαίνω. — 12. φροντίδα ἔχω μετὰ γενικ. — 13. ὄμβροι. — 14. ἔοικα μετὰ δοτ. — 15. δεσπότης. — 16. βλέπω. — 17. ἀπαλλαγῆναι μετὰ γενικῆς. — 18. ἀσμένως. — 19. μέμνηται μετὰ γενικῆς. — 20. ἀγάλλομαι.
8. — 1. ἔξεστι. — 2. μανθάνω. — 3. βλέπω. — 4. μέχρι + γενικῆς. — 5. τάττω. — 6. ἄλς. — 7. ἰχθυόεις. — 8. προΐοντες δέ. — 9. — πλήρης μετὰ γενικῆς. — 10. θήρ. — 11. ἐκ + γενικ. — 12. γεμάτος μυρωδιᾶν = εὐώδης. — 13. ἀπλή γενική. — 14. ὑπὸ + αἰτιατ. — 15. ἐν + δοτικῆ. — 16. σῶφρων.
9. — 1. Ὅταν ἡ σύγκρισις γίνεται πρὸς τὸ σύνολον τῶν ὁμοειδῶν, λαμβανομένων ὡς ἐν τι ὅλον, εἰς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν τὸ ἐπίθετον τίθεται εἰς ὑπερθετικὸν βαθμόν· ἐξηγεῖται δὲ εἰς τὴν νέαν γλῶσσαν μὲ ἔναρθρον ἐπίθετον συγκριτικοῦ βαθμοῦ. — 2. ἀπλή γενική. — 3. ἀπλή γενική. — 4. ὑπέικω + δοτικ.
10. — 1. Θὰ τεθῆ παρατατ. α' προσ. ἐνικ. τοῦ τυγχάνω καὶ θὰ συνταχθῆ μὲ μετοχήν. — 2. οὕτω. — 3. κύκλω. — 4. καταλαμβάνω. — 5. ἀμφοτέρωθεν. — 6. εἰσάγω. — 7. ὀλιγάκις. — 8. θὰ τεθῆ αἰτιατ. πληθ. οὐδετέρου γένους ἔναρθρος τοῦ ἐπιθ. πο-

λύς.— 9. πρῶτος.— 10. διὰ + αἰτιατ. ζέστη = θέρμη.— 11. φύομαι.— 12. μετοχή.— 13. γενική ἀπλή.— 14. καλάμη.— 15. πυρός.

11 — 1. εὐκτική.— 2. ἐὰν + ὑποτ.— 3. ἔσει.— 4. ἄ.— 5. γινώσκω.— 6. μή.— 7. μεμάθηκα.— 8. προσλαμβάνω.— 9. ἐπιστήμαι.— 10. ὁμοίως.— 11. αἰσχροός.— 12. ὄν.— 13. εὐκτική ἀορίστου + ἄν.— 14. δέχομαι = λαμβάνω: ἄορ. β' ἔλαβον.— 15. ὄ.— 16. νὰ τεθῆ ἄορ. β' εὐκτ. + ἄν τοῦ παρέχω: ἄορ. β' παρέσχον.— 17. καταναλίσκω.— 18. σχολή.— 19. δυνήση.— 20. ἄ.— 21. εὔρηκα.— 22. κρείττων.— 23. τὰ μέν, τὰ δέ.— 24. ταχύ.— 25. ἀφήμι.— 26. ἀττική σύνταξις.— 27. μή + ὑποτακτ. ἄορ. ε' τοῦ ἀποκάνω.— 28. νὰ τεθῆ μετοχή τοῦ ἐπαγγέλομαι.— 29. νὰ τεθῆ αἰτιατ. πτώσις.— 30. ἕνεκα τοῦ + ἀπαρεμφ.— 31. τοῦ ποιῆσαι.

12 — 1. ἐσθίω: νὰ τεθῆ μετοχή κατὰ δοτικ.— 2. ἄορ. τοῦ προστρέχω, προσέδραμον.— 3. εὐκτική τοῦ ἔξεσι.— 4. ἐν + δοτικ.— 6. εἰ + εὐκτ.— 6. τῶν πρὸς τὸν πόλεμον.— 7. εὐκτική εἰς γ' πληθ.— 8. μετοχή.— 9. ἐπί.— 10. εὐκτική τοῦ κατεῖδον.— 11. ἔναντι.— 12. καθήκω.— 13. παιδίσκη.— 14. εὐκτική.— 15. πέτρα.— 16. ἀντρώδης.— 17. μετοχή κατὰ δοτικὴν.— 18. ἔδοξεν αὐτοῖς.— 19. διαβῆναι.— 20. ἔχω.— 21. σπένδω.— 22. εὐχεσθαι.

13 — 1. Θὰ τεθῆ ἀπλή αἰτ. τὰ πολεμικά.— 2. ἔχοντες.— 3. πορεύομαι.— 4. ἐθίζομαι: ἐνταῦθα θὰ τεθῆ: διὰ τὸ + ἀπαρέμφατον.— 5. ἀνέχομαι.— 6. πόνος.— 7. ἀνάγκη ἐστὶ νὰ τεθῆ: ἐπεὶ + εὐκτική τοῦ δεῖ.— 8. εὐνάζομαι.— 9. θάλλπος.— 10. λείπομαι.— 11. οἶός τ' εἰμί.— 12. διώκομαί τινα.— 13. αὖ.— 14. οἱ οἰκεῖται.— 15. αὐτοί.

14 — 1. ἀπαλλάττομαι + γεν.— 2. πολέμιος.— 3. ἔφθασα — ἀφικόμην.— 4. ὑπὸ + γενικ.— 5. ἐπιχώριοι. Θήχης ὄρος εἰς τὸν Πόντον πλησίον τῆς Τραπεζούντος, ἀπ' οὗ οἱ μύριοι τοῦ Κύρου ἀντίκρυσαν τὸ πρῶτον θάλασσαν κατὰ τὴν κάθοδον.— 6. οἶομαι: ἄορ. ᾤθηγν.— 7. ἔπομαι.— 8. συγκριτ. τοῦ μέγας.— 9. ἐγγύς γίγνομαι.— 10. αἰσθάνομαι: ἄορ. β' ἤσθό.

Γ. Ζούκη, Ἀναγνωστικὸν Ἀρχ. Ἑλλ. γλώσσης, ἔκδ. 4η 1833 9

μην.— 11. ἄκρον.— 12. εὐκτική.— 13. περιβάλλω.— 14. ἀλλήλους.

15.— 1. ἀπλή γενικ.— 2. διαλέγομαι· νὰ τεθῆ μετοχ.— 3. δοκεῖ.— 4. ἀπαρέμφ. + ἄν.— 5. ἡγοῦμαι.— 6. ὄρω.— 7. ἐπιμελοῦμαι + γενικ. νὰ τεθῆ εὐκτική.— 8, εὐκτική.— 9. πειρῶμαι· νὰ τεθῆ μετοχή.— 10. κτῶμαι.— 11. μετοχ. τοῦ εἰμί.— 12. ἄρρωστῶ.— 13. νὰ τεθῆ μετοχ.— 14. τελευτῶ.— 15. ἡγοῦμαι.— 16. ἐπὶ + δοτικ.— 17. ἐλαττοῦμαι.— 18. ἐὼ· νὰ τεθῆ εὐκτική.— 19. ἀθεράπευτον.— 20. δέομαι.— 21. ὀλιγωρῶ.— 22. νὰ τεθῆ παρατατικὸς μετὰ τοῦ ἄν τοῦ ῥήμ. δεῖ.

16.— 1. εὐκτική.— 2. σφόδρα.— 3. θηρῶ.— 4. εἰ μετ' εὐκτικ.— 5. πυνθάνομαι.— 6. παρὰ μετὰ γενικῆς.— 7. θαρρῶ.— 8. ἀσινής.— 9. εὐκτική τοῦ δεῖ.— 10. φυλάττομαι· μέσ. ἄόρ.— 11. δυσχωρία.— 12. μετοχή.— 13. ἐπιλανθάνομαι τινος.— 14. κελεύω.— 15. ἐφ' ᾧ.— 16. δῆ.— 17. ἀνιῶμαι.— 18. ἐνθουσιῶ.— 19. εἰσκομίζω.— 20. αὐτός.— 21. εὐκτική.— 22. ἀπλή δοτική.

17.— 1. ἀπαρέμφατον.— 2. αἰτιατική.— 3. δῆ.— 4. ἀπλή γενική.— 5. ἓνα τινά.— 6. οἶός τ' εἰμί· εὐκτική.— 7. ἀποχωρῶ.— 8. κατελήφθην.— 9. θεωρῶ.— 10. δοτική.— 11. περιρρέω τι.— 12. ἐκ τούτου.— 13. χωρίον.— 14. μετοχ.— 15. ἀπόλλυμαι· ἄόρ. 6' ἀπωλόμην.

18.— 1. χαλεπῶς φέρω μετὰ δοτικ. ἀπλῆς.— 2. τὰ παρόντα πράγματα.— 3. εἰμί.— 4. ἐμός.— 5. φεύγω.— 6. ἀπλή αἰτ.— 7. καθηδυπαθῶ μετὰ δοτ. τῆς αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμ.— 8. δαπανῶ.— 9. σὺν + δοτ.— 10. ἀφαιροῦμαι τινά τι.— 11. ἐν + δοτ.— 12. δέομαί τινος.— 13. εὐκτική.— 14. ἀνθ' ὧν.— 15. εὐεργετοῦμαι = εὖ πάσχω.— 16. συμπορεύομαι τινι.— 17. μετοχή κατ' αἰτ.— 18. χρῶμαι.— 19. αἰροῦμαι.— 20. ὅ,τι ἄν + μεθ' ὑποτ.— 21. ἄγομαί τινα.— 22. ἔπομαι.— 23. αἰτιατ.— 24. ἀπαρέμφ. + ἄν.

19.— 1. χάριν ἔχω τινί.— 2. τυγχάνω τινός.— 3. ἀπλή γενική.— 4. μετὰ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν, ὅταν ἀκολουθῆ τὸ «καί»

ἄν», εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀποδίδεται μὲ τὸ ἄν + ὑποτακτ.— 5. δεῖ.— 6. προσφέρω εὐχαριστήριον θυσίαν = θύομαι χαριστήρια.— 7. ἀπλή δοτική.— 8. τελεῖται τι.— 9. πυνθάνομαι.— 10. αὐτός.— 11. εὐκτ. ἄορ. + ἄν.— 12. ἀρετή.— 13. ἄμα.— 14. σπένδομαι ἄορ. ἐπείσάμην.— 15. δειννοποιούμαι.— 16. εἰ + εὐκτικῆς.

20.— 1. αἰτιατική.— 2. κυανός.— 3. ἀπαρεμφ.— 4. ἔμπλεως + γενικ.— 5. νεώς.— 6. τὰ βασιλεία.— 7. σιδηρός.— 8. χαλκοῦς.— 9. ἔχω χρωμα κεράμου = κεραμοῦς εἰμι.— 10. περὶ + αἰτ.— 11. ἐν ἀγορᾷ.— 12. ἐγὼ ἀποφασίζω = δοκεῖ μοι.— 13. ἀπαρεμφ.— 14. εὖνους.— 15. δύσνους.— 16. ἔλεως.— 17. ἄγγελος.

21.— 1. ἐστιῶ.— 2. ἐξέδωκεν αὐτῷ.— 3. μέλλω.— 4. ἀπαρέμφ. μέλλοντος.— 5. ἐντέλλομαι.— 6. φαίνω.— 7. ὀρύττω.— 8. ἐπέθηκε.— 9. αἶρομαι: νὰ τεθῆ ἢ μετοχὴ τοῦ μέσ. ἄορ. ἀ' κατὰ πτώσιν αἰτιατικήν.— 10. ἐπὶ + αἰτιατικ.— 11. κοῦρος.— 12. κόρη.— 13. διαφθείρομαι: νὰ τεθῆ μετοχὴ χρόνου παθητικ. μέλλοντος κατ' αἰτιατικ.— 14. καθειργμένος.— 15. ἀπόλωλα.

22.— 1. ἀποθῶ.— 2. κέκτημαι.— 3. ἐπείγομαι.— 4. ἐκτείνω.— 5. ἀποκτείνω.— 6. ἡ νοσηρὰ κατάστασις τῶν πραγμ. = τὰ νοσοῦντα πράγματα.— 7. ἐῶ.— 8. ἡσυχίαν ἔχω.— 9. μέσ. ἄορ. τοῦ δέχομαι.— 10. ἐν τούτῳ.— 11. μετοχὴ μέλλοντος.— 12. ἀπαρέμφ. μέλ.— 13. ἐπαγάγω.— 14. ἐπιλανθάνομαι.— 15. αἶρομαι.— 16. ὁμολογεῖται.— 17. ἔκπλους.— 18. διασπείρομαι.— 19. συνοικίζω.

23.— 1. παρασκευάζομαι.— 2. νὰ τεθῆ ἀπαρέμφ. μέσ. ἄορ. β'.— 3. μετοχὴ.— 4. πέραν.— 5. νὰ τεθῆ μέσ. ἄορ. β'.— 6. μετοφῆ μέσ. παρακ.— 7. ἀμύνομαι τινα.— 8. διακόπτω.— 9. ἀφήμι ἑμαυτόν.— 10. νήχομαι.— 11. προσμείγνυμι τινα.— 12. μετοχὴ.— 13. ἴστημι.— 14. ἐν + δοτικ.

24.— 1. παραγίγνομαι.— 2. νυκτός.— 3. διασκεδάννυμαι.— 4. κωμάρχης.— 5. διατίθεμαι εὖνους τινα.— 6. παθητ. ἄορ. τοῦ μεταπέμπομαι.— 7. διαδίδωμι τινα.— 8. ἡ ἐπιούσα ἡμέρα

- νά τεθῆ δοτικ.— 9. περιττόν.— 10. σὺν + δοτ.— 11. εὐω-
χοῦμαι· νά τεθῆ μετοχή.— 12. οὐδαμῶθεν.— 13. ἀφήμι.—
14. πρίν.— 15. εὐκτική ἀορίστου.— 16. ἄριστον.— 17. οὐκ
ἔστιν ἔπου οὐ.— 18. ἐπὶ + αἰτιατ.— 19. ἀπλῆ γεν.— 20.
ἀφήμι.— 21. εὐκτική τοῦ βούλομαι.— 22. εἰ + εὐκτ.— 23.
εὐκτική ἀόρ.— 24. εὐκτική.
- 25 — 1. γένος.— 2. εἰμαρμένος.— 3. γένεσις.— 4. μείγνυμι καὶ
κεράννυμι.— 5. μέλλω.— 6. ἐφήμι.— 7. διαδίδωμι.— 8. πα-
ρίσταμαί τινα.— 9. ὑπουργῶ τινα.— 10. καθίστημι.— 11. ἐπιρ-
ρώννυμι.— 12. δοτικ. ἀπλῆ.— 13. μηχανῶμαι.— 14. ἀμφι-
έννυμι.
- 26 — 1. γινώσκω.— 2. εὐχίαν ποιῶμαι.— 3. παρακειμ. τοῦ
ἀλίσκομαι· νά τεθῆ μετοχή.— 4. κατάκειμαι.— 5. σκίμπους.
— 6. ἐμπύπλημι.— 7. μεταβαίνω.— 8. χωρίον.— 9. ἐνδύο-
μαι.— 10. ἄλλομαι.— 11. ὀρχοῦμαι.— 12. δοκεῖ τινα.— 13.
ὁ ἕτερος.— 14. ἀπαρέμφ. παρακ. 6' τοῦ πλήττομαι.— 15.
ἀόρ. 6' τοῦ ἀνακράζω.— 16. μέγα.— 17. ἐκβαίνω.— 18. ἐκ-
φέρω.— 19. ἐπίσταμαι.— 20. μετοχή.
- 27.— 1. ἐν + δοτ.— 2. ἴδε.— 3. ὡς.— 4. δοκεῖ.— 5. δέδοικα.—
6. ὅτι.— 7. οἶδα.— 8. εὐκτική.— 9. μετοχή μέλλοντος τοῦ
ἐμπύπρημι.— 10. παρακάθημαι.— 11. ἀμύνομαί τινα.— 12.
ὅτε μὲν. ὅτε δέ.— 13. ἀλίσκομαι.— 14. ἄτε μετὰ μετοχῆς.
— 15. πέφυκα.— 16. ἄγω.— 17. ἀποδιδράσκω.— 18. ἄσε-
μνος.
- 28.— 1. Ἀστυάγης βασιλεὺς τῶν Μήδων, πάππος ἐκ μητρὸς τοῦ
Κύρου. 2. παρὰ + δοτικ.— 3. ἔχω τὸ δικαίωμα = ἔξεστί μοι.
— 4. βούλομαι.— 5. χάριν οἶδά τινα.— 6. ὄσφ.— 7. πλεονά-
κις.— 8. θὰ τεθῆ τὸ ἄν (ἀοριστολογικόν) μεθ' ὑποτακτικῆς.
— 9. χρῶμαι τινί.— 10. περὶ πλείονος ποιῶμαι.— 11. νά
τεθοῦν αἱ μετοχαὶ τοῦ ἀκοντίζω καὶ τοξεύω.
- 29.— 1. πυνθάνομαι.— 2. συμβαίνει = γίγνεται.— 3. ἐν + δοτικ.
— 4. ἀπλῆ δοτικῆ.— 5. τὰ περιεστηκότα πράγματα.— 6.
οἶδα.— 7. ἀπαντῶμαί τινα· ἐνταῦθα νά τεθῆ τὸ εἰ μὲ εὐκτι-
κῆν μέλλοντος.— 8. εὐκτική ἀπλῆ.— 9. ἀλίσκομαι.— 10. κο-
μίζομαι.— 11. καταλείπω.— 12. ἵνα μὲ ὑποτακτικῆν.— 13.

κατανέμω ἢ κατατέμνω.— 14. εἰσδιβάζω.— 15. ὑπισχνοῦμαι.— 16. βούλομαι.— 17. ὑπομιμνήσκω.— 18. ἐνδιαφέρομαι διὰ τι = μέλει μοί τινος.— 19. ἐπιμελοῦμαι.— 20. εὐρίσκομαι· νὰ τεθῆ ὑποτακτικῆ.— 21. ἀποκάμνω.— 22. νὰ τεθῆ ἀπλοῦς παρατατικὸς τοῦ πείθω.— 23. ἐκδιάζομαι.— 24. ἀπλῆ δοτικῆ.

30.— 1. βούλομαι.— 2. Γοργίας, ἀπὸ τοὺς παλαιότερους ῥήτορας λαμβάνων πολλὰ χρήματα ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του ὡς ἀμοιβὴν τῆς διδασκαλίας του.— 3. ἀποδέχομαι.— 4. κτῶμαι.— 5. καίπερ μὲ μετοχῆν.— 6. δωροῦμαι.— 7. βιάζομαι τινα.— 8. φανερός δ' ἦν· νὰ ἐπακολουθήσῃ εἰδικὴ πρότασις.— 9. αἰσχύνομαι.— 10. ἦ.— 11. ἀσπάζομαι.— 12. εὐλαβοῦμαι.— 13. χειροῦμαι τινα.— 14. ἀπαρέμφ. ἔναρθρον.— 15. ἐπιμελοῦμαι τινος.— 16. ἐργάζομαι.

31.— 1. περὶ ἢ ἀμφὶ μὲ αἰτιατικῆν.— 2. σύμπαντες.— 3. ἦ.— 4. ὑπομένω.— 5. πόνος.

32.— 1. αἰτιατικῆ ἀπλῆ.— 2. ἀπαρέμφ.— 3. νὰ τεθῆ ἐπίθετον ἐκ τοῦ παρασκευάζομαι.— 4. τὰ εἰς τὸν πόλεμον.— 5. ἐπίθετον ἐκ τοῦ πορίζομαι.— 6. ἐπίθ. ἐκ τοῦ μηχανῶμαι.— 7. σύνθετον ἐκ τοῦ φιλῶ + κίνδυνος.— 8. ἐπίθετον ἐκ τοῦ πόλεμος.— 9. ἐπίθετον ἐκ τοῦ ἄρχω.— 10. ἐπίθ. ἐκ τοῦ καρτερῶ.— 11. ἐπίθ. ἐκ τοῦ φυλάττομαι.— 12. ἐπίθετον ἐκ τοῦ ἐπιτίθεμαι.— 13. στρατηγῶ· νὰ τεθῆ μέλλων.— 14. δοτικῆ ἀπλῆ.

33.— 1. νὰ τεθῆ ἐπίθετον εἰς -τέος ἐκ τοῦ ἐπιστατῶ μὲ γενικῆν, τὸ δὲ πρόσωπον νὰ τεθῆ κατὰ δοτικῆν.— 2. δοτ. τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας.— 3. ἐπίθετον ὡς ἄνω ἐκ τοῦ ἐργάζομαι.— 4. μετοχ. οὐδεν. τοῦ εἰσφέρομαι.— 5. ἐπίθ. ἐκ τοῦ ἀποδέχομαι.— 6. ἐκ τοῦ διανέμω.— 7. ἐκ τοῦ ἀναλῶ.— 8. ἐκ τοῦ προνοῶ μὲ γενικῆν.— 9. ἐκ τοῦ φυλάττομαι.— 10. δαπάνη.— 11. κείμενος.— 12. ἐνιαυτός.— 13. ἐκ τοῦ ἐπιμέλομαι.— 14. δεῖ μετ' ἀπαρεμφ.— 15. ὅπως μὲ ὄριστ. μέλλοντος.— 16. ἐδώδιμος.— 17. μέλημα.— 18. κάμνω.— 19. ἔνα μεθ' ὑποταχτ.

34.— 1. εὐσεβῶ τὰ πρὸς τοὺς θεούς.— 2. μή.— 3. ἐμμένω τινί.— 4. μάλιστα.— 5. γίγνομαι πρὸς τινα.— 6. οἶος· νὰ τεθῆ

αιτιατική.— 7. εὐκτική μετὰ τοῦ ἄν χρόνου. ἄβρ.— 8. αἰτιατική.— 9. μὴ μετὰ προστακτικῆς.— 10. καλός.— 11. τὸ μὴ νὰ συνδεθῆ μετὰ τοῦ ποτέ : μηδέποτε.— 12. κάμνω τι χωρὶς νὰ μὲ καταλάβουν = λανθάνω ποιῶν.— 13. λανθάνω τινά.— 14. ξέρω καλά μόνος μου = σύνοιδα ἑμαυτῶ.— 15. δοκῶ μὲ ἀπαρέμφ.— 16. ὡς μὲ μετοχὴν μέλλοντος.— 17. παραυτίκα.— 18. ὕστερον.— 19. ὀρῶμαι· νὰ τεθῆ παθ. μέλλων.— 20. αἰσχύνομαι.— 21. πείθομαι.— 22. ἀποκτῶ καλὴν φήμην = εὐδοκιμῶ· νὰ τεθῆ εὐκτική μετὰ τοῦ ἄν.— 23. μάλιστα.— 24. εἰ μὲ εὐκτικὴν τοῦ φαίνομαι. μετὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπακολουθήσῃ μετοχή.— 25. ἄ.— 26, εὐκτική μετὰ τοῦ ἄν.— 27. μετοχή.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΠΙΝΑΞ

ἐμφαινῶν τὰ εἰς ἑκάστην ἄσκησιν διδασκόμενα
γραμματικὰ φαινόμενα.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

1. Οὐσιαστικά Β΄ κλίσεως, ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα. Ὅριστικὴ ἐνεστώτος ἐνεργητικῆς φωνῆς βαρυτόνων ῥημάτων. Ὅριστικὴ τοῦ εἰμί.
2. Θηλυκὰ οὐσιαστικά Β΄ κλίσεως. Ὅριστικὴ παρατατικοῦ βαρυτόνων ῥημάτων ἐνεργητ. φωνῆς. Ὅριστικὴ παρατατικοῦ τοῦ εἰμί.
3. Οὐσιαστικά Α΄ κλίσεως θηλυκὰ εἰς -α καὶ -η.
4. Οὐσιαστικά Α΄ κλίσεως ἀρσενικά εἰς -ας καὶ -ης.
5. Ἐπίθετα δευτερόκλιτα τρικατάληκτα καὶ δικατάληκτα.
6. Ὅριστικὴ μέσου καὶ παθητικοῦ ἐνεστώτος βαρυτόνων ῥημάτων.
7. Ὅριστικὴ μέσου καὶ παθητικοῦ παρατατικοῦ βαρυτόνων ῥημάτων. Χρονικὴ αὐξησης.
8. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα φωνηεντόληκτα εἰς -ως, -ως καὶ -ως, -ως.
9. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα φωνηεντόληκτα εἰς -ως, -ως καὶ -ως, εως
10. » » » εἰς -εὺς, -οὺς -αῦς.
11. » » ἀφωνόκλητα (οὐρανικόληκτα χειλικόληκτα).
12. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα ἀφωνόληκτα (ὀδοντικόληκτα). Οὐδέτερα μὲ χαρακτηριστ. τ.
13. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα ἀφωνόληκτα ἔχοντα πρὸ τῆς καταλήξεως ντ.
14. Ὅριστικὴ μέλλοντος καὶ ἀορίστου α΄ τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν ἀφωνολήκτων ῥημάτων, πλὴν τοῦ μέλλοντος τῶν εἰς -ίξω.
15. Ὑποτακτικὴ ἐνεστώτος καὶ ἀορίστου α΄ τῆς ἐνεργ. φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων ῥημάτων. Ὑποτακτικὴ τοῦ εἰμί.
16. Ἀπαρέμφατον ἐνεστώτος, μέλλοντος καὶ ἀορ. α΄ τῆς ἐνεργ.

γῆτ. φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωολήκτων ῥημάτων.
Ἐπαρέμφκτον τοῦ εἰμί.

17. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα ἔρρινόληκτα (νύληκτα).
18. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα ὑγρόληκτα.
19. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα ὑγρόληκτα συγκοπτόμενα.
20. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα σιγμόληκτα εἰς -ας.
21. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα σιγμόληκτα οὐδέτερα εἰς -ος.
22. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα σιγμόληκτα ἀρσενικὰ κύρια εἰς -ης.
23. Οὐσιαστικὰ τριτόκλιτα σιγμόληκτα εἰς -ὼς καὶ φωνηεντόληκτα εἰς -ῶ.
24. Ὅριστικὴ καὶ ἀπαρέμφατον τοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικοῦ τῆς ἐνεργ. φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωολήκτων ῥημάτων.
25. Ἐπίθετα τριτόκλιτα φωνηεντόληκτα εἰς -υς.
26. Ἐπίθετα τριτόκλιτα ἀφωολήκτα τρικατάληκτα.
27. Ἐπίθετα τριτόκλιτα ἀφωολήκτα δικατάληκτα καὶ μονοκατάληκτα.
28. Μετοχὴ ἐνεστώτου, μέλλοντος, ἀορίστου α' καὶ παρακειμένου τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωολήκτων ῥημάτων. Μετοχὴ τοῦ εἰμί, τοῦ ἐνεστώτου μέσης καὶ παθητικῆς φωνῆς τῶν φωνηέντ. καὶ ἀφωολήκτων ῥημάτων.
29. Ἐπίθετα τριτόκλιτα ὑγρόληκτα καὶ ἔρρινόληκτα.
30. Ἐπίθετα τριτόκλιτα δικατάληκτα εἰς -ης.
31. Ἀνώμαλα ἐπίθετα (πολύς, μέγας κλπ.).
32. Ἐπιρρήματα.
33. Ὅμαλὰ παραθετικὰ ἐπιθέτων.
34. Παραθετικὰ ἀνωμάτων ἐπιθέτων, παραθετικὰ ἐπιρρημάτων.
35. Εὐκτικὴ ἐνεστώτου φωνηεντολ. καὶ ἀφωολήκτων βαρυτόνων ῥημάτων καὶ τοῦ ῥήματος εἰμί.
36. Εὐκτικὴ μέλλοντος, ἀορ. α' καὶ παρακειμένου τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωολήκτων ῥημάτων.
37. Προστακτικὴ τοῦ ἐνεστώτου, ἀορίστου α' καὶ παρακειμένου τῶν αὐτῶν ῥημάτων καὶ τοῦ ῥήματος εἰμί.
38. Ἐνεργητικὸς ἀόριστος β'.
39. Ἐπανάληψις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωολήκτων ῥημάτων.
40. Ἀντωνυμιαὶ προσωπικαί.

41. Αί ἄλλαι ἐγκλίσεις τοῦ μέσου καὶ παθητικοῦ ἐνεστώτος τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωολήκτων ῥημάτων.
42. Αί ἐγκλίσεις τοῦ μέσου μέλλοντος καὶ ἀόρ. α΄ μέλλων τοῦ εἰμί.
43. Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος τῆς μέσης καὶ παθητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωολήκτων ῥημάτων.
44. Μέσος ἀόριστος β΄.
45. Παθητικὸς μέλλων καὶ ἀόριστος α΄ καὶ β΄.
46. Ἐκτωνομῖαι κτητικάι.
47. Ἐνεστώσ καὶ παρατατικὸς τῆς ἐνεργητ. φωνῆς τῶν συνηρημένων ῥημάτων εἰς -αω.
48. Ἐνεστώσ καὶ παρατατικὸς τῆς μέσης φωνῆς τῶν συνηρημένων εἰς -άω.
49. Συνηρημένα εἰς -έω ἐνεργ. φωνῆς.
50. Συνηρημένα εἰς -έω μέσης »
51. Συνηρημένα εἰς -όω ἐνεργ. φωνῆς.
52. Συνηρημένα εἰς -όω μέσης »
53. Οἱ ἄλλοι χρόνοι τῶν συνηρημένων ῥημάτων.
54. Ἀνώμαλος σχηματισμὸς τῶν ἄλλων χρόνων τῶν συνηρημένων. Κλίσις τῶν εἰς -έω ἐχόντων θέμα μονοσύλλαβον.
55. Ἐπανάληψις τῶν ἀνωτέρω.
56. Δεικτικά ἐκτωνομῖαι καὶ ἡ ἐπαναληπτικὴ αὐτός.
57. Αὐτοπαθεῖς καὶ ἀλληλοπαθεῖς ἐκτωνομῖαι.
58. Ἐρωτηματικά καὶ ἀόριστοι ἐκτωνομῖαι.
59. Ἀναφορικά ἐκτωνομῖαι.
60. Συσχετικά ἐκτωνομῖαι.
61. Οὐσιαστικὰ συνηρημένα Α΄ κλίσεως.
62. Συνηρημένα οὐσιαστικὰ καὶ ἐπίθετα δευτερόκλιτα.
63. Δυϊκὸς ἀριθμὸς.
64. Ἀττικὴ δευτέρα κλίσις οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων.
65. Ἀνώμαλος αὐξήσις καὶ ἀναδιπλασιασμὸς.
66. Ἐνεστώσ καὶ παρατατικὸς τῶν ὑγρολήκτων τῆς ἐνεργητ. καὶ μέσης φωνῆς.
67. Μέλλων τῶν ὑγρολήκτων τῆς ἐνεργητ. καὶ μέσης φωνῆς.
68. Ἀόριστος τῶν ὑγρολήκτων τῆς ἐνεργητ. καὶ μέσης φωνῆς.
69. Παθητικὸς μέλλων καὶ ἀόριστος τῶν ὑγρολήκτων.
70. Ἐπανάληψις τῶν μέχρι τοῦδε ὑγρολήκτων.
71. Παθητικὸς παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος τῶν ὑγρολήκτων.

72. Τὰ εἰς -νυμι ῥήματα.
73. Ἐνεργητικὴ φωνὴ τοῦ ἴστημι.
74. Μέση φωνὴ τοῦ ἴστημι.
75. Τίθημι καὶ ἴημι ἐνεργητικὴ καὶ μέση φωνή.
76. Δίδωμι καὶ δίδομαι.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

77. Ἀόριστοι ὅς βαρυτόνων ῥημάτων κλινόμενοι κατὰ τὰ εἰς -μι.
78. Ῥήματα κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἴστημι καὶ ἴσταμαι.
79. Εἶμι, φημί, οἶδα, δέδοικα, τέθνηκα, βέβηκα, κείμαι, κάθημαι.
80. Ῥήματα σχηματίζοντα ἀνωμάλους διαφόρους χρόνους.
81. Ὅμοίως.
82. Μέσα ἀποθετικά, παθητικά ἀποθετικά.
83. Μεικτὰ ἀποθετικά.
84. Ἀριθμητικά.
85. Ῥήματα παράγωγα.
86. Οὐσιαστικά ἐκ ῥημάτων δηλοῦντα τὸ ἐνεργοῦν πρόσωπον.
87. » » » » ἐνέργειαν.
88. » » » » ἀποτέλεσμα, τόπον ὄργανον.
89. Οὐσιαστικά ἐξ ἐπιθέτων.
90. Οὐσιαστικά ἐξ οὐσιαστικῶν.
91. Ἐπίθετα ἐκ ῥημάτων.
92. Ἐπίθετα ἐξ ὀνομάτων καὶ ἐπιρρημάτων.
93. Ἐπιρρήματα παράγωγα.
94. Σύνθεσις. Α' συνθετικὸν κλιτὸν ἔνομα.
95. » Α' » ῥῆμα καὶ ἄκλιτον.
96. » Β' » οὐσιαστικόν, ἐπίθετον, ῥῆμα, ἄκλιτον.
97. Σημασία τῶν συνθέτων.
98. Τονισμὸς τῶν συνθέτων.

ΜΕΡΟΣ Γ΄.

1. Ουσιαστικά Β' κλίσεως. Ἐνεστώσ και παρατατικός βαρυτόνων ῥημάτων ἐνεργητ. φωνῆς και τοῦ ῥήματος εἰμί.
2. Ουσιαστικά Α' κλίσεως.
3. Ἐπίθετα δευτερόκλιτα. Ὅριστική μέσου και παθητικοῦ ἐνεστώτος και παρατατικοῦ.
4. Τριτόκλιτα ουσιαστικά φωνηεντόληχτα.
5. Τριτόκλιτα » ἀφωνόληχτα, ὑγρόληχτα, σιγμόληχτα.
6. Ὅμοίως τριτόκλιτα. Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς πλὴν τῆς εὐκτικῆς και προστακτικῆς.
7. Ὅμοίως τριτόκλιτα.
8. » » ουσιαστικά και ἐπίθετα ἢ μετοχή τοῦ ἐνεργητικοῦ και μέσου ἐνεστώτος.
9. Παραθετικά ὁμαλῶν και ἀνωμάλων ἐπιθέτων.
10. Ὅμοίως.
11. » Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν βαρυτόνων φωνηεντολήχτων και ἀφωνολήχτων.
12. Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς. Ἄορ. ἐνεργ. 6'.
13. Μέση φωνή και παθητική τῶν βαρυτόνων φωνηεντολήχτων και ἀφωνολήχτων ῥημάτων.
14. Μέσος ἀορ. 6' και παθητ. ἀορ. 6'.
15. Συνηρημένα ῥήματα.
16. » »
17. » »
18. Ἄντωνομῖαι.
19. »
20. Ουσιαστικά και ἐπίθετα συνηρημένα. Ἄτικτῆ 6' κλίσις.
21. Ἄνόμαλος ἀναδιπλασιασμός και αὔξεσις. Ὑγρόληχτα ῥήματα.
22. » » » »
23. Ῥήματα εἰς - μι.
24. » »
25. » »
26. Ἄοριστοι 6' βαρυτόνων ῥημάτων κατὰ τὰ εἰς - μι κλινόμενα.

27. Ἀνώμαλα ῥήματα.
28. Ἀνώμαλα ῥήματα.
29. Ῥήματα σχηματίζοντα ἀνωμάλους τοὺς διαφόρους χρόνους.
30. Ὅμοίως.
31. Ἀριθμητικά.
32. Παραγωγή καὶ σύνθεσις.
33. Παραγωγή καὶ σύνθεσις.
34. Ὅμοίως καὶ ἐπανάληψις.

Π Ι Ν Α Ξ

ἐμφαίνων εἰς ποίας ἀσκήσεις διδάσκονται τὰ κατωτέρω
συντακτικὰ φαινόμενα.

Διὰ τὴν α' τάξιν.

1. Πρότασις ἀπλή : ἄσκ. 1, 2 καὶ ἐφεξῆς.
2. Κύρια ὄροι τῆς προτάσεως : ἄσκ. 1, 2 καὶ ἐφεξῆς.
3. Σύνθετος πρότασις : ἄσκ. 1, 2, 3 καὶ ἐφεξῆς.
4. Κύρια καὶ ἐξηρηθῆναι προτάσεις : ἄσκ. 4, 7, 8 καὶ ἐφεξῆς.
5. Συμφωνία κατηγορουμένου πρὸς ὑποκείμενον· αἱ ἀνωτέρω ἀσκήσεις.
6. ῥήματα ἐνεργητικά : αἱ ἀνωτέρω ἀσκήσεις καὶ ἐφεξῆς.
7. ᾠαντικείμενον κυρίως κατ' αἰτιατικήν : αἱ ἀνωτέρω ἀσκήσεις καὶ ἐφεξῆς.
8. Συμπλήρωμα ῥήματος κατὰ μίαν τῶν πλαγίων πτώσεων : ἄσκ. 8 καὶ αἱ ἀνωτέρω ἀσκήσεις.
9. ῥήματα παθητικά : ἄσκ. 6, 7 καὶ αἱ ἀνωτέρω ἀσκήσεις.
10. ῥήματα μέσα. » »
11. Τροπή ἐνεργητικῆς συντάξεως εἰς παθητικήν. Ποιητικὸν αἶτιον : ἄσκ. 6, 7, 13, 14 καὶ ἐφεξῆς.
12. ᾠατικὴ σύνταξις : ἄσκ. 4, 19, 26 καὶ ἐφεξῆς.
13. ᾠαπαρέμφατον εἰδικὸν καὶ τελικόν : ἄσκ. 16, 17 καὶ ἐφεξῆς.
14. ᾠαυποκείμενον ἀπαρεμφάτου : ἄσκ. 17, 27 καὶ ἐφεξῆς.
15. Μετοχή : ἄσκ. 27, 28, 54, 55 καὶ ἐφεξῆς.
16. Τρόπος ἀναλύσεως τῶν μετοχῶν : ἄσκ. 28, 30, 38 καὶ ἐφεξῆς.
17. Δοτικὴ ὄργανική : ἄσκ. 2, 10, 13 καὶ ἐφεξῆς.
18. Δοτικὴ τοῦ αἰτίου : ἄσκ. 2, 12 καὶ ἐφεξῆς.
19. Αἰτιατικὴ τῆς ἀναφορᾶς : ἄσκ. 21, 25 καὶ ἐφεξῆς.

Δια τὴν β' τάξιν.

1. Συμφωνία κατηγορουμένου πρὸς δύο ἢ περισσότερα ὑποκείμενα : αἱ ἀνωτέρω ἀσκήσεις.
2. Οὐσιαστικοὶ διορισμοί : ἄσκ. 30 καὶ ἐφεξῆς.
3. ᾠαπιθετικοὶ διορισμοί : ἄσκ. 5, 29 καὶ ἐφεξῆς.

4. Παραθετικά. Σύνταξις αὐτῶν : ἄσκ. 33, 34 καὶ ἐφεξῆς.
5. Προθετικοὶ διορισμοὶ ὅλαι αἰ ἀσκήσεις.
6. Σύνταξις τῶν προθέσεων : ὅλαι αἰ ἀσκήσεις.
7. Γενικὴ ἀπόλυτος : ἀσκήσεις 68, 78 καὶ ἐφεξῆς.
8. Ὅριστικὴ ἱστορικῶν χρόνων μετὰ τοῦ ἀν : ἄσκ. 6 καὶ ἐφεξῆς.
9. Ἐπιρρηματικοὶ διορισμοί : ἄσκ. 35 καὶ ἐφεξῆς.
10. Αἰ ἐγκλίσεις ἐν τῷ ἀνεξαρτήτῳ λόγῳ : ἄσκ. 15, 31, 35, 37, 41, 58, 55, 57, 58 καὶ ἐφεξῆς.
11. Αἰ ἐγκλίσεις ἐν τῷ ἐξηρητημένῳ λόγῳ : ἄσκ. 15, 19, 24, 42, 47, 50, 52, 55, 58 καὶ ἐφεξῆς.
12. Ἡ εὐκτικὴ τοῦ πλαγίου λόγου : ἄσκ. 36, 42, 43, 44, 45, 47.
13. Ἀπρόσωπα ῥήματα : ἄσκ. 51 καὶ ἐφεξῆς.
14. Ἀπαγορευτικὰ μῆ : ἄσκ. 48, 55, 62.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀριθ. πρωτ. 34942

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1931

Πρὸς
τὸν Ἐκδοτικὸν Οἶκον **I. Δ. Κολλάρου καὶ Σας**

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι δι' ἡμετέρας ταυταρίθμου πράξεως ἐκδοθείσης τὴν 10 Ἰουλίου ἔ. ἔ. καὶ δημοσιευθείσης τὴν 16ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 89 φύλλον τοῦ τ. Β' τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 3438 τὸ ὑφ' ὑμῶν ὑποβληθὲν πρὸς κρίσιν βιβλίον τοῦ κ. **Γεωρ. Ζούκη** ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ἀναγνωστικὸν τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλώσσης**» διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν δύο κατωτέρων τάξεων τῶν γυμνασίων καὶ τῶν δύο τάξεων τῶν ἡμιγυμνασίων διὰ **μίαν πενταετίαν** ἀρχομένην ἀπὸ τὸ σχολικὸν ἔτος 1931—1932 ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν ληφθοῦν ὑπ' ὄψει καὶ ἐκτελεσθῶσιν αἱ τροποποιήσεις αἱ ὁποῖαι ὑπεδείχθησαν ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς διὰ τῆς αἰτιολογικῆς τῆς ἐκθέσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ὁ Τμηματάρχης
Κ. Καμπέρης

Ἄρθρον 6ον τοῦ ἀπὸ 14/21 Σεβρίου 1932 Προεδρικοῦ Διατάγματος

«Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διατιμῆσεως τῶν ἐγκεκριμένων διδακτικῶν βιβλίων».

Τὰ διδακτικὰ βιβλία τὰ πωλούμενα μαζρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεώς των ἐπιτρέπεται νὰ πωλῶνται ἐπὶ τιμῇ ἀνωτέρῃ κατὰ 15 % τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονισθείσης ἄνευ βιβλιοσήμου τιμῆς πρὸς ἀναμετόπισιν τῆς δαπάνης συσκευῆς καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους τοῦ ἐξωφύλλου ἢ τῆς τελευταίας σελίδος τούτου ἐκτυποῦται τὸ παρὸν ἄρθρον.

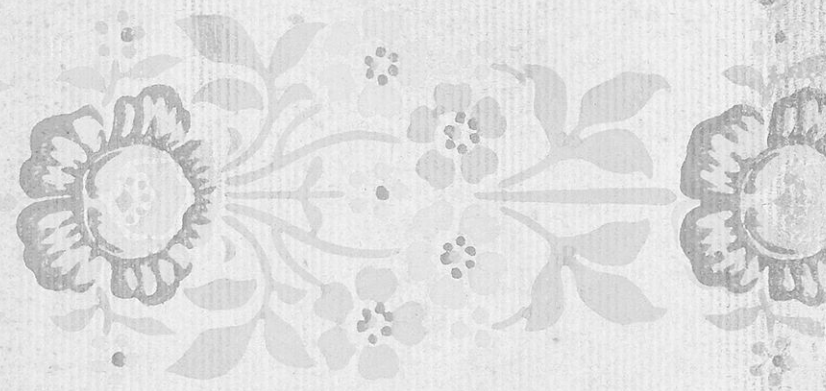
βιδωδ. ο = βιδωδ. α
εισ τω κωνιστ. ο κωνιστ. ο κωνιστ. ο
στοιχηρομ. ν = νδ. ο κων. ο

μοιδερον = ομοιοδον

θουμδων = καρδιδον. τραυιδ

ειμυει = ζυμει
αριρ. αι = ωριρ. αι
ωριμυει = αιμυει
μυει = καρδιδον
οσραυμυει. ζοιμ = διαορι
κωνιστ. ο κωνιστ. ο κωνιστ. ο
κωνιστ. ο κωνιστ. ο κωνιστ. ο
κωνιστ. ο κωνιστ. ο κωνιστ. ο
κωνιστ. ο κωνιστ. ο κωνιστ. ο





Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής